Despre cartea lui Kosta Danaos- Magul din Java
About the book written by Kosta Danaos-The Magus of Java
A propos du livre ecrit par Kosta Danaos -Le Mage de Java
A proposito del libro scritto da Kosta Danaos-Il Mago di Giava
Sobre el libro escrito por Kosta Danaos- El Mago de Java

Magul din Java- Invataturile unui autentic nemuritor taoist de Kosta Danaos
The Magus of Java-Teachings of an Authentic Taoist Immortal by Kosta Danaos
Le Mage de Java : Enseignements d'un Immortel Taoïste
Il mago di Giava. Risvegliare i nostri poteri latenti sotto la guida di un taoista immortale

Traducere si comentarii de Dan Mirahorian
Translation and commentary by Dan Mirahorian
Traduction et commentaires par Dan Mirahorian
Traduzione e commenti di Dan Mirahorian
Traducción y comentarios por Dan Mirahorian

Cuvant inainte

Cartea "**Magul din Java**" este povestea ucenicici lui Kosta Danaos/ Kostas Dervenis alături de John Chang – şi, în acelaşi timp, o dezvaluire a disciplinei interne **nei kung**(nei gong) de **chi kung**(qi gong) a scolii Mo-Pai, care, în ultimii 2000 de ani, şi-a ținut secrete învățăturile. Cartea include şi explicații ştiințifice ale capacităților paranormale ale lui John Chang, pe care noi, în Occident, le considerăm imposibile – capacități la care autorul a fost martor şi pe care le-a descris în detaliu. Cartea "**Magul din Java"** va grăbi cu siguranță ceea ce ar putea foarte bine să devină cea mai mare revoluție a secolului al XXI-lea – confirmarea şi studiul energiei vitale cunoscuta in diferite traditii drept: 氣(气), Chi, Qi in China, Ki in Japonia, Prana in hinduism, Mana in traditia Huna, pneuma in Grecia antica si azi ca Orgon(Wilhelm Reich).

Incepeti prin a vedea filmul de mai jos: **Demonstratie de Qigong cu John Chang**

Puterea Meditatiei - Terapia Energetica - Vindecare prin controlul energiei Chi

http://www.youtube.com/watch?v=QXTir6cISA8&feature=player_embedded
http://www.youtube.com/watch?v=RAAB0dbc3Es&feature=player_embedded
http://www.youtube.com/watch?v=QOc5rRUaq5g&feature=player_embedded

John Chang isi demonstreaza maiestria in generarea flux de energie subtila chi/qi/ki, care desi este confundat cu un curent electric si aprinde o dioda(LED-Light Emitting Diode), nu este evidentiat cu ajutorul unui voltmetru, dar da peste cap un ampermetru.

In acest videoclip este prezentata povestea unui om care poate vindeca pe cei din jurul sau cu ajutorul energiei vitale "chi"(qi; ki cunoscuta in toate traditiile de pe Terra sub diferite nume; prana, mana, orgon).
Vedeti: "Despre energia Vitala [氣(气) Chi, Qi, Ki, Prana, Mana, Orgon] in diferite traditii si cateva erori obisnuite pe care le intalnim" pe adresa:
http://www.docuter.com/viewer.asp?documentid=17816519734c8b13b40504c1284182964&Despre-energia-Vitala--in-diferite-traditii-si-cateva-erori-

Acest film este facut pentru a reaminti tuturor, ca toate fiintele umane au puteri inimaginabile adormite inauntrul nostru, care pot fi trezite. Acest mesaj este important pt civilizatia actuala fiindca suntem pe cale de a pierde stiinta de a realiza accesul la capacitatile divine ale fiintei umane, care ar permite salvarea sau supravietuirea individuala si planetara, in contextul schimbarilor planetare si interplanetare care se desfasoara acum. Vedeti siturile dedicate SCHIMBARILOR PLANETARE SI INTERPLANETARE ASCUNSE
Aceasta carte ascunde o capcana fiindca se flutura pe la nasul oamenilor accesul la puterea nemijlocita, care face posibila realizarea invulnerabilitatii individuale si planetare, fara sa vorbeasca de loc despre trezire, despre trecerea de la "a privi", la "a vedea", de la cunoastere mijlocita, la cunoastere nemijlocita.

Doua argumente care sustin primordialitatea trezirii:
Primul este ca se afirma ca nivelul maxim(72) in aceasta cale a fost realizat de **Tamo**, sau **Bodhidharma**, care i-a invatat pe calugarii de la Shaolin, si de **Chang San Feng**, din Wutang-Pai, adica tocmai de cei care au realizat mai intai trezirea.

Al doilea argument este formulat de Mo Tzu (Meng-zu, Mencius) intemeietorul traditiei antice secrete Mo Pai care a scris: "Intentia (yi) este cea mai importanta: vitalitatea (chi) este pe locul doi.", adica "daca intentia (yi) este concentrata, atunci energia vitala (chi) o va urma si se va activa." [va rog sa vedeti ierarhia componentelor fiintei umane in introducerea cartii lui Anthony de Melo intitulata "Constienta", in traducerea lui Dan Mirahorian.
Constienta /Awareness de Anthony de Mello traducere de Dan Mirahorian
http://www.scribd.com/doc/36597538/Constienta-Awareness-Anthony-de-Mello
http://www.docuter.com/viewer.asp?documentid=3579101424c7ca61cac3811283237404

Yi (intentia) poate fi tradusa mai exact prin termenul de "minte intentionala", ce reprezinta puterea unificata in dantien a celor 3 minti : "mintea observatoare" (creierul superior; Buddhi ; Mahat), "mintea (creierul inimii; creierul afectiv)" si "mintea atentiei simtirii-Manas" (creierul abdominal)]
Al treilea argument este ca fara trezire, nu exista trecerea de la "a privi", la "a vedea", de la cunoastere mijlocita, la cunoastere nemijlocita, de la putere mijlocita, la putere nemijlocita.
Adica ramanem orbi, iar transferul energiei vitale (in qigong, reiki, radiestezie, kundalini) este ineficient. Degeaba se dau pe banda rulanta diplome de maestrii(in qigong, reiki sau radiestezie) unor orbi, unor morti, unor fiinte umane care nu s-au trezit.
Nu se incepe cu lumea efectelor(iubirea, fericirea, pacea, impacarea, transferul energiei, arte martiale), ci cu izvorul sau cu intoarcerea in lumea cauzala (cunoasterea de sine; reamintirea adevaratei noastre identitati; trezirea). Maestrul taoist **Chang San Feng** a fost instruit in vis in toate artele martiale, tocmai datorita faptului ca fiind asezat in prezenta constienta a receptionat mesajul tranmis[Artele martiale interne au aparut cu Chang San Feng -Chang Trei Varfuri de Munte- din dinastia Sung (960 -1279 e.n.), alchimist de pe muntele Wu Tang. El a fost chemat de imparatul Hui Tsung. Pe drumul catre acesta, a gasit trecatoarea blocata de un grup de banditi. In noaptea aceea, el a visat ca imparatul ceresc Hsuan-Wu, zeul Taoist al razboiului, l-a invatat arte martiale. Dimineata, Chang a omorat peste o suta de banditi")
In carte se afirma ca trecerea la nivelul 4 necesita doar 81 de ore de meditatie(care inseamna 3 zile de 27 de ore fiecare iar nu 10 ani cum se intampla cu cei care incep cu efectul in loc de cauza si mediteaza efectiv doar 1-2 minute, dintr-o ora de practica pe zi; doar cei ce vad nimeresc tinta permanent).
Pentru a nu mai subestima capacitatile fiintelor umane si a preamaririi colectivismul autorul ne indica si o relatie matematica care ne arata ca o fiinta umana aflata la nivel N=50 are puterea echivalenta a 145 de miloane de oameni(2 la puterea N-3).
Chiar nu ne dam seama de cat de adevarate sunt afirmatiile de mai jos ?
"Spun 'voi(fiintele umane) sunteti zei' "(Ps 82:6; Ioan 10:34)/"I said, 'You are Gods'" (Ps 82:6 John 10:34); In Facerea 3.22 se vorbeste despre constienta, iar nu despre cunoasterea orizontala: "Dumnezeu a spus: "**Iata omul s-a facut ca unul dintre Noi**, cunoscand binele si raul. Si acum nu cumva sa-si **intinda mana si sa ia roade din pomul vietii**, sa manance si sa traiasca in veci"/In Genesis 3:22: "Then the LORD God said, "**Behold, the man has become like one of Us**, knowing good and evil; and now, he might stretch out his hand, and take also from the tree of life, and eat, and live forever ". Cum poate un orb, cineva care nu s-a trezit, care nu a realizat trecerea de la "a privi", la "a vedea", "**sa-si intinda mana si sa ia roade din pomul vietii**, **sa manance si sa traiasca in veci**". Probabil ca nimereste tinta doar 1-2 minute, dintr-o ora de practica pe zi.

Trebuie sa intelegem ca in Geneza se face referire la doi pomi la izvorul omnicunoasterii si al vietii, care se afla planul informational si in proiectiile acestuia in planul energiilor subtile:/Is necessary to know that in Genesis are mentioned two trees:
Pomul binelui si raului(the tree of the knowledge of good and evil)= caderea in camera periferica a constiintei(pestera intunecoasa la care facea referire Socrate), caderea in minte; aparitia darului constientei discriminatorii a fost simultana cu manifestarea blestemului (s-a pierdut hrana divina, alimentarea de la izvorul cu apa vie, nemurirea si limbajul unic al speciei); omul a fost obligat sa treaca la hrana grosiera materiala, sa munceasca pamantul pt. a se hrani...
Pomul vietii(tree of life)=calea vegherii care ne conduce la lumina vietii; in urma caderii in transa centrifuga s-a produs caderea, identificarea cu falsul ego(identitatea implantata) si cu trupul, a aparut moartea fizica (ruperea ancorarii naturale in izvorul vietii).
Orice cunoastere inseamna putere.
Cunoasterea orizontala(yang), mijlocita(de umbre sau de proiectiile de pe ecranul mental/peretele pesterii) ne-a condus la puterea mijlocita(instrumentala, tehnologica, magica) care ne-a permis sa ajungem pe Luna, sa eliberam energia atomica, sa comunicam la distanta…
Cunoasterea verticala(yin) nemijlocita sau directa, care se realizeaza prin autocunoastere si asezare in repaus(relaxare) in constienta, pana se intra in starea de functionare holografica(nondualista, in care se suspenda prapastia subiect-obiect), cunoscuta sub numele de trezire, iluminare sau eliberare din pestera(realitatea secunda a proiectiilor de pe peretele pesterii descrisa in alegoria lui Platon) ne conduce la puterea nemijlocita(directa, verticala, divina).
Nu asteptati sa va ajute cineva din afara(un salvator); Dumnezeu ii ajuta doar pe cei care se ajuta singuri !

Dupa acesta clarificare sa revenim la prezentarea videoclipului.
Reporter: "Prima oara l-am intalnit la inceputul anilor ‘80 intr-un oras din China. Nu a vrut sa ne dea numele real sau adresa, asa ca l-am botezat: DG de la "Dymamo Jack"(Generatorul de energie electrica Jack). Mai tarziu am aflat ca il chema John Chang si ca era un vindecator. John Chang a demostrat pirokinezie (pirogeneza; crearea focului), telekinezie(psihokinezia: deplasarea obiectelor de la distanta), electrogeneza, telepatie, levitatie, crearea scutului defensiv. El putea directiona energia generata in corpul lui in pacientii sai.. Uneori folosea acele, alteori doar mainile prin care genera ceea ce se aeamana cu energie electrica. El numea aceasta energie "Chi" si era asa de puternica, incat de obicei este nevoie de o alta persoana pt a fixa pacientul pentru a-i tine picioarele in loc. Reporter: "L-am urmarit peste tot, in cercurile lui de vindecare pentru a-l implora sa ne lase sa-l filmam. Dar intotdeauna refuza, spunand ca puterile lui provin dintr-un tip de meditatie, dintr-o traditie antica secreta(Mo Pai)".
O singura data, cand fratele meu care suferea de o infectie la ochi, a acceptat sa fie filmat, in anul 1987. "Nu se compara cu nici un fel de terapie prin acupunctura la care am fost supus vreodata" - "Primeam socuri electrice foarte puternice, eram paralizat, nu ma putem misca deloc"

Reporter: "In ce mod este obtinuta aceasta energie ?"
John Chang : "Prin reunirea Yang chi cu Yin chi. Atunci cand unesc Yang chi cu Yin chi obtin electricitate, foc, levitatie, invulnerabilitate, capacitate de a deplasa obiectele aflate la distanta(telekinezie) si alte manifestari". "Yang chi (chi pozitiv, solar, masculin) se emite de aici (si arata zona plexului solar, cunoscuta in diferite traditii sub numele de dantien; hara; "chi hai" sau "marea de energie"; manipura chakra) si Yin chi(chi negativ, Lunar, feminin) se emite de aici (si arata zona perineului; punctul **Huiyin** (会 , 會陰 RM1) –translation: "Meeting of Yin"; traducere: "Intalnirea Yin").
vedeti: **Atlas de Acupunctura de Mirahorian:**
http://www.scribd.com/doc/21537474/Acupunctura-Atlas
vedeti**: Centrele energetice subtile in diferite traditii spirituale de pe Terra**; Chakra(roti), Tantien(in pinyin: Dāntián; Tan t'ien : 丹田; lit.: Campuri de Cinabru), Faclii sau Lumini(in Cuvantul lui Iisus), "Alam" ori "Latifa" (in islamism si sufism) de Dan Mirahorian
pe: http://www.docuter.com/viewer.asp?documentid=17332013004c8b15cb85b161284183499

Reporter: "Si asta pentru ca esti special ?"
John Chang : "Nu, orice fiinta umana are aceste capacitati. Ele pot fi realizate prin meditatie. Meditatie in fiecare zi". Uite asa: "Apoi a luat o bucata de ziar, si apoi ne-a aratat cum energia chi poate declansa aprinderea

John Chang aprinzand o bucata de ziar in videoclipul: http://www.youtube.com/watch?v=RAAB0dbc3Es&feature=player_embedded
Si alti maestrii in Qigong au demonstrat **pirokinezia** (pyrokinesis: generarea caldurii; fierberea apei). In filmul de pe linkul de mai jos poate fi vazuta demonstratia lui Zhou Gan Sheng (Jo): **http://www.youtube.com/watch?v=gDDfvbcSgiI**
Roman din Almaty(Russia) demontreaza Pirokinezia
Karate Astral (English subs)
Roman from Almaty(Russia) demontrates Real Pyrokinesis part 1 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=Ug-oWE6B-DA&feature=related

Roman from Almaty(Russia) demontrates Real Pyrokinesis part 2 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=YUIvvpzbfzA&feature=related

Roman from Almaty(Russia) demontrates Real Pyrokinesis part 3 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=ux9uKrVH3cw&feature=related

Roman from Almaty(Russia) demontrates Real Pyrokinesis part 4 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=E5mjnSJ8c40&feature=related

Russian Real Pyrokinesis (English subs) part 5 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=lXUNDz6HoHI&feature=related

Russian Real Pyrokinesis (English subs) part 6 of 5 (Bonuses)
http://www.youtube.com/watch?v=KmSS7zYyApE&NR=1

John Chang oprind un glont in palma, care initial a fost tras asupra unei cutii din tabla cu ajutorul unei arme cu aer comprimat(glontul tras in cutie este deformat de impact, in timp ce acela prins in palma, pare ca si-a pierdut energia cinetica in campul defensiv creat de practicant)

Vedeti cazul de invulnerabilitate de la Pitesti(analizat la Spitalul Militar din Bucuresti) in care o caruta cu lemne de 3,5 tone a trecut cu o roata peste pieptul unei batrane care alunecase; cazul invulnerabilitatii la foc si a modelarii in transa, cu mana goala si cu buzele, a metalului incadescent al sabiilor magice (keris) din Java, realizate din metalul unui meteorit)[vedeti **"apa cereasca"** in filmul **"**Ring of Fire East of Krakatoa**"**; **http://video.google.com/videoplay?docid=2658290335515815463#**] explica traditia exemplificata de maestrul chinez Zhou in filmul de la adresa: **http://www.youtube.com/watch?v=Nh1LatEdDh0&feature=player_embedded**

Aceste sabii antice Keris ce transced timpul si folosesc transferul magic Tuah(folosit la realizarea talimanelor si amuletelor) sunt realizate din "focul ceresc" (meteoriti) in transa de maestrii ai chi, care utilizeaza mainile goale pt a forma si structura metalul moale fierbinte la nivel nanotehnologic. These ancient swords (Keris) that transcend time and use the magic transfer Tuah(suitable for talismans and amulets) are worked from heaven's fire(meteor) in trance by masters of chi using bare hands and lips to mold and structure the soft hot metal at a nanotechnological level.

John Chang introduce un bat din lemn prin scandura unei mese(de jos in sus) si a unei banci
http://www.youtube.com/watch?v=PERiIq5WM4M&feature=related
Aceasta demonstratie permite intelegerea capacitatii de a trece prin obstacole(trecerea prin zid) si de aceea de a opera cu mana goala a medicilor din Filipine; Tony Agpaoa (1939-1982) afirma ca a invatat aceasta tehnica de la niste calugari tibetani. Procedura a ajuns la cunostinta publicului dupa publicarea cartii "In straniul necunoscut" a lui Ron Ormond and Ormond McGill. Autorii au numit aceata practica "chirugie in a patra dimensiune". Recent revista Stern si-a cerut scuze cititorilor ca a ascuns adevarul cu privire la autencititatea operatiilor cu mana goala si a recunoscut ca a declarat in mod deliberat, ca operatiile efectuate de Tony Agpaoa in Filipine ca fiind o frauda (Nr. 29 vom 11. Juli 1971 si Stern 29/1971, S. 28) pt ca cercetatorii lor sa aibe timp a afle secretul realizarii unor bisturie, care sa permita inchiderea fara urme a taieturilor chirurgicale.
In 1959, the procedure of Psychic surgery came to the attention of the U. S. public after the publication of "Into the Strange Unknown" by Ron Ormond and Ormond McGill. The authors called the practice "fourth dimensional surgery," and wrote "[we] still don't know what to think; but we have motion pictures to show it wasn't the work of any normal magician, and could very well be just what the Filipinos said it was — a miracle of God performed by a fourth dimensional surgeon."[Into the Strange Unknown By the Two Men Who Lived Every Moment of it. The Esoteric Foundation. 1959.]

In urma lansarii cu succes a documentarului "Inelul de foc – La est de Krakatoa",[vedeti acest film la adresa de mai jos: Ring of Fire - East Of Krakatoa (1998) http://video.google.com/videoplay?docid=2658290335515815463#]
 in care acupuncturistul chinezo-javanez, John Chang isi demonstreaza maiestria deplina pe care o are asupra fenomenului ch'i - energia vitala, mai intai generand un curent electric prin corpul sau, pe care il foloseste pentru a vindeca o infectie la ochi a cameramanului, apoi dand foc unui ziar, cu o flacara ce-i iese din mana, mii de oameni au pornit in cautarea acestui om pentru a deveni elevii sai. Dintre multii occidentali care l-au abordat, John Chang a acceptat cinci ca ucenici. Kosta Danaos este al doilea dintre cei cinci. In anii uceniciei sale cu John Chang, Danaos a vazut demonstratii de pirokinezie, telekinezie, levitatie, telepatie si multe alte fenomene deosebite, pe care le-a si practicat. A vorbit cu spiritele si a adus marturie despre viata de apoi. Cel mai important lucru este ca el a aflat povestea lui John Chang, care este urmasul direct al liniei inteleptului MoTzu, din secolul al cincilea i.e.n. Mo Tzu (Chinese: 墨子; pinyin: Mòzǐ; Wade–Giles: Mo Tzu, latinizat ca Mencius 470-391 i.e.n.), avand numele initial Mo Ti (墨翟 pinyin: Mo Di), a fost un filosof chinez in perioada celor "O suta de scoli de gandire " (la inceputul "Perioadei statelor combatante"). Nascut in Tengzhou, provincia Shandong din China, el a intemeiat scoala Mohismului si a combatut atat confucianismul, cat si taoismul. In timpul "Perioadei statelor combatante", mohismul s-a dezvoltat si s-a practicat in multe state, dar a iesit din gratiile puterii cand s-a instaurat dictatura dinastiei Qin. In acea perioada s-au pierdut multe dintre lucrarile clasice ale mohismului, dupa ce Qin Shihuang a recurs la arderea cartilor si la ingroparea invatatilor. Importanta mohismului a apus in continuare dupa ce confucianismul care predica supunerea si ascultarea a devenit scoala de gandire dominanta in timpul dinastiei Han, disparand catre mijlocul dinastiei occidentale Han.
Clasicul de 1000 de caractere retine intamplarea ca Mo Tzu (Mozi) s-a intristat cand a vazut ca matasea a fost vopsita, ceea ce indica faptul ca practica sa era intemeiata pe intoarcerea la firesc, natural si autentic prin practica decolorarii mentale (ceea ce implica reintoarcerea la starea de martor impartial caracterizata de dezidentificare, austeritate, simplitate, castitate- abtinere de la risipirea energiei ancestrale a fiintei umane). La aceasta stare incolora a constientei se refera eliberarea de karma prin practica naishkarmia(nefaptuirii sau a actiunii fara reactiune), practica wu-wei(nonactiunii) din taoism si vairagya(decolorarea; dezidentificarea) din practica alinierii(yoga sutra) expusa de Patanjali.

Stiinta sa cu privire la nei kung("lucrul intern; puterea interna") pe linia scolii Mo Pai, este putin cunoscuta in Occident si nu a facut niciodata pana acum subiectul unei carti. Acum, John Chang a

decis sa faca o punte intre Orient si Occident si sa permita publicarea unei carti care prezinta povestea vietii lui, a invataturilor si puterilor sale.

Magul din Java este o carte scrisa de un grec, Kosta Danaos[The Magus of Java, by Kosta Danaos, First published in 2000 by Inner Traditions International, Rochester, Vermont USA] tradusa si publicata de Editura For You in 2006, unde sunt relatate experientele din anii 90', ale autorului alaturi de un maestru javanezo-chinez, John Chang si despre scoala din care face parte acesta (Mo Pai).

John Chang a fost filmat in timp ce facea demonstratii in care vindeca boli incurabile, aprindea hartii, becuri de tip LED(light emitting diode), in care facea sa treaca prin scandura de 2 centimetri a unei mese, un betisor chinezesc din lemn, din cele folosite pt a manca, etc.

Kosta Danaos isi incepe cartea cu cautarea acestui maestru in insula Java tocmai datorita acestui film documentar.

Filmul de pe net:

http://www.youtube.com/watch?v=mZBfEZLbNhI&feature=player_embedded

In fine, in ce consta scoala pe scurt - se utilizeaza conceptul de chi sau de energie vitala (Wade–Giles: ch'i, pinyin: qi) care este echivalentul chinez si ki -echivalentul japonez pentru prana, mana, orgon etc -). Aceasta energie are doua polarizari: **Yang chi** si **Yin chi** . Se considera ca cele 2 polarizari ale energiei circula in paralel prin corp, dar in timp ce practicantii de Qi Kung colecteaza in dan tien Yang chi, practicanti din scoala Mo Pai urmaresc unirea celor 2 tipuri de chi rezultand de aici anumite manifestari paranormale.

Scoala are 72 de niveluri, corespunzatoare la 72 de chakre, cat considera ei ca are corpul omenesc, ultima fiind chakra din crestetul capului.

Interesant este ca maestrul demonstreza la ce folosesc ambele forme de energie.

Prin controlul emisiei de **Yang chi** -o energie calda folosita la vindecari, aprinderea focului, telekinezie- elevii de nivel 2 trebuie sa mute niste cutii de chibrituri prin telekinezie pe o anumita distanta, ca proba de trecere al nivelului etc. Prin controlul emisiei de **Yin chi** -energie rece, feminina- a fost oprit un glont caruia i s-a absorbint practic intreaga energie cinetica.

De exemplu el a avansat ipoteza ca Yin chi e specific pamantului, gravitatia fiind energie Yin iar gaurile negre sunt practic condensari de forte **Yang chi** la extrem.

Realizarea capacitatilor paranormale este o obiectivare, un feedback sau o afisare a elevarii spirituale, a trecerii de la actiunea mijlocita la cea nemijlocita. Punctul slab al autorului este faptul ca el este prizonier al materialismului energetic – in opinia sa capacitatile si fortele de actiune directa deriva dintr-o acumulare de energie la nivel subtil si nu ca urmare a trezirii, a trecerii in alt regim de functionare. Cine a practicat qi kung/qigong poate sa inteleaga de ce este atat de importanta aezarea in constientizare(meditatia).

In carte este descrisa o lupta intre doi maestri care au atins un nivel de peste 50 prin acumulare de energie, fara sa realizeze trezirea. Daca motivatia perseverentei cuiva este ura sau razbunarea atunci se manifesta si blocarea eliberarii, treziri.

Daca se mentine ancorarea in acumularea de energie se mentine prizonieratul in realitatea secunda, care si acum creaza pe banda rulanta monstrii, entitati inarmate cu forte energetice foarte puternice si cu elevare spirituala insuficienta. Ce face cunoasterea orizontala sau mijlocita azi ? Pune in mana inconstientilor puterea mijlocita, instrumentala, magica, tehnologica.

Niste bastinasi primitivi primesc mitraliere, in locul arcurilor cu sageti si isi decimeaza adversarii.

Ce merita retinut e faptul ca structura energetica ascunde multe taine dar cautarea anumitor forte, in dauna trezirii si eliberarii, este extrem de periculoasa pentru cei care nu trec de la "a privi " la "a vedea", adica de la cunoasterea mijlocita la cea nemijlocita, care aduce dupa ea adevarata putere divina, directa, nemijlocita.

Nimic nu trebuie aruncat asa, la viteza, la cosul de gunoi al istoriei. Lucrurile trebuie analizate cu mult discernamant si trebuie luat din ele numai ce este benefic. Este posibil ca un maestru trezit sa fi descoperit o cale de a realiza trupe de elita invincibile prin transformarea fiintelor umane in masini de lupta care isi acceeaza capacitatile biologice de manipulare a materiei energiei, timpului si spatiului. Aceasta cunoastere super-straveche intemeiata si perpetuata prin accesarea realitatii divine poate conduce la salvarea unei civilizatii de la extinctie ca urmare a unui eveniment cosmic, doar daca membrii acesteia sunt stare sa-si acceseze si sa-si manifeste capacitatile divine.

Cineva mi-a relatat ca " un roman de al nostru, pentru a-si dovedi calitatile (tocmai dadea examen de maestru in qigong) a lungit cu 3-5 cm mana dreapta a fiecarui participant din sala in care se defasura demontratia si apoi le-a readus la loc..totul in interval de 2 minute.

Altii aprindeau hartia cu puterea energiei chi....etc, altii miscau diverse obiecte...

Pentru a trece la actiune directa nu este nevoie de autoingropare in credinte, de vointa si de umplere de cunoastere orizontala sau mijlocita, ci de practica asezarii in constienta(meditatie) pt a ajunge la izvor, la cauza, la Altar. Atunci fructele, efectele, darurile si harurile urmeaza in mod firesc si se trece la cunoasterea nemijlocita si la actiunea directa. Aceste lucruri pot fi preluate, optimizate si imbunatatite prin practica experimentala a trezirii, iar nicidecum negate.
Un

model in acest sens il poate constitui cu succes Sfantul Ciprian, dezlegatorul de farmece si vraji, ca si sfintii din India care au demostrat capacitati divine.

Introducere

Imaginati-va o lume in care mintea si sufletul omului sunt libere sa isi atinga potentialul suprem, in care puteri odata considerate supranaturale sau paranormale sunt intamplari obisnuite ale vietii, Imaginati-va un loc in care bolile considerate pana acum ca fiind incurabile se pot trata prin simpla administrare a energiei vitale abundente a insusi vindecatorului, un loc in care omenirea poate comunica usor cu spiritele legate de pamant, in care yoginii puternici pot vorbi cu insusi Dumnezeul Creator.
Nu ar fi minunat sa locuim intr-un astfel de spatiu, de domeniul povestilor cu zane, al miturilor si al legendelor, al cartilor de povesti si al peliculelor de la Hollywood?
Daca astfel de lucruri chiar ar fi adevarate, oare viata n-ar avea o aroma distincta, o savoare pura?
Bun venit in lumea mea. Eu traiesc intr-un astfel de loc, in care toate lucrurile extraordinare pe care Ie-am sugerat sunt reale si de necontestat. In lumea mea, stiinta Occidentala si misticismul Oriental merg mana in mana, imbratisate si de neseparat, aspecte in oglinda ale aceleiasi realitati, la fel de intemeiata pe fapte si la fel de valabila. Sansa de a evolua exista in orice clipa - darul maretului nostru potential. Ati putea presupune ca un astfel de destin este departe, dar in realitate el ne asteapta chiar in prag. Nu poate exista nici o indoiala ca omenirea se afla - inca o data - intr-un proces de schimbare.
Traditiile evolueaza intr-un context in care barierele inter-culturale continua sa se naruie.
Valorile, idealurile, conceptele vechi nu mai sunt acceptate orbeste, oamenii de toate credintele, rasele si nationalitatile nu mai ezita sa se indoiasca, sa intrebe de ce.

John Chang in meditatie

Mintea omului este cuprinsa de o frenezie ce nu a mai existat niciodata, iar tehnologia evolueaza exponential, in salturi uriase. Am pus piciorul pe Luna si am atins fundul oceanelor.
Ne deplasam cu viteze ce depasesc de cateva on viteza sunetului si vedem fata planetelor din jurul nostru. ControIam puterea atomului si putem inlocui o inima umana bolnava, cu cea a unui donator corespunzator (si dispus sa o doneze). Suntem la un pas de crearea unei inteligente artificiale pe baza de siliciu. Am invadat chiar si sanctitatea sistemului genetic si am creat clone. In cautarea cunoasterii se pare ca suntem limitati doar de energie, timp si bani.
Progresul social pe care l-am facut este urias. In ciuda distributiei discriminatorii, nivelul de educatie este cel mal inalt pe care l-a cunoscut rasa umana pana acum. Fenomenul de sclavie si subjugare a omului de catre om este pe cale de disparitie: razvratirea este evidenta in toata lumea. Oamenii sunt constienti de drepturile lor si sunt dispusi sa lupte - poate chiar sa moara - pentru acestea: (Asta nu e un lucru de nimic, daca ne gandim ca economia tuturor imperiilor istorice a fost intemeiata pe sclavie.)
Chiar si mai miscator este faptul ca multe persoane sunt acum dispuse sa lupte si sa moara pentru drepturile altor oameni - poate mai mult decat in orice alta perioada din istoria noastra. Un alt lucru la fel de important este ca sacrificiul de sine al acestor eroi nu se bazeaza pe nici o credinta sau

practica religioasa anume - ci, mai degraba, pe convingerea simpla ca drepturile omului merita sa fie aparate.
Exista, desigur si un revers la toate astea. Fanatismul etnic si religios este in crestere. Fascismul ne tulbura inca o data. Corporatiile multinationale fac abuz de puterea pe care o au pentru a obtine profituri mai mari, mituind guveme corupte ca sa-si profaneze patriile si sa isi manipuleze propriii cetateni. Echilibrul ecologic al planetei a fost distrus - pentru totdeauna, sustin unii. Flora si fauna noastra sunt pe moarte, planeta este in suferinta.
Atotputernicul Dolar face legea, iar economia de consum este crezul zilei.
Se pare ca, desi avem putere -caci suntem puternici inca mai avem de raspuns la intrebarile fundamentale ale vietii. Cine suntem? Unde mergem? De ce suntem aici? Care sunt cepecitatile noastre inerente. care este potentialul nostru final?
Continuam sa traim dupe moarte, asa cum se crede? Ce este fericirea adevarata si cum putem sa o avem? Exista intr-adevar un Dumnezeu Creator? Lista este nesfarsita, la fel de veche ca si omenirea insasi.
Raspunsul la aceste intrebari este: posibil. Insa pentru a gasi raspunsurile, secretul unei rezolvari a acestor intrebari esentiale consta in necesitatea unui efort angajat al nostru ca specie - nu ca natiuni sau ca grupuri de oameni. Metoda necesara nu este nici mai simp la, nici mai complicata decat atat.
Omenirea s-a dezvoltat pe multe linii diferite. Exista tot atatea abordari culturale ale vietii, pe cati stimuli naturali si senzoriali. Unele culturi sunt vizuale, altele sunt auditive, altele olfactive, iar altele sunt intuitive. Este greu sa cuantificam cu precizie cultura umana - si o astfel de analiza depaseste cu mult intentia acestei carti. Putem spune, insa (vorbind in general) ca o tendinta dominanta a stiintei Occidentale a fost preocuparea catre exterior, intentia acesteia fiind sa cuantifice si sa modifice mediul uman, pentru a corespunde dorintelor omului. Pe de alta parte, stiinta Orientala s-a concentrat pe interior, incercand sa cuantifice si sa dezvolte capacitatile innascute ale speciei umane si sa inteleaga rolul acesteia in planul lucrurilor. Desi este foarte periculos si nestiintific sa fac afirmatii de acest fel, pentru moment este important sa adopt acest punct de vedere - daca nu din alt motiv, atunci pentru a clarifica scopul acestui text. Dati-mi voie sa revin la expresia un efort angajat al nostru, ca specie.
Aceasta declaratie afirma ca noi, fiintele umane, trebuie sa strapungem barierele etnice si nationale si sa lucram impreuna. Istoria ne spune ca ori de cate ori am fost capabili sa depasim granitele pe care ni le-am impus singuri, lucruri incredibile s-au petrecut.
Perioada Greciei antice, de exemplu, ne arata clar ce se poate realiza prin interactiune culturala: in secolul al patrulea i.e.n., Grecia antica s-a intalnit cu India antica - si astfel, destinul lumii a fost schimbat pentru totdeauna, si chiar destul de radical[Notai A se vedea anexa i pentru aceasta nota si pentru toate notele numerotate astfel].

Faptele lui Alexandru Macedon si ale oamenilor lui nu au insa legatura directa cu aceasta carte ..

Ideea este ca nu exista nici un motiv pentru care noi, astazi, sa nu putem repeta ceea ce au reusit stramosii in acele vremuri - si anume. sa invatam unii de la altii pentru a evolua, pentru a supravietui, poate chiar pentru a prospera. In secolul al nouasprezecelea.
Kipling scria, "Estul este Est si Vestul este Vest, iar cele doua nu se vor intalni niciodata!"*
[* Ruyard Kipling, "The Ballad of East and West", 1889.]
S-a inselat. Estul se intalneste cu Vestul astazi - si va continua sa o faca, daca reusim sa hranim aceasta unire a lor. Pentru a realiza acest lucru, trebuie sa ne asiguram ca cele doua culturi se abordeaza una pe cealalta cu respect reciproc, se deschid complet una catre cealalta si isi impartasesc concluziile. Nu e o sarcina usoara.
Cultura chineza, mai exact cea Taoista, a ajuns in Occident ca o furtuna. Acupunctura se practica peste tot.
Restaurantele chinezesti sunt omniprezente. Emisiunile TV si filmele cu kung fu sunt populare in toata lumea. Meditatia a fost recunoscuta de medicina Occidentala ca stare bio-comportamentala.****[** Herbert Benson, The Relaxation Response (New York: William Morrow & Co., 1975)].**
Studentii din toata lumea citesc Tao Te Ching si multi oameni de afaceri occidentali folosesc I Ching(metoda de divinatie chinezeasca) si Feng Shui (metoda chinezeasca de administrare a spatiului de locuit) in procesele lor decizionale zilnice.
Si totusi, in ciuda atractiei pe care cultura Taoista chineza o reprezinta la nivel popular, fuziunea fina intre Orient si Occident a inceput abia recent.
In cea mai mare parte, occidentalii fie resping total abordarea orientala ca fiind o gogorita, fie o imbratiseaza cu fervoare religioasa, ca fiind mai veche si mai spirituala decat stiinta occidentala. Ambele atitudini sunt gresite. Prima respinge cu ingamfare valoarea invataturilor chinezesti, iar a doua ia tehnicile bio-fizice testate, dovedite si elaborate de-a lungul mileniilor si le transforma in dogma.

Aceasta problema este sutinuta si de faptul ca multi occidentali, dar si multi chinezi sunt nerabdatori sa bage pe gatul consumatorilor farama de cunoastere pe care o au, intr-o goana disperata dupa bani. ..
Pentru asta sunt raspunzatori, in mare parte, chiar chinezii. Din pacate, nu exista ceva ce s-ar putea numi stiinta chineza. Exista, in schimb, stiinte si arte ale familiilor sau clanurilor, dezvoltate de oamenii din China, milenii de-a randul. Cunoasterea dezvoltata de chinezi nu s-a raspandit niciodata la scara larga, nici macar in China. Ea era prerogativul si baza de putere a celor putini si privilegiati si ale familiilor acestora. In trecut, un maestru chinez nu preda niciodata ucenin cilor sal 100% din cunoasterea pe care o detinea. Pastra, sa zicem, 10%, ce era mai important, doar pentru sine. Poate ca scria restul intr-un document pe care elevul sau favorit urma sa-l deschida dupa moartea sa.
Rezultatul acestei abordari a fost ca suma invataturilor fiecarui clan scadea cu i0 procente cu fiecare generatie, pana ce vreun student carismatimatic era in stare sa descifreze misterul si sa revina la pozitia invatatorului initial - si, la acest punct, ciclul continua cu studentii studentului ... si asa mai departe. Capacitatile si faptele Maestrilor au devenit material de legenda si, ulterior, scenariul operelor chinezesti. Astazi ele sunt esenta tuturor filmelor cu kung fu. Pentru a inrautati lucrurile si mai mult, maestrii nu lucrau aproape niciodata impreuna.
Conceptul de universitate Occidentala - cel in care cunoasterea este impartasita si experientele sunt comparate - le era complet strain. Puterea era menita a fi folosita pentru profit - material si spiritual.
Maestrii de arte martiale se provocau adesea la lupta - si astfel, mare parte din cunoastere s-a pierdut, caci maestrul invins isi pierdea, de obicei, si viata. Pentru cultura noastra occidentala o astfel de abordare pare socanta - ca sa nu spunem mai mult.
Raspandirea informatiei este evidenta peste tot- intr-adevar, in societatea actuala este foarte greu - poate , . chiar de nedorit - sa pastrezi secretul sau proprietatea asupra cunoasterii [Nota 2]
Si totusi, exista un mod in care se poate realiza o unire completa intre aceste doua culturi - pur si simplu prin crearea unei noi stiinte, care nu este nici orientala, nici occidentala, ci o uniune a celor doua. Vizionari curajosi ai generatiilor trecute au prevazut o astfel de disciplina. Eu cred ca destinul omenirii este sa se uneasca in acest fel - si ca o astfel de stiinta ce combina abordarea ortologica *
[* Din grecescul orto - insemnand corect, potrivit, drept - si "logic". Ortologic inseamna "care are o logica corecta." N. A.] a Occidentului, cu disciplina mistica a Orientului, se creaza chiar in zilele noastre. In esenta, aceasta reprezinta directia viitoare, aleasa de dorinta de trezire a omenirii catre o viata mal buna si un adevar mai inalt. Veti gasi aici multe paralele cu texte deja existente si la indemana. Dar principala diferenta intre aceasta carte si oricare alta este ca ea e reprezentativa pentru un sistem ce exista in prezent si care functioneaza, nu pentru o descriere istorica a ceva ce a existat odinioara.
Este vorba de lucruri evidente, nu de presupuneri sau de un sis tem dogmatic de credinte.
Exista un om in Indonezia, care e maestru in vechea arta chineza Nei Kung(de la kung: lucru sau control; si nei: intern) a "puterii interioare".
Numele sau este John Chang si este invatatorul meu.
Domnul Chang a fost prezentat pentru prima data lumii in documentarul cinematografic premiat intitulat " **Inelul de foc**", filmat de fratii Lome si Lawrence Blair
[Ring of Fire. East of Krakatoa, 1988; vedeti acest film la adresa de mai jos: http://video.google.com/videoplay?docid=2658290335515815463#]
Identitatea sa era protejata sub pseudonimul, mai degraba umilitor, de Dinamul Jack(Generatorul electric Jack). In acest documentar, maestrul Chang soca lumea, demonstrand imposibilul. Mai intai, a generat un curent electric de intesitate ridicata in interiorul propriului sau corp, pentru a-l vindeca pe Lome de o infectie la ochi, iar apoi i-a "curentat" pe A Lawrence si pe sunetistul lor, folosind aceeasi energie **
[Mentinerea unui contact fizic cu el la acel moment ar fi fost ca si cum cineva si-ar fi bagat degetele in priza. Am numit aceasta abilitate "electrogeneza", in lipsa unui termen mai potrivit. N. A.]**

Intr-un sfarsit apoteotic, Maestrul Chang a folosit aceasta bioenergie pentru a aprinde o foaie de ziar mototolita, atentionandu-i pe cercetatori ca aceeasi putere care-l vindecase pe Lome putea fi folosita si pentru a ucide un om. Aceasta a fost prima demonstratie de Nei Kung documentata pentru lumea occidentala. Ceea ce e si mai uimitor este ca zeci de mii de oameni din toata lumea (inclusiv eu) am crezut imediat in acel documentar - si ca cei doi frati nu aveau nici o idee ce anume filmau la acea vreme.
Pentru a intelege pe deplin ce implica termenul Nei Kung; va trebui sa va croiti drum prin textul de fata. La acest moment este important ca, pentru prima oara in dezvoltarea omenirii, un om care, conform culturii chineze, este un hsien, un nemuritor taoist, doreste sa faca un pas in fata si sa dezvaluie Occidentului adevarul din spatele invataturilor sale.
John Chang este unic in analele omenirii. Ca si Cavalerii Jedi din saga Razboiul Stelelor; el are

capacitati supranaturale uimitoare: telekinezie, pirokinezie(declanarea aprinderii), electrogeneza, telepatie, levitatie, viziune la distanta, chiar si proiectie astrala (in lipsa unui termen mai potrivit). Mii de oameni au asistat la demonstrarea acestor capacitati.
Puterea invatatorului meu este de neconceput pentru mintea occidentale: un mic procent din energia sa acumulata poate coplesi - sau vindeca - instantaneu o fiinta umana sau un animal mai mare. Si cu toate acestea, domnul Chang este occidental. Locuieste in zona urbana a insulei Java, viziteaza adesea Europa si Statele Unite. A cautat altii ca el in China, cu intentia de a invata si de a impartasi cunoastere - o trasatura unica pentru cineva ca el, dupa cum veti descoperi.
S-ar putea spune ca domnul Chang este combinatia suprema a Orientului cu Occidentul - sau, mai poetic, ca el este unul din pilonii care sustin puntea dintre Orient si Occident. Acest text va acoperi, in principal, povestea vietii si invataturile preliminare ale lui John Chang. Am incercat sa urmez metoda sugerata de el si sa prezint conceptele orientale, intr-o maniera in care ele sa poata fi intelese de toti occidentalii. Ca atare, nadajduiesc ca acest volum sa fie la inaltimea sarcinii pe care mi-am asumat-o si sa il onoreze pe John Chang si invataturile sale.
Poate ca suntem intr-adevar norocosi ca traim in acest moment al dezvoltarii noastre, in care Dumnezeu a decretat ca ramurile separate ale stiintei omenesti sa fie puse laolalta. Poate ca noi, cei din Occident, avem nevoie de Orient pentru a ne salva lumea de noi insine.

Kosta Danaos
Atena, Grecia

Capitolul I -PRIVIND PRIN OGLINDA
PRIMUL CONTACT

Eu sunt de formatie om de stiinta si am diplome in doua domenii ale ingineriei. Printre altele, am lucrat ca inginer sef de proiect la una dintre cele mai mari corporatii ale lumii. Logica si stereotipia sociala ar spune ca nu sunt genul de persoana care crede imediat ceea ce aude sau vede intr-un film, ca lucrurile ar trebui sa imi fie dovedite in mod repetat pentru ca eu sa-mi pun la indoiala modelele si credintele deja stabilite. Insa cand am vazut documentarul, nu m-am indoit nici o secunda de credibilitatea sa. Stiam ca ceea ce vedeam era real, ca nu era vorba nici de efecte speciale si nici de inselatorie. Eram sigur de asta.
Poate ca venirea noului mileniu face lucrurile sa fie astfel - un om scolit in gandirea si in stiinta Occidentului sa poata privi o deviatie de la legile acceptate ale naturii si sa spuna: "Asta e real."
Asa cum am spus mai devreme, documentarul bine facut al fratilor Lorne si Lawrence Blair, numit "**Inelul de foc**", arata un oriental greu de definit, care face ceva imposibil din punct de vedere al ramurii noastre occidentale de cunoastere medicala si fizica: isi foloseste propria sa bioenergie interna pentru a da foc unui ziar. Acest lucru a fost realizat fara efort, aproape cu nonsalanta. Omul a asteptat pana ce echipa de filmare a fost gata, a privit in sus pentru o verificare a cameramanului, si-a fixat palma dreapta deasupra unui ziar mototolit, si-a tensionat corpul si a dat foc ziarului. Era evident pentru spectator ca din palma deschisa a omului se genera un soi de energie foarte puternica - intr-atat incat ziarul a luat foc, cu o flacara puternica.
Exista cel putin doua moduri in care se putea face acest lucru ca iluzie. Unul- cameramanii colaborau cu omul si, prin efecte speciale, realizau o inselatorie. Alt mod era ca omul insusi pacalea cercetatorii si dadea drumul unei bucati de fosfor sau unui alt obiect inflamabil in bucata mototolita de ziar, temporizandu-si prestatia, pentru a coincide cu oxidarea substantelor chimice. Dar stiam ca nu era vorba de asta; stiam ca il aveam in fata pe adevaratul McCoy, ca sa spun asa, Existau si motive in acest sens - cel mai important fiind omul insusi.
Era un oriental bine facut, dar mic, zambitor si modest. Parea ca de o varsta nedetenriinata, cu o claie de par negru si des si cu pielea unui tanar, dar ochii erau ai unui varstnic, din care stralucea sinceritatea. Vocea sa era grijulie si plina de compasiune, fara siretenie. Avea chiar trac in fata camerei! Mai important e faptul ca omul parea a nu avea nimic de castigat din aceasta prestatie; cercetatorii nu-i dezvaluisera nici numele, nici locatia - si e sigur ca nu cerea bani. Dar atunci nu m-am gandit la nici unul dintre lucrurile acestea. In acel moment, cand am vazut caseta prima data, am stiut un singur lucru: ca, in sfarsit, dupa douazeci si cinci de ani de cautari, imi intalnisem maestrul. Era socant: ma uitam la el, il cunosteam - si nimic nu ma putea intoarce din hotararea de a ma duce la el. Ca si multi din generatia mea, studiasem multa vreme artele martiale.
Incepusem la varsta de zece ani si alunecasem printr-o serie de arte de lupta orientale, pentru a ma opri, in final, la arta japoneza jujutsu, la douazeci si ceva de ani. Ceea ce cautam era simplu: voiam ceea ce actorul David Carradine personaliza atat de elocvent, in deja clasicul serial Kung Fu. Imi doream o arta ai carei maestri erau filozofi intelepti si iluminati, care puteau ucide tigrul cu pumnul daca erau nevoiti sa o faca, dar detestau violenta pentru care se pregateau. Voiam o arta ai carei practicanti sa devina de fapt mai puternici, pe masura ce inainteaza in varsta, iar nu mai slabi. Voiam o arta prin care invatatorul meu sa ma invete intr-adevar ceva despre mine si despre lumea din jurul meu. Voiam sa fiu Kwai Chang Caine. Am cautat in toata lumea un astfel de mentor, iar ceea ceo am gasit in general se incadra in trei categorii: filozofi luminati, care nu puteau sa dea cu pumnul intr-un sac de hartie pentru a iesi din el; animale perfecte, care erau

luptatori minunati, dar pe care un om civilizat nu le putea invita la el acasa: si persoane care pareau a fi exact ceea ce cautam, dar se dovedeau nepotrivite pentru aceasta sarcina - in final afisand fie lipsa de judecata, fie slabiciune inerenta, motive frauduloase sau instabilitate emotionala. Mai era destul de posibil si ca eu sa fi fost, la randul meu, nedemn de ei, si ca ii parasisem inainte de a fi reusit sa-i inteleg. .

In trecut respinsesem in repetate randuri artele martiale chinezesti, din cauza raritatii notabile a cunoasterii autentice, inerenta raspandirii acestora in societatea Occidentala. In anii '70 si '80, artele chinezesti erau faimoase pentru lipsa de profeson credibili care sa le predea. Instructorii demni de incredere erau, in general, mult mai greu de gasit decat impostorii care faceau bani de pe urma popularitatii filmelor cu kung fu. De asemenea, din cauza profesiei mele, pana in 1992 nu am putut patrunde in China comunista, pentru a cauta un maestru adevarat, Si totusi, ca orice practicant sarguincios al artelor martiale, am citit toate cartile scrise de cercetatori si profesori de incredere. Stiam teoria care statea in spatele artelor martiale chinezesti si stiam ca si omul pe care ii vazusem in acel film era chinez. Mai stiam si ca ceea ce vazusem se numea Nei Kung - utilizarea puterii interioare. Trebuia sa il gasesc.

Stiam ca nu avea sa fie usor. Nu cunosteam numele omului.

Documentarul spunea ca traia undeva in Java sau in Bali, dar nu puteam sti in nici un fel daca macar aceasta indicatie era adevarata - ar fi putut sa il filmeze la fel de bine si in San Francisco, din punctul meu de vedere. Pe deasupra, nu vorbeam nici chineza si nici malaeziana. Zece zile mai tarziu ma aflam in avion, zburand inspre capitala Indoneziei, Jakarta. Dupa o calatorie de optsprezece ore, m-am cazat la cel mai curat dintre motelurile murdare din Jalan Jaksa si m-am odihnit in restul zilei. Stiam ca urma o perioada solicitanta.

In ziua urmatoare mi-am luat in buzunar maldarul de fotografii pe care Ie facusem pe pe versiunea video a inelului de foc si am pomit spre Cartierul Chinezesc din Jakarta - un sector numit Glodok. Planul meu era sa merg la toate farmaciile si clinicile de acupunctura chinezesti din Glodok si sa intreb daca il cunostea cineva pe omul din fotografll.

La acel moment parea o idee buna. M-au crezut nebun. Trebuie ca i-am amuzat pentru toata saptamana. Era prima mea calatorie in Indonezia, ma asteptam la ce era mai rau si eram imbracat ca un turist occidental, intr-un safari. Niste buticari chiar mi-au ras in fata; altii mi-au spus politicos sa ma car. Unul din ei chiar m-a dat afara. Dupa sase sau sapte ore de respingeri constante, mergand printre cersetori si leprosi si urmarit de o hoarda de copii ai strazii, am zarit, in mijlocul acestui haos, un templu chinezesc stravechi, in care am pasit imediat.

Zgomotul s-a stins numaidecat si am ramas singur.

Ingrijitorii templului m-au interogat curiosi. Ce faceam acolo? Eram prea timid si prea stanjenit ca sa le spun. Mi-au adus ceva de mancare, mi-au dat sa beau apa si m-au trimis sa imi continui calea. Am revenit la Glodok in ziua urmatoare inca si mai hotarat si inarmat cu un bilet pe care mi-l scrisese receptionistul de la motel. Ulterior am aflat ca pe bilet erau scrise urmatoarele:

Stimate domn sau doamna,
Sunt un strain foarte prost care a fost pacalit sa vina aici tocmai din Grecia.
Acestea sunt pozele unui om pe care l-am vazut pe o caseta video; pe el il caut. Nu stiu cum il cheama sau unde locuieste.
Il cunoasteti ?
Multumesc. . ..

Acesta este, probabil, motivul pentru care oamenii au inceput sa fie mai politicosi si pentru care, in a doua zi, am avut parte de mai multe zambete. Dupa cateva ore de respingeri diplomate, mi-am facut drum inapoi la templu, gandindu-ma ca o sa ma intalnesc cu prietenii mei de ieri. Au fost incantati sa ma vada si de doua ori mai curiosi ca inainte.

De data aceasta, eu am fost cel care am adus pranzul pentru toti am stat impreuna o vreme, razand si comunicand intr-o engleza stricata si in limbajul semnelor.

Prietenia se stabilea intre noi, iar ei devenira suficient de curiosi pentru a ma presa sa le dau detalii. .

"Kosta, spune-ne, ce faci aici?"

Nu, e o prostie, nu vreti sa stiti."

Intr-un final, au fost atat de insistenti incat am cedat si decat sa Ie explic, Ie-am dat biletelul.· . ,

Brusc m-am aflat in fata unui grup de statui; zambetelor lor le-a luat locul neincrederea.

Un fior rece mi s-a ridicat pe sira spinarii. Unul din ei sopti ceva unui baiat, care o lua la fuga. Impreuna, toti noii mei prieteni se ridicara in picioare.

"Stai aici", spuse un om voinic.

Dupa vreo zece minute aparu un chinez vanos, de o varsta nedeterminata, pe o bicicleta.

Imi dadu mana si se aseza.

"Numele meu este Aking", spuse. "Sunt elev al omului pe care il cauti."

Aking ma praji vreme de aproape o saptamana, punandu-mi intrebari de genul:

"Cine te-a trimis?" si "De ce ai venit in locul acesta?"

Pentru el era absurd ca eu sa fi gasit atata de usor un fir care sa ma duca la maestrul lui, avand in vedere ca veneam din Grecia - de niciunde altundeva – fara a avea vreo idee despre obiceiurile sau geografia locului. Era sigur ca eram spionul vreunui serviciu de informatii: chiar m-a pus sa-i dau pasaportul!
In sfarsit, dupa o saptamana, Aking mi-a dat o adresa intr-un oras din Java de est si mi-a spus sa iau avionul intr-acolo, in dimineata urmatoare: mi-a mai spus ca omul pe care ii vazusem in documentar ma va astepta acolo. Ei bine, nu l-am crezut.
Ar fi fost prea usor, prea incredibil de usor. Credeam ca acesti chinezii ranjiti ii joaca o festa unui strain, trimitandu-l la vanatoare de ciori si razand pe seama lui.
M-am imbarcat in avion, ezitand: simteam ca eram un prost cand am aterizat, apoi am simtim chiar si mai mult ca eram un prost, cand am luat un taxi la adresa ce-mi fusese data si, ajuns acolo, mi s-a spus ca omul nu era acasa. Reveniti la ora doua, mi-au spus.
Cel putin vorbeau englezeste. Am petrecut cateva ore transpirand in camera mea, la motelul murdar la care stateam. Am jurat razbunare eterna celor care ma trimisesera aici. Ii voi invata sa se fereasca de greci.
Aha! De razboiul troian ati auzit, prieteni? O sa va pacaliti !
Ma simteam ridicol, un idiot, un prost;
Imi spuneam mereu ca intreaga afacere era o festa, ca deja cheltuisem mult prea multi bani ca sa vin incoace, ca eram un idiot si un prost si credul si naiv si ...
M-am intors la ora doua. Omul era acolo.
Nu pot sa va descriu in intregime socul, bucuria si usurarea pe care Ie-am simtit, gasindu-I pe Dynamo Jack stand in fata casei sale.
Fusesem un imbecil sa ma las astfel prada furiei mele mereu gata sa izbucneasca.
Nimeni nu-mi jucase vreo festa: elevul pe care ii intalnisem chiar incercase sa ma ajute, trimitandu-ma la profesoruI sau.
Ne-am strans mainile si m-a invitat inauntru. Spuse simplu ca numele lui e John. Numele de familie scris deasupra soneriei era Chang cu caractere latine, un nume destul de obisnuit pentru un chinez. John Chang era echivalentul lui John Smith in Statele Unite, un nume pe care l-ar fi putut avea oricine.
M-am prezentat cu un aer oficiaI. "Kosta", zise el, invartind cuvantul pe limba.
Numele trebuie ca i-a sunat ciudat. "Cum m-ai gasit?" Engleza lui era simpla si cu un accent usor. "V-am vazut pe o caseta "' intr-un documentar", am raspuns. "Ah! Asta a fost acum cativa ani. Mi-au spus ca este pentru un proiect de cercetare stiintifica: altfel nu as fi facut niciodata o demonstratie pentru ei."
"De ce nu?"
"Pentru ca i-am promis Maestrului meu ca nu o voi face. Ce pot sa fac pentru tine?
Ai vreo problema?" John era vindecator. El folosea acupunctura in puncteIe traditionale, dar ii potenta mult efectul trecandu-si chi-ul bioenergia sa, daca vreti, prin ace.
Vindecase sute de oameni pe care medicina occidentala nu ii putuse ajuta - un lucru pe care nu ii stiam la acel moment. Am prins mingea. Ei bine, doua lucruri."
Exersasem asta de multe ori. Am o problema cu incheieturile, dupa atatia ani de fortare in antrenamentele de arte martiale ... hm, ceva gen osteoartrita.
Ciocuri la oase, si altele asemenea."
Zambi. "Prea multi ani de antrenament necorespunzator, as zice.
Cred ca te pot ajuta. Va trebui sa te examinez mai intai." "
Bine. " "Va trebui sa te ating. Nu te ingrijora de ceea ce vei simti.' ~i-am dat camasa jos si el si-a pus mainile pe pieptul meu si pe partea superioara a spatelui. Imaginati-va un curent electric puternic si continuu, care va trece prin corp. Imaginati-va ca, in ciuda impactului sau, sunteti cumva constienti ca acest curent este binevoitor, nu daunator.
Imaginati-va acest flux functionand ca un radar, cautand, cantarind, simtind. Mi s-a taiat respiratia si aproape am cazut.
"Inima e foarte bine", zise el.
Am dat din cap si am inghitit m gol. Trebuie ca aratam ciudat, dar el era probabil obisnuit cu asta. Fluxul de bioenergie pe care ii trimitea prin mine Imi facea muschii sa tremure incontrolabil. Plamanii sunt in regula. Rinichii sunt bine. Ficatul este bine."
In timp ce vorbea, ma simteam ca si cum as fi trecut printr-un fel de ultrasunet de mare intensitate. Ii puteam simti puterea in mine - energia acumulandu-se pe masura ce el constientiza din ce in ce mai mult stare a mea fizica.
Aha, spuse. "Am gasit. Este in sange. Compozitia chimica a sangelui tau iti da o tendinta pentru dezvoltarea de depuneri de calciu."
"Poti sa faci ceva pentru asta ?" "Nu sunt sigur. Putem incerca.
Unde stai?" I-am spus numele motelului. . . Dadu din cap. "Iti vom gasi un loc mal bun.
Ce mai voiai?" Voiam sa ma acceptati ca elevul dumneavoastral", am izbucnit. Cuvintele iesira in graba si am fost imediat dezamagit de mine. Imi pregatisem un discurs atat de elocvent pentru acel moment - si altele alternative - planul B, daca esueaza planul A si asa mai departe. . .

Aveam treizeci si cinci de ani pe atunci si trecusem prin multe; nu eram chiar un fricos, dar in fata acestui om ma simteam copil, desi ar fi trebuit sa fiu matur. Mal exact, ma simteam ca o loaza de copil.
"Nu" spuse. "O, nu, nu. Nu mai accept elevi. Dar poti sa revii maine dimineata, daca vrei sa incepem tratamentul.
Eram distrus. Voiam sa zbor inapoi acasa, sa ma transform in mod magic intr-un copil de cinci ani, sa ma tarasc in bratele mamei si sa plang. In loc de asta, m-am intors in camera mea de motel, ieftina si murdara - si am asteptat.

Taoismul practic

Taoismul este un sistem de credinte vechi de milenii care, impreuna cu rivalul si opusul sau, confucianismul, a modelat cursul culturii chineze. Ca sa citez din Encydopeaia Britannica: "Taoismul [este] o traditie religioasa si filozofica: impreuna cu confucianismul, ea a modelat stilul de viata chinez, vreme de peste 2ooo de ani. Mostenirea Taoista, care pune accent pe libertatea individuala si pe spontaneitate, pe guvemare nu foarte implicata si pe primitivism social, pe experiente mistice si pe tehnici de transformare, reprezinta in multe feluri antiteza preocuparii confucianiste pentru obligatiile morale individuale, standarde comunitare si responsabilitati guvernamentale."* [* Enciclopedia Britanica Online" Taoism"].
Multe lucruri considerate in Occident ca fiind chineze sunt, de fapt, Taoiste si s-au raspandit - chiar si In China - abia din secolul trecut. Printre acestea se numara si multe practici ce au devenit "nume de marca" in societatea occidentala, cum ar fi acupunctura, Tai Chi Chuan, Feng Shui si I Ching. Adevarul e ca acum este imposibil sa separi Taoismul de cultura chineza. In epoca noastra, cele doua au devenit unul si acelasi lucru, Taoismul a fost clasificat de sinologi ca avand atat o traditie filozofica, cat si una religioasa, com}?letate cu o doctrina oficializata si cu o ierarhie religioasa. In ultimii douazed de ani, Occidentul a fost invadat de carti care se pretind a fi texte de autoritate ln Taoism. Multe dintre aceste carti sunt valabile, altele mai putin, iar altele sunt pur si simplu o adunatura de teorii ridicole. Mai frustrant este faptul ca multe sunt traduceri excelente ale unor texte chinezesti medievale care induc in eroare, pur si simplu, intrucat, fiind traduceri, ele sunt supuse interpretarii personale a fiecarui traducator.
Discrepantele de sens care se pot identifica printre randuri in textele traduse, atunci cand compari un autor cu altul, sunt socante. John Chang, profesorul a carui viata si ale carui teorii fac obiectul princlpal al acestei carti, este Maestrul Superior al unei linii de kung fu, ale carei radacini merg pana In urma cu doua mii patru sute de ani. Insusi John neaga apelativul de Taoist, poate pe buna dreptate, deoarece Taoismul a ajuns sa fie considerat de lume, o religie. Dar, avand in vedere ca profesorii din linia Maestrului Chang au trait efectiv intre zidurile unor castele Taoiste istorice si ca substantivul Taoism a devenit un termen generic In occident, care denumeste "filozofia chinezilor", voi continua sa-mi numesc profesorul un Taoist. Poate ca un apelativ mai bun pentru invataturile sale ar fi "Taoism practic", pentru a-l diferentia de Taoismul din alte surse sau curente. John numeste Taoismul o “stiinta filozofica" , simpla studiere a legii naturale, din motive pe care le voi prezenta mai jos. Dintre toate disciplinele spirituale, Taoismul este, probabil, cea mai tulburatoare si cea mai dificil de definit, prin aceea ca a inceput sa se dezvolte ca o scoala filozofica, s-a transformat in religie si s-a propagat ca o serie de credinte populare.
Totusi, exista multe moduri in care putem diferentia o religie de o filozofie si, cu atat mai mult, de o stiinta, In cazul nostru anume, argumentele cele mai clare sunt doua. Primul este acela ca o religie se bazeaza pe credinte ce nu se pot dovedi si care sunt o chestiune ce tine de credinta fiecarui individ.
Noi, ca Taoisti practici, consideram invatatura noastra ca fiind o stiinta ce face marturia fenomenelor naturale pe care atat elevii generatiilor noastre, cat si Maestrii din trecut ai liniei noastre, le-au trait nemijlocit si care pot Ii reproduse si experimentate de eltii. la or ice moment. Aceasta este distinctia cea mai importanta si pe care o subliniez indeosebi.

Pentru a prezenta lucrurile mai simplu, un elev de liceu care studiaza fizica si algebra, va ajunge inevitabil la anumite concluzii si isi va dezvolta anumite capacitati, duplicand experientele si logic a profesorilor sai si pe cele ale generatiilor dinainte, care au asigurat continuitatea acestor stiinte, Nu exista nimic "religios" in experienta fizicii si a algebrei; ele sunt instrumente de cunoastere si de putere, fara vreo doctrina sau vreun sistem de credinte, Algebra si fizica of era, cu alte cuvinte, ceea ce a devenit termenul cheie al stiintei occidentale: rezultate ce pot ii reproduse. Ele nu transmit nimic ce nu poate Ii dovedit.
Aceasta abordare este exact ceea ce va experimenta cineva care se antreneaza cu John Chang; el va pasi pe urmele celor care au fost inaintea lui, va intalni aceleasi fenomene, va ajunge la aceleasi concluzii.
Al doilea motiv pentru care afirm ca "Taoismul practic" e o stiinta a naturii, este ca termenul religie a ajuns sa implice o prapastie intre om si Divin - una pe care doctrina respectiva o poate reconcilia, actionand ca intermediar.*

***Verbul latin religareinsemna initial "a lega strans", sugerand reunirea eu Divinul; ca atare, este mult mai apropiat ca si concept de cuvantul sanscrit yoga (din care vine englezescul yoke), decat de conceptul de reunire pe care a ajuns sa ii implice astazi cuvantul religie.**

Nu avem nici o dovada ca omul a cazut vreodata din gratia lui Dumnezeu, ** presupunand ca exists un Dumnezeu; insa exista dovezi considerabile ca omul evolueaza si devine ceea ce Dumnezeu a intentionat ca el sa devina.

**** Sau, in acelasi sens, ca scopul existentei este pur si simplu suferinta, samsara, din care fiintele umane ar trebui sa se straduiasca sa scape. Nu a fost intentia mea sa starui asupra Iudeo-Crestinismului: pur si simplu am vrut sa fac aceasta sectiune cat mai scurta cu putinta, N.**

Ca "taoisti practici", noi nu oferim mijloace speciale de mantuire, eliberare, sau vreun morcov legat de sfoara, dupa care sa alerge magarul.
Mai degraba, noi oferim o metoda de a imbogati existenta, de a face din fiecare individ mai mult decat ceea ce el este deja si de a-l indrepta catre ceea ce el poate spera sa devina.
In cuvinte simple, noi reprezentam o stiinta filozofica.
Poate veti intelege distinctia putin mai bine, daca fac analiza termenului chinez kung fu.
Multi oameni cred ca inseamna "arte martiale", dar nu acesta este cazul. (Termenii chinezesti pentru tehnica martiala si arte martiale sunt acum **wu shu** si respectiv **wu yi**.)
Cele doua cuvinte, kung fu, sunt foarte greu de tradus; intr-adevar, trebuie sa studiem neaparat scrierea chineza, pentru a putea surprinde intelesul lor. Sa facem o incercare. Kung fu este compus din urmatoarele ideograme:

功 夫
Kung Fu

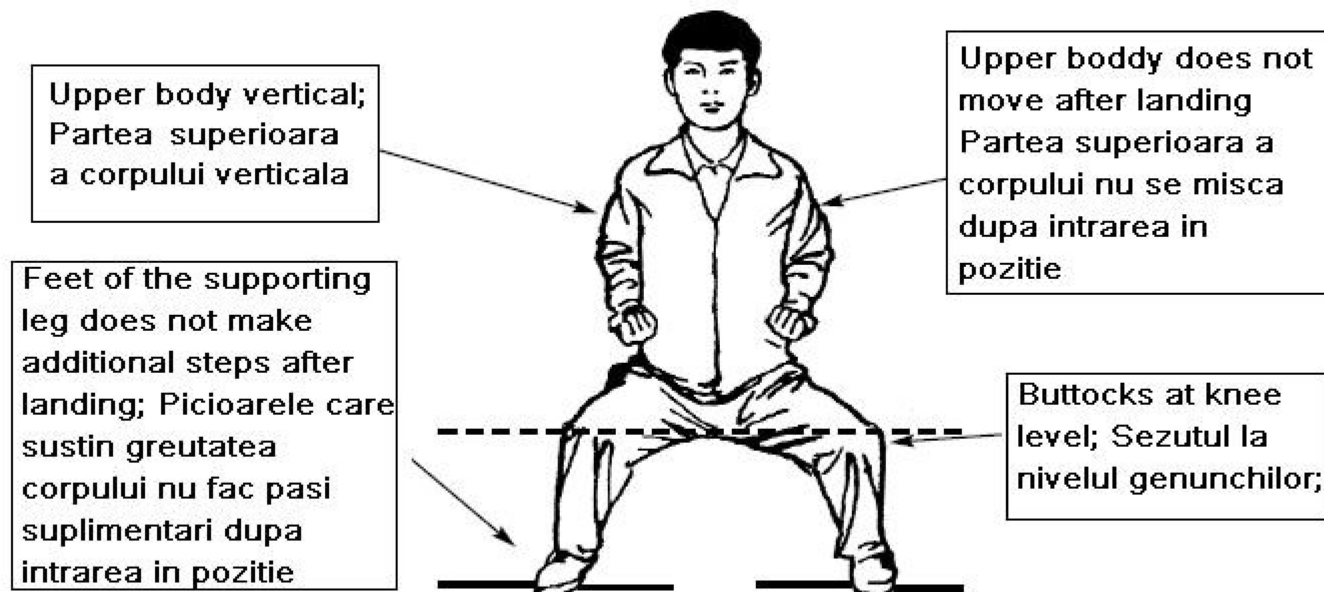
Primul termen, kung(功), este scris ca o combinatie a caracterelor kung (工) si li (力).
Kung inseamna "a construi, a lucra, lucrator". Li inseamna "putere sau forta".
Al doilea termen, fu, este format dintr-un singur caracter, fu(夫), care este o ideograma cu o interpretare complexa. Fu deriva din caracterul pentru om (人), avand in plus bratele deschise larg si acul de par al unui barbat adult trecand prin acesta (In China medievala fiecare barbat adult purta un ac de par prin palarie si par). Ceea ce implica este un barbat adult matur, deschis, responsabil, sau o figura paterna; caracterul mai este folosit si in alte contexte pentru a denota sotul cuiva. Cu alte cuvinte, termenul **kung fu** inseamna de fapt: "construirea si dezvoltarea energiei in timp, prin efort zilnic, astfel incat, in final, sa se obtina putere matura si dezvoltarea spirituala a unui Maestru." **Kung Fu**, cu alte cuvinte, este o cale de disciplina si antrenament continuu, de crestere permanenta de-a lungul intregii vieti. Aceasta este exact calea aleasa si reprezentata de John Chang[Nota 3]

功 **gōng gong1 (Mandarin); gung1 (Canton); kung(Wade Giles) :R:** lucrare terminată, realizare; cucerire; faptă merituoasă, merit; efort; merit; efect; abilitate; capacitate; tinta; exercitiu;
功**(Gong):**
1. Gong Fu practice/練氣功 to exercise or practice Qigong;
2. skill /練功 to practice one's skill;
3. achievement, result. /事半功倍 yield twice the result with half the effort.

夫 **fū fú fu1 fu2** R: barbat; mascul adult, soț, aceia;夫妻 fū qī: soț şi soție;夫□ fu quan autoritate asupra casei; 夫子 fu zi maestru; 夫人 fu ren, doamna; 功夫 gōng fu, arta, capacitate; talent; abilitate;munca, efort; kung fu , E:porter; man, male adult, husband; those; 夫妻 fū qī man and wife; 夫 □ fū quán authority over the household; 夫子 fū zi Master; 夫人 fū ren lady, madam, Mrs; 功夫 gōng fu skill, art, kung fu, labor, effort ; F: mâle, mâle adulte, mari, ceux; 夫妻 fū qī : homme et femme; 夫□fū quán autorité sur la maison; 夫子 fu zi Maître; 夫人 fū ren dame, Madame;功夫 gōng compétences fu, art, kung fu , le travail, l'effort;
功夫 **gōng fu, kung fu** arta, capacitate; talent; maiestrie; abilitate; munca, efort; **E:** merit, achievement, good result; achievement; meritorious deeds, skill (of dancers, gymnasts etc) 功 gōng achievement, merit, good result; **F:** mérite; exploit ; effet ; habileté; adresse; 功率 gōng lù puissance; 功能

gōng néng fonction; 用功 yòng gōng studieux **G: Verdienst**, **Leistung**, Erfolg, Fähigkeit, Fleiß, Tätigkeit, Dienstleistung, Zweck, harte Arbeit; **2.76;**
工 gōng labor, work; worker, laborer
力(Li): muscular force or strength. 力量(Li Lian): power, force, strength. 力點 focus point; focus of power. 力量和速度(LiLian): strength and speed
人 **rén ren2** **jen** **:R:** om; persoană; uman,ceilaltii (în opozitie cu sine însusi);**E:** human being, homo, man, person; others (as opposed to oneself),people, personality, character, everybody, each; **G: Mensch**, Menschheit, Person, Leute, **jemand**, jemand anders; **2.50;**

馬步(MaBu): **R: poziia calaretului;** **E:** horse stance; horse riding position;

Capitolul al II-lea Forta vitala
O calatorie cu masina

"In dupa-amiaza asta trebuie sa merg la ferma mea de creveti. Pop veni cu mine, daca vrei."
Il cunosteam de vreo doua saptamani pe omul care avea sa imi devina profesor. Vreme de doua saptamani, imi infipsese ace de acupunctura in coate, in genunchi si in articulatii, trimitandu-mi un curent constant de chi (energie vitala) prin corp.
Pe masura ce avansam, ma puteam relaxa din ce in ce mai mult in timpul tratamentului, iar de fiecare data John marea metodic intensitatea. Descoperisem, spre surprinderea mea, ca folosise un curent de o intensitate nu mai mare de 0,5% din puterea sa totala cu care isi trata pacientii. Era uimitor. Un om normal, chiar si cel mai puternic, ar fi putut fi pus la pamant numai cu 2%. Vreme de doua saptamani i-am cerut In fiecare zi sa ma accepte ca elev. De fiecare data m-a refuzat ferm, dar niciodata nu a insinuat ca ar trebui sa Ilma car" (ca sa o spun pe sleau) si intotdeauna m-a invitat sa revin la tratament In ziua urmatoare. Am facut chiar asta, fara sa las sa-mi scape sansa vreunei sedinte, scrasnind din dinti la durere si incercand sa . " . ., ma retrag In meditatie, cand John "marea curentul", crescand intensitatea pe care o trimitea prin mine, pana la cele mai ridicate niveluri pe care le puteam suporta. Era intr-adevar dureros dar, ce era mai important, avea efect.

Parea ca la fiecare sesiune incheieturile mele se simteau mai bine; depunerile de calciu de la bratul drept nu s-au remediat (erau acolo de doisprezece ani), insa cele de la bratul stang (care se formasera de vreun an) au disparut complet. John mi-a aratat si un set de exercitii", cum le numea el, pentru a grabi procesul de vindecare - si pe care le practicam in mod riguros, in fiecare zi. Ma uimise in prima saptamana de cand ne cunoscusem, cand luase un betisor si ii impinsese cu

nonsalanta printr-o placa groasa de trei cm (am aflat ulterior ca putea sa faca asta cand voia, eu o placa de lemn groasa de 15 sau 20cm; grosimea nu conta).
Trebuie sa intelegeti ca nu batuse batul cu pumnul ca sa intre - sau altceva de genul acesta. Pur si simplu si-a pus palma la un capat al betisorului. Iar acesta a curs prin placa. John mi-a dat placa si am incercat sa imping mai departe batul din ea: nu s-a miscat, dar cand l-am tras afara a iesit destul de usor. Motivul era forma conica a batului, care se ingusta de la baza inspre varf,
Ca sa imping mal departe, ar fi trebuit sa sparg lemnul in jurul batului, asa cum facuse John; cand l-am scos, nu era decat aerul care sa se opuna miscarii"
"Intelegi conceptele de yang si yin? , ma intreba. Am dat din cap afirmativ.

Putini sunt in ziua de azi occidentalii care nu au auzit despre aceste doua forte universale opuse. "In interiorul corpului nostru, ambele curg in cantitati egale", continua el. "Aceste energii sunt opuse; ele Nu se pot intalni niciodata. In mod normal, yin si yang curg in paralel, niciodata despartindu-se. Eu imi folosesc yin-ul si yang-ul impreuna, ca una, de asta pot sa fac ceea ce fac. De la sine, chi-ul yang nu poate depasi limitele corpului."[Nota 4]
"Nei Kung", am spus. "Da." Paru multumit ca stiam cuvantul. Cand mi-a cerut sa merg cu el la ferma sa, m-am grabit sa profit de sansa de a-l cunoaste mai bine.
Daca voiam sa merg? Ce intrebare?

27
John era un om de afaceri de sucees si destul de bogat. Era comerciant si exportator de produse si de bunuri perisabile. Chinezii expatriati, daca ii putem numi asa, sunt adesea numiti "evreii din Asia" - si asta pe buna dreptate. Ca si echivalentii lor occidentali, ei controleaza arterele principale ale dezvoltarii eeonomice in Asia de Sud-Est. John era un astfel de om. Urma sa aflu ca, de fapt, se nascuse intr-o saraeie lucie si devenise milionar prin propriile-i forte. Am mers la ferma de creveti, cu masina. John conducea - destul de repede, dar nu neatent. Cand am ajuns la i5o de kilometri pe ora m-am ingrijorat putin, deoarece nici legile si nici conditiile de trafic din tara in care traia nu permiteau o astfel de viteza, (Si nu uitati ca eu sunt grec si, ca atare, sunt obisnuit si cu viteze mari si cu strazi deplorabile.) Traficul era foarte intens si, dupa o vreme, se intampla inevitabilul. Telefonul mobil al lui John suna, iar apelul era important; incepu sa vorbeasca la aparat cu fraze scurte, rapide, cuibarind telefonul sub barbie si conducand efectiv eu o singura mana, nu eu doua. Pentru a complica lucrurile si mai mult, se angaja in depasirea unui sir de masini - destul de ilegal, cad era o linie dubla de separare pe mijlocul soselei, Banda sa era libera dincolo de acele masini, iar el se grabea. John isi incheie manevra si reintra pe banda sa cand, brusc, un camion care intentiona sa depaseasca un vehicul la fel de lent din fata sa, trecu pe banda noastra - venirea in viteza a lui John fiind mascara de vehiculul respectiv. Masinile pe care Ie depasisem se aflau la mai putin de nouazeci de metri in spate - o distanta foarte mica, la viteza noastra. M-am apucat de bord si m-am simtit brusc foarte multumit ca imi pusesem centura de siguranta.
 Mergeam cu vreo 150 km pe ora; camionul din fata mergea cu cel putin ioo, iar John conducea cu o singura mana si vorbea la telefon. Am fost sigur ca ne astepta un accident de proportii si am fost recunoscator ca masina noastra era mare si puternica.
28
Scrasnind din dinti, am ararat catre masina care venea inspre noi si m-am pregatit de impact. John abia s-a uitat. Fara sa se intrerupa, fara sa faca vreo pauza in conversatie, se strecura pe marginea soselei, trecu de camion si reveni pe banda lui. Se uita in oglinda retrovizoare, ca sa se asigure ca soferul camionului reusise sa evite masinile care se aflau in spatele nostru si ne continuaram dru~ul. Dupa un minut si ceva, isi incheie conversatia si inchise telefonul. . Inca am ochi buni", imi spuse sec. A vea cincizeci si sapte de ani la acea vreme - si arata de patruzeci. . "Intotdeauna conduci eu viteza?", a fost singura replica la care m-am putut gandi, . "Cand sunt singur, de obicei conduc mai repede, 180 - 200 de km pe ora, cam asa ceva. Vezi tu, imi place viteza. Cand mai e si altcineva in masina, de obicei o tin sub 150, caci altfel, daca se intampia ceva, nu Ii pot proteja."
"Ai avut vreodata un accident?" .
Doar o data. Am lovit un camion in flanc cu 160 la ora."
Si ce s-a intamplat?" "Nu s-a intamplat nimic. Mi-am folosit puterea ca sa absorb impactul asupra corpului meu. A trebuit sa ma scoata afara eu fierastraul. Martorii au crezut ca e un miracol, ca ma protejase Dumnezeu sau vreun sfant." Eram stupefiat. Corpul lui, imi spunea el, intarit de puterile pe care i le dadusera antrenamentele sale de Nei Kung, rezistase la o presiune mai mare decat presiunea maleabila a otelului. Am incercat sa-mi imaginez aschiile de metal si de sticla plutind in jurul corpului sau, incapabile sa strapunga camea omeneasca, Desigur, deformatia plastica prevazuta de proiectantii masinii permitea multe, dar nu puteam nega faptul ca impactul pe care ii absorbise fusese fenomenal. Sa fi fost adevarat? Putea o fiinta umana sa ajunga intr-o stare in care sa fie infailibila la raniri din exterior? Parea prea mult ca sa pot inghiti

"Stii", a continuat el, "cand eram mai tanar am vrut sa ma fac cascador la Hollywood, caci datorita puterii mele chiar nu puteam fi ranit in accidente.
Dar dupa aceea m-am gandit, mai bine nu daca faci asta de prea multe ori, oamenii incep sa isi puna intrebari, pe deasupra, ii promisesem Maestrului meu ca nu-mi voi folosi puterea pentru a face bani." Continua sa sofeze o vreme in tacere. Incepu sa ma Intrebe despre Grecia. Intelese situatia Balcanilor. Fusese nascut sarac lipit - si mai era si chinez.
"Tatal meu a murit cand aveam patru ani", spuse. "Am crescut foarte sarac. Eram, de fapt, un copii al strazii. Desi mama muncea din greu, nu avea bani sa ma trimita ia scoala, Am terminat liceul mai tarziu, dar nu am fost niciodata la colegiu sau ia universitate." "Desigur", am glumit eu. "Tu esti doar doctor in cum sa devii superman". "Nu", replica ei cu seriozitate, "nu trebuie sa ma vezi ca pe un superman. Eu sunt ca un pilot de lupta, sau ca un atlet de olimpiada. Nu oricine poate deveni ca mine - exista anumite calificari de care este nevoie - dar umloameni pot. Eu sunt un produs ai disciplinei si al antrenamentului, in aceeasi masura ca si al talentului natural."

"Sotia mea mi-a fost de mare ajutor", continua el. "I-am explicat, cand ne-am casatorit, ca nu puteam face nimic altceva decat asta, ca trebuia sa Imi petree tot timpulliber antrenandu-ma. Ea a fost de acord."
Se casatorise la optsprezece ani si avusese sapte copii.
"Am lucrat ca sofer aproape douazeci de ani, sa stii." Zambi,
"Asa ca, vezi, nu trebuie sa te preocupe felul cum conduc. Cunosc soselele astea." Am mers in tacere o vreme.
"Chiar intelegi", ma intreba el in sfarsit, "la ce ne referim cand vorbim despre chit" "Cred ca da", am raspuns. Credeam ca intelesesem conceptul elementar; la urma urmei, citisem tot ce era de citit - si studiasem arte martiale vreme de douazeci si cinci de ani.

Chi, sau bioenergia, este un fenomen mult discutat in ultimii ani in Occident. Odata cu aparitia noilor episoade ale serialului Kung Fu, David Carradine a contribuit din nou la modul in care ii inteleg occidentalii, rostind cuvantul chi la televizor, cel putin o data pe saptamana, Acupunctura reprezinta si ea ceva obisnuit acum - si cu greu gasesti un doctor pe undeva care sa nu fi petrecut mscerceve timp studiind-o. Ca urmare, fenomenul numit bioenergie se afla sub investigati medicale si fizice intense.*[* Sper ca acest text sa stimuleze astfel de cercetari]

Ideograma chineza originala pentru chi este redata in engleza cel mai bine ca "abur". Ea a mai fost transpusa si ca "vitalitate", dar chi este asociat foarte indeaproape cu respiratia (desi ar fi mai bine sa spunem ca respiratia confine Chi). Alte culturi i-au dat alte denumiri. Hindusii o numesc prana, tibetanii rlung (care inseamna "vant"), evreii ruach (vant~~ iar bastinasii din Insulele Pacificului o numesc mana; vechii greci o numeau pneuma (spirit, vant).**
**** E interesant de remarcat ca latinescul spiritus inseamna si "respiratie"; de asemenea. cuvantul grecesc pentru organele respiratorii ale corpului (plamani) este pneumon (de unde vine cuvantul pneumonie, de exemplu).**

Nota DM:
氣 [气] **qì** **qi4** **ki** Wade-Giles: **ch'i**; EFEO: **ts'i**; **khi**:R:respiratie, suflu, suflare; energie, aer,vapori,abur; fluid vital, temperament, energie; mana; energia vitala ;" vaporii unduitori se ridica de la sol si formeaza norii" --Wieger. Forma traditionala 氣 cuprinde "orezul" 米 mǐ, si vaporii sau aburul 气 care se ridica de la gatirea orezului 米. omul 人 rén ; localizare:campul de cinabru mijlociu 中丹田 zhóng dāntián 3.8; 10.11; E: air, gas, steam, vapor, breath, spirit, smell, weather, vital breath, to make sb. angry, to get angry, to be enraged ether, haze, breath, atmosphere, influence, flowing out, power, vitality, spirit, feeling, anger, mood, nature, manner, Behavior, condition, energy; corresponds to Jung´s definition of libido as life energy. It is precious to recognize deeply that these concepts of Jing(精) . Qi(氣). Shin(神). Hun(魂). Po(魄) play an important part which mediate between the unconscious and consciousness, psyche and body as symbols. 氣車 bus; **F:** Qi 气 (氣) qì, énergie vitale; gaz ; air; souffle ; souffle vital; odeur ; vigueur; énergie; irriter; "Les vapeurs ondulantes s'élèvent du sol et forment les nuages" --Wieger. La forme complexe 氣 comprend un "riz" 米 mǐ, la vapeur 气 s'élève de la cuisson du riz 米. homme 人 rén ; champ de cinabre moyen 中丹田 zhóng dāntián; G:Luft, Gas, Äther, Dunst, Dampf, Hauch, Atem, Atmosphäre, Einfluß, Ausfluß, Macht, Lebenskraft, Geist, Gefühl, Zorn, Laune, Wesen, Art, Benehmen, Zustand, Energie; 10.11;
氣**[**气**]**功 **qì gōng qigong** R: un sistem de exerciții de respirație profundă; controlul energiei; E: a system of deep breathing exercises F: exercices respiratoires G: ein System von tiefen Atemübungen;

Chi este ca si curentul electric ce curge printr-un cablu conductor; el poate genera caldura, lucru mecanic sau energie - dar nici unul din aceste produse ale sale nu identifica chi-ul ca atare. "Atunci stii ca in corpurile noastre avem atat chi yin, cat si chi yang?" continua el. , "Hm", am zambit, "am citit despre asta in Tao Te Ching."
"Ah! Taoistul Lao Tzu", spuse el "A fost un om intelept. **Si ce spune el despre chi** ?"

Nota DM : La aceata intrebare nu se raspunde asa ca vedeti: "Calea catre armonie si trezire(iluminare; cunoastere directa) expusa de Lao Zi in capitolul 42" de Dan Mirahorian
http://www.docuter.com/viewer.asp?documentid=19344669614b5f82b8f02b81264550584
http://www.scribd.com/doc/37698534

42. 5. 萬物負陰 而抱陽 **–wàn wù fù yīn ér bào yáng**
Orice fiintă strânge în bratele sale Yin-ul [femininul; pamantul; obscuritatea; îşi are rădăcina în aspectul Yin profund şi imuabil al lui Tao] şi poartă în spatele său Yang [masculinul; Cerul; lumina; legea (Li); se îndreaptă către lumină şi manifestare]/All creatures embrace Yin(feminine; Earth), but carry [on their back] the Yang(masculine; Heaven; light).
42. 6. 沖氣以 為和。 **chōng qì yǐ wéi hé.**
Duhul nediferentiat(reunirea polaritatilor yin qi si yang qi) deschide poarta armoniei[iluminarii; vedeti comentarii]/combined vital forces thus effect harmony.
Danaos Kosta la pagina 227 traduce eronat aceasta sectiune din capitolul 42 "Toate lucrurile il poarta in spinare pe yin si il imbratiseaza pe yang; cand cele doua se combina, energia vietii este creata in mod armonios, (Tao Te Ching, sectiunea 42).
"**Un yin (**陰**;□) [la origine reprezenta versantul nordic, umbrit al unui munte] si un yang(**陽**;** 阳**) [la origine reprezenta versantul sudic, luminat al aceluiasi munte] iata Tao**"[cap. 5 al comentariului Cartii Mutatiilor(I Ching; EFEO: Yi King; pinyin: Yi Jing) realizat de Hsi-tz'u(Shih-I; shiyi; culegerea de comentarii I-chuan).
Huai-Nan-Tzu spune: "**Sfintii isi fac din Cer, Tatal; din Pamant, Mama; din Yin si din Yang funia de ascensiune si din cele Cinci anotimpuri (elemente) firul conducator (cele patru anotimpuri de la noi plus intersezonul sau perioadele de tranzitie dintre ele)**".
Alte detalii apar in meajul lui Lao Tzu:
10.1. **Lasă-ti sufletul trupului(**魄 **Po; sufletul Pământului; componenta Yin-feminină) şi sufletul spiritului(**魂 **Hun; sufletul Cerului; componenta Yang-masculină) să îmbrătişeze liniştea(vidul) Unitătii(Tao**).
28.1. Cel care cunoscându-şi forta [vitejia; tăria; masculinul; latura Yang],
28.2. Ştie să rămână pasiv [retras; slab; modest; umil; feminin; să adere la Yin],
28.3. Va deveni "Albia lumii" [matca lumii; toti oamenii vin spre el; devine primul şi este demn să primească împărătia s-o guverneze].

陰 □ **yin^{1}** **yin** **R:** versant de nord; partea umbrită; umbrã; culoare închisă; întunecat, obscuritate; ignorantã, neştiintă; secret; misterios; rece, glacial; pãmântesc; negativ, golire; pierdere; feminin; puterea cosmică feminină **yin** aflată în complementaritate cu **yang^{2}** 陽云 [yun2] /say/今 [jin1] today;modern;present; current;this;now; **E:** 陰 **[yin1] /(of weather) overcast/Yin/feminine/moon/cloudy/negative (electric.)/shady/ the polar complementing principle to yang**, **female** - male,**negative** - positive, **moon** - sun, **right** -left , **north** - south, overcast, shade, northsite of a hill, southsite of a river, private female parts ; **G:** in der chinesischen Weltanschauung: das Weibliche - das Männliche ergänzende Prinzip - es ist immer die Polarität des Verhältnisses gemeint - es ist nicht absolut gemeint. Dunkelheit (zu Licht), Mond (zu Sonne), bewölkt (zu: sonnig, klarem Himmel), Nässe (zu Trockenheit), Schatten (zu Licht), verborgen(zu offen), geheim(zu aufdeckend), kalt(zu warm), Rückseite(zu Vorderseite), innen(zu außen), unten(zu oben), Unterwelt(zu Oberwelt), Tod (zu Leben), Norden(zu Süden, Nordseite eines Berges, Südseite eines Flusses, rechts, weibliche Geschlechtsteile , Vagina;

陽 阳□**yang^{2}** **yang** **R:** versantul de **sud** al unui munte;partea însorită de **miazãzi;** sud,soare;strãlucire,briliant; scânteietor; caldurã; ceresc; pozitiv;mobil;masculin;bun,puterea cosmică **yang-**masculină aflată în complementaritate cu **yin^{1}** 陰 **;**□ caracter pentru Helium;
E: the masculine, **the polar complementing principle** to yin. sun, light, positive, clear, bright, heat, pertaining to this world, superior, front, the north of a river, the south of a hill; **G:** chinesische Weltanschauung : das Männliche, - das Weibliche ergänzende Prinzip - es ist immer die Polarität des Verhältnisses gemeint - es ist nicht absolut gemeint. Licht, Sonne, Tag, hell, offen, warm, vorn, oben, außen, Oberwelt, Leben, Süden, Südseite des Berges, Nordseite eines Flusses, links;

Atunci am crezut ca ma testa. Ulterior aveam sa descopar ca John nu citise niciodata Tao Te Ching. "Ei bine": a raspuns, "spune ca chi-ul are ambele componertte, yin si yang - si ca interactiunea intre cele doua este cea care face ca viata sa fie posibila.[Nota 5]

Acest feedback intre polii negativi si pozitivi ai existentei era principala componenta a fortei noastre vitale; cand noi, ca specie, vom incepe sa intelegem acest fenomen dintr-un punct de vedere tehnic, vom incepe sa intelegem viata in sine. (Corpurile noastre, insa - aveam sa descopar ulterior - sunt capabile sa stocheze atat chi yang pur, cat si chi yin pur in diferite zone ale lor, pentru o perioada scurta, desi aceasta stare de non-echilibru este supusa entropiei.)
"Interactiunea." John rostogoli cuvantul cu limba. "ca si electricitatea, pozitiv si negativ?"
"cred ca da." "Nu e chiar corect." Se opri. "Dar stii, odata am lasat un elev de-al meu sa ma lege la un voltmetru si la un ampermetru. Nu a inregistrat nici o tensiune, dar ampermetrul a sarit din scala. I-am ars masinaria" "Adica, imi spui ca chi-ul are intensitate, dar nu are tensiune?"
"Cred ca da. De exemplu, pot sa rezist la curentul electric casnic la nesfarsit, fara durere, dar nu pot sa aprind un bec.
Am incercat de mai multe ori." Am reflectat la asta. Investigatiile clinice facute in laboratoare medicale par a arata ca rezistenta electrica a pielii se schimba senmificativ in punctele de acupunctura, Exista "masini de acupunctura, electrice", care folosesc acest fenomen pentru a localiza punctele pentru novici. Acesta este un indiciu ca chi-ul si tensiunea sunt cumva intr-o legatura inversa (desi nu s-au avansat alte explicatii). Dar aveam sa aflu, cu ani mai tarziu, ca John nu avea dreptate. Chi-ul sau, de fapt, nu afisa nici tensiune, nici intensitate; era mai degraba un cu totul alt fenomen, care se baza pe forte foarte diferite. "Si in afara de faptul ca este mai puternic, chi-ul tau este diferit de cel al unui om obisnuit?" John zambi modest, dar nu raspunse.
Ajunseram la ferma. Era de dimensiuni medii; lucrau acolo cam douazeci de oameni.
Am bantuit prin jur, pana ce si-a terminat treaba.

O fata aduse un castron eu fructe si o carafa plina cu cafea, pentru mine; fructele tropicale erau delicioase - cafeaua mediocra.
John urca si se aseza, servindu-se cu cafea.
Oamenii sunt asa de prosti", spuse. "Transportul meu este retinut la vama pentru ca nu stiu ce autoritate locala vrea o spaga. Stii, noi asa lucram aici."
"E la fel in toata lumea", am spus. "Trebuie sa ungi rotile, daca vrei sa se invarta." . A fost incantat de cliseul englezesc si si-a propus sa-l tina minte.
"Avem si noi o expresie similara aici. Este adevarat ca adesea oamenii fac abuz de pozitia lor in societate, pentru profitul lor personal. In final, totul se reduce la putere", spuse el.
Paru sa se gandeasca la ultimul cuvant pentru o clipa, apoi se intoarse brusc inspre mine.
"Care este diferenta mtre Chi Kung si Nei Kung?", ma intreba.
"Ei bine, Chi Kung inseamna, dezvoltarea energiei corpului
"In tot corpul, da. Si Nei Kung?"
" Nei Kung inseamna ,putere interioara'". "Da, dar interioara in raport cu ce?", intreba.
Am ezitat si John desena trei ideograme pe un servetel:

内功
Nei Kung

内 **nèi** **nei** R: intern; interior ; E: within; internal; F: intérieur; dedans; S: dentro de; I: interno;
內氣 internal Qi; energy stream
內丹(Nei Dan): alchimie interna; internal elixir. A form of Qigong in which Qi is built up in the body and spread out to the limbs;
內丹氣功(Nei Dan Qi Gong): internal elixir Qigong practice in which the elixir (Qi) is build up in the Dantian and spread out to the whole body.
內動外發(Nei Dong Wai Fa): to initiate internally and emit (i.e. explode or manifest) externally
內功(Nei Gong): 1)inner strength and sensitivity; 2)internal Gong; internal exercise which implies Qigong practice.
內力(Nei Li) inner power;
外 **wài** wai4 wài **wei** ngoi oi (Canton) R:extern; strain;E: external, outside; **F:** extérieur; étranger;
外丹(Wai Dan): alchimie externa; external elixir.

"Asta este Nei Kung.
Prima ideograma, Nei, inseamna un om care intra in casa. Pe Kung il cunosti,"
"Da." "Deci, cand practicam Nei Kung, punem chi·ul inauntru - dar inauntrul a ce?"
"In... dantien? Oase? Chakre?"
Ma agatam ea inecatul de paie.
John zambi, "Da, da. Vad ca toate cartile pe care le-ai citit au facut macar ceva bine.
Ce este dantien?"

33
Dantien, sau "**campul de elixir**", este depozitul principal de bioenergie al corpului uman. Aflat la patru degete sub ombilic, in mijlocul trunchiului, acest centru are capacitatea de a stoca mari cantitati de chi.

Din acest motiv este cunoscut si ca **chi hai** (oceanul de chi).
Dar este gresit sa credem ca dantien-ul in sine-genereaza chi, asa cum este prezentat in multe texte. Mai degraba, acolo se poate stoca chi-ul pe care practicantul il absoarbe din universul dimprejur. Practica si perseverenta duc la "puterea dantien-ului"; aceasta putere nu este insa o caracteristica implicita a corpului uman.
As putea explica asta mai bine, prin ceva similar. Sa spunem ca un anume tanar are un talent exceptional pentru un anume sport. Chiar si asa, va trebui sa se antreneze si sa munceasca foarte mult - sa-si lucreze aptitudinile si mintea in fiecare zi, pentru a putea deveni un atlet de campionat. Dentien-ui este ca si acest tanar. Da, poate stoca, se pare, cantitati nelimitate de energie, dar acea energie trebuie pusa acolo pentru ca dantien-ul sa functioneze. Dantien-ui nu va absorbi si nici . . nu va genera putere, de la sine. .
Atata am stiut sa-i spun lui John. Dadu din cap, oarecum multumit.
"Bine", spuse. "O sa-ti mai arat un lucru astazi. Da-mi o banana." Am bagat mana in cos si am luat o banana la intamplare, din unul dintre cele doua manunchiuri din cos. Deja mancasem trei (imaginati-va fructul mai mic, care creste in Asia, nu bananele supradimensionate si coapte artificial, care ajung pe masa noastra in Occident); erau delicioase si complet naturale.
John lua fructul si il tinu in dreptul ochilor, cu mana stanga. Intinse degetul aratator si pe cel mijlociu de la mana dreapta, unindu-le pe celelalte doua cu degetul mare.
Contractand usor, isi trecu mana intr-o miscare de taiere, la aproximativ opt cm distanta de banana; s-a auzit clar un clic si jumatate din fruct cazu pe podea.
De-acum depasisem de mult faza de uimire; toata treaba mi s-a parut ca un fel de asa stau lucrurile.
34

Mi-a dat cealalta jumatate de fruct. Era stralucitoare, ca si cum ar fi fost taiata de un cutit fierbinte care ar fi topit suprafata bananei intr-o masa sticloasa. John arata inspre centrul palmei sale.
"Asta", spuse el, Ile ca o pusca." Isi intinse din nou cele doua degete si arata inspre varfurile lor.
"Astea", continua, "sunt ca un laser".

Artele martiale si chi-ul

Nu exista indoiala ca artele martiale sunt la fel de vechi ca si omenirea. Au inceput, probabil, ca o derivatie a aptitudinilor de vanatoare la triburile primitive si s-au dezvoltat ca arte martiale, pe masura ce oamenii se luptau intre ei. o data eu aparitia imperiilor si instaurarea guvemelor de stat, aceste arte s-au dezvoltat intr-o asemenea masura, incat se apropiau de - si poate chiar depaseau - artele de lupta din zilele noastre. Exista in Beni Hasan in Egipt picturi rupestre ce dateaza din anul 2000 i.e.n., care amintesc de judo-ul modem - si daca dovada arheologica lasata in urma serveste drept indiciu, atunei putem spune ca vechea arta martiala greceasca numita pankration (ce dateaza cel putin din 1450 i.e.n.) era mult mai cuprinzatoare decat a
devenit astazi karate-ul.

Un aspect neglijat adesea de hoplologi* si istorici ai artelor martiale este ca, dintr-un motiv anume, artele martiale au fost intotdeauna strans legate si aliniate cu religia sau cu spiritualitatea.

*** Hoplologul este un arheolog sau un istoric care studiaza armele si utilizarea lor de-a lungul istoriei.**

Inca de la inceputul timpurilor, zidurile templelor din toata lumea - atat in Orient, cat si in Occident - au fost decorate cu scene de lupta, Povestirile istorice ale tuturor natiunilor au doua teme comune: o serie de conflicte in care eroul iese triumfator, pe de o parte, si interactiunea eroului cu zeii sau cu Dumnezeu in aceste fapte, pe de alta parte.

35

Vechiul Testament, spre exemplu, este fara indoiala o poveste martiala, ceva gen Ramayana indienilor si lliada grecilor. In China, acest precept este adevarat, atat in traditia budista, cat si in cea taoista. Boxul chinezesc wu shu este, fara indoiala, arta de a lupta. Poate ca, la inceput, ea implica doar forta musculara si aptitudine strategica, Insa, in timp, artele martiale chinezesti au ajuns sa fie influentate de tehnici meditativ-respiratorii taoiste si yoghine, care probabil au fost aplicate initial pentru sanatate, dar care, ulterior, s-au dovedit a avea aplicatii martiale, Exista multe indicii ca toate aspectele medicinei si divinatiei chinezesti existau si erau complete inainte de anul 1000 i.e.n.; nu ar fi o extrapolare strigatoare la cer sa spunem ca artele martiale Taoiste, sau cel putin artele martiale influentate de Taoism, erau si ele complete pana la acel moment.
Maestrul John Chang detine documente despre specialisti in arte martiale ca si el, care au trait in China cu aproape doua mii de ani in urma.

Exista un alt lucru interesant de remarcat - in istoria lor, chinezii au folosit armuri metalice cu mult mai putin decat ar fi fost de asteptat, avand in vedere nivelul lor de dezvoltare tehnologica, Inainte de a fi inteles adevaratele capacitati pe care Chi Kung Ie conferea practicantilor, obisnuiam sa ma intreb de ce.

In orice caz, artele martiale erau deja bine dezvoltate in China, cu mult inainte de aparitia budismului.

Conform literaturii populare, in China, artele martiale trebuie sa fi fost legate de sosirea printului indian Bodhidharma la templul Shaolin din provincia Honan . Dar aceasta informatie este inexacta - ca sa nu spunem mai mult. Este adevarat, China e o tara mare, locuita de multe grupuri etnice, ale carer documente istorice sunt adesea destul de sarace. Sa incerci sa urmaresti istoria artelor martiale, in aceasta invalmaseala de inscrisuri, e o sarcina solicitanta. Literatura referitoare la boxul chinezesc este plina de lacune si, in multe locuri, sufocata de ambiguitati.
Totusi, putem urmari originea artelor martiale cu siguranta pana la dinastia Chou (1122- 255 i.e.n).
[* Draeger, Donn F. si Robert W. Smith, Comprehensive Asian Fighting Arts (Tokyo si New York: Kodansha, 1980)].

36

Analele de primavara si toamna (722-481 i.e.n.) ale acestei dinastii, precum si literatura din perioada Statelor Razboinice (403-221 i.e.n.), mentioneaza fapte legate de tragerea cu arcul, scrima si lupta ale nobililor. Am discutat deja cum a evoluat filozofia in aceasta perioada: este evident in literatura ca practicile respiratorii si psihofiziologe se foloseau deja inainte de secolul al saselea i.e.n. Operele lui Lao Tzu si Chuang Tzu sunt pline de referiri la energia vitala si la practica Taoista.
Meng-zu (Mencius), organizatorul confucianismului, si contemporan cu Chuang-tzu, printre altele, a fost foarte priceput in cultivarea chi-uIui, lucru care, in conceptia populara, ar fi fost greu de asteptat de la un confucianist moralist.

Nota DM: Meng-zu (Mencius) nu era confucianist(vedeti in cuvant inainte cum i s-au ars cartile)

El a promovat perspectiva prin care "**daca intentia (yi) ** este concentrata, atunci energia vitala (chi) o va urma si se va activa**."
Mencius a mai scris: "**Intentia (yi) este cea mai importanta: vitalitatea (chi) este pe locul doi.**"
**** Vedeti ierarhia componentelor fiintei umane in introducerea cartii lui Anthony de Melo intitulata Constienta in traducerea lui Dan Mirahorian. Yi (intentia) poate fi tradusa mai exact prin termenul de "minte intentionala", ce reprezinta puterea unificata in dantien a celor 3 minti : "mintea observatoare" (creierul superior; Buddhi ; Mahat), "mintea (creierul inimii; creierul afectiv)" si "mintea atentiei simtirii-Manas" (creierul abdominal)**

Am auzit acelasi comentariu de la un alt elev al lui John Chang.
Conform gandirii chineze, exista practic doua tipuri de antrenament care implica energia vitala: Chi Kung si Nei Kung.

Este dificil sa decelam unde se sfarseste unul si unde incepe celalalt - dar, in esenta, Chi Kung se concentreaza pe dezvoltarea si controlul chi-ului yang (numit si chi-ul "foc", sau li), iar Nei Kung implica utilizarea impreuna a chi-ului yang si a chi-ului yin (numit chi-ul "apa" sau kan).
In realitate, energiile yin si yang curg paralel una fata de cealalta in corpurile noastre; ambele sunt vitale pentru o stare continua de sanatate.

37
Ca si in cazul yin-ului si yang-ului, nu se poate separa Chi Kung-ul de Nei Kung; intr-adevar, acesta din urma este o forma superioara a aceleiasi arte.
Poate ca distinctia s-a creat pur si simplu pentru a putea defini abilitatile ucenicului. Chi-ul yang nu poate depasi limitele corpului fizic, pe cand chi-ul yin poate sa o faca - si astfel ii poate conferi practicantului capacitati supranaturale ca si cele demonstrate de Maestrul Chang.
In al doilea secol e.n. in China au inceput sa vina calugari budisti.
Apoi, aproximativ in anul 500 e.n, a venit patriarhul Zen Bodhidharma (Tamo) si secta Ch'an (Zen).
Tamo venise la templul Shaolin ca sa le predice calugarilor budisti si, ulterior, sa ramana cu acestia: el le-a transferat doua metode - Yi Gin Ching, care este in esenta Chi Kung, si Shi Sui Ching, care este in esenta Nei Kung.

Din aceste doua forme s-a dezvoltat scoala shaolin. Se pare ca tehnicile Nei Kung s-au pierdut in cateva generatii si s-au pastrat doar cele Yi Gin Ching. Multe dintre artele martiale de astazi - mai ales cele din afara Chinei - descind din scoala shaolin, cu o abordare strict a Chi Kung-ului. .
Artele martiale Taoiste s-au pastrat destul de vii in China -si anume in locuri precum muntele Wu Tang si in alte fortarete Taoiste.
Vorbind pe larg, se poate spune ca abordarea lor este mai degraba ghidata de interdependenta dintre yin si yang, decat de generarea de putere care e evidenta in artele martiale budiste, cum ar fi formele shaolin de stil dur.
Am remarcat in artele taoiste o tendinta de a muta greutatea complet de pe un picior pe altul - in multe locuri atat in stilul interior, cat si in cel exterior, spre deosebire de posturile solide ale artelor budiste. In plus, se pare ca in primul tip de arte se lucreaza mult mai mult cu o curgere si indoire a coloanei vertebrale decat in cel din urma tip. Iarasi, aceste comparatii sunt foarte generale si, de fapt, au existat atatea interactiuni intre tehnicile si filozofiile budiste si cele taoiste, incat ele sunt greu de separat.

38
Am vazut, de exemplu, in literatura, referiri la "respiratia embrionara Taoista" si la „respiratia Budista", dar o astfel de distinctie este inexacta. O cercetare atenta arata ca nu este o sarcina foarte usoara sa separi cele doua filozofii in aceasta privinta - cel putin, nu in China.
Oricare ar fi calea, specialisti in arte martiale au observat rapid ca, prin aplicarea in cautarile lor a tehnicilor ezoterice folosite de cei ce urmareau iluminarea si nemurirea, puteau dezvolta o baza si o abilitate de putere mult mai vasta decat cea realizabila doar prin forta musculara.
Practicantii de Chi Kung au capatat o putere extraordinara si puteau sa-si sustina intreaga greutate pe un deget, spre exemplu. Practicantii de Nei Kung au descoperit ca existau modalitati de a scapa de limitarile planului fizic al existentei. Pirokinezia, telekinezia, telepatia, levitatia - aceste capacitati, alaturi de altele, au devenit recompensa lor dupa o viata de dedicare si de disciplina.
Vom vedea in capitolele ce urmeaza ce a insemnat aceasta cautare si unde il putea duce ea pe practicant... si unde il mai poate duce inca si astazi.

39

Capitolul al III-lea Inceputuri

In ultima zi in care ma aflam in tara, John avea de vazut peste o duzina de pacienti. Niciodata nu cerea nimanui un banut pentru tratament si intotdeauna isi facea timp pentru oricine venea sa-l vada - adesea fara sa fi aranjat o intalnire in prealabil. In luna cat am fost acolo, am vazut lucruri miraculoase. Victima unui infarct cerebral isi recastigase capacitatea de a-si folosi un membru paralizat; o femeie care suferise de dureri cronice de coloana; se vindecase brusc. Specialitatea lui John era tratarea bolilor neurologice, desi se ocupa si de afectiuni ortopedice si de infectii cronice. Adesea l-am asistat cand avea pacienti - un proces care implica, in esenta, sa stau acolo, sa ating pacientul si sa actionez ca impamantare pentru bio-electricitatea lui John.
Facusem o luna de tratament. Cu exceptia a doua depuneri de calciu foarte vechi la bratul drept, incheieturile mele erau in regula. Niciodata nu am ratat sansa de a-l intreba pe John daca ma accepta ca ucenic; intotdeauna, raspunsul lui a fost negativ. Respectul meu de sine se afla la cel mai jos punct posibil si nu aveam nici o idee ce sa fac. Banii mi se terminau, dar nu voiam sa parasesc tara fara ca John sa fi acceptat macar sa ma trimita la unul dintre elevii elevilor sai. Orice, numai nu ma alunga, te rog ...
In acea zi mi-am asteptat randul la tratament, ajutandu-l pe John in munca cu ceilalti pacienti; pe mine ma lasase la urma. Stia ca urma sa plec in dimineata urmatoare.

40

Eram singuri in clinica lui, cand i-am cerut, pentru ceea ce credeam eu a fi ultima oara, fie sa ma accepte ca elev al sau, fie sa-mi dea un nume si o adresa la care puteam sa cer sa invat. Nu-mi pasa daca ma trimitea la omul cel mai de jos de pe lista; voiam doar sa invat ceea ce avea el de predat.
Stateam culcat cu fata in sus pe una din canapelele lui de tratament, cu genunchii si coatele pline cu ace de acu-punctura. Nu era chip sa-mi schimb pozitia, nici daca voiam; orice miscari bruste erau periculoase. M-am intors incet sa fiu cu fata la John, care tacuse. Ma studia cu atentie, iar ochii sai blanzi ma priveau in fata si dincolo de ea, cu un mic zambet jucandu-i pe buze.
Acesta este omul eel maipericulos din lumea Occidentals, m-am gandit. Eram cu un cap si jumatate mai inalt decat el si cu treizeci de kilograme mai greu si totusi nu era chip sa rezist la macar doi la suta din puterea lui.
Bine macar ca era un om binevoitor.
"De fapt", spuse el, "ti-am aratat deja metoda de antrenament pentru Nivelul Intai. Acum, cand termini cu asta, iti pot arata si Nivelul Doi"
"Asta inseamna ...?"
"Da."
Ma luase complet prin surprindere. Am inghitit un val de lacrimi ce ma coplesise; parerea mea pe atunci era ca nu se cade sa te apuce plansul in situatia in care esti prins de masa cu ace, ca o musca de o hartie. In orice caz, nu am stiut ce sa-i mai spun in acel moment. Deja ii promisesem ascultarea si sarguinta mea pentru tot restul vietii mele, daca ma va accepta ca ucenic - si chiar fusesem serios in privinta fiecarui cuvant pe care il rostisem.
In mod traditional, in astfel de circumstante, ucenicul trebuia sa ingenuncheze in fata Maestrului si sa ii declare, inca o data, ca va fi un elev loial si silitor. In cazul meu, acest lucru era imposibil, deoarece imi puteam intoarce doar capul. Ce naiba, m-am gandit, John e un occidental ! un Maestru deNei Kung, in acelasi timp!

41

Am tacut o vreme si el a respectat acea tacere. John aprinse o tigara, trase cateva fumuri si o rezema in scrumiera. Isi sterse mainile cu alcool si incepu sa scoata acele, stergand fiecare zona cu alcool, pe masura ce termina.
"Multumesc", am spus in final si m-am ridicat pe marginea canapelei. John dadu din cap si ridica din umeri. Continua sa zambeasca.
"Nu stiu ce sa spun", am continuat.
"Nu conteaza", spuse el. "Iti doresc o calatorie placuta inapoi acasa"
Doi ani mai tarziu, stand pe balconul casei lui, cu prietena mea, am dezvoltat povestea de mai sus, pentru ea. John statea si fuma in tacere pe cand eu treceam prin imagini, iar Doris, care auzise totul de o suta de ori in trecut, pur si simplu astepta politicos sa termin.
"Crezi ca tie ti-a fost greu?", intreba John cand am terminat.
"Cazul tau nu a fost nimic! Exista oameni care m-au cautat noua ani, inainte sa ma gaseasca in sfarsit - si atunci nu exista nici o garantie ca ii voi primi ca elevi"

"Intotdeauna ai trimis oamenii la plimbare?", intrebai.
"De multe ori"
Ce occidental rasfatat, parea sa spuna privirea lui - si m-am simtit prost ca noaptea. In sfarsit, mi-am lasat ochii in pamant, incapabil sa-i sustin privirea.
"Te-am vazut venind, intr-un vis", spuse bland, "cu trei luni inainte sa-mi apari in prag. In ziua in care ai sosit, te asteptam."
"Serios?"
"Da" Se opri. "Vreti sa auziti prin ce am trecut eu ca sa fiu acceptat ca elev de invatatorul meu ?" intreba intr-un sfarsit. Amandoi ne-am bucurat de ocazie si John incepu povestea uceniciei lui.
Am descoperit ca scapasem foarte usor. Pana sa termine, Doris si cu mine ne tavaleam pe jos de ras; John era un povestitor foarte bun, cu o fata expresiva - si avea totul foarte viu in amintire.
"Numele maestrului meu era Liao Tsu Tong, spuse cu

engleza lui cu accent placut "si era din zona centrala a Chinei". L-am intalnit prima oara cand aveam zece ani. Imi placuse kung fu de la inceput si ma antrenasem cu diversi profesori, aproape din momentul in care am invatat sa merg, dar aveam un prieten - il chema Chan Tien Sun - care imi tot spunea ca el invata un sistem de kung fu foarte puternic, de la un batran din cartierul sau. Chan imi spunea mereu ca batranul era un mare vindecator si un eminent Maestru de arte martiale. Eram curios, asa ca m-am dus cu el la casa batranului...

Ucenicul

Cand tanarul l-a vazut prima oara pe batran, nu a fost prea impresionat. Venise doar la insistentele prietenului sau din copilarie. Batranul isi castiga existenta vanzand banane; vecinii il strigau "Domnul Banana".
Unii il strigau chiar "Domnul Banana Ciudata", pentru ca se spunea ca batranul era foarte ciudat si greu de inteles.
Chan declarase ca batranul era un mare Maestru si ca vindecase multi oameni grav bolnavi. Tanarul auzise povestile, la randul lui, dar se parea ca batranul era foarte selectiv cu cei pe care ii trata. Pe unii ii tinea sa astepte zile in sir in fata casei lui si apoi ii trimitea inapoi nevindecati; dimpotriva, pe altii, care nu voiau ajutorul lui, ii vindeca chiar impotriva vointei lor, uneori chiar alergandu-i pana la ei acasa! (Ulterior baiatul avea sa invete ca Maestrul putea sa vada karma fiecarui individ si ca isi baza decizia de a vindeca sau nu pe cineva, in functie de aceasta observatie.) In orice caz, nu era deloc nerabdator sa studieze cu batranul, dar, ma rog. Tien Sun era prietenul lui cel mai bun si insistase ca ei sa se antreneze impreuna.
„Ce vrei aici, baiete?", il intreba batranul pe micul baiat pe care il gasi pe scarile din fata casei lui.
Maestrul Liao il studie pe copil cu atentie. Baiatul era in esenta un copil al strazii din Asia de Sud-Est, imbracat in haine simple si destul de necioplit.

Probabil ca se batea inca din momentul in care incepuse sa mearga. Batranul Maestru vazu ca, de curand, soarta baiatului se schimbase in bine, dar semnele malnutritiei din trecut inca mai erau acolo. Vazu multa durere - sa fi fost orfan? Ce tip de educatie primise baiatul?
Mai vazu inca ceva - ceva ce il incita considerabil, desi nu arata acest lucru, desigur.
Baiatul avea darul.
Nici un om dintr-o mie nu putea sa devina cum era el. Aptitudinile sale erau asemanatoare cu ale celor mai mari atleti olimpici; nu numai ca trebuia sa ai darul mostenit de la Dumnezeu, dar trebuia si sa suferi decenii de disciplina dura ca sa ajungi la premiul final. Nu era treaba usoara.
Maestrul Liao avea aproape saptezeci de ani si se an-trenase in artele martiale toata viata sa, inca din momentul in care incepuse sa mearga. Se afla in Java de peste sase ani si vazuse in aceasta perioada cativa oameni care aveau tot ce le trebuia ca sa ajunga la capat. Oare vagabondul asta de pe strada poate sa faca antrenamentul?
"Eu ... Eu sunt bun prieten cu Chan Tien Sun, Sifu*" se balbai copilul.
*** Sifu - termenul inseamna de fapt parinte-invatator, dessi in general in Occident se foloseste in traduceri cuvantul maestru.**

"As vrea sa invat si eu kung fu cu dumneavoastra"
Batranul Maestru rase. Avea aproape saptezeci de ani, dar arata mai tanar. „Exista atatia profesori de kung fu in orasul acesta! De ce eu? Daca te accept, care ar fi scopul tau pentru care vrei sa studiezi cu mine? "
"Pai, pentru autoaparare - si ca sport." "Inteleg. Autoaparare si sport. Cum te cheama?"
"Chang, Sifu. John Chang" spuse baiatul, dar era deceptionat.
Batranul nu era deloc cum si-l imaginase. Vazuse multi profesori. Majoritatea erau mandri si aroganti, unii erau mai civilizati. Dar acest batran Maestru! Era aici ceva ce nu putea atinge ceva de nedefinit, care aproape il speria. Ba-

tranul era ironic - dar, in acelasi timp, plin de compasiune.
Cu siguranta era ciudat, chiar asa cum spuneau oame-nii; era ca si cum o creatura fara varsta il privea de peste se-cole, plina de experiente pe care el nu si le putea nici macar inchipui. Liao Sifu continua sa-i puna multe intrebari despre viata si familia lui; parea foarte amabil la acel moment -aproape patern. Baiatul isi dadu seama ca este supus unui fel de test si incerca sa dea cele mai bune raspunsuri cu putinta.
"Revino maine la ora patru dupa-amiaza", spuse batranul in final "Putem sa vorbim mai multe atunci"
In ziua urmatoare, John sosi exact la ora stability dar batranul nu era de gasit nicaieri. Isi petrecu restul dupa-amiezii asteptcind pe scari. Liao Sifu aparu ihtr-un tarziu, pe la sapte.
"Ei bine", ii spuse el baiatului dezamagit, "e prea tarziu sa mai facem ceva acum. De ce nu vii maine]la patru?"
La fel i s-a intamplat si a doua zi. Si in ziua urmatoare. Si in cea care a urmat.
Baiatul era foarte deceptionat Ii era clar ca batranul invatator nu avea nici o intentie sa-l accepte si ca doar se distra pe seama lui. Decise sa abandoneze ideea de a studia impreuna cu Tien Sun si sa-i spuna batranului sa uite de toata treaba. Dar ceva il tragea sa revina, ceva ce nu putea sa identifice foarte clar. In a cincea zi, Liao Sifu isi respecta intalnirea de la ora patru si il interoga din nou pe baiat; de aceasta data vorbira aproape doua ore. Maestrul il tinu pe scari, fara a-l invita in casa.
Lucrurile au mers asa, vreme de o luna. Batranul profe-sor se intalnea cu John pe scarile din fata casei, vorbea cu el vreme de cateva ore si apoi il trimitea acasa. Baiatul era des-cxirajat si plictisit. Ar fi abandonat, doar ca Tien Sun il incuraja sa nu se lase, insistand ca Liao Sifu este un mare Maes-tru. Asa ca John isi facea aparitia in fiecare zi, sperand sa il influenteze pe profesor.
Dupa o luna, Maestrul ii dadu baiatului sperante. John sosi in fata casei lui Liao Sifu la ora patru dupa amiaza - ora
45
stabilita. Batranul tocmai pleca sa faca un comision. Il saluta pe baiat, incepu sa se departeze, apoi se intoarse si il privi.
„Kung fu e foarte greu de invatat. Este un antrenament foarte greu. Esti capabil de el?"
Baiatul era in extaz. „Da, sigur ca da!", spuse.
„Atunci vino maine la pranz, daca simti ca esti un tip muncitor."
In noapteaaceea John fu atat de emotionat, incat abia putu sa doarma. In sfarsit! Va incepe antrenamentele in ziua urmatoare, cu misteriosul Liao Sifu. Auzise mai multe despre batran in luna sa de asteptare si chiar incepea sa il vene-reze. In sfarsit, va putea sa impartaseasca din secretele stiin-tei martiale a batranului! Asteptarea meritase. Tien Sun avusese dreptate.
In ziua urmatoare, cand baiatul aparu punctual la casa Maestrului, fu invitat inauntru, pentru prima oara dupa o luna. Vazu ca vecinii aveau destul de multa dreptate sa-i spuna batranului „Domnul Banana Ciudata". Nu exista in casa nici un fel de mobila, nici macar un pat. Baiatul gandi: oare wide doarme?Vazn o gaura in tavan, prin care intra ploaia si care fusese lasata asa, fara a parea ca cineva ar fi intentionat sa o repare.
Liao Sifu i se adresa rastit. „Curata casa cu matura si cu mopul de acolo. Foloseste grebla pe care o vei gasi in curtea din spate ca sa strangi toate frunzele din jurul casei. Aa, si daca tot esti aid, umple bazinul de rezerva cu apa din put, bine?" Batranul se intoarse sa piece. „Poti sa vii iar maine la pranz, daca vrei", ii spuse lui John. Apoi pleca. Baiatul ramase singur in casa.
John era confuz. Daca e un Maestru asa de mare, gandi el, de ce traieste astfel? (Mai tarziu avea sa afle ca Maestrul nu pastra nimic din ce ar fi putut dori o alta persoana.) Dar facu treaba care i se ceruse si lasa casa fara pata. Stia ca Maestrii de kung fu adesea testau rabdarea si hotararea ucenicilor lor si se decise sa-i arate batranului ca merita sa-i fie elev.
46
Cand reveni in ziua urmatoare, batranul ii mai spuse o data sa curete casa si il lasa la treaba. (Pentru ce? Tocmai am curatat-o ieri. Si nu e nimic aici care sa se murdareasca, se gandi John.) Baiatul facu din nou treaba asa cum i se ceruse, in ciuda faptului ca o considera o pierdere de timp.
Cand se intampla acelasi lucru din nou, in urmatoarele doua zile, baiatul incepu sa se gandeasca daca va fi vreodata invatat kung fu, sau daca va ramane un servitor neplatit, pentru tot restul vietii sale.
In a patra zi dupa ce fusese primit in casa lui Liao Sifu, John descoperi ca purgatoriul sau avea sa capete o noua di-mensiune. Batranul era foarte sociabil in acea zi, aproape jovial li oferi lui John ceai si baura impreuna o vreme, fara sa spuna nimic; Maestrul il studia. Brusc, Liao Sifu privi in ceas-ca cu dezgust si il scruta pe John cu o inspiratie de moment.
"Stii", spuse, „am un prieten mai jos pe strada, la vreo cinci sute de metri, care are o fantana cu apa minunata."
"Da, Sifu", replica John cu ezitare. Nu ii placea directia in care o lua discutia; in plus, stia ca apa de fantana era la fel in toata zona. Invatase despre astfel de lucruri la scoala; iriga-tiile si igienizarea erau foarte importante in Asia de Sud-Est.

"Vreau sa cari apa de la fantana lui si sa imi umpli re-zervorul de aid. Vino cu mine/'
Iesira pe balcon si batranul ii arata unde se afla casa prietenului sau.
"Care e problema cu apa din putul tau de aici, Sifu?"
intreba baiatul, timid.
"Nu e buna. Ceaiul capata un gust amar."
"Dar, Sifu, apa e la fel in tot cartierul."
"Nu, nu este."
„De ce nu putem sa folosim apa din putul acesta?77
Batranul se ridica. „Daca nu vrei sa faci treaba, poti sa pleci, sa stii. Dar sa nu te mai intorci.77
Pleca si il lasa pe John in picioare, pe balcon.
Baiatul era furios, dar era si inspaimantat de batran.
47
John auzise lucruri chiar si mai neobisnuite despre el; Liao Sifu devenise o legenda in cartier. Asa ca indeplini corvezile ce se asteptau de la el, statu o vreme dupa Liao Sifu sa se in-toarca, apoi pleca, vazand ca acesta nu mai vine.
Lucrurile au mers asa saptamani de-a randul. In fieca-re zi, baiatul mergea la casa Maestrului, curata inauntru, gre-bla, curata exteriorul si cara apa dintr-un put aflat la o juma-tate de km distanta. Asta ii lua toata dupa amiaza, iar apoi batranul il trimitea intotdeauna acasa, fara sa-l invete nimic. Tien Sun continua sa-l sustina, sa-l incurajeze de fiecare data cand se intalneau, insistand ca Liao Sifu era minunat si ca, in curand, va incepe sa-l antreneze pe John cu adevarat.
"Si tie ti s-a intamplat acelasi lucru?", il intreba John pe prietenul sau, dupa o luna.
Chan privi in pamant. "Pai, nu. Pe mine a inceput sa ma invete imediat"
Baiatul se infurie instantaneu. Batranul il folosea! Isi ti-nu furia toata noaptea si in dimineata urmatoare. CSnd veni timpul sa mearga la casa batranului, dadu buzna inauntru si il infrunta pe Maestru. Atitudinea copilului il amuza pe batran.
"Ma inveti kung fu, sau nu?"
"Care e problema ta?"
"Chan Tien Sun mi-a spus ca pe el ai inceput sa-l inveti imediat, ca l-ai acceptat ca elev de cum a venit!"
"Aha, inteleg." Liao Sifu isi pastra aerul serios. "Stii, nu are dreptate, Pana acum, eu nu am avut niciodata un elev in viata mea. Prietenul tau nu este elevul meu."
"Poftim? Dar el " Brusc John se simti foarte mic si inspaimantat.
"Il invat pe Chan Tien Sun pentru ca familia sa m-a ajutat odata, cand eram foarte bolnav. Eram doborat de febra si lipsit de puteri. Cand n-am aparut timp de trei zile, tatal lui Tien Sun a intrat la mine in casa si familia sa mi-a dat apa si mancare. Mai tarziu, mi-au cumparat medicamentul pe care il cerusem si mi-am revenit. Daca nu ar fi fost aju-
48
torul lor, as fi fost mort. Asa ca il invat pe fiul lor, ca sa imi platesc datoria fata de ei. Intelegi?"
"Da, Sifu. Dar eu vin aici in fiecare zi de doua luni, lu-crez din greu, fac curat - si pana acumnu mi-ai aratatnimic. Nici o miscare!"
in ciuda puterilor sale neobisnuite de concentrare, Liao Sifu trebui sa se intoarca pentru a isi ascunde zambetul. "Kung fu e foarte greu de invatat," spuse el Apoi parasi casa, inghitindu-si rasul.
Baiatul incepu imediat sa faca curatenie si sa isi inde-plineasca sarcinile zilnice. Se intreba daca nu cumva ratase sansa pentru totdeauna.
Liao Sifu il mai tinu sa lucreze timp de doua luni. Cand baiatul incheie patru luni de servitorie, Maestrul ii vor-bi. "Acum vom vedea", ii spuse Maestrul, "daca<esti in stare de antrenament,"
John era in extaz.
"Vreau sa stai aici, asa." Liao Sifu ii arata introducerea elementara in ceea ce a fost numit popular " Postura Calare-tului" (Ma Bu in chineza). John ii copie nerabdator miscarea, luand postura. Liao Sifu mormai aprobator, il corecta scurt, apoi, spre oroarea lui John, se intoarse si porni spre u?a.
"Sifu!", striga baiatul. "Cat vrei sa stau aici asa?"
Maestrul se incrunta la el. "Pai, cat de mult poti, desigur!", spuse si iesi.
Testul lui John a continuat inca doua luni. Maestrul insista sa-l puna sa curete in interiorul casei si in jurul ei si sa care apa de la fentana de departe; cSnd isi termina treaba, John trebuia sa stea in Postura Calaretului ore in sir, fara in-trerupere. Maestrul era neinduplecat, nu ii dadea nici un mi-nut de odihna. Prin chinul acesta, baiatul a perseverat. Chiar a devenit vesel. Am mai studiat kung fu inainte sa vin aici, se gandea, dar niciodata asa!
In cea de a cincea luna, baiatul observa ceva neobisnuit. Maestrul cumparase cateva piese elementare de mobilier
49
pentru casa. Aceste obiecte erau folosite rareori, dar se aflau acolo. Printre ele se afla o masa mare, lunga de trei metri si la-ta de un metru, pe care Liao Sifu o folosea ocazional ca birou. In prima zi a celei de a saptea luni a perioadei sale de proba, Liao Sifu se hotari sa-l accepte pe baiat ca elev. il tes-tase vreme de sase luni si isi facuse o idee clara despre carac-terul sau. Pentru a-l initia pe copil, decise sa-i faca o expunere a celor mai elementare aptitudini ale sale.

Baiatul a fost stupefiat. Liao Sifu era neasteptat de bi-nevoitor in acea zi. Spre surprinderea lui John, ii dadu un cu-tit ascutit si sari pe masa. "Urca incoace, baiete", spuse, John urea, confuz si oarecum speriat. "Nu-ti face griji, spuse Maestrul. "Nu te voi rani"

Baiatul ramase acolo.

"Vreau sa ma ataci cu cutitul acela. Daca ma poti face sa sar de pe masa, sau daca imi atingi camasa cu lama, castigi"

Baiatul impunse inainte cu cutitul, in gluma. "Nu te juca!", marai batranul.

"Ataca-ma, sau paraseste casa mea!"

John facu o lansare, pe jumatate convins. Batranul abia se misca.

Apoi, dintr-o data, ceva il lovi pe John peste fata, cu putere. Fu aruncat de pe masa, iar cutitul ii zbura din mana. Indiferent ce se intSmplase, se intamplase atat de repede, in-cat nu putuse sa reactioneze. (Maestrul pur si simplu il palmuise peste fata, o miscare prea rapida pentru ca ochii baiatului sa o poata urmari.)

John se ridica, tremurand de durere si de furie. Fata il intepa si se inrosea acolo unde fusese lovit. Batranul se incrunta la el de pe masa. "Fie ma ataci cu cutitul, fie am sa te palmuiesc pana o vei face"

Baiatul sari pe masa. Se arunca inainte salbatic, intentionand cu adevarat sa-l raneasca pe batranul Maestru. Nu avea unde sa scape de el, se gandi. Fie va trebui sa sara, fie sa se lase taiat. Exact in momentul in care John era pe punc-

50

tul de a-l atinge, batranul facu un salt complet peste capul sau si ateriza in spatele lui,

John deveni fanatic. Se intoarse si ataca salbatic, cu toa-ta viteza, putin pasandu-i daca il va rani sau nu pe batran. Dar oricat ar fi incercat, nu putu sa ajunga la Liao Sifu. Parea ca batranul Maestru se misca intotdeauna in ultima secunda; chiar cand cutitul era aproape in el, dintr-o data el nu se mai afla acolo. Invatatorul nu blocase niciodata o lovitura, nu se opusese, nu il atinsese niciodata. Doar se miscase in jurul baiatului, ca si cum John nici nu s-ar fi aflat acolo. Nu avea imbracamintea taiata si nici nu sarise de pe masa.

Era ca si cum te-ai lupta cu o fantoma.

Dintr-o data, baiatul avu o sclipire in care intrezari vastitatea cunoasterii si a puterii pe care o poseda batranul. Acesta nu era un om obisnuit. Arunca cutitul si ingenunchie pe masa, in fata batranului profesor.

"Maestre", spuse, "te rog, iarta-mi aroganta si furia. Te rog sa ma accepti ca elevul tau."

Batranul zambi. Parea la fel de relaxat ca intotdeauna, ca si cum nu ar fi depus nici un fel de efort. "Foarte bine, domnule Chang", spuse el. " Azi incepem ucenicia ta."

John ne conduse la taxi si ne ura o seara buna. Am ra-mas tacut tot drumul pana la hotel. Ma gandeam la povestea serii si la cat de norocos eram ca o auzisem. Povestea fusese vie ?i - cunoscand personalitatea lui John - era ca si cum fusesem martor la evenimente, mai degraba decat sa le aud la a doua mana. Scenele se desfasurau inaintea mea pe ecranul mintii.

"Esti foarte tacut", spuse Doris.

"Ma gandeam cat sunt de norocos, cat suntem de no-rocosi cu totii", am spus.

"Da, ai scapat foarte usor, daca te gandesti. John nu ti-a facut deloc greutati."

"Nu la asta ma refeream. Eu pot doar sa sper sa merit

51

increderea lui Sifu - pana acum am facut o varza din antre-namentul meu si, din fericire, el e foarte tolerant. Nu, ma gandeam la John - la cat de diferit este el de Liao Sifu, si totusi cat de asemanator."

"John e si occidental si oriental, in egala masura", spuse ea."

"Da", am raspuns. "Stii, am sentimentul ca batranul a stiut acest lucru, cu multe decenii in urma. Poate ca pur si simplu, a vazut schimbarile care se intamplau in jurul lui, chiar si la acea vreme - si a extrapolat efectul pe care il vor avea in viitor. Sau poate ca a fost mai mult decat atat - nu stiu. Adica, toata viata lui trebuie sa fi fost una de continua schimbare si de continua agitatie, tinand seama ca a venit din China si avand in yedere varsta lui. Trebuie ca a asistat la atatea: Razboaiele Opiumului, Revolta Boxerilor, caderea imparatului si instituirea republicii, razboiul intre rusi si japonezi, perioada lorzilor razboiului, invazia japonezilor -vreau sa spun, toate lucrurile astea s-au intamplat pe cand el inca se afla in China. Poate ca a simtit Occidentul sufland in ceafa Orientului. Sau poate, cumva, a putut vedea viitorul §i a stiut ca John va fi persoana potrivita care sa duca linia sa in secolul douazeci"

"Desigur", spuse ea.

Se prinsese de la inceput. Femeile sunt atat de receptive, in comparatie cu barbatii!

52

Capitolul al IV-lea Nemuritorii
Povestea Maestrului

Era o noapte temperata si batea un vant racoros. Mer-sesem la casa profesorului meu sa-l vad, asa cum faceam in fiecare seara de cand ma aflam in Java. John tocmai termina-se un joc de ping-pong cu fiul sau si era obosit intr-un mod placut; fiul sau, Johann, castigase in ziua aceea si era in extaz (meciul continua neobosit de cinci ani, dar nici una dintre parti nu voia sa se predea). De la distanta, cei doi aratau la fel; era greu de spus care era tatal si care fiul. Ii privisem jucandu-si jocul de multe ori in trecut si intotdeauna era foarte amuzant. John avea miscari de Maestru de kung fu, cu trunchiul drept, alunecand din calea mingii si contrand ca si cum ar fi dat cu pumnul. Miscarile fiului sau aduceau cu cele ale unui jucator de tenis de masa expert, cu greutatea spri-jinita pe degetele de la picioare, putin aplecat inainte, anti-cipand miscarile oponentului sau. Orientul se intalneste cu Occidentul, ma gandeam, privindu-i.
„Ai sosit la timp pentru cina", spuse John, si m-am simtit ciudat, ca intotdeauna. Parea ca de fiecare data cand veneam la el acasa mi se dadea totul pe gratis; dupa o vreme, ma simteam ca un profitor.
John si fiul sau si-au facut dus si ne-am asezat la masa, cu obisnuitele si nesfarsitele feluri de mancare chinezeasca. Am terminat ultimul, ca de obicei. Inainte de a merge pentru prima data in Orient, intotdeauna ma considerasem o

53

persoana care mananca repede. Insa fusesem indoctrinat de chinezi ca, atunci cand mananci, mananci - va exista mereu timp pentru conversatie, mai tarziu. Era impotriva obiceiuri-lor mele de grec; in tara mea, cina este un prilej pentru relatii sociale si adesea dureaza ore in sir.
John isi hapai mancarea si se ridica de la masa. "Bine", zise el, "cand termini, vreau sa vad cat de departe ai ajuns cu Nivelul Intai. Iti voi da un test/'
"Glumesti! Tocmai am mancat!"
"Si ce daca? Nu are importanta!"
Minunat, ma gandii. Asta trebuie ca e o gluma. Abdo-menul meu era plin, nu de chi, ci de orez prajit si de friptura de vita Sechuan. M-am fortat sa ma linistesc; indiferent ce se va intampla, va fi interesant.
Am mers la clinica de acupunctura si m-am asezat pe podea, intr-o pozitie jumatate lotus, cu dosul palmelor pe genunchi. Nu trecusem niciodata prin asa ceva; inima parca imi batea cu o mie de batai pe minut.
"Esti tensionat", spuse John. "Relaxeaza-te. Concentreaza-te."
"E greu cand esti supus la test..."
"Te obisnuiesti", spuse el si rase.
M-am fortat sa ma relaxez si am reusit sa intru partial in meditatie. A fost suficient pentru John. Si-a adus degetele aratatoare aproape de palmele mele deschise. Am simtit o smucitura; curentul mi-a intrat prin centrul palmelor si mi-a trecut prin corp, pana in dantien, in centrul abdomenului.
"Cam 20 la suta plin", spuse el.
Eram dezamagit. Sperasem la mult mai mult. Insa invatasem o lectie - si lectia aceasta era ca cele mai mici detalii contau foarte mult in acest gen de antrenament. Poti sa pe-treci o gramada de vreme antrenandu-te incorect si sa nu ajungi niciimde, iar eu facusem o serie de greseli. Nu fusesem niciodata un elev bun, iar antrenamentul la distanta a prilejuit multe scapari.

54

John nu era iritat; parea multumit ca ma antrenasem si asa. "Atat de multi oameni au venit la mine", imi spuse, "ce-randu-mi sa ii accept ca elevi - si apoi nu au facut nimic din antrenament! Oamenii cred ca le pot da un soi de pilula sau asa ceva, prin care sa le dau puterea mea."
"Ca vechii alchimisti chinezi."
"Ceva de genul asta. Kosta, e nevoie de efort si perseve-renta. Stii, chiar si eu am studiat vreme de optsprezece ani."
Am iesit pe balcon si am stat in noaptea calduta, sor-bind din ceai.
"Deja ti-am spus", zise el, "cum mi-am intalnit eu Maestrul si cum am fost acceptat ca elev al sau. Vrei sa auzi si restul povestii?"
"Desigur."
"Ar putea iesi un film bun, Kosta. Poti sa scrii scenariul in anii urmatori."
Se lasa pe spate in scaun si privi in departare.
" Ti-am spus ca in copilaria mea eram foarte saraci; nu stiam sigur daca vom manca in fiecare zi. Trebuia sa fac tot felul de munci, pe ici, pe colo, ca sa o ajut pe mama sa ne tina in viata, asa ca nu puteam sa merg la scoala." John isi sorbi ceaiul.
"E groaznic", continua el, "sa fii disperat, sa nu stii niciodata ce se va intampla in ziua urmatoare, sa te intrebi daca vei supravietui pana la sfarsitul lunii, flamand, adesea inse-tat Pentru o persoana cinstita, asemenea conditii sunt inca si mai grave; e usor sa decazi sau sa ajungi la crima, cand te confrunti cu o soarta grea. Criminalitatea in ghetourile ora-selor mari din toata lumea este la un nivel foarte inalt - si asta e de inteles, avand in vedere natura umana. E nevoie ca cine-va sa aiba

o personalitate exceptionala pentru a lua pozitie si a spune: ,In ciuda acestei karma, nu voi cadea/ Si noi nu am cazut niciodata. Mama ne tinea curati, cinstiti si harnici."
Privirea ii rataci in noapte, lasand amintirea amara sa patrunda in monologul sau. Era ciudat sa-l vad asa, atat de

55
uman. Profesorul meu era de cele mai multe ori deasupra unor astfel de lucruri, sau poate pur si simplu asa il vedeam eu. Dar, in acel moment, am remarcat durere si tristete pe fata lui, desi nu se zarea nici o urma de furie. La ce se gandea oare?
"Sora mea s-a maritat cand eu aveam opt ani", continua el. "Cumnatul meu era, sa spunem, din clasa de mijloc si avea ceva bard, asa ca am mers sa traiesc cu ei in casa lor. El m-a trimis si la scoala; am inceput la varsta de opt ani si a trebuit sa muncesc din greu ca sa recuperez, dar am reusit. Deja ti-am spus cum l-am intalnit pe Liao Sifu cand aveam zece ani"
"Da. O poveste minunata."
John afisa un zambet larg. " Avea simtul umorului, dar niciodata nu-i pricepeam glumele. In orice caz, am studiat kung fu cu Liao Sifu in fiecare zi, vreme de opt ani, fara intrerupere. Ma antrenam in fiecare zi, efectiv. La optsprezece ani eram casatorit, asa ca trebuia sa ma antrenez cu intreru-peri, date fiind responsabilitatile mele crescute, dar nu m-am oprit niciodata. Liao Sifu nu m-a lasat sa o fac."
Se opri sa soarba din ceai. "Cand am implinit saispre-zece ani, am inceput sa conduc un minibus ce transporta oameni si marfuri in jurul orasului; am fost obligat sa aban-donez scoala, date fiind problemele noastre financiare din ce in ce mai mari. In ciuda dificultatilor cu care ma confruntam, am continuat sa practic kung fu si meditatia in fiecare zi. A, am uitat sa-ti spun ca Liao Sifu imi aratase meditatia pentru Nivelul Intai - aceeasi pe care lucrezi tu acum - cand aveam paisprezece ani."
"Nu mai devreme?"
"Nu. E mai bine daca sistemul nervos al elevului este dezvoltat complet, inainte de inceperea antrenamentului. De asemenea, este bine ca elevul sa fi trecut de inceputul pubertatii."
"Inteleg."
"Liao Sifu stia tot ce faceam la orice moment.

56
Ma uimea acest lucru; nu imi puteam da seama cum face. Chiar ma gandeam ca are oameni care ma spioneaza! Stia, spre exemplu, daca ma antrenasem sau nu intr-o anumita zi si cand incercasem, in mod intentionat, sa evit antrenamentul. Stia si cand minteam. Imi amintesc o zi cand am mers la el acasa si m-a intrebat daca imi facusem meditatia. Ca sa iti spun adevarul, niciodata nu imi explicase nimic si ma in-trebam mereu de ce trebuia sa fac toata meditatia asta inu-tila, asa ca incercam sa o evit de cate ori puteam. Scena a fost ceva de genul acesta:
"Liao Sifu: Ai meditat astazi?"
"Tanarul John: Da, Sifu"
"Liao Sifu: Ai meditat astazi?"
"Tanarul John: Da, Sifu"PLEOSC!
John zbura prin camera.
"Liao Sifu: Minti!"
Am izbucnit in ras. John mi se alatura pentru scurta vreme.
"Dupa aceea", continua, "Liao Sifu imi era ca Dumne-zeu. De vreme ce stia tot ce faceam, nu exista nici o posibilitate sa-l mint, asa ca am decis ca e mai bine sa fac exact ceea ce imi cerea. Am devenit un elev silitor, fara sa lipsesc nici o zi, investind multe ore. Se pare ca in anii de la sfarsitul ado-lescentei mele fie lucram, fie ma antrenam - nu £aceam prea multealtele. implinisem nouasprezece ani, cand am avut ocazia sa intrezaresc adevarata putere a Maestrului meu. Ma chema pe la el intr-o zi si ma anunta ca terminasem Nivelul Intai. Habar nu aveam despre ce vorbea."
"Si ce inseamna Nivelul Intai?", am intrebat eu. "Mi-ai aratat metoda de antrenament, dar nu am vorbit niciodata despre ce ar trebui sa fac"
"La Nivelul Intai iti umpli dantien-ul cu chi yang. Trebuie sa fii efectiv in meditatie pentru a realiza acest lucru -
57
si depinde si de timp. La Nivelul Doi dam forma chi-ului yang dupa caracteristicile noastre fizice, astfel incat practicantul sa-l poata impinge afara din corp. Asta este, de fapt, NeiKung."
"Si Nivelul Trei?
"Vom vorbi despre asta cand va veni vremea. Iti voi spune un lucru: la Nivelul Patru iti aduni laolalta chi-ul yang cu cel yin si incepi sa devii cum sunt eu."
"Cate niveluri exista?"
"Saptezeci si doua."
"Poftim?" '

John zambi.
" Nimeni nu a spus ca e usor. Nivelurile corespund cu numarul de chakre din corpul uman. Stii ce este o chakra? Un centru energetic?"
"In zilele noastre, toata lumea stie."
"Poate. Ultima chakra ce trebuie deschisa, Nivelul Saptezeci si Doi, este chiar in varful capului."
"Stiu de ea. Am practicat meditatia budista."
"Inteleg. Eu nu stiam nimic despre lucrurile astea, pana in ziua in care profesorul meu a venit la mine si mi-a spus ca am terminat cu Nivelul Intai. In seara aceea mi-a facut o de-monstratie a puterii interne, Nei Kung."
"Ce a facut?"
"Iti mai amintesti de masa lunga pe care o avea in casa, pe care se desfasurase lupta noastra? Era lunga de trei metri. A pus un castron la un capat si s-a asezat la celalalt capat. A pus patru degete de la mana dreapta pe masa; degetul mare se afla dedesubt. Cand a impins inainte cu degetele, castronul a explodat.
La inceput nu am crezut. Degetul lui mare se afla sub masa, asa ca imediat am inceput sa caut un buton sau un fir sau ceva. Am crezut ca pusese exploziv in scrumiera, ca era un true! Liao Sifu a ras si mi-a cerut sa aduc vechea mea prie-tena, matura.
58
Am inceput sa matur cioburile castronului, dar el a spus clar sa-i aduc lui matura. M-a intrebat daca era o matura "masluita" sau nu si eu am spus "nu, sigur ca nu". La urma urmei, matura aceea imi devenise o buna prietena in ultimii noua ani! Mi-o lua din mana si o sprijini de perete. Apoi isi trecu mana dreapta peste ea si imi ceru sa iau matura si sa matur podeaua. Cand am apucat-o, s-a transformat in praf in mainile mele!"
John lua o sorbitura de ceai. "In clipa aceea", zise el, "am inceput sa-mi dau seama ce era profesorul meu. M-a fa-cut sa promit ca voi medita si ma voi antrena cu sarg pentru a obtine aceasta putere - si eu am fost de acord imediat."
"Sifu", am spus eu, "vrei sa spui ca te-ai antrenat cu el noua ani de zile si ca nu ti-a aratat niciodata, nici macar o data, ce poate sa faca?/x
"Nu, niciodata."
"Dumnezeule mare!"
John rase. "Eu le spun mereu tuturor elevilor mei ca pentru ei e usor si ca ii rasfat in permanenta. Poate acum ma vor crede/7
Se intoarse cu fata inspre mine. "Stii", spuse el "a fost de doua ori mai greu pentru mine sa nu ma indoiesc de ceea ce vedeam, eu fiind un chinez modern. Puteri ca ale lui erau material de legende chineze, iar eu invatasem la scoala ca lucrurile astea erau o pura aberatie. Era la sfarsitul anilor y50, cand oamenii credeau ca toate lucrurile venite din Occident sunt bune si toate lucrurile din Orient sunt superstitie. Dar eu stiam si ca Liao Sifu era un mare vindecator, care vinde-case oameni de boli groaznice, cu care doctorii occidentali nu reusisera sa faca nimic."
"Folosea acupunctura, ca si tine?", am intrebat.
"Nu. Niciodata! El vindeca tinandu-si mainile la o anu-mita distanta de pacienti si trecandu-le deasupra lor, iar ceea ce simteau acestia ar putea fi descris eel mai bine cu cuvintele o caldura aurie. Uneori isi completa tratamentul cu ierburi. Putea sa vindece chiar si cancerul, ceea ce eu nu pot."
59
Am ramas tacut, caci tatal meu murise de acea boala cu doua luni in urma. John dadu din cap, citindu-mi gandu-rile. Reusise sa-mi comunice puterea lui Liao Sifu intr-o pro-pozitie simpla, care isi atinsese tinta imediat.
"Qricum", continua el, "m-am tinut de treaba in timp. Am terminat Nivelul Doi si intrasem in Nivelul Trei, cand Sifu ma chema la el intr-o seara. Mi-a spus ca voia sa ma tes-teze din nou, in acelasi fel in care o facuse cand eram copil, asa ca am sarit pe masa si ne-am pus pe treaba, de data aceasta cu mainile goale. Acum eram deja la Nivelul Trei, ceea ce inseamna, Kosta, ca aveam ceva putere, dar Maestrul mi-a spus sa nu ma abtin, sa-l atac cat de tare si cat de repede puteam. Mi-a ordonat sa incerc sa-l omor! Pe atunci nu prea stiam sa refuz.
"Ne-am luptat vreme de vreo sase sau sapte minute fara nici un rezultat; eram bucuros ca reusisem sa raman pe masa! Brusc, am facut un salt inainte si l-am lovit in piept, iar Liao Sifu fu aruncat de pe masa. Folosisem o tehnica pe care o numim Meng Hu Chu Tong: "tigrul fioros tasnind din pestera".
"Parea ranit", spuse John.
"Am sarit de pe masa si l-am ajutat sa se ridice. Se tinea de piept in locul in care il lovisem. Mi-am cerut scuze imediat, dar el rase doar si imi spuse ca eram minunat, ca ajunsesem la punctul la care imi puteam coplesi Maestrul. Imediat am pufnit cu mandrie si, de la acel moment, am fost mereu foarte curajos - cocoseste, chiar. Inainte de incident eram chiar timid, sa stii... Facuse asta ca sa-mi indeparteze frica din inima."
"De fapt nu-l ranisei, ci te lasase sa-l lovesti", am spus eu.
"Desigur, Kosta! Liao Sifu era la acel moment la Nivelul Patruzeci si Opt, iar eu eram la Nivelul Trei. Ai idee ce inseamna asta?"

"Pai, nu. Nu-mi pot imagina."
"Aveam cam tot atatea sanse sa-l ranesc pe cate ar avea un fluturas sa te raneasca pe tine. Dar, la vremea aceea, chiar credeam ca sunt foarte bun!"

60
"Inteleg."
"Iar reversul incidentului a fost ca am devenit insupor-tabil de arogant. Ma luptam cu oamenii tot timpul si casti-gam intotdeauna. De obicei se sfarsea cu un singur pumn -abia daca imi foloseam chiar si puterea pe care o aveam pe atunci. Eram tanar si mandru. Stii, obisnuiam sa ma bat aid, in Java, in turnee de lupte fara manusi, facute numai pentru elevii chinezi de kung fu - si eram campionul neinvins."
Isi indrepta corpul in mod inconstient si un zambet ii licari pe fata la amintirea tineretii. A trebuit sa zambesc. Apoi deveni brusc serios. "In 1962, Maestrul m-a chemat iar la el si mi-a spus ca mai are doar trei luni de trait. L-am crezut si l-am intrebat ce planuia. Imi spuse ca voia sa moara in China. Nu avea bani, asa ca am strains f onduri de la toti cei pe care ii vindecase, ca sa-i platim biletul; i-an*platit factu-rile si inca mai ramasese o suma frumusica ce putea sa-i ajunga pana in ultima lui zi.
Inainte sa piece, am mers la el acasa in fiecare noapte in cele doua luni care au urmat. Intr-o seara mi-a dat o carte veche cu secretele puterii interioare si toata calea pana la **Nivelul Saptezeci si Doi**. M-a pus sa promit ca nu voi deschide cartea si nu o voi citi pana ce nu terminam Nivelul Trei. Si am trecut printr-o ceremonie Taoista formala; Liao Sifu a fa-cut un talisman, un fu, cum ii spunem noi. A desenat talismanul pe o bucata de hartie si a trebuit sa scriu, pe aceeasi hartie, urmatoarele trei promisiuni:
Ca, daca voi termina Nivelul Patru:
1. Nu aveam voie sa folosesc aceasta putere in scopuri malefice.
2. Nu aveam voie sa fac bani de pe urma acestei puteri.
3. Nu voi face demonstrate pentru nimeni altcineva decat pentna studentii mei.
Am semnat talismanul cu o picatura din propriul meu sange si Liao Sifu il arse. Apoi amesteca cenusa cu inca un

61
strop din sangele meu si imi dadu sa beau amestecul. M-a legat, Kosta; a trebuit sa fac exact ceea ce promisesem."
John tacu si apoi continua cu o voce moale. "Pleca ins-pre China la bordul unui vas, cu inca doua sute de oameni. Il stiam pe unul dintre oamenii cu care mergea acolo, asa ca am tot cerut informatii de la familia lui. Liao Sifu inchiriase o casuta si se bucura in pace de timpul care ii mai ramasese. Manca mancarea ce ii placea, se plimba ... lucruri din astea.
"Nu avea familie acolo?", am intrebat. "Nu. Pe nimeni", spuse John, vorbind inca si mai incet. "Iti voi spune povestea lui intr-o alta zi, poate maine. Mer-geam la casa acelui om in fiecare zi, ca sa cer vesti - ?i intr-o zi sosi si mesajul care era de asteptat. Liao Sifu murise, asa cum prezisese chiar el, si murise chiar in ziua pe care o pre-vazuse. Am intrebat familia omului aceluia sa-mi spuna cum se intamplase - a trebuit sa astept aproape o lima pana sa vina raspunsul. Liao Sifu il rugase pe vecinul sau sa-i cumpere un ziar in ziua aceea, pe la ora sase dupa-amiaza, apoi se asezase in balansoar pe prispa, sa citeasca. La sapte fix a murit in eel mai ciudat mod. I-a iesit sange din ceea ce noi riumim cele sapte orificii ale capului - stii, ochii, urechile, cele doua nari si gura. Poate un accident vascular masiv sau ceva, nu stiu."
Am stat in tacere o vreme. Mi-am dat seama ca John vorbea despre moartea omului pe care il considerase tatal sau. Nu stiam ce sa spun si eram emotionat si eu.
"Trebuie ca te-a iubit foarte mult, Sifu", am spus eu.
John zambi. "Da. Stiu ca m-a iubit. Dar mi-am dat seama mult mai tarziu, din actiurule sale, ca era dispus sa-mi dea tot ce are, inclusiv viata sa. Iti voi spime despre asta alta data. Dar nu mi-a spus niciodata in cuvinte ca ma iubeste ... stii, niciodata,"
"Poate in cultura lui nu se obisnuia asa", am spus.
"Desigur", continua John. "In orice caz, anii au trecut, Kosta. Am continuat sa ma antrenez si am terminat Nivelul

62
Trei. La un an dupa aceea, am atins Nivelul Patru si am inceput sa imi dezvolt puterea."
"Cum era? ", am intrebat.
"Ca si cum ai calari un taur naravas!", raspunse el. "Prima data cand am reusit, am lesinat si nu am putut sa re-zist. Era atata putere acolo! Ti-am spus deja ca la Nivelul Patru chi-ul nostru yin si cel yang se unesc. Puterea generata atunci este incredibila - este ca si cum ai avea un fulger in abdomen. A doua oara cand am incercat, am e?uat din nou. Dar a treia oara... a treia oara am tinut puterea zece minute, apoi am fortat-o sa intre in chiar centrul dantien-nhxi meu. Si atunci puterea a fost a mea, pentru totdeauna!"
"Giti ani aveai cand ai ajuns la Nivelul Patru?", am intrebat.

"Treizeci si doi."
"Si apoi?"
"Si apoi, Kosta, viata a mers inainte. Aminteste-ti ca nu imi puteam folosi puterea pentru cSstig personal. Am conti-nuat sa lucrez ca sofer si noi am ramas tot foarte saraci. Mi-am continuat si antrenamentul si am ajuns la Nivelurile Cinci, Sase si a§a mai departe. Citisem in textul pe care mi-l daduse Liao Sifu cum puteam folosi aceasta putere in combinatie cu acupunctura pentru a vindeca - si am inceput sa fac asta. Am vindecat multi oameni, Kosta. Si nu puteam sa iau bani pentru asta! Adica, oamenii imi ofereau bani din recunostinta si eu trebuia sa spun nu. Nici macar cat sa platesc pentru hrana familiei mele. In unele zile ramaneam flamanzi; nu ne puteam permite nimic de mancare, iar la acea vreme deja aveam o familie numeroasa.
Intr-o zi, un bogatas pe care il vindecasem ii daduse fiului meu mai mare niste bani la scoala - si am fost fortat sa-i ordon sa-i dea inapoi. Iar mai tarziu l-am amenintat pe baiat ca-l dau afara din casa, daca mai accepta vreodata bani de la cineva! Era innebunitor.
"Dar cinci ani mai tarziu, viata mea s-a schimbat", con-

63

tinua el. "Aveam treizeci si sapte de ani la acea vreme si eram disperat. Mancam din doua in doua zile, copiii mei plangeau, iar eu eram incoltit, ca sa spun asa. M-am infuriat, m-am infuriat foarte tare pe situatie. La urma urmei, singu-rul lucru pe care trebuia sa-l fac era sa deschid o scoala de kung fu - si as fi castigat milioane; nu era nimeni care sa poa-ta face ce faceam eu. In dupa-amiaza aceea - eram in dormitor - am inceput sa strig catre cer de furie. Am tot strigat la Dumnezeu, Kosta. Am urlat la El: "De ce mi-ai dat aceasta putere? De ce? Ma urasti? Ce am facut ca sa merit asta? (si multe alte lucruri de care nu sunt asa de mandru)."
John ma privi in ochi. "Atunci brusc am auzit vocea Maestrului meu in urechi", imi spunea John. "Nu-ti face griji, viata ta se va schimba curand"
La inceput am crezut ca mintea imi joaca feste, dar vocea fusese atat de reala - am privit in jur. Si iata-l pe Liao Sifu, stand in colt, la fel de material ca tine si ca mine!
"M-am frecat la ochi si m-am holbat din nou la el. Am crezut ca innebunisem din cauza stresului de a incerca sa o due de pe o zi pe alta. Arata atat de real, insa, incat am zis sa incerc sa vorbesc cu el".
"Maestre?", am spus, timid.
Liao Sifu rase, "Da, eu sunt. Nu trebuie sa fii asa de uimit"
"Dar... dar tu esti... esti mort!", am spus eu.
"Fara indoiala", raspunse el. Parea foarte amuzat.
"Ce faci aici?"
Asta este "specialitatea" tipului nostru de antrenament - faptul ca, dupa moarte, iti pastrezi caracteristicile si puterile pe care le-ai avut in timpul vietii.
Cand treci de Nivelul Patru, iti poti lua cu tine tot chi-ul yang."
"Nu stiam ce sa spun, Kosta," continua John. "Nu prea credeam ceea ce vedeam, dar era acolo, clar ca lumina zilei si la fel de om ca in ultima zi in care il vazusem. Este greu sa ne indoim de marturia propriilor nostri ochi."

64

Cand ai probleme, spuse Liao Sifu, mediteaza, cauta-ma si voi veni sa te ajut.
"Si asa am facut, Kosta, si asa a facut si el.
La inceput ii chemam aproape in fiecare zi - si toi ii puteau auzi, insa doar cam o zecime din oameni ii puteau vedea, si aceia in nuante diferite. Cred ca trebuie sa ai foarte mult chi yin pentru ca sa poti vedea bine un spirit. In orice caz, pentru unii el era transparent, iar pentru altii material ca tine si ca mine. Dar nimeni nu s-a indoit nici o clipa ca era acolo. Chiar si cand il puteau numai auzi, aveau o senzatie fizica atunci cand se afla el in preajma, ca un fel de camp electromagnetic sau asa ceva."
John se opri. "Nu pari socat de ceea ce spun." . "Nu", am spus eu.
"Povesti ca aceasta sunt motivul pentru care am venit sa te caut in primul rand.
As fi fost dezamagit daca nu erau adevarate." si crezi ca oamenii din Occident vor crede si ei?"
"Cred ca oamenii din Occident sunt pregatiti sa creada. Anul 1950 a trecut de mult." John rase. "Chiar asa", zise. In orice caz, Liao Sifu m-a ajutat sa vindec multi bolnavi, indrumandu-ma ce medicament traditional si ce tehnica sa folosesc. Intotdeauna avea dreptate si intotde~una starea pacientului se imbunatatea.
Ciudat este ca nu folosea niciodata aceeasi formula de doua on, pentru aceeasi boala: de fiecare data depindea de persoana." "Intotdeauna de la caz la caz."
"Da. Am incercat asta de multe ori, sa stii, ii dadeam unui alt pacient cu aceeasi boala acelasi tratament ca si pacientului care fusese vindecat de spiritul lui Liao Sifu si nu se intampla nimic. Intr-un final, am Iasat-o balta," "Dar toata medicina chineza e asa, nu?
Intotdeauna depinde de caz." "Da. De asta e atat de greu.
Medicina chineza este chiar o forma de arta, nu o stiinta. Nu poti deschide o carte de retete si sa prescrii medicamente, asa cum face un medic occidental.

65

John se opri o vreme, apoi continua. "Si intr-o zi veni la mine un om bogat pe care il ajutasem, si ma intreba daca voiam sa fiu partenerul lui intr-o afacere. I-am spus ca nu am bani si el a spus: e in regula, tu faci doar treaba si eu vin cu capitalul. L-am intrebat pe Maestru daca e in regula si mi-a spus ca da, era in regula ca oamenii sa fie recunoscatori, atata vreme cat nu luam bani in mod direct pentru serviciile facute.

Asa ca am acceptat angajamentul, ca sa spun asa, si am facut un schimb profitabil. Iar de atund am studiat si am invatat caile lumii afacerilor, cu aceeasi sarguinta cu care am studiat kung fu. Dupa cum vezi, mi-a mers bine." Casa lui valora sase milioane de dolari. "Ceea ce imi spui tu", am zis rar, dupa ce termina, "este ca ai dovedit multor oameni ca exista viata dupa moarte." "La sute de oameni, Kosta," raspunse el. "Inca mai pot sa o dovedesc oricui, la orice moment. Vrei sa faci cunostinta cu un spirit?" Am sarit in sus, ca raspuns, "Poarte bine", rase el. "Maine vom merge intr-o scurta calatorie cu masina - e cam la o jumatate de ora de aici. Putem sa vorbim mai mult despre asta, atunci."

65
Hsien

Ar fi o neglijenta din partea mea sa continui la acest punct, fara a va dacateva elemente despre ceea ce alchimistii Taoisti considera in mod popular a fi "nemurirea" - si despre teoria din spatele nemuririi, asa cum o prezinta scoala de credinta Taoista nei-dan. Se crede ca nemuritorii au calitati . . similare cu ale lui John Chang si se spune ca modificarea legilor naturale acceptate este un lucru obisnuit in preajma lor. Totusi, trebuie sa va atentionez ca tehnica si metoda Maestrului Chang difera mult de cele folosite de alte sisteme. De asemenea, asa cum am spus mai devreme, invataturile lui John nu au nimic de-a face cu religia. Daca expunerea de mai jos va trimite la alte carti, trebuie sa va avertizez sa nu practicati metodologia prezentata.

66
In acele publicatii: nu am habar daca procedurile descrise sunt reale sau doar imaginate (sau daca sunt sau nu periculoase pentru elev).
Fiinta umana perfectionata nemuritoare, sau hsien(literal, "omul muntelui") este o figura centrala a Taoismului religios. Tehnicile prin care oamenii cautau nemurirea se bazau atat pe alchimia interna cat si pe cea externa. Scoala externa (wei-dan) a dezvoltat tehnici bazate pe experimentarea unor substante chimice si pe regimuri alimentare si a sperat la nemurirea fizica efectiva. Exista dovezi concludente ca ei chiar au inventat un elixir care oferea o intinerire cel putin partiala (am auzit ca in zilele noastre conducatorii moderni ai Chinei consuma o asemenea potiune pentru a-si mentine vitalitatea si tineretea).
Scoala interna (nei-dan) a pus accent pe controlul respiratiei, pe exercitii fizice speciale, pe meditatie si tehnici sexuale. Prin controlul respiratiei si deplasarea fortei vitale (chi) prin campurile corpului, persoana isi prelungea viata in acest trup si ajungea la nemurire prin hranirea in interior a unui "corp spiritual" embrionar (shen), care devenea sinele nemuritor dupa moarte.* [* Encyclopedia Britannica Online. "Religious Taoism"].
De-a lungul evolutiei sale, Taoismul nei-dan a ajuns sa se structureze In jurul a trei teme:
1. Filosofia wu-wei (spontaneitate si non-interventie), legata de un profund respect pentru viata si de o perceptie largita a lucrarilor naturii la toate nivelurile.
2. Alchimia interna pentru transmutarea inzestrarilor mintii si corpului intr-un spirit nemuritor cu putere asupra lumii fizice. Acest spirit, shen, era creat si hranit prin distilarea energiei vitale (chi), potentate de puterea inerenta din samanta sexuala purificata (jing). Aceasta "purificare" era un proces de meditatie.
3. Practica absolutei meditatii, prin care sunt infrante pasiunea si dorinta, permitand astfel practicantului Taoist

67
sa intre intr-o stare de iluminare, in care corpul spiritual poate exista independent de corp si poate radia pentru a "calari pe nori."* [* Blofield, Joh, Taoism. The Road to Immortality (Boston, Shambhala Publications, 1978)].

Cuvantul hsien in chineza este compus din ideograma pentru munte si din cea pentru om - si inseamna exact asta. Se crede ca, desi muntii in sine sunt yang, unii munti sunt plini de yin-ul primordial al universului si la aceasta energie se aduna cautatorii Taoisti sa-si "incarce bateriile" si sa se bucure de linistea imprejurimilor in meditatie. Eu insumi vin dintr-o zona muntoasa, asa ca pot sa probez acest lucru cand ma antrenez in munti - energia pe care o simt este de sute de ori mai puternica decat ceea ce simt cand ma antrenez In orasul in care locuiesc de obicei.

Scoala wei-dan, care a cautat o formula chimica pentru nemurirea fizica efectiva, nu are o legatura directa cu acest text. Pe de alta parte, nei-dan, sau scoala interna, are.
Taoistii nei-chia, care au urmat aceasta scoala, au cautat un mijloc prin care conditia existentei umane sa poata fi transformata intr-una care sa dureze la nesfarsit - dar nu neaparat in forma fizica. Pentru a realiza acest lucru, ei au lucrat exclusiv cu instrumentele pe care ni le-a oferit natura - acelea ale mintii, corpului si spiritului nostru.
"Elixirul nemuririi" era decantat nu in vreun vas, folosind arsenic, mercur si perle, precum In scoala wei-dan, ci chiar in corp, folosind propriile energii vitale ale persoanei.
In China, cele trei calitati ale energiei omului sunt numite San Bao, sau "cele trei comori". Acestea sunt jing, chi si shen, sau esenta, energia si constiinta (spiritul).
Prin transmutarea celor trei comori din forma nerafinata. In forma subtila si prin reactia lor ulterioara se concepe un "ceva" misterios. Acest "ceva" este spiritul embrionar, care, ca orice copil, are nevoie de gestatie, inainte de a putea fi nascut.

68
Insa daca yoginul Taoist reuseste sa isi dezvolte corpul spiritual, el poate exista independent de corpul sau fizic si, ca atare, este nemuritor. In centrul credintei in corpul spiritual se afla premisa ca, in vreme ce omul are un suflet care continua sa traiasca dupa moarte, acest suflet nu este nemuritor si va muri si el dupa o vreme. Personal, eu cred ca aceasta doctrina a aparut pur si simplu pentru ca, dupa o anumita perioada de timp, practicantii nu mai puteau percepe spiritele anumitor persoane decedate - pe cand inainte de acel moment, puteau. Nici esecul si nici ignoranta nu sunt tolerate pe larg in China; nu poti sa spui, pur si simplu, "nu stiu". Asa ca invatatorii Taoisti au fost nevoiti sa inventeze ceva - iar dogma prezentata mai sus a fost rezultatul. Veti afla in capitolele urmatoare ca presupunerea mea are o baza reala.
Jing - termenul inseamna de fapt "esenta" - este materia primordiala a vietii. Multi cred ca ni se da o cantitate fixa de jing pentru toata viata si ca, daca o folosim pe toata, ne paraseste norocul. La barbati, jing se afla in forma nerafinata in sperma si este depozitata in testicule. Intr-o forma mai rafinata, jing circula prin maduva osoasa a corpului si este stocata in rinichi.*
[* Cand am inceput sa studiez literatura referitoare la Taoism, am fost surprins de cat de multe concepte coincideau cu credintele populare din Grecia mea natala. Dupa ce m-am implicat intr-o aventura torida cu o noua prietena si dupa aceea am aparut - cam confuz - sa predau ora de jujutsu, cel mai batran om din sala m-a sfatuit sa "ma abtin de la a mai pierde prea multa sperma, sau vei incepe sa iti pierzi maduva osoasa."]
Ca urmare, pastrarea esentei era de o importanta cruciala: aceasta este abordarea care a dus la teoriile de ejaculare controlata si retinere a spermei, care au devenit reprezentative pentru Taoism in literatura occidentale populara, Unii invatatori spuneau ca jing are o tendinta naturala de a iesi in afara corpului. Ca urmare, ei interziceau actul sexual vreme de o mie de zile in sir in timpul antrenamentului, pentru ca jing-ul sa se poata "acumula"si sa insufleteasca centrii energetici ai corpului.

69
Altii permiteau un minim de eliberare sexuala. Filosoful Sun Szuemo recomanda urmatorul program: "Pentru barbatii la douazeci de ani, o ejacu!are la patru zile; la treizeci de ani, una la opt zile; la patruzeci de am, una la saisprezece zile; la cincizeci de ani, una la douazeci si una de zile. De la varsta de saizeci de ani in sus, emisia trebuie evitata in general, desi un barbat de saizeci de ani, care este inca robust, isi poate permite o ejaculare pe luna."
Asta este departe de stimularea sexuala exorbitanta, evidenta in societatea OccIdentala.
In Europa, abia daca poti sa mergi pe strada fara sa te gandesti la sex; femei cu sanii mari tasnesc de pe copertile revistelor la fiecare chiosc (unele goale, altele imbracate sumar), pe cand echivalentii de sex masculin trag de fiare si, din priviri promit cititoarelor orgasme repetate si nesfarsite. Cu greu poate fi considerat acest lucru drept natural; trebuie numai sa ne uitam la lumea animalelor si sa ne dam seama ca incercarea de reproducere nu este un lucru pe care un mamifer ii face in fiecare zi.* **[* Am cunostinta atat de inclinatia naturala, cat si de ciclul reproductiv al delfinilor, pentru cititorii care cred ca m-au prins pe picior gresit.]**

Cainele meu ma intrece la fuga si cand doarme, si a tras la sanie prin zapada adanca: omul mediu nu poate spera sa aiba dibacia sa fizica. El se reproduce doar de doua ori pe an. Poate ca aceasta conservare naturala a jing-ului este cea care Ie permite celorlalte mamifere imensele lor capacitati fizice. Am discutat despre chi. Shen, comoara finala, este ceva mai dificil de identificat. In forma nerafinata, cu siguranta inseamna "minte, sine, suflet"; voi folosi termenul constienta personala. Asa cum am stabilit mai devreme, multi Taoisti cred ca spiritul in sine nu poate dura la nesfarsit si ca trebuie "cultivat intens" pentru a se obtine premiul nemuririi.
Se pare ca exista un proces pentru aceasta.

70
Am spus ca jing, esenta vietii, este mai intai transmutata si rafinata, devenind chi. Am vazut prezentate in literatura multe procedee pentru aceasta - de la cele mai seducatoare, la cele mai dureroase," Cea mai obisnuita abordare este, pur si simplu, abstinenta sexuala, combinata cu exercitii de respiratie. Daca observati ca aeeentul este pe barbat si pe sperma, aveti dreptate; putine s-au scris in textele Taoiste, care sa fie de folos femeilor aflate in cautarea Caii, Cu toate acestea, in istorie si in legende, au existat nemuritori Taoisti si Maestri care erau femei. Literatura nu spune nimic despre cum si-au dezvoltat ele puterile si cum au obtinut nemurirea (luarea vreunei pastile trebuie omisa ca posibilitate).
Odata jing transmutat in chi prin meditatie si respiratie, practicantul se elibereaza de legaturile vietii lumesti si "cauta linistea", astfel incat sa poata insufleti in continuare shen-ului, prin chi. (Se spune ca zona in care se afla germenele shen este intre si in spatele sprancenelor - al treilea ochi, cum ii numese unii.) Dar o data shen conceput, trebuie sa intre in gestatie: o data Incheiata gestatia, trebuie sa se nasca: o data nascut, trebuie hranit - si asa mai departe, pana ce poate.sa existe independent. Procedura cere rafinarea continua a jing-ului in chi si transferarea energiei chi catre shen. Nu mai e nevoie sa spunem ca aceasta procedura necesita o vreme indelungata, poate chiar intreaga viata.a practicantului -:;;i nu era un lucru pe care sa-l pop trata cu usurinta.
Pentru alchimistul Taoist, dantien-ul era creuzetul in care se decanta elixirul nemuririi. Aeolo, jing-ul se rafina si devenea chi, iar chi-ul purificat din dantien era trimis in sus catre "Valea Spiritului", intre sprancene, sa nasca shen-ul embrionar.
Nu mai e nevoie sa spunem ca dantien-ul era o marfa' extrem de pretioasa si pastrata cu atentie (intr-adevar, in China se obisnuieste chiar si astazi sa se infasoare abdomenul impotriva frigului, lasand pieptul si bratele invelite mai putin).

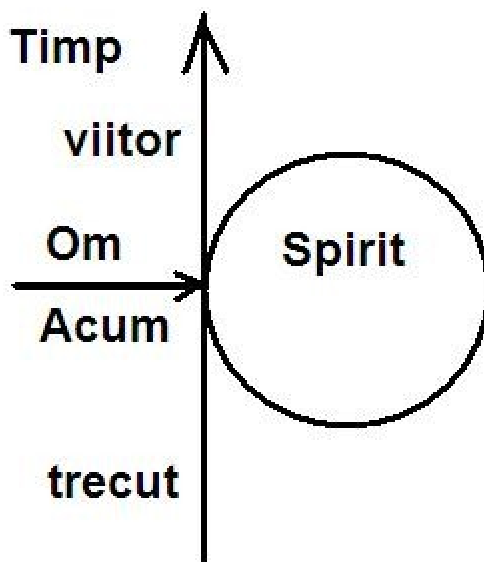
71
De la acest punct, mai exista un pas - daca practicantul dorea intr-adevar nemurirea. Shen-ul independent trebuia unit cu Originea Tuturor Lucrurilor, cu Tao. In esenta, invatatorii spuneau ca personalitatea trebuia sa se uneasca cu fluxul intregului univers.
Daca un astfel de Lucru este posibil, el poate fi doar etapa finala a dezvoltarii umane.
In Tao Te Ching se face referire clara la embrionul shen . si la continuitatea constiintei dupa moarte:
"Aceia care isi pastreaza centrul indura.
Aceia care mor, dar continua sa existe, sunt nemuritori".
[Nota DM: Vedeti Capitolul 33 Calea catre Imortalitate si cunoastere directa
http://www.scribd.com/Capitolul-33-Calea-catre-Imortalitate-si-cunoastere-directa/d/21576407
http://www.scribd.com/doc/29364120/]
Aceasta sectiune anume a lui Lao Tzu(Batranului Maestru) din Tao Te Ching este foarte importanta si cititorul ar trebui sa o retina in capitolele urmatoare.
Ea a provocat multa consternare si confuzie printre sinologi in Occident, punandu-se intrebarea: cum adica "mor, dar continua sa existe"? Sincer, sper ca acest text va ajuta la clarificarea acestui impas?
Dati-mi voie sa imi repet avertismentul, inainte de a continua.
Desi s-a scris multe despre asta in numeroase publicatii.imetoda San Bao nu este exact cea urmata de Maestrul Chang; exista unele asemanari si multe dintre concepte sunt corespunzatoare (motiv pentru care le-am si indus aici), dar in esenta atilt abordarea, cat si metoda sunt diferite. Nu ar trebui sub nici o forma sa urmati metoda **San Bao** fara indrumare directa si competenta, in incercarea de a genera capacitati ca si cele ale profesorului meu. Acela ar fi drumul nebuniei si al mortii.

Revelatii

In seara urmatoare, eram in masina cu Maestrul meu si cu familia acestuia, indreptandu-ne spre un Ioe de la periferia orasului in care traia. Eu taceam, imi era greu sa vorbesc, cu atata agitatie in minte - si in seara aceea era multa. Comentariile lui John din ziua precedents ma scuturasera zdravan. Inca o data, nu ma indoiam de el nici o secunda - eram nerabdator si preocupat de ce aveam sa vad in acea seara.

72
"Mergem la casa unui prieten de-al meu", spuse John. "El a auzit zgomote ciudate in timpul noptii, pe cand familia sa dormea - si se teme ca este vorba de. un spirit. Ca veni vorba, ei abia s-au mutat in casa respectiva."
"Deci povestile despre case bantuite sunt adevarate", spusei eu. "Desigur", raspunse el. "Spirit~le sunt legate de spatiu si timp, in acelasi fel ca orice altceva ce exista, dar la un alt nivel, deoarece

ele fac parte din lumea yin. Noi suntem yang, ele sunt yin." "Dar si noi avem energie yin in corpurile noastre, nu-i asa?", am intrebat eu.
"Corect", raspunss el. "Dar un spirit pur exista intr-un continuum spatiu-timp diferit de al nostru. Un an pentru noi este o zi pentru spirite; ele nu sunt limitate de momentul prezent, ci exista si in viitorul imediat si in trecutul imediat. Intelegi?" "Cred ca da." Mi-am scos un creion si o hartie.
"Vrei sa spui, ceva de genul acesta?" Pe hartie, am desenat:

"Exact!", spuse el. "Stii ca in meditatie ni se incetineste respiratia si pulsul? Asta se intampla deoarece trecem tot mai mult in constiinta noastra yin."
"Inteleg. Dar, vrei sa spui ca avem doua corpuri separate, un corp yin si unul yang - si constiinta noastra poate trece de la unul la celalalt?"
"Nu. Nu e atat de simplu si de usor. Spuneam ca tot ce exista pe Pamant este yang, desi Pamantul in sine este yin. Noi, ca fiinte umane, suntem creaturi yang, dar avem si energie yin. Combinatia celor doua ne da viata. Cand murim, cand incetam sa mai avem viata, constienta noastra trece in starea yin de fiintare. Se opri. "Dar nu ramane nealterata in acest proces", continua.
"Si ceea ce vom vedea in noaptea asta, daca exista aco-lo ceva, este un spirit uman, nu-i asa?", am intrebat. "O... fantoma?" Uram cuvantul acela. "pa", spuse el.
"Inteleg. Sifu, si cum ramane cu ceea ce ni se spune despre viata de dupa moarte - raiul si iadul, reincamarea, lucrviri de genul acesta?"
Ramase in tacere o vreme foarte indelungata si am crezut ca il jignisem. In sfarsit, vorbi: "Nu stiu", spuse.
"Dar ai vazut atatea spirite, ai vorbit cu Maestrul tau dupa ce a murit, si...."
"Nu am spus ca nu am avut experience legate de viata dupa moarte," ma intrerupse el. "Am spus ca nu stiu cum este starea finala a vietii dupa moarte."
John isi aprinse o tigara. "Iti voi spune ce stiu", continua el. "Se pare ca exista o stare intermediara intre viata aceasta si cea urmatoare. Eu o numesc unda alba si unda neagra. Spiritele acelora care au fost buni in viata merg in unda alba, iar cei care au fost rai merg in unda neagra. E foarte asemanator cu conceptele de rai si iad, cu exceptia unui lucru - nici una dintre stari nu este permanenta. La un anumit punct, toate spiritele se indreapta direct in sus, catre

Dumnezeu. Ce se intampla cu ele la acel moment, nu stiu. Depinde pe cine intrebi, presupun."
"Vrei sa spui ca exista rai si iad?", am intrebat, uimit.
"Nu asta am spus, nu-i asa?" Am spus ca se pare ca exista o zona caracterizata printr-un camp de energie yin alba, in care intra spiritele cu o karma pozitiva. Acolo li se da tot ceea ce doresc - si ele chiar doresc. Am intrat in campul alb; oamenii erau adunati, sarbatoreau, mSncau si beau, doar ca nu era, de fapt, mancare. Totul este o iluzie pentru binele lor; spiritele doar credca mananca si

beau. Poate ca trebuie sa se bucure de ceea ce le-a fost negat in viata, pentru a putea merge mai departe, nu stiu. Poate cred ca sunt inca oameni"
"Dar nu sunt?"
"Nu. Perspectiva mentala si emotionala a unui spirit mediu este foarte diferita de cea a unei fiinte umane."
"Dar nu si ale Maestrului tau. El arata si suna la fel si mort, si viu."
"Da. Un spirit care are chiar si putina energie yang este foarte diferit. Un spirit ca al Maestrului meu isi pastreaza toate caracteristicile umane"
M-am gandit la randurile clasice din Tao Te Ching, randuri care creasera atatea controverse intre academicieni intrecut.
Aceia care isi pastreaza centrul indura.
Aceia care mor, dar continud sa existe, sunt nemuritori.
Intelesul acestui text imi era clar la acel moment. Conform gandirii Taoiste, pentru a putea sa existi ca fiinta umana dupa moarte, trebuia sa iei cu tine ceva din energia ta yang. Oare "centrul" la care se referea Lao Tzu sa fie dantien, care se umplea cu energie yang la Nivelul Intai? Iar dupa cum spu-ne Chang Sifu, pentru a ramane complet uman dupa moarte, trebuia sa iti iei cu tine toata energia yang - adica sa inchei Nivelul Patru. Ca si Liao Sifu. Ca si Maestrul meu.
Ma strabatu un fior. Era vorba aici de evolutie?

Omenirea nu era nimic altceva decat terenul pentru cresterea spiritelor superioare? M-am gandit la cum ia fiinta un embrion: din milioane de spermatozoizi, numai unul devine copil. Asa sa fie si cu noi - dintr-un milion de oameni, numai unul sa fie destinat sa devina hsieri! Si toata treaba are de-a face doar cu crearea unor entitati de acest gen? Sau evoluam ca specie, pana la un punct la care toti putem sa continuam sa traim fara corpurile noastre fizice?
Voiam cu disperare sa schimb subiectul, dar nupu-team sa-l ocolesc. M-am gandit la "undele metafizice ale recompensei si pedepsei, de care vorbise John. Concepte cum ar fi raiul si iadul, Campiile Elizee si Hades, erau la fel de vechi ca si omenirea. Sa fie oare adevarate?
"Si unda cea neagra?", am intrebat.
"Daca vei ajunge vreodata la Nivelul Patru, aminteste-ti ca ti-am spus sa nu mergi niciodata in imda neagra, da-ca poti. Nu e un loc placut. Spiritele de acolo au dorinte, sunt in durere, plang si le este refuzat totul; e intuneric bezna si nu poti vedea nimic. Singurul lucru bun la unda neagra este ca nu dureaza o vesnicie; dupa o vreme, spiritele acelea sunt eliberate - atunci cand li s-a implinit karma/'
"Sifu, ce este karma?"
"Consecinta actiunilor lor, a gandurilor, emotiilor si dorintelor lor - consecinta vietii lor, daca vrei."
Devenea prea mult, prea antropomorfic pentru a putea fi digerat - ca ceva din mitologia antica, sau ca si credin-tele cele mai ezoterice ale marilor religii ale lumii.
Paru sa-mi ghiceasca gandurile. "Nu am raspunsuri finale pentru tine, Kosta. Nu am nici o dogma cu care sa ras-pxmd la intrebarile pe care oamenii si le pun cu privire la propria lor existenta. Pot doar sa-ti spun ce am vazut, iar tu poti sa alegi sa ma crezi, sau nu. Considera-ma ca pe unme-tafizician. Nu ti-am spus nimic despre credintele mele religioase - si nici nu o voi face"
"De ce nu?"

"Pentru ca nu vreau sa ma amestec in religia nima-nui", zise el.
"Sifu, ceea ce descrii este un model atat de ... elemen-tar, atat de primitiv, incat..."
"E prea greu de digerat, in epoca noastra stiintifica, unde totul trebuie sa fie complicat si matematic? Ei bine, poti sa apreciezi singur. Poate ca problema cu epoca noastra, cu aceste vremuri, este ca ne-am indepartat prea mult de primitiv, respingandu-ne astfel natura noastra esentiala."
"Si Dumnezeu, Sifu? Ai pomenit de multe ori de Dumnezeu - si acum si in trecut. Exista intr-adevar Dumnezeu - o forta care are grija de noi, centrul existentei noastre?"
"Eu stiu ca exista."
"De ce? Cum stii tu ca exista Dumnezeu?"
"Alta data, Kosta."
Am ajuns la casa. "Sifu", am intrebat, pe cand ieseam din masina, "de ce unele spirite sunt legate de pamant, ca acesta - daca exista vreun spirit aid ?"
Ridica din umeri "Tu de ce locuiesti acolo unde locu-iesti? Depinde de caz. In cea mai mare parte, spiritele se tin departe de orase si asezari - ele prefera salbaticia."
La usa ne-au intampinat prietenul profesorului meu si familia acestuia. Casa era destul de placuta - o cladire cu do-ua etaje si trei dormitoare. Era destul de modema si fusese construita abia de vreo douazeci de ani. Cu siguranta ca nu era un castel vechi de secole! Au mai sosit si alti oameni; s-a adunat un grup destul de mare pentru a vedea spectacolul. John a glumit cu barbatii, au vorbit despre fotbal, despre ultimele tendinte in mediul de afaceri mondial si despre cali-tatea unui restaurant care se deschisese de curand*

Parea ca lucrul pe care cu totii il ocoleau cu grija era daca locul era sau nu bantuit Dupa o vreme se hotarara sa treaca la treaba. "Bine, Kosta", zise John. "Vino."
Am urcat pe scari la etajul de sus si toata lumea s-a adunat. Eram atat de multi, ca abia puteam sa incapem in ca-

77
mera. Gazda scoase o masa si participantii au pus pe ea tot felul de ofrande pentru spirit. Era acolo unbetisor parfumat, o tigara intr-o scrumiera, ceai fara zahar, cafea fara zahar, prajituri fara zahar si apa. Mi s-a atras atentia ca zaharul l-ar ofensa pe acel spirit.
„Poate mirosi ofrandele", imi spuse fiul profesorului meu. "Asta le place."
M-am gandit la o perioada cu ani in urma, cand stu-diasem budismul tibetan. Invatasem ca acele entitati care se afla in stare de spirit erau numite mancatoare de mirosuri. Tot atunci mi se spusese ca cei mai multi dintre oameni se re-incarnau in decurs de patruzeci de zile; m-am gandit la con-ceptele de dogma si dovada.
Profesorul meu trecu in partea in care ma aflam eu. „Daca exista un spirit", spuse el, „vei vedea cum se misca ofrandele, pe masura ce le ia."
„Vrei sa spui ca spiritele au destula putere ca sa depla-seze obiecte?", am intrebat.
„Nu, nu, nu. Eu voi intra in meditatie totala - la granita intre somn si veghe, da? Iar la acel moment spiritul va putea sa ia de la mine chi yang si va muta obiectele."
"Da", am spus, "dar cum sa stiu ca nu tu misti obiectele ? Doar te-am mai vazut facand telekinezie."
RSse incantat; nu era catusi de putin ofensat. „"Daca iti tragi in sus chi-ul yin in acest fel, poate vei reusi sa vezi ceva." Imi arata metoda. "Nu cred ca vei reusi sa vezi chiar spiritul, pentru ca yin-ul tau este foarte slab", continua el, "dar s-ar putea sa vezi ceva. Mai ales daca e un spirit negru."
Ne-am strans cu toti in jurul mesei. Cineva stinse lumi-nile. Incaperea era luminata difuz doar de cateva lumanari. (Lumina, fiind yang, ar fi alungat spiritul.) Toata lumea a tacut, iar John si-a inceput meditatia. Am facut asa cum imi spusese profesorul meu - sa-mi trag in sus energia yin.
S-a lasat o tacere intensa, oabsenta totala a sunetului, apoi brusc au inceput sa se intample cateva lucruri.

78
Am auzit un sunet ca si cum ar fi suflat vantul; betisorul parfumat paru sa se imparta in doua, ca si cum as fi vazut dublu. M-am frecat la ochi. Betisorul incepu sa se miste! Cu o miscare ondulatorie, se indrepta in directia profesorului meu, care imediat incepu sa vorbeasca. Vorbea in chineza, nu puteam intelege cuvintele, dar puteam sa-mi dau seama, dupa tonul vocii, ca inalta laude si domolea ceea ce se afla acolo.
Ceasca de ceai incepu sa se miste pe masa si am auzit un sunet ce reda satisfactia (aaaahh). Mi-am spus: minteaiti joacafeste. Mi-am tras energia yin in sus si am incercat sa ma concentrez. Ceva se afla deasupra mesei. Era indefinibil si vag, ca un val de caldura deasupra unui vas cu smoala incinsa, dar nu puteam sa neg ca vederea mi se incetosa cand ma uitam in acea directie. De fapt, era greu sa te uiti la acel lucru, dar greutatea paru sa dispara, atunci cand ochii mei (intentia mea?) s-au ancorat pe el. Il puteam vedea in cam-pul meu vizual periferic. Daca imi tineam linia privirii in jos pe tablia mesei, puteam vedea ca un fel de nor ce dansa si se juca deasupra mesei. M-am intrebat: Vederea noastra - cu ochii - este oare yang? Oare acesta sa fie motivul pentru care pot sa-l vad numai cu vederea periferica?
John vorbea intr-una, toata lumea incepu sa rada si eu m-am simtit ca un intrus. Brusc, suportul de betisoare zbura de pe masa si ateriza la picioarele Maestrului meu; era de portelan, asa ca se sparse in mii de aschii.
Instantaneu, cineva aprinse luminile si oamenii ince-pura sa curete mizeria. Am mers la John. Parea enervat.
"Ce s-a intamplat?", l-am intrebat.
"Spirit prost!"
"N-am vazut nimic, doar o ceata"
"Pentru ca e un spirit alb", replica John. "Daca ar fi fost un spirit negru, l-ai fi vazut/'
"De ce a rasturnat suportul de betisoare?"
"Pentru ca e musulman," zise John, "si betisorul parfu-

79
mat l-a ofensat El considera betisoarele ca apartinand religiei budiste."
"Poftim? Cum poate un spirit sa fie musulman - sau, ma rog, de orice alta religie?"
John rase. "Kosta, spiritele sunt in stadiul intermediar. Inca nu au primit raspunsurile la intrebari si, crede-ma, sunt mult mai curioase cu privire la viata de apoi decat simtem noi. Interes direct, vezi tu. Multe spirite isi pastreaza credintele religioase dupa moarte; unele chiar devin foarte evlavioase - mult mai evlavioase decat erau in timpul vietii."

"Casa vezi!"
"Prea mult? Ai auzit vantul, cand spiritul a intrat?"
"Cred ca as putea sa jur pe orice ca l-am auzit."
"Aha. Energia ta yin este slaba, stii. Va trebui sa lucrezi la asta. O sa-ti arat cum, mai tarziu. Un spirit vine intotdeauna cu un astfel de vant. Maestrul meu era atat de zgomotos, de ziceai ca e elicopter. Oricine putea sa-l auda cand venea."
Am ramas inmarmurit, simtindu-ma ca un caraghios. M-am gandit la cuvintele pe care le folosesc diferite culturi ale lumii ca sa descrie energia noastra vitala: chi in chinezeste, pneuma in greceste, spirit in englezete, ruah in ebraica, prana in indiana, rlung in tibetana. Toate inseamna "Vant sau abur". Si se lega, se lega totul prea mult, pentru a mai putea fi ignorat.
"Ei", zise John, "trebuie sa va dati cu totii putin mai in spate. E prea multa energie yang in jurul mesei si ii este frica."
"Il chemi din nou?"
"Oh, da. Stii, n-a fost chiar politicos. Daca m-ar fi ru-gat, as fi dat betisorul la o parte."
John aprinse inca o tigara si o puse in scrumiera. Am mers spre locul in care statea fiul profesorului meu si m-am asezat langa el. "Poti sa-mi traduci ce spune tatal tau?"
"Sigur. In esenta, ii pune spiritului intrebari si apoi ar-ticuleaza raspunsurile pe care le primeste - cu voce tare, ca sa le putem auzi si noi."

"N-o sa-l deranjam daca vorbim?" "Pe tata? Cand e in meditatie, nu-l poti deranja nici daca vrei"
Luminile se stinsera din nou. Toata lumea se aseza pe podea, mai departe de masa; doar John ramase in fata aces-teia. M-am concentrat ca si mai inainte, pe capatul ofrandei aprinse - in acest caz tigara; inca o data, aceasta paru sa se im-parta in doua; inca o data, lucrurile incepura sa se petreaca brusc. Ceasca de ceai incepu sa se miste si se varsa putin ceai; apoi paharul de apa, tigara. John incepu sa vorbeasca si - cu ajutorul fiului sau - am putut intelege conversatia. Era ceva de genul acesta:
"Da, da, inteleg. Esti musulman si nu mai aprindem betisoare pentru tine. Nu am vrut sa te jignim. Ti-a placut tigara? Bine, bine. De ce esti aici? Aha, Dumnezeu a spus ca trebuie sa ramai aici si sa nu pleci, orice ar fi. E in regula. Pot sa locuiasca oamenii in casa asta? O, iti place de ei! Da, sunt oameni buni, nu-i asa? Iti place budinca de banane? Sigur ca o sa-ti lase budinca drept ofranda. In fiecare marti seara. Bine. Dar trebuie sa promiti ca ii vei proteja si ca nu vei incer-ca niciodata sa le faci rau. Daca e vreo problema, poti sa vii la mine. Promiti? Bine. Si ei promit ca iti vor da budinca de banane in fiecare marti seara. Si tigari? In regula. Bun, e bine. Ma bucur ca esti multumit. Ca veni vorba, cine crezi ca o sa castige meciul de fotbal de maine? Nu, mai incearca, pentru ca vreau sa fac un pariu cu prietenii mei. Aha, bine. Da, e si echipa mea favorita."
Oamenii incepura sa rada. Luminile se aprinsera. Proprietarul casei nota cererea spiritului. Cineva lua din prajiturile si cafeaua ce fusesera puse ca ofranda. Atmosfera era foarte destinsa, fara nici o nota mistica.
Era lucrul cel mai natural pe care l-am vazut in viata mea. Eram invidios, incredibil de invidios. M-am gandit la Occident si la cum e tratata moartea acolo, la separatia si fri-ca pe care o simt oamenii pentru mortii lor, iubiti sau nu.

Aici erau oameni care faceau totul cu nonsalanta si usurinta. Asa cum cea mai primitiva cultura putea tine legatura cu mortii prin saman, lumea spiritelor nu le era straina. Moartea chiar era o tranzitie ce putea fi verificata, constiinta tre-cand la altceva diferit. Era ca si maturizarea; majoritatea oa-menilor isi dau seama ca vor imbatrani si accepta acest lucru - fei fac planuri de pensie. La urma urmei, asta face parte din viata. Dar ce planuri ne facem noi, in Occident, pentru "pensia" noastra de dupa moarte? Singura noastra consolare e religia, indirecta si distanta, construita pe dogme ce nu pot fi verificate si cu o intreaga ierarhie de intermediari intre noi si ceea ce va urma. Insa aici era ceva ce oricine putea atinge, un fapt banal. John vorbise cu mortul despre sport, pentru nu-mele lui Dumnezeu!
M-am uitat la Maestrul meu, cu o uimire cu totul noua. Am mers la el - glumea cu prietenul sau si cu sotia acestuia.
Arunca o privire inspre mine. "Ei bine, Kosta", zise. "O experienta noua?"
"Da, Sifu. De ce l-ai intrebat despre meciul de maine?"
"Pentru ca intotdeauna pariez cu prietenii mei cine va castiga jocul. Un spirit mediu poate vedea in viitor cu aproximativ o zi. Am trisat"
"Si e suta la suta? Adica, pot sa prezica viitorul cu precizie?"
"Depinde de spirit. Cu cat sunt mai puternice, cu atat sunt mai exacte. Asta era un batran foarte mic, asa ca nu-l cred chiar aa de mult, insa pfina la urma a fost un tip de treaba."
"Te-ar minti - ar incerca sa te insele?"

"Nu. Un spirit nu poate sa minta, nici chiar un spirit negru. Ele pot sa vorbeasca sau nu. Dar asta nu inseamna ca au intotdeauna dreptate."
Dupa ce imi ura noapte buna, ma trimise inapoi la hotel in dubita unui prieten, impreuna cu tin grup de alte persoa-ne. Eram atat de stupefiat de ceea ce vazusem, incat abia mai puteam vorbi.

Unul dintre cei din dubita vorbea engleza bine si incer-ca sa se angajeze intr-o conversatie cu mine, dar fara succes. Probabil ca l-am insultat. Omul era din Sumatra de origine si incepu sa le spuna celorlalti ca grecii erau chiar rasisti si aveau prejudecati legate de oamenii cu pielea mai inchisa la culoare. Am intervenit de indata ce am inteles sensul conver-satiei, explicandu-i ca, pur si simplu, nu vreau sa vorbesc. Eram tulburat de cele ce vazusem in acea seara.
"Oh!", spuse el. "A fost prima oara cand aivazut un spirit?"
Am dat din cap si el paru incurcat.
" Oamenii din tara ta nu mor?", intreba el - si eu n-am stiut ce sa-i spun.
Hamlet numea moartea "tinutul nedescoperit, de la al carui hotar nici un calator nu se intoarce."
Oamenii acestia isi pierdusera toata spaima legata de acel "alt" loc. Pentru ei nu era nici un fel de "tinut nedescoperit", ci unul care fusese explorat si cartografiat.
M-am intrebat daca ma va crede cineva.

Capitolul al V-lea
Povestea lui Liao Sifu

Era seara tarziu cand m-am asezat sa stau de vorba cu profesorul meu. Meciul de fotbal la care se uita la televizor tocmai se terminase ssi castigase echipa lui favorita. Cunoscandu-l pe John, probabil ca pariase o suma bunicica pe rezultat - si presupun ca si castigase. Ca urmare, era intr-o dispozitie buna. Trecuram inca o data in balconul exterior si ne agezaram sa luam obisnuitul ceai.
"Ti-am promis ca iti spun astazi povestea Maestrului meu", incepu John.
"Deja ti-am spus cum l-am gasit si cum m-a acceptat ca ucenic. Mai trebuie sa intelegi si ca intre abi-litatile lui Liao Sifu si ale mele este o mare diferenta. Puterile mele sunt nimic, in comparatie cu ale lui"
Am dat din cap si am ramas tacut, desi simteam ca imi vine sa rad isteric. Era ireal sa-l aud vorbind astfel despre capacitatile lui. Deocamdata puterile lui John erau de neconceput pentru mine - si fusesem martor la doar o mica fractiu-ne din energia lui. In cei trei ani de cand eram cu el vazusem telekinezie, pirogeneza, telepatie, generare de energie, dizlocarea materiei, utilizarea circumstantelor favorabile, levita-tie, absorbirea unor cantitati imense de energie cinetica si poate chiar comunicarea cu spiritele mortilor. Acestea erau fenomene la care eu fusesem martor si pentru care puteam depune marturie. Puterea completa a lui John Chang era incredibila, daca ceea ce imi spusesera altii era adevarat (si nu

aveam nici un motiv sa ma tndoiesc); cu siguranta nu-mi pu-team imagina puterea lui Liao Sifu.
"Liao Sifu se nascuse intr-un sat numit Lee Hwa Kang, in provincia Santong din China", continua Maestrul meu. "Facea parte dintr-un clan mare - clanul Liao, asa cum o spunea si numele lui. Clanul acesta avea un stil propriu de kung fu, pe care il numeau Liao Chia Chuan. Liao Sifu a inceput sa studieze arta familiei la varsta de cinci ani si a continuat sa o studieze pana pe la douazeci de ani, cand deja stapanea sistemul. Atunci era deja destul de priceput atat la elementele externe, cat si la cele interne ale artelor martiale -si era si un bun luptator.
Si ma tern ca s-a luptat mult. Vezi tu, langa satul lui, la vreo cativa kilometri, se afla un alt sat. Satul se numea Pu Chia Siang, care inseamna, de fapt, "satul familiei Pu". Intre cele doua sate se afla un izvor, singurul din zona (era, Kosta, o zona destul de arida) si s-au luptat pentru aceasta sursa de apa. Clanurile lor se luptau de o suta de ani si multi murisera."
"Trebuie sa fi fost oribil", am spus eu, "sa te lupti pentru dreptul de a bea."
"Da", spuse John. "Dreptul de a supravietui, vrei sa spui. Stii cum se strang leii in Africa in jurul izvoarelor si isi asteapta prada? Ei, imagineaza-ti ceva de genul acesta si o sa intelegi cam cum era pentru ei. In fiecare zi a vietii lor, pentru ca omul are nevoie de apa proaspata ca sa traiasca, nu?"
"Nu era apa niciunde altundeva? Nimic
"Nici o picatura, mi s-a spus. Ei, poate ca mai era apa la cincizeci sau saizecizeci de km distanta, dar ai face asa o calatorie ca sa iei apa pentru familia ta si sa o cari inapoi?"
"Nu"
"Nici ei. Asa ca s-au luptat, fiecare clan incercand sa-l oblige pe celalalt sa se dea la o parte.
" Acuma" , continua el "in provincia Jiangsi- la o distanta ce o parcurgeai in cam o luna, cu mijloacele vremii - se afla un profesor faimos, numit Pai Lok Nen."

85

"Cand se intampla asta, Sifu?", l-am intrerupt eu.
"A, partea asta a povestii lui Liao Sifu se desfasoara undeva intre 1915 si 1925 - poate cu cativa ani inainte, sau cu cativa ani dupa... In orice caz, din cauza razboiului, Liao Sifu nu s-a casatorit si in general, a avut o existenta foarte agitata. Poate ca regiunea lor era ca Bosnia sau Kosovo in zilele noas-tre. Pe la vreo treizeci si cinci de ani, viata i s-a schimbat dramatic. Una dintre rudele sale studiase cu Pai Lok Nen. Acest om s-a intors la Lee Hwa Kang la un moment dat si era absolut vizibil ca, intre timp, dezvoltase abilitati uriase. Pentru ca Liao Sifu era un artist martial sincer si dedicat si (sa o spu-nem pe sleau) dat fiind razboiul, ruda scrise o scrisoare de recomandare pentru Liao Sifu, sa mearga si sa studieze cu Pai Lok Nen. Asa ca Liao Sifu porni la drum si, in final, datorita scrisorii, fu acceptat ca elev al lui Pai Lok Nen. A stat cu Par Sifu cinci ani si apoi s-a intors in satul natal. La acel moment avea aproape patruzeci de ani si ajunsese la Nivelul Douazeci si Sase."
John se lasa pe spate in scaun si isi lua o pozitie mai confortabila. "Acum", continua el, "nu uita ca erau alte vremuri atunci. Stirile nu circulau foarte rapid - daca circulau -iar mare parte din China traia in conditii de lumea a treia. Cand Liao Sifu s-a intors acasa, si-a gasit clanul decimat. Mai ramasese in viata un singur barbat, care era schilod si nu pu-tea sa mearga. Traia din pomenile vecinilor. Liao Sifu inne-buni de durere; ii pierduse pe toti cei pe care ii iubise. Iti poti imagina, Kosta, sa pleci de acasa cinci ani si cand te intorci sa afli ca toti fratii si toate surorile, verii, unchii si matusile, iubitele si prietenii au fost uci?i?"
"Da, pot", am spus moale. "Sunt din Balcani"
"Nu-i asa?", zise John. "Deci poti sa intelegi o aseme-nea durere, sau poate ca ai si tu situatii similare in familia ta. Liao Sifu vru sa se napusteasca si sa atace satul vecin. Dar barbatul din clanul sau nu-l lasa.
"Esti ultimul dintre noi ramas in viata", zise el. Nerau

86

ucis pe toti. Chiar daca esti la Nivelul Douazeci si Sase, sunt multi razboinici in Pu Chia Siang, iar tu esti singur. Poate ca or sa te omoare si atunci clanul Liao se va pierde."
Barbatul era batranul sau din clan; data fiind etica cori-fucianista a vremii, Liao Sifu trebuia sa-i dea ascultare. Omul il trimise inapoi la Pai Lok Nen, smulgandu-i promisiunea ca va studia inca cinci ani. Asa facu Liao Sifu, inghitindu-si mania si durerea si punandu-le deoparte. Totusi, se gandea la razbunare tot timpul; nu putea sa-si ia gandul de la ea. Cinci ani mai tarziu, cand se intoarse in sat, depasise Nivelul Treizeci. Aceasta e o rascruce foarte speciala pentru cei ca noi, stii. Ca un fel de absolvire."
Am vrut sa-l presez sa-mi dea mai multe detalii, dar John tacu brusc, cu privirea pierduta in spatiu. Vorbi dupa cevatimp.
"Cand Liao Sifu reveni acasa, gasi trupul semenului sau strapuns de o sulita. Nici macar nu avusesera bunul simt sa-l ingroape; cadavrul putrezea acolo unde ramasese. Atunci Liao Sifu innebuni. Era ca si cum s-ar fi spart zagazul; toata durerea pe care o suprimase in toti acei ani nu mai pu-tu fi tinuta si navali afara. Parca ruda sa fusese ultimul pod care il lega de ratiune; odata pierdut, Liao Sifu innebunise. Se lasa purtat de manie si de ura si se duse la Pu Chia Siang sa-si ia razbunarea de sange.
"Vreme de o ora, ucise tot ce misca - toti erau neputinciosi in fata lui. Era ca si cum Ingerul Mortii le atacase satul si razboinicii din Pu Chia Siang nu puteau face nimic ca sa-l opreasca. Ucise barbati, femei, copii si animale, chiar si pui de gaina! Atat de mare era mania lui, Kosta, incat voia ca satul sa fie sters de pe fata pamantului, sa nu ramana nici o viata, nici o fiinta vie sa nu otraveasca pamantul. Sulitele si sabiile ricosau din el de parca ar fi fost de hartie; nu putea fi ranit - si totusi, ucidea de la distanta de zece metri, cu tunete de energie Nei Kung. Nu-i scapa nimic. Daca fugeau, ii prindea; daca se ascundeau, ii gasea.

87

Dupa o ora, cum statea in ruinele satului, nebunia il lasa si vazu limpede ce facuse. Stiu ca abuzase de puterea cu care il binecuvantase Dumnezeu si ca devenise un demon. Intr-o ora luase peste o suta de vieti omenesti. Liao Sifu era un om bun; chiar nu voia sa raneasca pe nimeni, sa stii. Crima savarsita ii zdrobi inima, de parca ar fi fost de sticla - si el muri pe dinauntru. In acel moment cunoscu durerea, agonia extrem de reala a remuscarii, inaintea careia suferinta pe care o simtise din mSnie era nimic. Liao Sifu era si Maestru Taoist; stia despre lumea spiritelor si despre viata de dupa moarte. Stia ca va trebui sa-si rascumpere karma actiunilor sale, cand va muri. Asa ca i se facu foarte frica pentru sufletul lui. In disperare, alerga inapoi la profesorul sau, Pai Lok Nen."

John facu o pauza si sorbi din ceai. Eu eram tacut, socat de ce auzisem. "Intotdeauna am crezut", am spus intr-un final, "ca trebuie sa fii o persoana buna si de o inalta moralita-te ca sa poti sa dezvolti astfel de abilitati. Ca puterea merge mana in mana cu integritatea divina. Cum se poate ca Liao Sifu, in progresul sau pana la acel nivel, sa nu fi depasit gan-durile de razbunare?"
John rase. "Ai citit prea multe carti occidentale, Kosta, sau te-ai uitat prea mult la serialul KungFu, Omul e om; sa nu crezi ca e asa de usor sa incetezi sa mai fii fiinta umana! Liao Sifu cunostea consecintele, stia ca ceea ce facea era gresit, dar tot s-a razbunat - si inca sangeros. La urma urmei, era om, nu era Dumnezeu, iar familia sa fusese stearsa de pe fata pamantului. Tu ce-ai fi facut?"
Mi-am lasat privirea in jos. "Nu stiu", am spus. M-am gandit la imaginile lui Buddha de pe thanka tibetane - de obi-cei aratau un Buddha cu un bodhisattva al compasiunii pe de o parte si cu un bodhisattva al puterii, pe de alta parte. M-am gandit la icoanele din biserica ortodoxa greaca - religia cu care ma nascusem: Fecioara, personificarea compasiunii, era o te-ma centrala, dar Arhanghelul Mihail, pe care potsa-l numesc fara grija un tip dur, era si el prezent foarte des. Incepeam sa

88

Incepeam sa inteleg ca puterea si bunatatea sunt intr-adevar doua lucruri separate.
"Sigur ca stii" ,continua John. "Si mai tarziu te-ai fi cait si tu, ca si Liao, si ar fi trebuit sa platesti pretul, asa cum a facut si el. Kosta, razbunarea si regretul sunt teme care apar peste tot in literatura umana: nu e asa de usor sa devii Dumnezeu si sa ierti. Imagineazati-i pe evrei, iertandu-i pe nazisti." Trecutul sangeros al Balcanilor imi era intiparit in gene; avea dreptate si stiam asta. I-am spus si dadu din cap.
"Da", spuse. E greu sa fii puternic. E de doua ori mai greu sa fii puternic si bun, dar asta trebuie sa facem. Acesta este destinul nostru. Copiii mici sunt rareori buni de la sine, stii asta?
Stii si tu ca trebuie sa invete compasiunea ... "
"Oh, da", am spus. Aveam amintiri amare. "Mintea unui copil iti va da o idee despre cum e natura elementara a omului.
Scopul nostru in viata e sa devenim mai mult decat ceea ce am fost nascuti.
Cei mai multi oameni nu reusesc: doar cred ca sunt mai buni. Si stii, de asta e asa de important ca noi sa ne alegem elevii cu atentie.
"Nu vrem sa cream monstri." John privi in noapte si cainele veni alergand la mangaiat, John se juca o vreme cu animalul si eu imi completam notitele. Un servitor mai aduse ceai si, dupa o vreme, John isi continua povestirea. "Pai Lok Nen traia pe un munte numit Lung Hu Shan, **"**Muntele Tigrului si Dragonului**"**, zise el. "Este vorba de acel munte Lung Hu Shan pe care linia T'ien Shih Chang si-a intemeiat asezamantul? am intrebat "Da", raspunse. Parea multumit ca stiam ceva despre istoria Chinei. "Dar Pai Lok Nen nu era membru al sectei lor; ei ii respectau foarte mult si astfel i-au oferit un-loc pe pamantul lor, Pai Lok Nen era ermit, Maestrul scolii Mo-Tzu , traia pe o insula in mijlocul unui lac. Profesorul meu mi-a spus ca era o zona inaccesibila: apele lacului erau foarte greu de traversat. Liao Sifu folosea niste copaci ca sa traverseze,

89

sarind dintr-unul in altul ca Tarzan, dar Pai Lok Nen doar arunca o frunza pe apa si plutea pe ea."
"Dumnezeule mare!", am spus. "La ce nivel era el?"
"La Nivelul Cincizeci si Unu."
"Nu pot sa-mi imaginez!"
"Nu", replica John ranjind, "nu poti. Ei, China era impanzita de banditi la acea vreme, iar Pai Lok Nen era intot-deauna gata sa ajute oamenii. Lupta pentru sateni si omorase multi raufacatori. Ucisese chiar el peste o suta, mi s-a spus - multi dintre ei cu aptitudini de un nivel chiar foarte ri-dicat. Insa cauza lui Pai Sifu era dreapta, caci el lupta pentru a-i proteja pe altii, nu pentru castigul sau personal. Exista karma asociata si cu acest gen de lupta, dar nu atat de multa, mai ales daca te angajezi in ea fara ganduri de marire sau ego. Pai Lok Nen era sihastru. Nu lupta ca sa devina faimos, sau ca sa seduca femei; lupta pentru ca lui ii cazusera sortii sa fie protectorul celor din jurul sau. Era si vindecator, si vindeca-se sute de oameni. Stii, chiar a crutat viata multor banditi care s-au cait si au incetat sa mai fie hoti si ucigasi; aceasta crutare avea sa fie desfacerea faptelor sale, intr-un final."
"ii lasa sa piece, pur si simplu?", intrebai.
"Nu. Intotdeauna se asigura ca nu mai puteau teroriza oamenii, inainte sa le crute viata si sa le redea libertafea. De vreme ce ideea pare sa te socheze atat, iti voi spune acum povestea unui om foarte rau, la un nivel incredibil de inalt, si a intalnirii sale cu Pai Lok Nen. Omul se numea Lim..."

Duelul Nemuritorilor

Liao statea in fata unui foc in valvatai, cufundat in ganduri. Era o dupa-amiaza rece - destul de rece pentru a avea nevoie de caldura ca sa isi incalzeasca oasele. Avea peste cincizeci si cinci de ani, dar constitutia si infatisarea ii erau ale unui om mult mai tanar; oamenii credeau ca este un

hsien, un nemuritor, ucenicul nemuritorului Pai Lok Nen. In rarele dati cand se aventura in satele din jur,
90

se inchinau inaintea lui si il omeneau din modestul lor avut, cu respectul rezervat unei divinitati. Daca ar sti ca nu sunt decat un ucigas, se gandea el. Decimarea satului Pu Ghia Siang II bantuia tot timpul si stia ca intr-o zi avea sa plateasca pentru ea. In schimb, la sugestia lui Sifu, Liao se dedicase vietii monastice - incer-ca sa ajunga la eel mai inalt nivel de putere la care putea in aceasta viata si sa-i ajute pe toti cei care ii meritau ajutorul. Poate atunci, cand va veni vremea sa intre in lumea cealal-ta, Domnul Dumnezeu va avea mila de el, la judecata Sa.
Cum am putut sa omor copii?
Liao privea flacarile. Adevarul era ca nu avea ne-voie de caldura focului ca sa se simta confortabil, nu mai mult deceit avea nevoie de asta un urs polar; depasise ast-fel de lucruri. Dar de ce sa risipeasca energia interna pentru a se incalzi, cand avea la dispozitie im foe bun si mult mai placut? Liao statuse cu Pai Sifu pe Muntele Tigrului si Dragonului multi ani dupa acea zi nefericita, meditand, antrenandu-se si studiind sistemul liniei Maestrului sau. Invatase mult si avansase la Nivelul Patruzeci; spre necazul sau, sarcina ii devenea mai grea, nu mai usoara, pe masura ce inainta catre nivelurile superioare. Nivelul Pa-tru, pe care il considerase cutremurator la vremea lui, fu-sese floare la ureche in comparatie cu asta; radea, gandin-du-se la unii dintre elevii mai tineri pe care ii stia, care se luptau cu Nivelele Trei si Patru si care erau atat de mandri de asta. Ii astepta o trezire dura.
Pai Sifu plecase intr-una din calatoriile sale de izolare de zece zile, lasandu-l singur cu Batranul Hot. Metoda de antrenament a lui Pai Lok Nen era foarte isteata: medita zece zile undeva sus in munti, apoi revenea la casuta vreme de zece zile, sa se recupereze si sa se pregateasca pentru sesiunea urmatoare. Moderatia si perseverenta erau cheia succesului; Liao stia asta.
Numele Batranului Hot era Assam si avea aproape

91

saptezeci de ani. Assam fusese hot la drumul mare si terorizase tinutul din jur, pana ce avusese nenorocul sa si-l aleaga pe Pai Lok Nen ca victima. Cand impasibilul ne-muritor il invinse, Assam ceru indurare pentru viata lui, promitand ca va face orice, numai sa fie crutat; nu va mai fura si nu va mai rani pe nimeni, niciodata. Pai Lok Nen nu stia ce sa faca cu omul; nu putea sa-l lase unde era, caci banditul cu siguranta nu era de incredere. In sfarsit, se ho-taii sa-l ia cu el, ca servitor. Ga sa se asigure ca Assam nu va mai rani niciodata pe nimeni si nici nu va fugi, il schi-lodise, paralizandu-i partial nervul sciatic de la piciorul drept Pai Sifu il dusese apoi pe insula, de unde ii era cu neputinta sa mai evadeze. Acum Assam bantuia peste tot pe insula, avand ca semn de identificare bocanitul c3rjei groase pe care o folosea ca sa-i sustina greutatea.
Liao il trimisese pe Batraiul Hot sa adune ceva lemne de foe; omul se urnise morocanos, neplacandu-i instructiunile mai tdnarului liao. Se plangea mereu, dar ce putea face? La urma urmei, Liao era un elev al Maestrului, unul de nivel inalt, iar Assam nu avea nici o putere sa carteasca. Incercase in repetate randuri sa-l convinga pe Liao ca faptul ca era servitorul lui Pai Lok Nen nu insemna ca era si servitorul sau, dar Liao nu tinea seama de asta. Si de vreme ce Assam era ingrozit de puterile lui Liao - si pe buna dreptate - facea ceea ce-i spunea acesta.
Dar nu era nevoie sa se grabeasca. Asa ca ii trebui o dupa-amiaza intreaga, ca sa faca o treaba de o ora.
Liao era singur de tot cand auzi sunetul. Venise usor, pe ascuns si insotit de o amenintare. Uao stia ce era asta. Un om se apropia de casa, cineva atent, scrutandu-si drumul pe masura ce inainta si constient de peiicole. Un om pornit pe lupta, se gandi Liao. Un dusman?
Se ridica si se furisa la usa. Dincolo de gradina, vazu o forma intunecata, ce se apropia cu precautie. Aceasta se opri cand il simti, astepta si apoi incepu sa se apro-

92

pie din nou. Liao vazu ca omul avea un bandaj intunecat legat peste ochi. Un orb. "Buna ziua, Irate", spuse Liao. Nu era un orb obisnuit; Liao nu avea nevoie sa vada cum mergea> ca sa isi dea seama de asta. Omul ajunsese pe in-sula - numai asta, si era destuL
"Buna ziua", raspunse omul. " Asta e casa Maestrului Pai Lok Nen?"
"Asta este."
"Aha. Bine. Eu sunt un vechi prieten de-al lui. Nu ne-am vazut de doisprezece ani."
"Te rog, intra sa te incalzesti. Pai Sifu se va intoarce curand."
Liao se dadu la o parte ca sa-l lase pe orb sa treaca. Observa ca omul intra in coliba cu atentie, pandind parca un posibil atac. Mai vazu si ca omul vibra si mustea de o putere similara cu cea a profesorului sau. Gu siguranta ca e peste Nivelul Cincizeci, se gcindi Liao. Era oare cu pu-tinta sa fie mai sus deceit Maestrul sau?

Cand simti ca nu mai era nimeni in incapere, omul se aseza recunoscator langa foe si incepu sa-si incalzeasca mainile. Liao vazu ca era mai in varsta, pe la optzeci de ani, cam de varsta Maestrului sau.
"Pot sa te servesc cu ceai, domnule...?", intreba Liao.
"Ah, Lim. Numele meu este Lim. Da, te rog. Ti-as fi recunoscator"
"Cum l-ai cunoscut pe Pai Sifu?", intreba Liao, in timp ce facea ceaiul.
"Ah. Cum spuneam, ne-am cunoscut acum doisprezece ani. Lui ii datorez actuala mea ... putere."
"Inteleg; Esti un elev al liniei Maestrului meu?"
"Nu. Am studiat cu alta scoala, la fel de veche sifla fel de puternica."
Liao ii dadu omului o ceasca de ceai fierbinte.
Lim sorbi cu incantare. "Multumesc", spuse; Ceaiul e eel mai potrivit intr-o zi rece cum e asta."

93

"Da, asa este. Ai ajuns la un nivel foarte ridicat, bunule domn."
"Da. A fost nevoie de mult timp si de perseverenta, dar am reusit sa devin ceea ce sunt, dupa zece ani de antrenamente dure. Cred ca Maestrul tau va fi destul de surprins de puterea mea."
Liao privi la fata ascunsa de gluga. "Va fi surprins, dar va fi oare si multumit?", zise el in sfarsit
Celalalt puse ceasca jos. "Cum te cheama?", intreba Lim in sfarsit.
"Liao Tsu Tong."
"Liao Tsu Tong, daca nu te bagi in lupta, iti voi cruta viata azi, ca recunostinta pentru ceaiul ce mi l-ai oferit."
"De ce il urati asa de mult?"
Celalalt isi dadu bandajul jos de pe ochi; doua gavane goale se holbau la el. Era fata unui demon.
"Mi-a luat ochii. Nu-l pot ierta", spuse Lim.
inteleg", spuse Liao. "Si eu mi-am risipit viata cautand razbunare. Dar Pai Sifu a fost intotdeauna drept cu pedepsele. Ce ai facut ca sa meriti o asa sentinta?"
"Nu conteaza."
"Ba bineinteles ca da! Dreptatea lui Dumnezeu trebuie inteleasa."
"Ah, da? Si tu ai urmat dreptatea lui Dumnezeu, atunci cand te-ai razbunat?"
Liao privi in alta parte.
Qrbul rase ironic. "Cred ca nu, ha?", zise Lim. "Si chiar si asa, cine e Pai Lok Nen ca sa vorbeasca in numele lui Dumnezeu? Numele tau mi-e cunoscut, Liao Tsu Tong, si e cunoscut in toata China, dar nu am stiut pana acum ca esti elevul lui Pai."
Liao scruta fata torturata. "Ce vrei sa spui, ca numele meu e cunoscut in toata China?"
"Daca te porti cum se cuvine si nu te bagi, te voi la-sa sa traiesti, ca sa descoperi ce vreau sa spun."
94

"Eu mi-am regretat actiunile. Dupa doisprezece ani, mania ta nu a fost domolita de timp?", intreba Liao.
"Domolita de timp? Esti copil, de imi pui intrebari din astea? Vreme de zece ani mi-am sacrificat viata, n-am facut nimic altceva decSt sa ma antrenez in fiecare zi, nu m-am gandit la nimic altceva decat sa-l gasesc si sa ma razbun. Mi-au trebuit doi ani sa-l gasesc; oamenii din tinut il protejeaza, nebunii. Nimeni nu voia sa-mi raspunda la intrebari! Dar l-am gasit, in sfarsit."
"Si care a fost crima ta?"
Celalalt ramase tacut. "Fie esti foarte curajos, fie foarte prost. Am fost lord al razboiului intr-o provincie vecina. Banda mea de razboinici lua tribut de la orasele din jur. La im moment dat, m-am lacomit si un batran l-a chemat pe Pai Lok Nen. Oamenii mei au fost distrusi si mie mi-au fost luati ochii."
"Se pare ca ai primit ceea ce meritai."
"Poate. Nu e treaba ta sa judeci, distrugator al Pu Ghia Siang."
"Ti-a crutat viata. A fost milos."
Cana se sfarama instantaneu in mana lui lim si ceaiul fierbinte se transforma in abur supraincins. In clipa aceea, Liao se temu pentru viata sa. "De o mie de ori sa ma fi omorat!", urla Lim.
"Eram puternic si m-a facut slab! Orice doream - o femeie, o bijuterie, orice puteam avea!
Eram rege in tinutul meu, iar el m-a transformat in cersetor!"
Liao isi pastra locul.
Dupa un moment Lim se calma si se intoarse spre foe. !si lega din nou bandajul pe ochi.
"Mai vrei ceai?", intreba Liao. "Se pare ca ti-ai pier-dutceasca"
Lim rase. "Da, fara indoiala, esti foarte curajos. Intr-adevar, mi-ar placea inca o cana de ceai"
Liao se ridica si se duse la un dulapior. Aduse o ceasca si ii oferi lui Lim ceai,
95

"Stii", zise el, "Pai Sifu nu mai este tot ce a fost odata."
"Ce vrei sa spui?"

"A fost schilodit intr-o lupta. Nu mai poate folosi un picior si acum merge in baston."
"Hmm. Trebuie ca a fost un dusman napraznic ace-la. Ma bucur ca celalalt nu l-a ucis; ca l-a lasat pentru mine"
"Da, dar Sifu nu este Maestrul care era odata; Este schilod acum si si-a pierdut puterea"
"Oare esti chiar asa de tanar si de prost, sau doar imi pui la incercare soarta si rabdare? Stii la fel de bine ca si mine ca starea sa fizica nu are nimic a face cu asta! E la fel de puternic precum intotdeauna. De altfel, il urasc atat de mult, incat chiar si daca ar fi mort, i-as distruge mormantul si i-as vandaliza cadavrul."
"Inteleg. Te compatimesc, domnule Lim. Am simtit o astfel de ura si eu; stiu ce-i poate face un astfel de vierme, sufletului unui om. Fie sa-ti gasesti pacea"
Raspunsul celuilalt fu inghitit de sunetul cuiva care se apropia. Amandoi au auzit pasii grei, bocanitul ritmic al bastonului. Lim se ridica usor si rapid, cu fata la usa. Il impinse pe Liao in zidul din spate. "Nu rie intrerupe, ca dai de belea", sopti incet Lim. "Nu uita ce ti-am spus"
Assam ducea o incarcatura de lemne si mergea cu greutate. Lasa incarcatura grea din spate si o puse usor intr-un colt in gradina, inca legata cu sarmele de care se folosise ca sa faca manunchiul. Blestemat sa fie daca ii mai duce lemnele lui Liao si in casa! Obraznicul ala era cu aproape cincisprezece ani mai tanar decat el, la urma urmei, si era cazul sa-si respecte batranii! Era destul ca se dusese afara sa caute lemne, la cererea lui Liao; cu atat mai rau pentru tanarul nemernic, daca asta durase toata dupa-amiaza!
In coliba, Liao vazu silueta omului intunecand intrarea. Nu avea nici un fel de indoiala cu privire la ceea ce avea sa se intample si stia ca si Lim simtise apropierea
96

celuilalt Lim se afla inaintea lui, cu spatele la el si cu fata la usa. Era gata de lupta. Ei bine - si liao la fel.
El era la Nivelul Patruzeci, dar stia ca Lim e la un ni-vel mult mai sus. Totupi, poate caosa mearga, se gSndi el.
"Ai grija! E o capcana!", ii striga lui Assam si in aceea clipa il lovi pe Lim cu toata puterea lui in zona rinichilor (si de la numai un metru distanta). Se atepta ca celalalt sa zboare in fata in urma impactului si atunci sa il loveasca de mai multe ori.
Nu se intampla nimic. lim nu fusese afectat de loc.
Liao avu o fractiune de secunda in care sa blesteme situatia cu cea mai rea injuratura care ii veni in minte. Apoi Lim porni ca un suier de vant. Dadu cu piciorul in spate §i il lovi pe liao, care trecu prin zid si ateriza afara in grading, unde isi pierdu cunostinta. In acelasi timp, il lovi pe Assam de trei ori, de la cinci metri distanta, cu tunete de energie generate din centrul palmei. Assam muri instantaneu in urma primei lovituri, dar Lim nu putea sa creada ca Pai Lok Nen e asa de uor de infrant (caci, intr-adevar, Strategia lui Liao de a-l prezenta pe Assam drept Pai Lok Nen tinuse) si lovi iar si iar.
Cand Liao isi reveni, Maestrul sau statea aplecat deasupra lui. Era dimineata. Fusese fara cunostinta toata noaptea.
"Esti bine?", il intreba Pai Sifu,
Liao se ridica si tusi, scuipand sange. "Cred ca da", spuse. "Dintr-un motiv oarecare, a vrut sa ma lase in viata. Assam?"
"Mort Dus. Cine a facut asta?"
"Lim. A spus ca il cheama Lim."
"Lim? Nu cunosc pe nimeni care se numeste Lim."
Liao se simti cuprins de exasperare pentru scurt timp. Se parea ca profesorul sau ucisese atat de multi rau-facatori, ca uitase detaliile intalnirilor. "Era orb. A spus ca tu i-ai luat ochii."

97
Pai Lok Nen ramase uimit. EI ? Lordul razboiului? Da, sigur, il chema Lim, asa e, imi amintesc acum. Dar cum? Adica, atunci cand am luptat era la un nivel destul de ridicat, dar in nici un caz asta!"
"Ura."
"Poftim?"
"Ura i-a alimentat antrenamentul."
Pai ramase in tacere. "Desigur", spuse intr-un tarziu. "Regret ca l-am lasat in viata. Multi vor suferi pentru ca m-am gandit eu sa arat indurare. Unii oameni pur si simplu nu pot fi mantuiti"
Liao se ridica; picioarele ii tremurau. Vazu gaura din zid, prin care trecuse corpul lui cand fusese aruncat in spate.
"Ajuta-ma cu Assam", ii spuse brusc Pai Sifu.
Mersera la ramasitele batranului. Din corpul in sine mai ramasese doar o masa gelatinoasa.
"Stii de ce a functionat strategia ta?" Il intreba Pai Sifu.
"Poate. Cred ca pentru ca omul era atat de obsedat, inccit era orb in mai multe privinte."

"Nu. Pentru ca Lim este evident mai sus de Nivelul Cincizeci. O lovitura de la un astfel de om trece prin sira spinarii si face oasele praf. Assam a fost lovit cel putin de trei ori, poate chiar de patru; dupa cum vezi, n-a mai ramas prea mare lucru din el. Craniul lui e terci; Lim n-a mai putut sa verifice cadavrul si sa vada daca eram eu sau nu."
"Inteleg."
"De ce l-ai pacalit ca Assam eram eu?"
"Pentru ca, sincer, Sifu, omul m-a infricosat si nu aveam idee care dintre voi avea mai multa putere/'
"Si te-ai gandit ca nu e nimic daca sacrifici viata lui Assam?"
"Pentru viata ta, Sifu, nu."
"Si, din cate vad, te-ai gandit ca nu e nimic nici daca iti sacrifici propria viata."

98

"Era datoria mea, Maestre."
Ingropara corpul lui Assam. Nu avea forma si era dificil de apucat; era ca si cum batranul ar fi fost transformat intr-o nevertebrata uriasa, moarta. Pai ramase tacut toata ziua. Cand veni seara, se asezara langa foc. Pai Lok Nen ii dadu lui Liao o carte mare si niste manuscrise.
"In cartea asta," ii spuse Sifu, "se afla secretele puterii interne pana la **Nivelul Saptezeci si Doi**. Aceste manuscrise te desemneaza mostenitorul meu. Acum tu esti maestrul scolii mele de Pa Lei Chuan (boxul tunetului celor opt cai). Poti sa pleci sau sa ramai aici, dupa cum doresti"
"Tu te duci dupa Lim."
"Este datoria mea. Am dezlantuit un monstru pe pamant si trebuie sa infrunt consecinta actiunilor mele. Iti interzic sa vii cu mine, daca asta voiai sa intrebi."
"Maestre! "
"Iti interzic!"
"Dar desigur", continua John, "Liao Sifu nu l-a ascultat.
Cand Pai Sifu pleca, il urmari de la distanta, tinandu-se departe de profesorul sau, dar fara sa-i piarda urma. Lui Pai Lok Nen ii trebui o saptamana sa-l gaseasca pe Lim, dar il gasi. Se intalnira intr-o jungla. Liao Sifu era aproape, dar nu indrazni sa se amestece."
Profesorul meu lua o gura de ceai.
"Se luptara trei zile si trei nopti", spuse el cu voce moale.
"In final erau la egalitate; amandoi se aflau la Nivelul Cinci-zeci si Unu.
Distrusesera jungla din jurul lor in timpul luptei, dar tot nu putu vreunul sa-si stabileasca un avantaj. S-au luptat ca vechii zei, aruncandu-si unul altuia tunete si fulgere, Kosta. In sfarsit, in zorii celei de a patra zi, Pai Sifu, disperat, folosi o tehnica numita Ching Tjik Tue Lik, care in chineza inseamna "Cocosul de aur sta intr-un picior". Ti-am aratat miscarea asta ieri - e o tehnica foarte periculoasa, prin care poti lovi trei puncte cu o singura miscare, dar in acelasi timp iti deschizi

99
punctele tale slabe, pe care oponentul le poate lovi. Din cele trei puncte atacate, Lim reusi sa blocheze doua, dar cea de a treia lovitura il surprinse in piept; insa in acelasi timp si el reusi sa il loveasca pe Pai Sifu in piept. Amandoi cazura si ramasera acolo. Apoi Liao Sifu iesi din ascunzatoare si se apropie. Pana atunci nu indraznise sa se amestece, dupa cum am spus.r/
"E chiar asa de mare diferenta intre puterea de la Nivelul Patruzeci si cea de la Nivelul Cincizeci?" am intrebat.
"Da, si la fel intre Nivelurile Douazeci si Treizeci, sau Treizeci si Patruzecr, raspunse John.
"Padurea, Kosta, arata de parca fusese distrusa de bombe. Liao Sifu se apropie de corpurile lor. Lim era mort, dar Pai Lok Nen traia. Liao Sifu il ingropa pe Lim si ramase cu Pai Sifu, incercand sa-i redea sa-natatea. Insa, la un moment dat, Pai Lok Nen muri. Liao Sifu il ingropa si ramase in zona inca patruzeci de zile, apoi pleca/7
"Unde s-a dus?", am intrebat.
"Il astepta o surpriza. Se duse intr-un oras mare din apropiere si vazu ca era faimos. Guvernul pusese recompensa pe capul lui; era cel mai cautat criminal din China"
"Masacrul din sat", am spus.
"Da. Peste tot erau afise cu poza lui. Fu obligat sa se re-fugieze mai intai la Nanchang, in Jiangsi, unde ramase o vre-me, apoi pleca din China. In final se stabili, fara nici un ban, mjava.
"Chiar ca in vechiul serial Kung Fu, cu David Carra-dine!", am spus eu.
John reflecta o vreme. "Nu ma uit niciodata la serialul ala, stii", spuse intr-un tarziu. "Adica am vazut fragmente, din cand in cand, la televizor, dar niciodata nu m-am asezat sa vad un episod intreg. Asculta, crezi ca au auzit de unde-va povestea lui Liao Sifu si au copiat-o?"*
* Nu asa stau lucrurile! Kung Fu, serialul original, a fost un exemplu despre cum arta imita viata; eroul era un calugar mai degraba budist decait taoist si il omorase pe fiul imparatului, nu chiar un sat intreg.

Capitolul al VI-lea
Lectii de invatat
Examenul

Data urmatoare cand l-am vazut pe Maestrul meu, ploua cu galeata. Fusese plecat o saptamana in strainatate, cu afaceri; imi petrecusem timpul calatbrind, citind si digerand cum putusem mai bine invataturile de la intalnirile noastre precedente. Asteptarea mea nu fusese prea placuta, pentru ca deja vazusem cea mai mare parte din tara, iar orasul in care locuia el era un loc plictisitor. John telefona in ziua in care reveni. Mi-am luat obisnuitul taxi spre casa lui, in acea dupa-amiaza tarzie, intrucat eram nerabdator sa-l revad.

Mi-am scuturat ploaia de pe jacheta si am intrat in casa. Se aflau mai multi oameni acolo si era o oarecare agitatie. Atmosfera era cea a unei petreceri gata sa inceapa.

John striga in semn de salut: "Kosta! In seara asta esti foarte norocos. Voi testa doi elevi de-ai mei pentru Nivelul Doi. Ne pregatim acum."

Niciodata nu mai vazusem un astfel de test si imediat am devenit si eu agitat. Meritase sa astept o saptamana. Poate eel mai important lucru cu privire la abilitatile pe care le afisa profesorul meu era ca acestea erau aptitudini dobandite; ceea ce stia el putea fi transferat si altora. In seara aceea aveam sa vad pentru prima oara dovada unui astfel de transfer. Trebuie remarcat ca nu oricine poate deveni ca John Chang, la fel cum nu oricine poate deveni atlet olimpic; dar

101

aproape orice persoana intreaga la corp poate invata sa alerge - si daca nu sa alerge, macar sa faca jogging. Nivelul Doi e ceva de genul acesta. Aproape oricine care are un grad corespunzator de perseverenta si de disciplina il poate incheia (desi poate dura chiar si cincisprezece ani). Insa sa ajungi ca Chang Sifu, asta o putea face, probabil, un om dintr-o mie. Poate si asta era prea mult.

In orice caz, eram foarte nerabdator sa vad ce puteau sa faca cei doi.

Ei erau singurii de acolo care nu pareau prea bucurosi. Amandoi erau foarte emotionati si se scuzau sa mearga la toaleta foarte frecvent, iar apoi petreceau ceva timp pe bal-con, in meditatie, incercand sa-si recapete controlul asupra mintii si corpului. Mi se spusese ca nu depindea de elev cand va fi testat; momentul si locul erau adesea alese chiar de John, care spunea: "Acum" Asta era ideea cu testul, mi se spunea: sa prinzi elevul fara sa se astepte, astfel incat acesta sa invete sa fie pregatit in orice moment din viata pentru orice i s-ar putea intampla.

M-am bucurat ca nu eram eu in locul lor. Unui dintre barbati arata chiar demn de mila.

Se isca o cearta; un elev de-al lui John, pe care il cu-nosteam bine si care era acolo ca martor, incepu sa protes-teze zgomotos. Un alt barbat, in mod clar tm elev mai avan-sat, nu-l lua in seama. Ignorand dezaprobarea celuilalt, lua tigarile omului si le scoase din cutie. I le dadu inapoi prie-tenului meu si pastra pachetul. Cel pagubit merse intr-un colt bombanind, infundandu-si tigarile intr-un buzunar. Elevul mai avansat mai facu rost de inca doua pachete goale de tigari si le puse unui peste altul pe masa, impreuna cu pachetul pe care tocmai il sterpelise. Cutiile goale (pachete cartonate!) erau asezate pe latura de baza, trei in rand, toate cu numele marcii in aceeasi directie.

Acum cei testati trebuiau sa le mute, prin telekinezie, de la peste patru picioare distanta.

102

John veni la mine. "Intelegi ce facem aici in seara asta?", ma intreba. Am dat din cap. " Vor trebui sa mute pachetele de la o distanta egala cu de cinci ori lungimea antebratului lor; asta e traditia noastra." imi privi antebratul hrng si degetele si mai lungi si zambi.

"In cazul tau", spuse, "ar fi vorba de peste un metru ?i jumatate." Am inceput sa ma agit si el zambi incantat.

Lui John ii placeau glumele dure. Eram cu el in lift, in-tr-o seara, impreuna cu inca douazeci de persoane. Liftul avea pereti de sticla si transporta oamenii in sus si in jos intr-un mall; de jur imprejur era o balustrada de otel de care oamenii isi sprijineau spatele. Iesisem in oras sa mancam in seara aceea, la un restaurant local, la etajul superior al mall-ului.

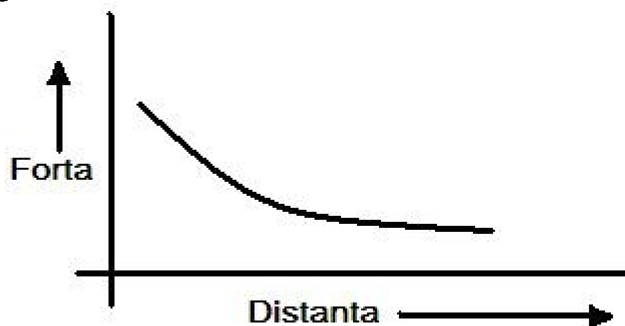
Brusc, o zvacnire de curent pulsa prin balustrada. Femeile tipara si toata lumea se trase inapoi, crezand ca e vorba de un scurtcircuit. Si John se retrasese, ca si inine, dar mie mi-a fost de ajuns o privire la ranjetul abia stapanit de pe fata lui ca sa imi dau seama ce se intamplase de fapt: trimisese un puls de bioenergie prin balustrada! Liftierul avertiza pe toata lumea sa stea departe de balustrada si cand am ajuns la ultimul etaj chema echipa de intretinere prin radio si opri liftul din functiune.

Ei bine, chiar fusese amuzant.
In orice caz, elevii erau emotionati ca naiba. Aveau de daramat toate cele trei pachete, pentru ca sa treaca testul.
Primul isi incepu incercarea. Ii masurara antebratul, mana si degetele si trasara o linie pe care nu avea voie sa o depaseasca. John statea el insusi pe linie si se incrunta la elev cand se apropia, asigurandu-se ca nu va indrazni sa triseze, nici macar putin.
Omul ramase in spatele liniei, in Pozitia Calaretului(ma bu), isi ridica palma dreapta in dreptul liniei, respira profund ca sa se calmeze si incepu.
Isi impinse chi-ul prin palma si inspre pachetele de tigari Unul dintre acestea se rasturna. "A ratat", sopti cineva langa mine. "Dar va trece, cu siguranta"

103

John il mustra pe elev si omul o lua de la capat. De data aceasta, fara ezitare; stia ca poate. Se concentra napraznic si impinse.
Toate trei pachetele se rasturnara pe masa. Primul fusese impins atat de tare, incat cazuse depe masa. Elevul trecuse testul.
S-a facut o pauza pana sa incerce si eel de al doilea si mi s-a permis sa ma apropii de zona de testare.
"In regula, Kosta", zise John. "Inspecteaza totul cu atenjie"
Si asa am facut. Am cautat magneti, fire, ventilatoare, ceva electric sau chimic, cu toata cunoasterea ce o capatasem in doisprezece ani de inginerie. Nimic. Masa era din lemn; o ridicai de la podea. Nu existau cabluri sau fire pe niciunde. Pachetele de tigari erau chiar pachete de tigari, nimic mai mult; nu se facuse nimic cu ele, in afara de faptul ca fusesera scoase tigarile. Am scos din buzunarul vestei o mica busola pe care o port cu mine tot timpul in Orient si am trecut-o peste masa si peste zona din jur. Nici un magnet - sau eel putin nu se observa nici tin fel de magnetism rezidual. Nu gasisem nici un fel de indiciu cu privire la existenta vreunei substante chimice de orice fel. Incaperea era ltuninata puternic si totul se intamplase la vedere. Nu era nici un fel de hocus-pocus.
Inspectia era de prisos; am f acut-o pentru ceilalti, mai de-graba decat pentru mine. Eu nu ma indoiam de ceea ce vazu-sem. in orice caz, grupul nu ar fi castigat nimic, inselandu-ma.
"Vreau sa mai fac o inspectie, dupa ce se termina testul", i-am spus lui John, care a fost de acord imediat.
Veni randul celui de al doilea elev; acesta era foarte emotionat. Era clar pentru toata lumea in afara de mine, ca nu avea sa reuseasca. Grupul repeta procedura pentru el, tra-gand o alta linie; si el, ca si fratele lui intru invatatura, isi lua locul. Si esua. Nu se intampla nimic.
John il incuraja, ii spuse sa se relaxeze si sa o ia de la inceput.

104
Asa facu si esua din nou. Omul era intr-o stare emotionala foarte proasta. Am crezut ca or sa se opreasca.
Nu s-au oprit. John l-a lasat sa incerce de la distanta de un metru; pachetele nu numai ca s-au rasturnat, ci au zburat de pe masa si au aterizat la un metru mai incolo. In clipa aceea am inteles ceva important: fenomenul de camp asociat cu aceasta actiune se degrada exponential.
Adica, se comporta dupa graficul urmator:

Intr-o zi o sa cartografiez reactia si o sa descriu semnificatia procesului, m-am gandit. Deja stiam si cum voi face.
Omului i se mai dadu o sansa, dar el esua din nou. Atunci John il lasa sa se opreasca. Va mai fi testat inca o data la anul, dar oportunitatile nu erau nesfarsite; la un moment dat, daca esuai, erai considerat un elev necorespunzator si procesul de instruire era intrerupt.
"Ce mai voiai sa examinezi?", ma intreba John.
Am scos un briceag si am taiat in jumatate unul din pachetele goale de tigari. Nu era captusit cu metal; nu avea cum sa fie afectat de magnetism. Iarasi, am facut-o mai mult de dra-gul grupului,

decat pentru mine; pentru ei parea foarte important ca eu sa fiu convins si trebuia sa dovedesc ca sunt convins.
Eram bun la genul asta de lucruri. Cu un an inainte, un prieten de-al lui John incercase sa-mi faca un true. Imi ofe-rise xin baton de guma, pe care eu l-am luat, si apoi ma intrebase daca voiam sa-i vad puterea. Am raspuns afirmativ si el a inmuiat hartia batonului in apa.

105

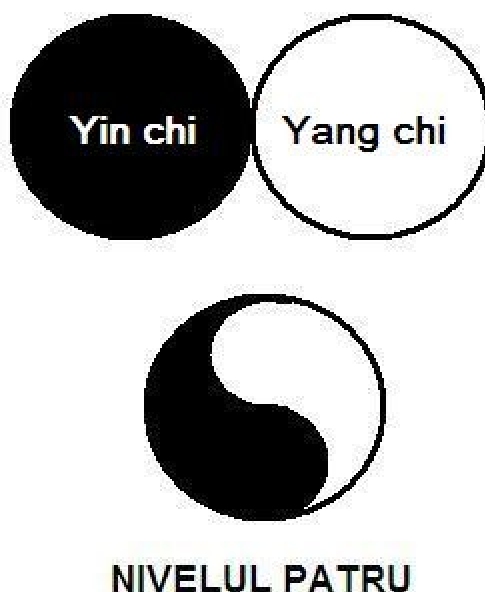
"Acum tine-o in mana si strange,r, zisese el. Nu aveam nevoie de privirea dezaprobatoare a lui John, ca sa stiu ca mi se juca o festa; faptul ca inmuiase hartia in apa il daduse de gol. Sodiu metalic, m-am gandit si m-am prefacut numai ca string hartia. Era cerata; daca o strangeam in mana, ceara s-ar fi deteriorat si astfel sodiul ar fi intrat in reactie cu apa, producand o caldura intensa.
Omul paru descumpanit; se asteptase sa arunc hartia din mana, strigand de durere. Il dezamagisem. "Poti sa-i dai drumul, daca simti caldura", spusese. "Nu trebuie sa te arzi"
"Nu, nu e cald deloc", am raspuns eu inocent ,"Vezi ?" i-am dat inapoi ambalajul, pe care il mototolisem cu atentie si il facusem o mingiuta de hartie. Pe fata ii aparu o privire incurcata; imi lua hartia din mana si stranse cat putu de tare. Brusc facu o grimasa si o arunca. Se uita la mine uimit; de ce nu functionase trucul cu strainul?
Lui John ii placuse mult Oricum, stiam ca in seara aceea trebuia sa-i conving ca credeam ca ceea ce faceau era real, asa ca am taiat pachetul gol in jumatate.
"De cat timp studiezi?", l-am intrebat pe eel care trecu-se testul.
"De vreo doisprezece ani", raspunse el.
"Si cat de mult te antrenezi in fiecare zi?"
"Doar vreo ora pe zi. De asta a durat atata. Dar ce sa fac? Trebuie sa-mi si castig existenta."
John se apropie si ii tinu omului un lung discurs. Ii facu o predica amanuntita, apoi il lasa sa piece si ma trase aproape.
"I-am spus ca de acum trebuie sa fie foarte atent", zise John. "Cand termini Nivelul Doi, chi-ul tau este mereu pre-gatit sa se miste. Mare parte din el e condus de emotii. Daca, de furie, ar lovi acum un om, chi-vl sau ar intra in corpul acelui om si i-ar distruge inima. Omul ar muri.,/
"Si daca, sa zicem, il loveste la brat?", intrebai eu.
"Nu conteaza unde il loveste. Chi-ul va vrea intot-

106
deauna la inima si il va omoii pe celalalt. Stii, nici un spital occidental din lumea asta nu ar putea sa ajute un om lovit in acest fel. Omul va muri daca nu este tratat de cineva ca mine, in decurs de douazeci si patru de ore"
"Ai dreptate. Trebuie sa fie foarte atent, de acum inainte."
"Da. Stii, cand predam kung fu unor elevi noi, intot-deauna ne miscam lent si intotdeauna fara putere. Siguranta este principala noastra grija. Oamenii vad asta si cred ca suntem slabi; mare greseala."
"Sifu, ceea ce au facut ei este numit telekinezie in Occident. Au reusit sa faca asta cu propria lor putere, sau i-ai ajutat putin?"
Ma privi amuzat. "I-am ajutat putin', dupa cum spui. Ei pot sa transfere chi din corpul lor, dar doar chi yang. In timpul testului, eu generez chi yin si actionez ca un pol opus, stand langa pachete. Asta face ca chi-ul lor yang sa se extinda la chi-ul meu yin, iar actiunea asta le permite sa miste pachetele de tigari. Testul este, de fapt, ca sa vad cat de mult chi yang are studentul"
"Inteleg. Deci cand spui ca daca ar lovi un om i-ar transfera chi prin lovitura, de fapt trebuie sa atinga fizic acea persoana, pentru ca acest lucru sa se intample, nu-i asa?"
"Da. Pentru ca ei inca mai folosesc doar chi yang. Ca sa o faca de la distanta, ar trebui sa foloseasca yin si yang impreuna. Asta inseamna Nivelul Patru"
"Sifu", am intrebat, "fiziologic vorbind, care e diferenta intre ceea ce am vazut, si Nivelul Patru?"
Am trecut la o masa si John incepu sa scrie niste biletele pentru mine. "Uite", spuse, "deja i-am spus ca la Nivelul Intai pur si simplu iti umpli dantien-ul cu chi yang, da?
Asta necesita optzeci si una de ore de meditatie absoluta. Ei bine, un student incepator nu-si poate mentine concentrarea vreme indelungata. Poate ca, intr-o sesiune de o ora, el e in meditatie efectiv vreme de 1,3 minute.

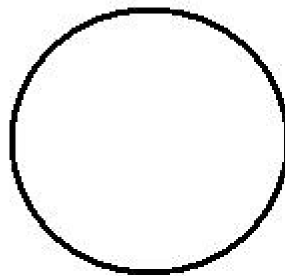
107

Asta inseamna ca mediteaza doar 2,2% din timp, ceea ce inseamna ca daca face o sesiune de o ora pe zi, are nevoie de zece ani de antrenament ca sa-si faca cele optzeci si una de ore de meditatie"
"Si cum e meditatia efectiva?", am intrebat.

"Nu exista ganduri si nu exista notiunea timpului. Daca gcindesti, nu esti in meditatie. Daca esti constient de tine, iarasi nu esti in meditatie. Trebuie sa devii ca un bebelu§ in pantece, acolo si totusi nu acolo. Meditatia este ca granita intre somn si veghe, intre constienta si inconstienta."
"Foarte dificil."
"Nu asa de dificil, Kosta. Tu ai stat in meditatie perioade lungi, pe cand erai embrion si bebelus - si treci prin starea asta si acum, de fiecare data cand adormi. Trebuie doar sa-ti amintesti cum."
M-am simtit stanjenit. "Si Nivelul Doi?", am intrebat, ca sa schimb subiectul.
"La Nivelul Doi, umplem canalele din corpul nostru cu cft/yang si in acelasi timp dam forma cfti-ului din dantien dupa caracteristicile noastre fizice. Atunci putem sa ne impingem chi-ul yang in afara corpului - dar nu in spatiu. Cand un elev reuseste asta, atunci poate trece testul la care ai asistat asta seara."
"Si Nivelul Trei?"
"Nivelul Trei e foarte greu de trecut. E nevoie de cel putin trei ore de antrenament continuu pe zi, poate mai mult."
"Nu vrei sa vorbesti despre el; in regula, mi se pare cinstit. Nivelul Patru?"
"Nivelul Patru este punctul la care incepem sa punem yin si yang impreuna. Cand inchei Nivelul Patru, cele doua sunt asezate in dantien in acest fel", continua el si desena:

108
"Ca si simbolul yin-yang", am spus. Dadu din cap. "De ce in literatura populara se pun cele doua puncte in centrul cercurilor opuse si se spune ca yin are yang in el - si invers?"
"Nu stiu. Gred ca, de-a lungul timpului, s-au creat con-fuzii, sau poate cunoasterea s-a amestecat oarecum din cau-za situatiei politice. Se mai poate si ca eu sa gresesc."
Darmaindoiesc, ma gandii eu. "Pentru ca multi oame-ni au scris ca yin se transforms in yang si asa mai departe, odata cu trecerea timpului", am continuat.
"Nimic nu e asa de simplu pe cum pare", raspunse el.
"Se mai scrie si ca omul evolueaza de la yin si yang la taichi..."
"Acesta este Tai Chi. E corect."
"... si de aici la Wu Chi", am incheiat eu.
"Ce este Wu Chi?", intreba el.
Era randul meu sa fiu socat. Ceea ce se intampla era ca si cum Profetul Mahomed intreba un musulman cine este Allah asta de care vorbeste toata lumea! Wu-chie un concept central in Taoism, iar eu eram intrebat de un om pe care il consideram un Maestru Taoist, in termeni f ara echivoc, des-pre ce anume vorbeam.
"Aaa ... Wu Chi e asa; dincolo de yin si yang", m-am balbait eu si am desenat pe hartie:

"Inteleg. N-am vazut niciodata ceva asemanator", spuse John.
"Dar toate cartile despre Taoism vorbesc despre asta", am spus. "Este pasul final, transformarea in care o fiinta umana se intoarce la Sursa."
"Inteleg. Dupa cum {i-am spus de multe ori, eu nu sunt Taoist." Ridica o mana ca sa puna capat protestului

meu. "Da, stiu, stiu. Multe lucruri din invatatura mea sunt, vei spune, indubitabil taoiste, iar profesorii mei vin de pe un munte taoist Ai tot dreptul sa fii confuz. Insa eu ma consider, pur si simplu, un practicant de Nei Kung."
Privi in jos la cercul pe care il desenasem.
"In scoala noastra, un om nu poate deveni niciodata asa. Fiintele umane - acelea care pot incheia Nivelul Patru, vreau sa spun - raman la tai chi pana la **Nivelul Saptezeci si Doi**. Niciodata nu suntem la Wu Chi. Poate alte linii, cum ar fi Mao-shan Pai sau Wutang-Pai[Nota 10] sa fi descoperit o metoda ca sa realizeze asta, dar eu nu am cunostinta de ea si nici nu am fost martor la asa ceva. In orice caz, noi in Mo-Pai* nu o folosim.
*** Scoala Mo-Tzu.**

Si ce altceva ai mai citit?"
O gramada de traduceri, mi-am spus, dar acum nu e momentuL "Problema cu cuvintele tiparite e ca oricine poate scrie ce vrea, Sifu", am spus eu.
"Bine", spuse el, "scrie tu o carte."
"Vorbesti serios?"
"Da. Vreau sa invat oamenii despre chi- sa le spun ca este real - si care este natura sa. Vreau ca oamenii sa she ca Chi Kung si Nei Kung nu sunt hocus-pocus, ci stiinta."
Ia -huu! m-am gandit. E momentul sa ne distraml
O poveste chineza

In zilele dinainte de moarte, Liao Sifu le spunea adesea celor doi elevi ai sai despre modul potrivit de comportament dupa canoanele taoiste** ale liniei sale.
**** Folosesc termenul taoiste in loc de expresia - mai potrivita - filosofie chineza nativa.**
Intr-o astfel de seara, se intampla urmatorul lucru:
John Chang, pe atunci avand vreo douazeci de ani, statea la picioarele Maestrului sau, impreuna cu fratele sau intru invatatura, Chan Tien Sun.

Liao Sifu trebuia sa piece in China intr-o luna si avea sa moara peste doua luni.
"Daca noi trei am suferi de o boala mortala si, brusc, in palma ta ar aparea o sticluta cu un medicament care ar putea sa vindece aceasta boala, ce ai face, John?", intreba Liao Sifu. "Retine ca in sticluta exista doctorie doar cat sa vindece un singur om si ca ceilalti doi trebuie sa moara/'
John nu ezita. Era un lucru care ii rodea inima si mintea de multa vreme: il iubea pe batran foarte tare, fara rezerve, si nu fusese niciodata in stare sa-i spuna asta. Maestrul ii fusese ca un tata, chiar mai mult, dar facea si parte, foarte mult, din vechea cultura chineza. Conform eticii confucianiste ce domina societatea chineza de la moartea lui K'ung Fu Tzu, nu era in regula sa dea glas sentimentelor mai profunde ce le avea pen-tru profesorul sau - sau invers. Datoria si onoarea erau in regula, dar iubirea era pentru poeti. De?i Liao Sifu era taoist, inca era rezervat in acest sens; un lord bri-tanic ar fi fost mandru de tinuta sa si probabil i-ar fi spus ca "jumatatea lui de zambet" era in regula.
John era produsul epocii moderne si, in acelasi timp, era chinez; gandurile si sentimentele lui fusesera influentate de stimulii multiculturali si de raspandirea informatiilor apartinand civilizatiei Occidentale. Ca atare, putea lua in calcul multe optiuni ce ar fi putut fi considerate "comportament social corect". Liao Sifu ii spusese ca va muri in curand si ca va pleca in China ca sa-si vada casa pentru ultima oara. Cum sa-i spuna ba-tranului ca il iubeste, ca ii fusese ca un tata? Sa o spuna

deschis era inacceptabil. Poate ca momentul acesta era una dintre ultimele ocazii pe care le avea ca sa exprime aceasta iubire.
"Ti l-as da tie, Liao Sifu", ii spuse profesorului, cu afectiune.

111

Dumnezeule, gandi profesorul.
Cum sa-l invat pe baiatul asta ca trebuie sa se ridice deasupra propriilor lui emotii, deasupra a ceea ce ii place si ce nu-i place, sa serveasca universul ca intreg?
Cum sa-l invat ca iubirea adevarata vine din cer, ca omul ca fiinta nu poate decatsa se apropie de aceasta esenta Trebuie sa puna omenirea deasupra dorintelor si preferintelor lui personale!
Intr-o clipa, Liao Sifu stiu ce avea de facut si isi intari inima ca sa actioneze.
Batranul se misca exact ca un abur, iar lovitura lui fu puternica; il palmui pe John peste fata cu asa o forta, ca tanarul fu aruncat de-a latul incaperii. Liao Sifu statea in picioare, aparent furios pe elevul sau.
"Pentru ca ai vorbit cu inima, nu cu mintea, te voi ierta de aceasta data", ii spuse lui John. "Te-am lo-vit ca sa iti amintesti de asta toata viata ta. Adevarul este ca, daca ar exista intr-adevar o astfel de doctorie, noi trei ar trebui sa ne luptam unul cu altul pentru dreptul de a o bea, caci viata este cea mai de pret comoara dintre toate si nimeni nu o abandoneaza asa, de buna voie. Faptul ca doctoria a aparut in palma ta, inseamna ca este destinul tau sa o bei; ca urmare, tu trebuie sa o bei, nimeni altcineva. Pune-te pe tine in ordi-nemaiintai si apoi ii poti ajuta pe altii ! Intelegi?"
John dadu din cap, cam intepat. Intr-adevar, nu avea sa uite lectia niciodata.

Puterea

N-am putut sa dorm in noaptea aceea. Cu cat ma gan-deam mai mult sa scriu o carte> cu atSt imi dadeam seama ce mare problema ar fi asta. Proiectul ar trebui sa implice un text si tin documentar pe caseta video, imi dadeam seama - si asta nu era sarcina usoara.
Cum sa convingi oamenii ca ceea ce vad e real?

112

Aproape toata lumea s-ar gandi ca e un true facut cu efecte speciale, de acoliti indatoritori. Eu eram om de stiinta - inginer, pentru numele lui Dumnezeu, si aveam un dispret innascut pentru aiureli si pentru tot ce era nefundamentat. Da, vizionam si imi placeau Dosarele X, la fel ca oricui, dar ceea ce ma interesa in primul rand era realitatea, nu fictiunea.
"Stii, chiar nu cred ca ar fi o idee a?a de buna, cu cartea", i-am spus lui John, dupa cateva minute de gandire (spre regretul meu). Rationam: un asemenea efort ar avea multe repercusiuni si ar fi dificil de inclus in plan toate situatiile neprevazute. Principala mea ingrijorare era cum sa pro-tejez intimitatea profesorului meu. Pe de alta parte, chiarvo-iam ca informatiile pe care le capatasem sa devina cunoas-tere stiintifica publica - daca nu pentru altceva, macar pentru a-i feri pe oameni de adevaruri false.
Ideea imi veni in miez de noapte si ma lovi ca o tona de caramizi; m-am trezit surescitat.Stiam cum sa o fac! Abordarea imi venise in somn. John isi va realiza cartea, iar oame-nii isi vor da seama ca lumea nu era un loc atat de plat si de cenusiu pe cat o facea societatea noastra materialists.
John era si el om de stiinta; doar ca era un alt felde om de stiinta. E adevarat ca era un personaj din legendele si mi-turile chinezesti, dar asta era in regula. Stiam din tara mea ca multi savanti credeau, in secolul nouasprezece, ca Troia fuse-se un mit, pana ce Schliemann a inceput sa sape la Hisarlik In plus, multi profesori eminenti se opusesera vehement teo-riei ca micenienii fusesera greci, pana in 1952, cand Ventris descifrase Liniar B. Toti acei oameni se inselasera, iar putinii visatori care indraznisera sa li se opuna, avusesera dreptate. Chiar si in zilele noastre, comunitatea academica tinde sa pri-veasca cu neincredere si sa elimine tot ce iese din normele lor. Inchizitia il arsese pe Giordano Bruno pe rug in 1600, pentru ca acesta insistase ca Soarele si nu Pamantul se afla in centrul sistemului solar. Ma intrebam daca societatea stiintifica recu-hoscuta va incerca sa ma arda si pe mine pe rug.
113

Nu conteaza, ma gandii. Giordano Bruno era un italian cinstit; eu eram un grec siret si voi folosi un cal troian ca sa le daram zidurile.
John era material de legenda, adevarat, dar era real, la fel cum si Troia era reala, la fel cum si grecii micenieni au existat cu siguranta.
La urma urmei, ce era stiinta? Abordarea noastra occidentals se baza pe doua premise majore; observatie atenta si obiectiva si rezultate care pot fi reproduse. Atata vreme cat respectam aceste doua criterii, puteam fi pus la indoiala, dar niciodata contestat serios.
De fapt, eram sigur ca John nu avea nici un fel de che-mare sa mearga pe la toate universitatile si sa faca demon-stratii pentru profesorii de acolo; nici nu voiam ca el sa faca asta. In orice caz, exista un precedent pentru ceea ce voiam eu sa fac. In 1978, in Serengeti fusesera descoperite

urme de Laetoli. Erau vechi de trei milioane si jumatate de ani si dovedeau clar ca hominizii la acea vreme mergeau vertical, la fel - daca nu mai bine - ca omul modern. Urmele de picior fusesera lasate intr-o cenusa vulcanica ce reaparuse la suprafata dupa milenii de eroziune; erau foarte fragile si nu pu-teau fi pastrate multa vreme. Pentru a le inregistra, echipa de oameni de stiinta a facut cu atentie mulaje de gips si fotografii. Ca sa le pastreze, le-au ingropat iar adanc in nisip, cu rezultate dezastruoase. Nisipul pe care il folosisera era eel pre-ferat de vegetatia africana locala, astfel ca acum cresc sakci-mi in acel loc, iar radacinile lor cu siguranta distrug chiar urmele pe care cercetatorii au cautat sa le protejeze. Chiar si asa, s-au scris sute de documente si de analize pe baza mulajelor de gips si a fotografiilor. Si, pana la urma, cati cercetatori au vazut urmele cu ochii lor? Poate mai putin de o duzina. Cu toate acestea, nimeni nu s-a indoit ca urmele existau (sau cel putin ca existasera) - pur si simplu, pentru ca prezenta lor putea fi confirmata prin redeschiderea santierului.
Abordarea de gen "inregistreaza si apoi ingroapa" era

una obisnuita pentru arheologi si in Grecia mea natala. Tara era locuita de cinci mii de ani si existau ruine peste tot; cu greu puteai sa sapi in pivnita cuiva, fara sa dai peste ceva. Ca atare, atunci cand se construia o cladire - in primele faze ale constructiei - daca se descoperea ceva, erau chemati arheo-logii; de obicei, acestia doar faceau fotografii si autentificau locul, il acopereau cu o rasina protectoare si apoi dadeau drumul la lucrarile de constructie in continuare.*
*** Am vazut un caz cind un antreprenor de constructii a fost atcit de incantat de mozaicul roman descoperit, incat l-a facut parte din intrarea principala a cladirii, sacrificand suprafata unui intreg apartament pentru asta. Bine a facut! L-a costat ceva, dar s-a dovedit a fi un om de cultura.**

De obicei, erau suficienti martori in jur, incat nimeni sa nu puna la in-doiala existenta locului ingropat, sau sa suspecteze pe cine-va ca ar fi inventat totul.
Ma rog, stiam ca mii de oameni il vazusera pe John si puteau sa depuna marturie in fata tribunalului pentru capacitatile acestuia. Chiar si el putea face o demonstratie la orice moment - daca alegea sa o faca. Mi-am dat seama ca tot ce aveam de facut era sa inregistrez puterile ltd si pe cele ale stu-dentilor sai in fata unui grup de martori de incredere si astfel sa am tot ce imi trebuie. Lucrul important era sa aleg cu atentie martorul pe care nimeni sa nu indrazneasca sa-l contrazica.
Eram asa de surescitat, incat, in dimineata urmatoare, am dat fuga la el acasa neinvitat, fara sa-i fi dat un telefon inainte. O gafa - si de altfel un lucru pe care nu-l faceam de obicei. Era ora zece si John inca mai era in pijamale. Arata de parca l-ar fi lovit un camion.
"N-am putut sa dorm azi noapte", spuse. "Mi s-a stricat aerul conditionat in dormitor"
Si-a turnat o ceasca de cafea si eu am inceput sa rad; nu m-am putut abtine! John Chang, omulcontrastelor, gan-dii. Acest lenes care se trezea tarziu era yoghinul care isi putea opri inima la dorinta si care petrecuse o data opt zile in

meditatie totala, abia respirand, cu semnele vitale a tat de slabe, incat un doctor l-ar fi pronuntat mort.
Mi-am dat seama atunci cat de important era acest om pentru omenire; era pentru prima oara in istorie cand exista o astfel de fiinta omeneasca. Iata o persoana care, pe de o parte, putea sa fie sufletul unei petreceri, daca voia, putea sa petreaca zile intregi uitandu-se la fotbal sau sa faca afaceri Internationale pe poturi mari, cu produse industriale; pe de alta parte, aceeasi persoana era la fel de fericita in salbaticie, purtand haine simple de bumbac si insensibil la caldura sau la frig. Iata un om care putea sa ucida un urs cu un pumn, un om care isi petrecuse doi ani traind intr-o pestera izolata in munti, practicand meditatia (supravietuind cu radacini si plante), un om care vorbea cu spiritele si vindeca paraliticii. Cu adevarat un om din amandoua lumile. "Stiu cum sa fac sa scriu cartea ta", am spus. Imi arunca o privire. La acel moment era mai interesat de cafea. I-am prins gandurile: De ce nu te duci undeva sa te joci baietas.
Am afisat un zambet si mai larg si, brusc, nu s-a putut abtine sa rada cu mine,
"Bine, spune-mi", zise. I-am spus, prezentandu-i abordarea mea. Era morocanos. "Inteleg,/, spuse. "Stii ca pot sa fac de-monstratii doar in fata elevilor sau a pacientilor."
" Asta ar fi o piatra de incercare, dar o sa vad ce pot sa fac"
"Si nu pot sa castig bani din demonstratiile mele. Daca ma filmezi facand o demonstratie, nu voi putea sa castig un ban din asta. Aminteste-ti de legamantul meu."
"Ei bine, doneaza banii in scopuri caritabile" Imi arunca o privire patrunzatoare. Ii placea ideea. "Stii", spuse, sorbind din cafea, "intotdeauna mi-am dorit sa construiesc un orfelinat." John se indrepta si ma privi din nou cu interes. "Nu ca as crede ca se va vinde", continua el. "Nei Kung a fost intotdeauna pentru cei putini. Chiar iti imaginezi un om mediu practicand ore in sir in fiecare zi? "

"Nu"; am raspuns eu, "dar omul mediu nu studiaza

116

nici fizica nucleara. Asta nu inseamna ca nu exista centrale nucleare."
Zambi si isi sorbi cafeaua. "Sa speram ca exemplul tau nu e cel potrivit si ca nei kung nu va avea aceeasi soarta ca si energia nucleara."
"Vrei sa spui, ocazia ca el sa fie folosit in scopuri distructive?"
"Da."
"Nu cred. Nu daca totul este deschis, pe masa si la dispozitia intregii omeniri. Principala mea grija este sa-ti protejez intimitatea"
"Nu te ingrijora de asta, Kosta"
"Adica, vor veni reporteri din toata lumea si te vor hartui"
"Nu pot sa intre la mine in casa daca nu ii las eu, iar daca sunt prea enervanti si nepoliticosi, o sa-i gonesc."
Brr m-am gandit. John era un om pus pe glume tot atat de mult pe cat era si paranormal; mi-era mila de bietul ziarist care ar fi mers prea departe, anticipand o exclusivitate. "Si, de asemenea, vei fi asaltat de mii de oameni bolnavi care isi cauta leacul."
"Nu-mi vei pune si adresa, nu-i asa?"
"Nu, bineinteles ca nu"
"Bine. Atunci daca oamenii aia pot sa ma gaseasca, inseamna ca asa e karma lor si va fi bucuria mea sa-i tratez, asa cum a fost intotdeauna."
John vedea cam zece pacienti pe zi, de obicei in timpul diminetii. Voiam sa fiu sigur ca intelegea ca numarul ar pu-tea creste la cincizeci pe zi - si i-am spus asta.
Ramase netulburat.
"Am analizat toate astea dinainte, Kosta. Nimic din ele nu are importanta. Principala problema va fi cu chinezii, care ar putea veni sa ma provoace."
"Poftim?", am spus eu stupefiat.
"Exista in China cel putin zece maestri ca si mine" zi-

117

se el. "Unul dintre ei, sau chiar toti, vor dori sa vina si sa ma provoace"
"De ce? Pentru ce naiba ...?"
"Pentru ca asa e traditia"
"Trebuie sa fie o gluma!"
Era randul lui John sa se amuze; eu ma infierbantam.
"Nu trebuie sa-mi reprosezi mie, Kosta", zise el. "Eu te inteleg pe deplin. Dar mi-ai aratat in repetate randuri ca, de fapt, nu intelegi cultura chineza. Din pacate, noi chinezii suntem, in cea mai mare parte, rasisti si etnocentrici. Exista sansa ca multi maestri de kung fu sa ia ca pe un afront fap-tul ca noi dezvaluim adevarul din spatele stiintei ezoterice chineze si ca il punem sub observatia Occidentului. Acum, vezi tu, asta chiar nu conteaza, caci multi dintre cei insultati probabil nu cunosc ei insisi adevarul exact. De asemenea, in China exista o traditie culturala conform careia un maestru de kung fu poate provoca im alt maestru, pentru a determi-na care este stilul cel mai puternic; multi specialisti in arte martiale nu-si pun intrebari cu privire la asta, ci doar urmeaza traditia, fara ezitare. Vezi tu, asta se asteapta de la ei.
Unul dintre visele mele este sa pot sa merg la chinezi si sa le arat cinci elevi care au incheiat Nivelul Patru - cate unul din fiecare rasa umana. As vrea chiar sa merg si mai departe si sa pun cate un astfel de om in fiecare tara, daca pot. Ca si tine, cred ca este vremea ca omenirea sa avanseze si sa lase in urma limitarile trecutului. Dar exista oameni in China care, fiind formati in maniera traditionala, au alte credinte decat ale mele. Unii dintre ei sunt cu mult mai puternici decat mine; acestia sunt cei de care nu trebuie sa te temi, Kosta. Eu nefiind o amenintare pentru ei, ei nu vor face nimic impotriva mea"
"Ca atunci cand Liao Sifu, care era la Nivelul Patru-zeci, l-a atacat pe domnul Lim, care era la Nivelul Cincizeci si Unu", am spus eu. "Lim doar s-a scuturat de el."
"Da", spuse el, "pentru ca era ca un copil care ataca un

118

barbat, intelegi? Adevaratul pericol vine de la cineva care este cu cinci nivele mai sus sau mai jos decat mine, pentru ca o sa vrea sa lupte. In cazul acesta, totul se reduce la tehnica marti-ala, nu la niveluri de putere." Lua o inghititura de cafea. "Unul dintre noi va trebui sa moara", adauga moale.
Ba pe naiba, mi-am zis. Esti prea de pret pentru omenire, ca sa riscam. "Cum poate sa fie cineva atat de avansat", am spus, "si totusi atat de prost?"

"Nu fi asa de iute la judecata", zise el. "Cei mai multi dintre acesti oameni traiesc in zonele salbatice ale Chinei si nu au nimic de-a face cu epoca moderna. Ei nu cunosc nimic altceva, in afara de traditia lor"
M-am gandit la serialul Highlander, duelul nemuritorilor capata viata... ce prostie! In clipa aceea intra in incapere unul dintre elevii lui John. Se descaltase la intrare si auzise esenta conversatiei noastre.
Il cunosteam. Era un elev de Nivelul Trei, un fost ma-estru kung fu din stilul "Calugarita in Rugaciune" si un luptator destul de bun.
"Si de ce esti atat de impotriva luptei onorabile?", intreba el.
"Pentru ca lupta de dragul luptei e o tampenie!" aproape ca am strigat eu. "Uite, noi grecii am renuntat la prostia asta, dupa razboiul Troiei, acum mai bine de trei mii de ani! De asta am si inventat Jocurile Olimpice; eram obositi sa ne vedem cei mai curajosi barbati ucigandu-se unul pe altul, doar ca sa dovedeasca cine e mai bun luptator."
"Si daca eu te-as provoca?"
"La o lupta pana la moarte?"
"Nu neaparat"
"As lupta din spirit de competitie, iar interesul meu primordial ar fi ca nici unul dintre noi sa nu fie ranit. As prefera sa pierd decat sa te ranesc, spre exemplu"
Ceea ce spusesem nu era adevarat; uram sa fiu provocat la fel de mult ca si el si as fi sarit la momeala ca orice alt

specialist serios al artelor martiale. Chiar ranisem cativa oameni in acest fel. Dar era adevarat ca, dupa fiecare astfel de intamplare, imi era rau la stomac, iar la acest moment eu reprezentam un punct de vedere, nu propriile mele greseli.
"Si daca te-as provoca la o lupta pana la moarte?"
"Pentru ce? Doar ca sa vedem cine e luptator mai bun? Eu as considera asta ca pe un act de razboi si as porni impotriva ta cu tot ce as avea. Adica, as folosi tehnologie si chimie si tehnici moderne, pana te-as ucide. Te-as impusca in timpul noptii de la doua sute de metri distanta cu o pusca cu luneta, daca as avea ocazia; am fost pregatit sa fac asta"
"Si daca am avea o divergenta personala, tu si cu mine. Una serioasa?"
Am devenit agitat; ma prinsese. Eram in totalitate pentru duel si eram profund dezamagit ca duelul era ilegal. Dupa parerea mea, duelul fusese scos in afara legii de clasele conducatoare in secolul trecut, pentru a impiedica uciderea pe campul de onoare a progeniturilor lor din ce in ce mai flescaite. Incercam sa-i conving pe altii, insa, ca lupta pe viata si pe moarte, dusa doar pentru a vedea cine e luptator mai bun, era o tampenie imensa.
De ce sa te bati cu el, cand, de fapt, puteti deveni prieteni si merge la o bere impreuna?
"Atunci ne-am lupta fata in fata", am bombanit.
El rase. "Voi, grecii, aveti in Orient reputatia unor razboinici neinfricati - atat in vremurile trecute, cat si in cele moderne. Ai tai si-au castigat onoarea in Coreea, spre exemplu"
"Da, fir-ar sa fie, pentru viata si pentru patrie si pentru a-i proteja pe cei inocenti, dar nu doar de dragul rahatului astuia! Niciodata!"
John fu nemultumit de izbucnirea mea; se ridica din scaun si se indeparta. Cand se intoarse, ma calmasem.
"Iti poti imagina", l-am intrebat, "cum ar fi daca patru sau cinci oameni ca tine ar putea sa lucreze impreuna in armonie, ceva ca un fel de universitate Occidentala, ca un cen-

tru de cercetare,* decat sa se lupte intre ei?
* De fapt, mai mult ca un fel de biblioteca sau de academie in sensul alexandrian, decat ca o universitate moderna.
" Iti poti imagina cum ar fi sa impartasesti idei si experience cu un om ca tine?"

"Eu am vrut sa fac asta; vrei sa convertesti convertitul, Kosta", zise el moale. ;/Am mers de doua ori in China, cau-tand oameni ca mine, sperand sa gasesc un frate de invata-tura. De doua ori am esuat."
"Dar acum ?tii de existenta lor?", am intrebat.
"Da", zise el. "Stiu ca exista cu siguranta doi si pot sa mai simt inca opt. Cred ca exista eel putin zece."
Se lasa pe spate in scaun. "Acum cativa ani," zise el, "trei din elevii mei de Nivelul Trei au mers in China si au pe-trecut acolo o luna, cautand practicanti de Nei Kung. Au cau-tat peste tot, Kosta; in centrele Taoiste, la templul Shaolin, in marile orase. N-au gasit nimic - dar nimic. In sfarsit, in ziua dinainte sa piece, un negustor din Beijing le-a spus: ,Hei, aud ca sunteti in cautare de maestri de Nei Kung. Ei bine, sa fiti in parcul cutare, la ora patru dimineata. Exista un batran care vine acolo si practica Tai Chi Chuan; el e un mare Maestru."

Asa ca s-au dus la locul mentionat si s-au ascuns in tufisurile din apropiere. Exact la ora patru, un batran aparu si incepu sa isi faca exercitiile de Tai Chi. Cand si-a terminat forma, s-a dus la un bolovan mare (mi-au spus ca era inalt de un metru) si si-a trecut mana peste el. Apoi s-a dat la o parte si, de la o distanta de zece metri sau mai mult, l-a lovit cu chi Bolovanul a crapat in doua. Elevii mei s-au strecurat afara si au ingenuncheat, cerandu-i permisiunea sa-i vorbeasca, dar el i-a ignorat si s-a indepartat; n-au indraznit sa-l opreasca. Desigur, stiuse tot timpul ca se aflasera acolo si, pur si simplu, a vrut sa le transmita ca ei nu erau nimic, ca abilitatile lor erau acelea ale unor copii."

"Sifu", l-am intrebat, "oamenii astia inteleg configura-

121

tia in care se afla lumea si ce ne asteapta? Stiu ce contributie pot sa aiba, stiu ca, poate, cu ajutorul lor am putea inlatura dezastrul ce ameninta intreaga rasa umana?

Voi, cei zece care ati ramas, trebuie sa colaborati!"

"Kosta, visator inocent", spuse el. "Si te astepti sa ne intalnim cu totii, sa devenim dintr-o data buni prieteni si sa cream o noua stiinta din traditiile trecutului?"

"De ce nu? Sunteti atat de putini ramasi, incat fiecare dintre voi e pretios peste masura. De ce sa nu creati o noua stiinta? Stii, ca si Jedi in Razboiul Stelelor, al lui George Lucas, care a combinat tehnologia cu maiestria interioara. Ce e mai bun din amandoua lumile, Sifu."

Zambi politicos. "E un vis frumos, Kosta", spuse.

"Din pacate, nu eu sunt cel pe care trebuie sa-l convingi."

"Vrei sa stii in ce cred eu?", il intrebai.

Spre necazul meu, amandoi oftara. "Nu sunt sigur," rase John.

"Dar nu cred ca ni se va oferi vreo sansa, in orice caz."

"Cred ca omenirea s-a dezvoltat pe doua carari diferite", am spus. "In Occident am mers pe o abordare yang si ne-am intors inspre afara. Ne modificam si catalogam mediul inconjurator, pentru ca el sa corespunda dorintelor noastre. Stiinta noastra este o stiinta yang, vietile noastre sunt vieti yang. In Orient ati urmat o abordare yin si v-ati intors spre interior. Voi modificati si antrenati fiinta umana - atat mintea, cat si corpul acesteia - ca sa devina puternica si completa in mediul pe care natura deja l-a creat pentru voi, ca sa isi atinga potentialul deplin, fara a altera nimic. Ambele abordari- atat cea orientala, cat si cea occidentala, se refera la cultivarea puterii, dar pentru ca fiecare a urmat linii diferite, nici una dintre abordari nu este corecta sau completa, in sine. Ei bine, a venit vremea ca yin si yang sa fie impreuna, ca la Nivelul Patru. Este vremea ca omenirea sa dezvolte yin-yang kung."

Mai voiam sa le spun atatea lucruri, dar bariera lingvistica ma impiedica. Intuitiv, am stiut ca intelesesera esenta a ceea ce spusesem, dar voiam cu disperare sa discut cu ei

122

detaliile.

Noi merseseram prea departe in Occident; era momentul ca oameni ca John, ultimii reprezentanti adevarati ai polului opus al dezvoltarii omenirii, sa ne salveze pe noi de noi insine.

Procesul industrial a fost, cu siguranta, si o binecuvantare, dar si un blestem pentru rasa umana. EI ne-a permis sa atingem noi culmi ale dezvoltarii tehnologice. Pe de alta parte, separand mestesugarul de produsul sau, incepuse cea ce avea sa fie un lung proces de separare a oamenilor unii de altii - si a oamenilor de lumea din jur.

In esenta, atat procesul industrial, cat si economia de consum isi aveau bazele in procesul de izolare, de separare.

Fiecare individ isi juca micul sau rol: doar cei din straturile superioare ale societatii puteau sa le adune pe.toate laolalta.

Pe cand Orientul- si in special Taoismul - era intemeiat pe sinteza, individul isi gasea puterea in unitatea sa cu lumea. Adevaratul Taoist nu construia ziduri intre sine si lume - umana sau de alta natura. Trebuia sa invatam asta, inca o data.

Era momentul. "Asculta", spuse John cu blandete. "Toti abordam viata intr-un mod care dezvaluie cine suntem cu adevarat. Nimeni nu este niciodata mai presus de asta. Uneori ne testeaza chiar viata insasi, punandu-ne slabiciunile sub reflector. "

Practicantii sistemelor de kung fu nu sunt nici ei scutiti de asta: uneori circumstantele ne atrag in batalii unii impotriva altora: asta e karma noastra, daca vrei. Oamenii astia - nu sunt rai,
Pur si simplu, asta e modul in care ei se testeaza pe sine. Poti sa intelegi acet lucru? "

Ma gandeam in contmuare la serialul Highlander. "Iti inteleg cuvintele", am spus, "dar nu sunt de acord cu acest mod de a rationa."

"Interesant", spuse John dintr-o data; se ridica si se indeparta.

"Stii" spuse celalalt barbat, pe un ton conspirativ, "si John obisnuia sa provoace oameni si sa fie provocat de oameni - o facea tot timpul cand era mai tanar.

123

S-a luptat intotdeauna; niciodata nu a refuzat o provocare. Eu sunt un exemplu. Eu practicam si predam stilul Calugaritei: l-am infruntat pe John, pentru ca nu credeam povestile despre el.
M-a batut si de atunci am devenit elevul lui."
Ce s-a intamplat?" "Tu ce crezi? Este imposibil sa te lupti cu cineva care are o astfel de putere.
Pentru el, a fost ca si cum s-ar fi luptat cu un bebelus."
"Dar nu te-a ranit,"
"Bineinteles ca nu"
Vrei sa auzi povestea unei provocari tipice?" .
" Bineinteles!"
John plecase in Statele Unite, in California, pentru ca auzise ca in comunitatea chineza de acolo existau oameni care stapanisera chi-ul. A cautat peste tot si nu a gasit nimic.
In sfarsit, a gasit un tip in San Francisco, unul care era maestru de Chi Kung.
John i-a cerut sa vada o demonstratie. "Ei bine, omul a luat doua vase de lut, cate unul in fiecare mana si apoi le-a strans, expirand cu forta. Cele doua vase s-au spart in bucati. Omul s-a uitat la John; John n-a spus nimic. Atunci omul a luat un cui si I-a bagat In tablia unei mese, impingandu-I cu pumnul. Nici acum John nu a spus nimic. In sfarsit, omul a cerut unui elev al sau sa ii aduca un cutit mare si a stat acolo, facand forma Chi Kung numita "Camasa de Fier", pe cand elevul il ataca cu cutitul. Elevul nu a reusit sa-l taie. "John s-a intors catre unul dintre elevii sai, pe care ii luase cu el, si I-a trimis cu o treaba. Apoi i-a vorbit maestrului de Chi Kung. Ai terminat?', I-a intrebat John.
Da, a raspuns omul, cu ceva intarziere.
"Bine. Ai niste monezi? " Monezi? Ce fel de monezi?' .
"O, orice fel de monezi sunt bune. "
Omul ii dadu doua monezi de un sfert.

124
John Ie puse in centrul palmelor si stranse. Apoi Ie dadu inapoi omului, indoite la jumatate.
Cand omul a vazut monezile, aproape ca i-au iesit ochii din orbite.
"Ai un bat chinezesc ? ", intreba John. Omul ii gasi un bat si John il impinse in si prin tablia mesei cu palma, chiar langa cui. Maestrul de Chi Kung ramase tacut, Apoi elevul lui John se intoarse: reusise sa gaseasca un brici cu lama dreapta, la un magazin de tacamuri din apropiere. John ii dadu briciul maestrului de Chi Kung si ii ceru sa-l taie. In orice loc dorea. Omul incerca din rasputeri, dar nu reusi sa-l raneasca pe John, chiar daca, in final, si-a angajat in asta toata puterea si toata emotia.
"Si ce s-'a intamplat dupa aceea?", am intrebat.
Nimic. Omul pierduse concursul."
Si a devenit elevul lui John?"
"Nu. Era prea mandru."
"Stii de ce a pierdut omul acela?", intreba John dintr-o data, din spatele nostru. Se furisase in tacere si asculta. Pentru ca avea numai chi yang?", am raspuns eu. "Asa este. Era un practicant devotat, dar nu avea toate informatiile necesare. El facea Chi Kung, dar nu Nei Kung.
Poti sa te antrenezi o viata si sa nu ajungi nicaieri, daca antrenamentul tau nu este corect.
Nu conteaza cat de mult te antrenezi; conteaza doar cum te antrenezi; in orice moment la care practici." . "Pentru noi, in Occident," am spus eu, "meditatia este dificila."
"Da", spuse el. "Este greu sa stai linistit in vremurile noastre, dar linistea este, in final, cheia succesului. Suntem suprastimulati de mediul nostru.
E greu sa va mentineti gandurile in momentul prezent(acum si aici), nu-iasa?
Mereu va uitati in fata, in spate, va Ingrijorati de una, va infuriati de alta.
Trebuie sa va aduceti mintea unde va aflati acum - nu unde ati fost, sau unde vreti sa fiti."
"Si cum fac asta?"

125
"Nu pot sa-ti spun. Fiecare isi gaseste calea."
Minunat, mi-am zis. Sper sa reusesc intr-o zi.
L-am intrebat, "Sifu, Nivelul Patru se completeaza strict prin meditatie, nu?"
A "Da": spuse el. "Meditatia este cea mai importanta. Cand meditezi, iti echilibrezi mintea constienta cu cea subconstienta. In aceste vremuri am ajuns sa ne ignoram sistemul limbic, trunchiul cerebral si ne concentram doar pe partea anterioara a creierului si pe logica simpla. Dar asta nu este ceva natural si ne limiteaza capacitatile. Este ca si cum ar folosi doar o mana, cand ai la dispozitie doua."
"Dar cum se poate sa nu fim afectati de tot stresul si de graba din vietile noastre?", am intrebat."
"E greu .. Trebuie sa faci alegeri constiente cu privire la stilul tau de viata. De exemplu, ca sa ajung la Nivelul Patru, eu am plecat de acasa si am petrecut un an de zile in jungla, Am facut asta, ca sa ajung la o stare de calm total. Am revenit la primitiv; asta e cel mai important. Mintea ta

trebuie sa fie extrem de linistita, pentru ca yang si yin sa se alature, Eu am reusit sa termin Nivelul Patru intr-un an dupa ce am terminat Nivelul Trei, sa stii."
"Si cum a fost?" "Efortul te face foarte slab - poate mai slab decat cand ai inceput sa te antrenezi. Iti "ademenesti" cei doi centri sa se impreuneze ca doi iubiti, pozitivul si negativul. Prima oara cand am reusit si s-au intalnit, puterea a fost atat de mare incat am lesinat, dupa cum ti-am mai spus. Dar cartea pe care mi-o daduse Maestrul meu despre puterea interioara spunea: ,ignora durerea. Nu te concentra pe ea; daca te concentrezi pe ea, aceasta va devenii de nesuporat.
Am urmat acel sfat dar nici data urmatoare cand am incercat, nu am putut sa suport.
Abia la a treia incercare am reusit sa apuc puterea si sa ma tin de ea vreme de zece minute. Atunci a fost a mea."
"Si atunci ai devenit cum esti acum?" Rase. "Bineinteles ca nu Kosta, inca mai aveam de pro-

126

gresat. Stii, cand esti la Nivelul Patru, trebuie sa auzi si sa te lupti cincisprezece minute ca sa faci puterea sa iasa. Am inceput sa o folosesc doar cand am terminat Nivelul Cinci.
"Deci ai bateria in stomac, dar mai ai de legat cablurile. "Bineinteles! La inceput, cat de puternic esti, depinde de cat de muite cabluri esti in stare sa legi."
La inceput .
Da. Dupa aceea, pe masura ce mergi mai departe, devine mai complicat."
Dar cand cineva termina Nivelul Patru este hsien, " nu-i asa. Este nemuritor?"
"Nu, dupa parerea mea. Eu cred ca cineva. trebuie sa treaca de Nivelul Treizeci, ca sa fie considerat hsien. Am vrut sa intreb de ce, dar mi-am dat seama ea John nu avea chef sa continue conversatia. Fiul sau, John, ne salva din situatie: veni si-l provoca pe tatal sau la un joc de ping-pong. John nu putea niciodata sa reziste unei provocari.

127

CAPITOLUL AL VII-LEA
YIN si YANG

Titani in ai carui ochi nemuritori,
Suferintele muritorilor, vazute in trista lor realitate,
Nu erau ca acele lucruri ce zeii le dispretuiesc
Care-ti fu recompensa pentru mila?
O tacuta suferinta, intensa: stanca, vulturul si lantul.
Toate, pentru ca cel mandru sa simta durerea ...
George Gordon, Lord Byron, Prometheus

Andreas era un australian de origine poloneza, cu toata exuberanta si deschiderea unui australian tipic - o versiune mai tanara a lui Paul Hogan, daca vreti.
Era un frate de invatatura: ne intalniseram in Java, la casa lui Chang Sifu, intr-una din calatoriile mele acolo. A te afla in preajma lui Andreas insemna sa te gasesti in preajma neincetatului sau potop de bere si tigari; de obicei era distractiv. Si Andreas, la randul sau, ii Intalnise pe Chang Sifu in conditii prea bizare ca sa fie o simpla coincidenta - il cautase vreme de noua ani dupa ce vazuse Inelul de foc. Sub indrumarea profesorului nostru am trecut impreuna prin multe experiente ciudate si faceam schimb de impresii, ori de cate ori aveam ocazia. Acum ne aflam din nou pe drum spre ferma de creveti, intr-o dubita ce mergea cu viteza, in timp ce John, se tocmea

128
cu soselele din Java, cu flerul sau obisnuit.
Cu noi se mai afla si Handoko, un chinez de asemenea frate de invatatura, un bun prieten si translatorul nostru de nadejde pentru Chang Sifu, atunci cand discutia devenea prea "profunda pentru engleza conversationala.*
[* Handoko este prezent in toate conversatiile profunde din aceasta carte; doar ca, pentru rapiditate, contributia sa a fost indepartatii.. Multe dintre principalele idei filosofice sunt ceea ce mi-a tradus Handoko din ceea ce imi spunea (si mie si altora) Chang Sifu in limba chineza.]

Handoko avea o problema la piciorul drept, o afectiune neurologica congenitala ce ramasese nevindecata pana ce ii intalnise pe Chang Sifu, cu multi ani in urma.
Ca urmare a tratamentului continuu, piciorul sau se recupera; nervi ce fusesera adormiti vreme de treizeci de ani reveneau la viata. Era incredibil sa vezi asa ceva. De fiecare data cand imi vizitam profesorul, vedeam ca piciorul prietenului meu devenea din ce in ce mai puternic, muschii din ce in ce mai pronuntat iar circumferinta coapsei sale, odata atrofiata si flescaita, era mai mare si mai puternica de fiecare data. Sifu ne amuza cu un flux continuu de povesti despre tineretea sa, despre antrenamente, despre profesorul sau. Ne promisese si o demonstratie neobisnuita pentru

seara aceea: una prin care avea sa ne arate cum erau, de fapt, cele doua forte opuse, yin si yang; cu totii eram incantati de calatorie si nerabdatori sa vedem spectacolul.
Chiar Sifu ne invitase la ferma de creveti, iar asta era un lucru neobisnuit in sine; de obicei, doar ne spunea sa-l asteptam pana se intorcea.
Terminasem Nivelul Unu si incepusem Nivelul Doi; cele mai grele etape se asterneau in fata mea. Pana atunci nu ma antrenasem serios, ci mai degraba de complezenta. O serie lunga de probleme personale - de la moartea. tatalui meu din cauza unui cancer la plamani si pana la un sir de probleme financiare -mi-au lmpiedicat serios antrenamentele. La aceste probleme se adauga si faptul ca pana atunci reusisem

sa citesc tot ce se scrisese in englezeste despre Nei Kung, Chi Kung si Taoism; multele teorii si metode prezentate imi creasera o stare de mare confuzie si ma facusera sa investesc mult efort. Nu demult (doar de curand) incepusem sa inteleg cele doua idei pe care profesorul meu Ie avansase inca de la inceput.
Prima era ca, desi profesorii din linia lui veneau din centre taoiste si multe dintre teorii se structurau pe principiile taoiste, profesorul meu nu era cu adevarat un taoist.
Si a doua, ca existau tot atatea metode de Nei Kung si Chi Kung, cati maestri chinezi sunt.
Cu siguranta, nimeni nu ar trebui sa incerce sa avanseze luandu-se dupa carti. "N-o sa faci decat sa te incurci in felul acesta", imi spusese John. Aflasem ulterior ca, in ceea ce privea propriul meu antrenament, avusese dreptate.
Nei Kung si Chi Kung erau, in esenta, manifestari ale stiintei si filosofiei chineze; de-a lungul timpului, acestea adoptasera diverse abordari religioase, pur si simplu pentru a supravietui.
Insa eu, fiind om de stiinta prin natura mea, a trebuit sa Ie pun pe toate laolalta, din punct de vedere istoric si cultural, inainte sa urmez o anume cale. Dupa ce mi-am clarificat aceasta parte, am putut sa ma concentrez pe antrenament. Ne-am oprit la un restaurant de pe drum si am infulecat portii uriase de mancare invechita. Locul unde avea afacerea profesorul meu era in apropiere; se duse sa faca o treaba si ne lasa acolo. Am stat sa-l asteptam in fata unui pahar de Coca Cola calda. .
"Ce crezi ca o sa ne arate in seara asta?", intreba Andreas. Pronuntia lui era cam cum ar fi fost a lui Crocodile Dundee, dupa o saptamana de betie. Andreas incerca sa-mi arunce o tigara: degetele ii erau patate de nicotina.

"Cine stie. Ceva uimitor", am spus eu, facand o grimasa si aruncand eu delectare betisorul cancerigen intact intr-o galeata de gunoi. Eram obosit si intr-o dispozitie caustica. O problema la stomac ma facuse sa pierd vreo cinci kilograme; hainele imi atarnau ca niste zdrente.

"Ei, haide, Kosta. Nu mai fi asa morocanos: inveseleste-te nitel."
"Stii", ii zise Handoko lui Andreas, "Kosta e seniorul tau; trebuie sa i te adresezi intotdeauna cu respect."
"Pe naiba."
"Si mie la fel. Noi suntem mai mari, tu esti mai tanar - noi avem vechime."
Confucianismul inradacinat care ii lega pe toti expatriatil chinezi era o sursa nesfarsita de suferinta pentru noi, occidentalii; nu eram de acord cu aceasta etica si adesea asta ne crea probleme. Ca grec, desi credeam ca varsta trebuie respectata, stiam si ca existau o gramada de batrani prosti. Ideea de a ma ploconi in fata cuiva, doar pentru ca era mai in varsta (sau mai bogat) facea sangele sa-mi fiarba in vine.*
[* Bogatia si educatia merg mana in mana pentru expatriatii chinezi; conceptul pe care il avem noi in Vest, de clasa de mijloc foarte bine educata, nu este extrem de raspandit]

Trebuie sa intelegeti ca, in vreme ce noi, in Occident, gasim frecvent in literatura imaginea parintelui care moare pentru a-si salva copilul, in confucianism rolurile acestea sunt inversate; copilul este cel care moare indatorat parintelui. Pentru mine, era o filosofie straina si ciudata si nu ma mulam deloc pe ea. In anii care au urmat, dispretul pe care ii aveam pentru moralitatea confucianista avea sa-mi creeze probleme.
Andreas, pur si simplu, nu putea digera ideea ca eu eram senior fata de el.
Pustiul se infierbanta", am spus eu, si am inceput cu totii sa radem. "Sa-ti spun eu ce am vazut", i-am spus lui Andreas. "Anul trecut, John a vrut sa imi arate cum este yang-ul. Era noapte, Tocmai terminase de jucat ping-pong cu Johann, asa cum fac in fiecare seara. Sifu a luat mingea de ping-pong in mana stanga si a tinut-o in centrul palmei. Si-a deschis mainile si a tinut palma dreapta la o distanta de vreo saizeci de

131
centimetri. Brusc, in minge a inceput sa pulseze o lumina albastru-violet; facea un zgomot - ca un fel de ciripit de canar. Din minge sareau scantei alb-albastrui catre palma lui dreapta; erau ca niste fulgere in miniatura. A tinut mingea in sus pentru cateva secunde, apoi mi-a dat-o mie.
Nu era extrem de fierbinte, dar era calda. Mi-am facut numarul obisnuit si am taiat-o pe jumatate pe loc, lucru care a enervat pe toata lumea, pentru ca era ultima minge din casa si ei doreau sa-si continue jocul. Dar trebuia sa ma asigur ca nu erau nici un fel de circuite inauntru." .
"**Mari probleme in mica China** (**Big Trouble in Little**)**", zise Handoko, referindu-se la o scena asemanatoare de la inceputul filmului lui John Carpenter**.

Nota DM: filmul e poate vedea la adresa de mai jos:
Big Trouble in Little China Part 1
http://www.youtube.com/watch?v=VSve10RRWSA&feature=related

"Da", am dat din cap, dar mintea imi era in alta parte. Ma gandeam, asa cum facusem si in seara demonstratiei cu pricina, la lucrarile lui Wilhelm Reich din perioada anilor 1940 si 1950.
Reich spusese ca particulele fortei vitale necunoscute pe care o descoperise, pe care o numise "bioni de orgon", erau albastre. Era aproape culoarea pe care o avea chi-ul yang pe care-l vazusem cu ochii mei atunci cand profesorul meu il stransese in minge, cu forta intentiei sale. Iar chi era, in esenta, forta vitala.
Existau motive pentru care aceasta demonstratie fusese cea mai importanta dintre toate pe care le vazusem: ea definise natura chi-ului yang. In primul rand, suprafata mingii de ping-pong era facuta din plastic solid, fara pori, iar mingea in sine era goala.
Imediat l-am intrebat pe John daca putea reproduce demonstratia cu o bila de cauciuc, plina – raspunsul lui a fost negativ; pentru ca acest test sa functioneze mingea trebuia sa fie goala. Declaratia lui insa eIIUia ca nu asistasem la un fenomen de suprafata. Mai degraba, energia fusese transferata in interiorul mingii, unde stralucise ca un bee obisnuit, In sensul fizicii moleculare, asta insemna si ca energia pe care John o numea chi yang nu era nici particula, nici unda, ci ambele.

132
Eram convins ca demonstratia arata ca yang chi-ul era un fenomen solar, chiar asa cum mentionau clasicii chinezi. Wilhelm Reich a murit intr-o inchisoare federala, in 1957, in urma unei goane dupa vrajitoare a guvernului SUA, in timpul careia lucrarile si notitele lui au fost capturate. Daca el a descoperit chi-ul yang si a fost persecutat de structurile de putere de atunci, oare cine erau cei ce n-ar fi dorit ca astfel de cunoastere sa devina una obisnuita? Intrebarea asta m-a infricosat; ma nelinistea ceea ce urma sa infrunt, cand aveam sa ma apuc de cartea lui Sifu.

Posibilitatea ca chi-ul yang sa aiba culoarea albastra era importanta pentru mine, personal, si dintr-un alt motiv. De-a lungul istoriei, printre popoarele de pe malul Mediteranei era ceva obisnuit sa se poarte margele a!bastre sau talismane albastre, ca leac impotriva deochiului. Practica vine din timpurile neolitice si continua si astazi. Sa insemne oare acest lucru ca purtarea culorii albastre era, pur si simplu folosirea culorii yang, ca protectie impotriva puterii yin. Era o speculatie interesanta.

"Mana dreapta ii devenise complet yin, iar mana stanga era yang, astfel ca intre ele zburau scantei zise Handoko. Am dat din cap, inca gandindu-ma la Reich si la orgonul lui.
In seara aceea, stand pe o canapea, in biroul confortabil al lui John, noi trei invarteam pe toate partile problema naturii exacte a energiei yin si a celei yang.
Johnne-a privit fetele a comandat cafea pentru toti patru, apoi s-a asezat confortabil in scaunul de la birou; stia ca avea sa fie o conversatie lunga.
"Yin si yang", spuse el incet, "exista in lume. Ele sunt forte universale care se gasesc peste tot in natura, de la un capat al universului, la celalalt. Nu sunt doar concepte filozofice - ele sunt forte fizice efective, care pot fi experimentate si observate de oricine."
"De unde vine chi-ul yang?", am intrebat,

133
"El se afla in aer. Natura il creeaza, viata il foloseste. Toate lucrurile vii au atat chi yin, cat si chi yang." Lovi cu pumnul in birou. "Asta este yang. De la sine, yang este lipsit de viata.

Pentru ca sa existe viata, un corp trebuie sa aiba atat yin, cat si yang."

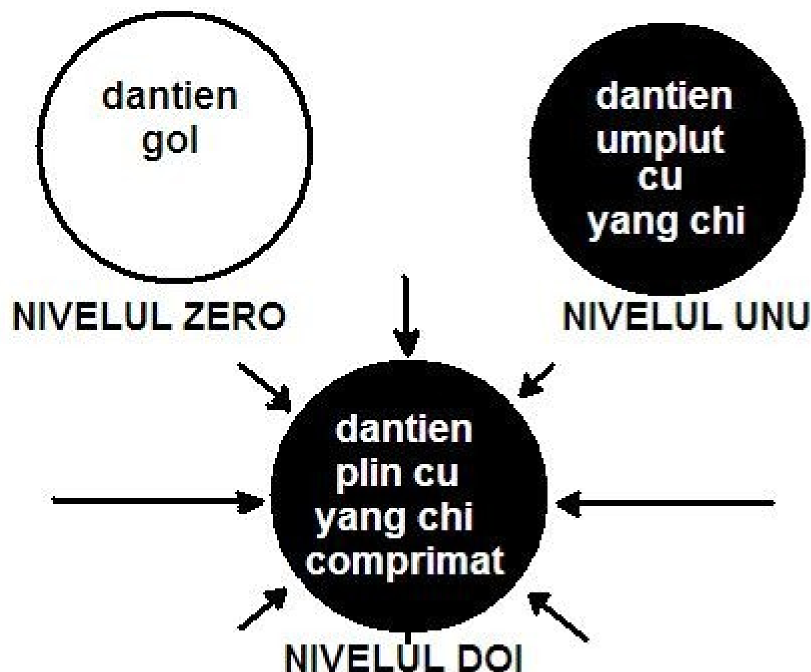
Toate lucrurile ii poarta in spinare pe yin. si il imbratiseaza pe yang' cand cele doua se combina energia vietii este creata in mod armonios. Aceasta fraza din Tao Te Ching imi aparu din nou in minte; eram intrigat de modul in care invataturile lui Sifu completau si, in acelasi timp, contraziceau literatura despre Taoism existenta.

"Cand spui, toate lucrurile vii, vrei sa spui plante, animale ... ?"
"Toate! Tot ce este viu are chi yin si chi yang."
"De unde vine chi-ul yin?", intreba Andreas. "De la pamant, Yin-ul vine de la pamant. Este ca un fel de fenomen de camp ce ne hraneste forta vitala si care poate fi blocat de materiale izolatoare.

Spre exemplu, daca ai un covor facut din materiale sintetice in casa, chi-ul yin nu poate trece prin el.

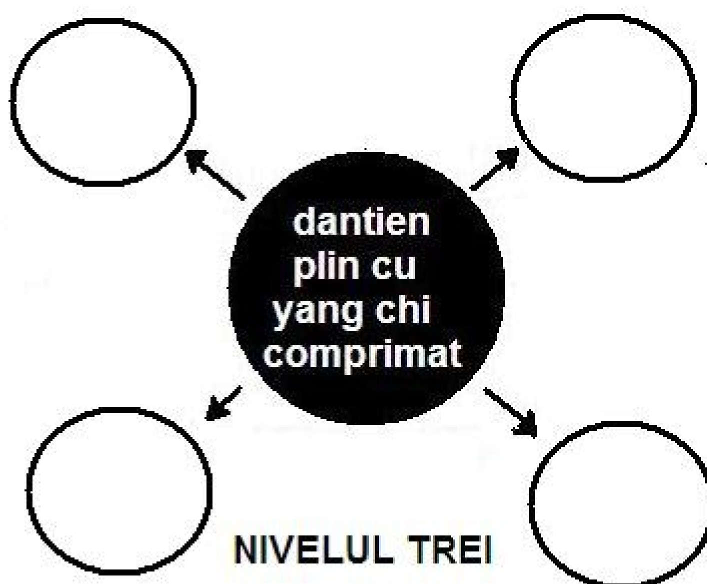
Asta nu e chiar bine pentru sanatatsa tao " Chi-ul yin intra in corp printr-un punct de acupunctura pe care il numim hui yin, adauga el. Acesta este amplasat intre tractul urinar si anus." ooo, m-am gandit cu uimire. Tata Cer si Mama Pamant; chiar ne dati viata. Chiar asa cum credeau toate culturile vechi ale lumii. Iar noi, ca specie, distrugeam totul in goana noastra dupa aur. Mvam intrebat daca in viitor va exista destul aer curat pentru ca generana urmatoaro sa-si poata primi portia de chi yang. Sau macar sa-si poata gasi un loc cu copaci, in care sa poata sta linistiti si sa isi adune chi yin. Probabil ca nu. "Cand ne antrenam pentru Nivelul Unu, colectam doar chiyang?" intreba Andreas. "Nu. Adunati atat chi yin, cat si chi yang, intrucat cele doua merg intotdeauna impreuna, luptandu-se, una incer-

cand tot timpul sa o completeze pe cealalta.
Dar in dantien puneti doar chi yang. Chi-ul yin merge altundeva in corp. Va este inutil, inainte sa terminati Nivelul Patru."
"Si pentru Nivelul Doi", am intrebat eu, "comprimam chi-ul yang in dantien, corect?"
"Da", spuse John. Scoase o foaie de hartie, lua un creion si desena pe ea un cerc. Sa spunem ca asta e dantien-ul, da? Mai intai el este gol (**Nivelul Zero**); apoi il umplem cu chi yang (**Nivelul Unu**).
Deci:

"Apoi, pentru **Nivelul Doi**, comprimam chi-ul yang si introducem, de fapt, o cantitate dubla pe aceeasi suprafata. O intarim, ca sa spunem asa. La asta lucrezi tu acum, Kosta. Dupa cum stii, pentru incheierea acestui antrenament este nevoie de abstinenta sexuala."
Pe hartie, desena: Nu ma incanta prea mult partea cu abstinenta sexuala, dar rezultatele erau de necontestat si nu se putea altfel. Explicatia lui Chang Sifu fusese foarte diferita de cea prezentata prin alte teorii pe care le citisem.
Conform literaturii chineze obisnuite, ideea era ca energia din sperma barbatului

(cuvantul chinezesc jing inseamna, in acelasi timp, si "sperma si esenta) se transforma in chi. Chang Sifu spusese, pur si simplu, ca abstinenta sexuala tinea "portile dantienului deschise, astfel incat sa putern comprima chi-ul. Nu aveam idee daca metodologia efectiva urma un model sau pe celalalt, sau pe ambele; stiam ca, atund cand ma antrenam consecvent, nu aveam nici o problema sa nu ejaculez, fie ca faceam sex fara ejaculare, fie ca practicam abstinenta. Nu aveam idee daca asta insemna ca jing-ul se transforma in chi.
"Si Nivelul Trei? am intrebat,
Ma surprinde ca mi-a raspuns,
"La **Nivelul Trei** facem dantien-ul mobil. Cu alte cuvinte, putem sa-l facem sa se miste.
Asa ca in imaginea de mai jos:

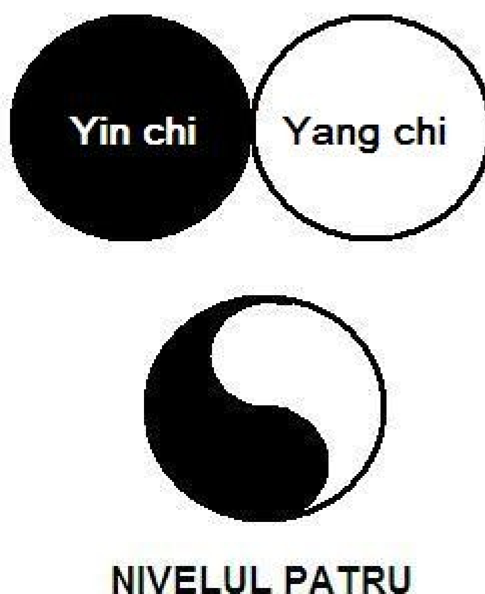

"Mai intai ii miscam in aceste patru directii ca un X. Dupa aceea putem sa-l facem sa se miste oriunde", continua el. M-am gandit la asta. Aveam un prieten in Grecia, care era maestru ~orea:r: de Tang Soo Do si practicant de neikung. In repetate randuri, el facuse demonstratii In public, in care spusese doua scanduri de lemn de doi pe patru, invitand pe oricine din public sa incerce sa faca acelasi lucru, inainte sa o faca el (nimeni nu indraznea).

136
Omul acesta avea o "minge" in stomac, in zona dantien-ului- o masa solida pe care o misca dupa dorinta. Prin utilizarea acestei mingi, dupa cum aratase John, omul putea sa-si treaca energia in brate si in picioare.
Un doctor, dupa ce l-a examinat, a crezut ca prietenul meu are cancer, cand a simtit imensa formatiune: doctorul sarise in sus inspaimantat, cand prietenul meu isi miscase bila aceea incoace si incolo.
I-am spus asta lui John. "E la fel si pentru noi", raspunse el, dupa o lunga tacere.
Omul acela este cel putin la Nivelul Trei."
"Vrei sa spui ca mingea care se misca in stomac corespunde cu Nivelul Trei la noi?", am intrebat.
Da. Este o bucata solida de chi yang intarit, din care " se poate alimenta si pe care o poate folosi dupa cum vrea.
"Sifu, care este diferenta de abilitate intre, de exemplu, cineva de la Nivelul Cinci si cineva de la Nivelul Sase?". intreba Andreas.
"Puterea se dubleaza", spuse John cu simplitate. "Pentru fiecare nivel dupa Nivelul Trei, puterea se dubleaza."
"Stai putin", am spus eu.
Handoko, Andreas si cu mine ne uitam unii la altii, socati.
"Sifu, adica, vrei sa spui ... "
"Da. Fiecare nivel are putere dubla fata de cel precedent." Deci Nivelul Sase are de doua ori puterea de la Nivelul Cinci, Nivelul Sapte de doua ori puterea de la Nivelul Sase - si asa mai departe .. ," spuse Handoko rar.
"Da", zise John, simplu. . Handoko si cu mine ne-am uitat din nou unul la altul.
Stateam cu gura deschisa. Probabil ca scena era intr-un fel suprarealista, ca un film mut.
"Iisuse", am spus. Implicatia era ca nivelurile de putere progresau exponential, urmand legea algebrica $2^{(x-3)}$. Cineva care se afla la Nivelul Patru era de doua ori mai puternic decat o fiinta umana. Cineva la Nivelul Sase era de 2x2x2 = 8 ori mai puternic. Iar cineva la Nivelul Treizeci era de 2^{27} de ori (in mare,

137
cam de 134 de milioane de ori) mai puternic decat o fiinta umana medie, cel putin din punctul de vedere al fortei vitale. Ei, eram sigur ca exista un algoritm si ca numerele nu urmau o progresie liniara cu exactitate, asa cum parea sa o sugereze traditia lui John, dar chiar si daca era o marja de 50%, care era problema? Oricum cineva la Nivelul Treizeci ar fi... un Dumnezeu pentru orice scop practic.

Eram bucuros ca stateam jos. Era imperativ ca aceasta putere sa nu ajunga pe maini gresite in vremurile noastre. Asta insemna nu numai elementele criminale (povestile lui John aratasera ca o astfel de putere se putea obtine, indiferent de etica persoanei), dar si Societatea Internationala de Produse de Consum.
Nu se poate imagina ce ar putea face o corporatie multinationala daca ar avea in spate o astfel de forta. Sau chiar o agentie guvernamentala.
"Stii", spuse John, "in intreaga istorie a Chinei au existat doar doi oameni care au ajuns pana la Nivelul Saptezeci si doi. Unul a fost Tamo, sau Bodhidharma, care i-a invatat pe calugarii de la Shaolin. Celalalt fost **Chang San Feng**, din Wutang-Pai, care a fost si el unul dintre principalii maestri in linia scolii noastre.[Nota 11]
"Stai putin, Sifu", zise Andreas. "Acelasi Chang San Feng despre care se spune ca a pus bazele stilului Tai Chi Chuan?"
"Nu pot sa iti spun daca a pus sau nu bazele Tai Chi", raspunse John. "Stiu ca a studiat o vreme la templul Shaolin si ca, dupa un timp petrecut in izolare, a ajuns la **Nivelul saptezeci si doi**, studiind Taoismul.
A pus, insa, bazele scolii interne de kung fu, din care facem si noi parte. Linia noastra merge inapoi pana la Chang San Feng, stii."
"Sifu", am intrebat rar, "cand crezi ca a trait Chang San Feng?"
"Acum aproape o mie de ani", spuse el. "De ce?"
Dinastia Sung, m-am gandit.
Chiar asa cum sustin si povestile despre el. "Pentru ca diferite documente Il plasea-

138
za la diferite momente in istoria Chinei", am spus ... "Unii spun ca a ajuns pana la varsta de cinci sute de ani. Alti spun ca mai traieste si astazi ca nu a murit niciodata[Nota 12]." John ramase tacut, "Era la Nivelul Saptezeci si doi , spuse el simplu.
"S-ar putea sa fie inca in viata?"
"Nu. A trait pana la varsta de doua sute de ani si a murit, ca orice om. La fel si Bodhidharma. .
"Sifu", zise Andreas, ne spui acum despre Nivelul Patru?"
Daca doriti ... Cand am terminat cu Nivelul Trei ne trimitem chi-ul yang in jos, catre **hui yin**. Acolo se va aduna tot atata yin, cat yang am trimis. Dupa un timp, poate luni sau ani, yin si yang se ridica impreuna. asa:

"Cercul alb este yang, cercul negru este yin: Ele plutesc in interiorul corpului, iar durerea este incredibila, constanta. Numai daca ai disciplina de a o ignora, numai asa poti sa le controlezi si sa

le prinzi puterea in interiorul tantien-ului tau. La acel moment, ele se strang impreuna si iau aceasta forma, ca si simbolul tai chi"
Eu mai vazusem asta, asa ca nu am fost atat de surprins ca ceilalti doi" .
"Daca reusesti" continua John, "fortandu-le impreuna,

139
le obligi sa si reactioneze, Retine, ele nu sunt ca si polii electrici; ele nu se atrag, ci se resping. Asa se genereaza scanteia, fulgerul dintre cele doua - si atunci incepi sa fii ca mine."
"Si daca nu reusim?", am intrebat eu ..
"Atunci probabil ca veti muri", raspunse John usor, "Nu are rost sa faci genul asta de antrenament daca nu esti pregatit sa mori pentru el."
Se lasa o tacere apasatoare.
"De exemplu", continua John, "stii despre Mo-Tzu ?" "Da." "Mo-Tzu a fost fondatorul liniei noastre. El stia despre chi-ul yin si despre chi-ul yang, dar nu avea nici o idee cum sa le puna laolalta. Asa ca a experimentat cu elevii lui; unuia i-a spus sa incerce intr-un fel, altuia sa incerce in alt fel. Multi au murit; le datoram respectul nostru acelor oameni, caci fara sacrificiul lor nu am fi descoperit metoda precisa prin care putem pune laolalta cele doua energii. Nu stiam ce sa cred despre asta; cu siguranta, era un lucru crud sa trimiti oamenii la moarte, intr-un soi de laborator uman. Dar, pe de alta parte, nu multora le pasa sa isi aminteasca modul in care guvernele noastre absorbisera, cu bucurie, informatiile venite din laboratoarele naziste de experimente asupra prizonierilor evrei. Si cat din cunoasterea noastra medicala se baza acum pe aceste date?
Ca societate, ne pierdusem dreptul de a judeca astfel de lucruri.
"Si Mo- Tzu a reusit?" am intrebat. "Nu. Niciodata nu a putut sa faca yang-ul sa se intalneasca cu yin-ul. Asta a reusit-o un profesor necunoscut al scolii lui Mo-Tzu, numit Mo-Pai -cu sute de ani mai tarziu. Dupa el, au mai existat diversi maestri principali la diferite niveluri, pana la **Chang San Feug**, care a devenit primul care a ajuns la Nivelul Saptezeci si Doi.
El ne-a lasat o carte care prezenta metoda; este cartea pe care mi-a lasat-o Liao Sifu. Cand vei ajunge la Nivelul Trei - daca vei ajunge vreodata - o poti copia. Dar trebuie mai intai sa inveti sa citesti in chineza veche."

140
"Poti sa ne arati cum sunt yin si yang, individual?", intreba Andreas.
"Da, Atinge-mi mana." John isi intinse bratul si Andreas ii atinse degetele cu degetele sale.
John trimise un fulger de chi prin degete; imediat, Andreas isi retrase mana ca si cum l-ar fi ars. Eu patisem la fel in repetate randuri, in trecut. "E fierbinte, nu-i asa?", rase John. "Deci, cand faci demonstratia cu ziarul care ia foc, trimiti chi yang catre el?"
"Da."
"Si cum este chi-ul yin?" .Yin-ul este pasiv .El poate doar sa urmeze, niciodata sa conduca. El poate absorbi energie, dar nu poate niciodata sa initieze miscarea.Cunosti ritualurile in care oamenii merg pe carbuni incinsi si lucruri de genul acesta?"
"Da." "Le avem si noi in Grecia", am intervenit si eu. "La noi se numesc Anastenaria."
Andreas ma fixa cu privirea, "Candmergi pe carbuni incinsi folosesti chi yin", spuse John. " Uneori ·oamenii folosese yin-ul propriilor lor corpuri, alteori este vorba de chi-ul yin al spiritelor. Energia yin absoarbe energia yang a focului."*
*** Multi cercetatori au postulat existenta unei forte necunoscute care sa explice mersul pe foc, deoarece atat legea efectului Leidenfrost, cat si legea conductivitatii termice par a fi insuficiente**
pentru explicatie,

Interesant, m-am gandit. Conform teoriei medicale chineze, punctul de acupunctura yongquan se gaseste pe talpa piciorului; el este asociat cu meridianul rinichi, care se considera a fi yin. Oare chi-ul yin se depozita in rinichi - si apoi chi-ul acesta curgea cumva de-a lungul meridianului, pe talpa piciorului, pentru a proteja persoana care mergea pe carbuni?
"Pot sa-ti arat cum este yin", zise John, "Numai o clipa."
Disparu pentru cateva minute.

141

Cand se intoarse, aduse o pusca cu aer comprimat, din acelea in care trebuie sa pompezi ca sa se incarce, si o cutie de carton plina cu alice de plumb.
Lua o cutie de conserve de fructe, goala, aliajul nu era aluminiul subtire ca la cutiile de Coca Cola, ci un metal mai gros, precum tabla din care se fac conservele de peste, de exemplu.
John incepu sa pompeze pusca cu aer dupa vreo douasprezece cicluri complete, cand nu mai

putea apasa levIerul cu forta musculara, puse o alice de plumb in incarcator. Puse cutia de conserve pe podea, iar in spatele acesteia puse o carte groasa de telefon. Apoi plasa teava pustii la vreo doi centimetri de conserva si apasa pe tragaci. Conserva fu gaurita diametral dintr-o parte in alta.
Pusca cu aer comprimat era putemica ar fi putut rani cu usurinta un om. "Bine, Handoko. Tu primul", zise John. Imi dadu pusca pompata de douasprezece ori si am pus o alica in incarcator. John spuse lui Handoko sa isi puna palma pe gaura tevii pustii cu aer comprimat.
"Cand iti spun sa tragi, apesi imediat pe tragaci", imi spuse John.
Stand in spatele lui Handoko, John isi puse prima falanga de la degetul aratator de la mana dreapta in curbura spatelui lui Handoko. "Trage!" imi spuse, si asa am facut.
Pusca s-a descarcat cu sunetul caracteristic pe care il fac astfel de arme. Handoko isi deschise mana. **Alicea se afla in palma lui. . . Nu era deformata.**
Ceea ce absorbise energia cinetica a alicei, indiferent ce ar fi fost, nu deformase cu nimic alicea in sine. Nici Handoko nu fusese in nici un fel ranit; Si nici nu simtise nimic. . .
"Eu urmez", am spus. Am scos o alice din pachet. Cu briceagul, am zgariat suprafata alicei, la varf. Astfel o voi putea recunoaste, nimeni nu o va putea schimba cu alta.
Am pompat pusca de douasprezece ori, am pus alicea insemnata in incarcator si i-am dat arma lui Handoko. Am apucat gaura tevii cu mana dreapta, si

John veni in spatele meu si imi trase camasa din pantaloni. Ca si in cazul lui Handoko, isi puse degetul indoit de la prima falanga in scobitura spatelui in zona rinichilor. Dintr-o data am simtit de parca mi s-ar fi pompat aer in interior. Imi simteam stomacul destinzandu-se si vezlca presata: imi venea sa urinez.

Nu exista nici o alta senzatie nu simteam rece, nici fiori de energie, nici descarcari electrice, nimic. Doar sentimentul de plin. "Trage!", striga John.
Am auzit zgomotul si mi-am privit palma. Tineam alicea insemnata, nedeformata.
Nu simtisem cand ma Iovise; fusese doar o senzatie usoara "o atingere fina, nimic mai mult.
"Ciudat", am spus. Eram intrigat; pusca cu aer strapunsese conserva de tabla dintr-o parte in alta, atunci cand se trasase cu ea de aproape. Ca inginer de materiale, credeam ca aliajul cedeaza la o greutate de aproximativ doua mii de kilograme pe centimetru patrat. In comparatie, tesutul moale din corpul omenesc nu rezista la mai mult de saptezeci de kilograme pe centimetru patrat, Nu se putea sa nu fim raniti de alice; ar fi trebuit sa-mi strapunga osul si sa-mi taie muschiul si tendonul in trecere. . Iar alicea era nedeformata! Ceea ce ne protejase pe noi, o protejase si pe ea.
Nu era vorba de un scut invizibil si greu in jurul alicei, asa cum par sa sugereze anumite personalitati. Indiferent ce ar fi fost acolo, acel ceva absorbise toata energIa care fusese trimisa si nu lasase nici o urma.
M-am simtit dintr-o data ametit, tulburat de implicatii. Prima lege a termodinamicii parea sa nu se aplice in acest caz. Iar John isi putea transfera forta asupra altora: ..
M-am infiorat din nou, gandindu-ma la posibiltatea ca cei puternici sa puna mana pe acest tip de informatie.
"Eu sunt la rand!" Andreas aproape ca sari din scaun.
"Ei bine, pentru tine o sa trebuiasca sa facem altceva", zise John. Eu cred ca ii vom lasa pe Kosta sa te impuste in

stomac." Eram incantat si imediat am inceput sa pompez cu putere ca sa incarc pusca.
"De douasprezece ori, nu mai mult", ma avertiza john, Andreas isi ridica tricoul peste cap si ramase acolo, in picioare. John isi lua Iocul In spatele lui, ca si mai inainte. Mi-am luat un ranjet deosebit de rau si l-am privit pe Andreas direct in ochi, indreptand pusca spre abdomenul lui.
Se clatina. Pot sa arat foarte rau cand vreau - trasaturile balcanice ...
"Trage!" striga John si eu am tras. Pe fata lui Andreas se latea o privire socata, era ingrijorat. Se astepta la ce era mai rau.
Alicea Ii cazu de pe abdomen, pe care ramasese o mica pata rosie.
John veni si se uita la semn. "De ce ti-a fost frica?" ii intreba pe Andreas.
"De Kosta! A vea o privire pe fata, de parca ar Ii vrut sa ma impuste"
"Aiurea", am spus, "De obicei folosesc o pusca cu teava retezara pentru astfel de treburi. Sunt mai putine sanse sa scapi, in felul acesta."
John se uita la mine, apoi se intoarse spre Andreas.
"Daca lti e frica sau daca emotiile tale o iau razna, energia yin nu va fi stabila si nu te poate proteja la fel de mult ca atunci cand esti calm. De asta ti-a ramas semnul acela."

Am luat alicea de plumb de jos. Era nedeformata, ca si mai inainte. Am spus asta si i-am aratat-o lui John. "O, da", zise el. "Eu i-am dat energia yin; el a aruncat un pic din ea in afara corpului, fiind speriat."
"Sifu, putem retine aceasta energie yin, pe care tu o transferi in interiorul corpului nostru, pentru o perioada .mai lunga de timp?" am intrebat. "Nu. Puteti retine doar atata energie yin cata energie yang aveti. Cand fac o astfel de demonstratie, energia yin pe

144
care v-o dau vi se scurge din corp aproape imediat Este o pierdere a propriei mele energii, pe care trebuie sa o compensez prin meditatie."
"Deci nu-ti place sa o faci prea des." _ "Bineinteles ca nu.
Am facut-o pentru voi, elevii, ca sa puteti sa intelegeti ce este chi-ul yin "

"Iti multumim, Sifu", am spus toti la unison. Am ramas tacut in cea mai mare parte a serii.
Existenta energiei yin ca fenomen asociat cu campul energetic al planetei noastre ar putea completa o serie de lacune din teoria generala a campurilor.
Ce anume era? John spusese ca se comporta asemanator cu un camp electromagnetic, ca putea fi blocata de un material izolator si ca fluxul acestei energii putea fi intrerupt foarte usor.
Cum ar putea un om de stiinta sa caracterizeze un fenomen pe care nu-l putea detecta? Si cum ar putea un om de stiinta sa nu dea curs unei astfel de provocari?
De exemplu, virusurile si bacteriile plutesc in jurul nostrusi in noi, cu miliardele, dar nu le putem percepe direct; aceste forme nu au putut fi detectate pana ce nu s-a descoperit microscopul. Ca sa facem acelasi lucru cu energia yin, ar trebui, mai intai - ca niste noi Leeuwenhoek - sa gasim un mod de a o cuantifica si de a o masura, iar apoi sa folosim informatia pentru a o face cunoscuta comunitatii stiintifice din toata lumea. Eram mai incitat de energia yin decat de cea yang; eram destul de sigur ca chi-ul yang avea sa fie descoperit si cuantificat curand, avand in vedere ca se lucra mult in domeniul energiilor vitale si al fenomenelor psihice. Cat despre energia yin - ei bine, Occidentul nu avea nici o idee ce insemna ea. Omul de stiinta care avea sa identifice fie energia yang, fie pe cea yin, avea sa primeasca premiul Nobel, eram sigur deasta. Mai stiam si ca forma actuala a lumii s-ar putea schimba, odata ce vom fi inteles chi-ul - si s-ar putea schimba in bine. Viata si natura nu ar mai fi tagaduite. John mentionase ca un elev trebuia sa fie cel putin la
145
Nivelul Trei pentru a putea simti energia yin; ca o fiinta umana, yang prin insasi natura ei, nu poate simti direct energia yin. Mai degraba, fiinta umana simte presenta energiei yin, prin reactia pe care aceasta o are la yang. Este vorba de o forta neidentificata, care nu lasa nici urma si pe care nu o putem simti in corp, nici chiar atunci cand este in exces (la fel ca in cazul gravitatiei, spre deosebire de electricitate), dar ale carei rezultate Ie vazusem, Ie traisem, Ie simtisem.
Era o situatie frustranta pentru un inginer, Vazusem "eterul", dar aveam nevoie de un mod in care ii puteam dovedi existenta inl fata lumii [Nota 13]
Un alt lucru care ma intriga era si faptul ca majoritatea oamenilor din Occident considera yin-ul si yang-ul doar concepte filozofice, mai degraba decat ca pe niste energii fizice efective.

O prezentare serioasa care sa Ie plaseze pe cele doua intr-un curent ortologic ar fi cel putin revolutionara. O literatura era plina de o gramada de referiri la energiile yin si yang ca energii fizice (mai ales in cartile de arte martiale si in textele de chi-kung), dar cei mai multi sinologi considerau yin si yang nimic altceva decat o modelare dualista, ceva gen binoamele computerelor. La fel, vazusem multi autori respectabili care.considerau Taoismul o filozofie, mai degraba decat o colectie de texte de invatatura bio-fizica" .
Am ranjit in sfarsit- un ranjet deosebit de malitios, gandindu-ma la tulburarile pe care Ie voi starni cand mi se va da ocazia. Mai tarziu, seara, am facut schimb de notite cu Andreas, care studia fizica la colegiu. A fost ingrozit. "Sa nu spui la nimeni", zise el. "Hai sa o digeram si sa vedem unde ne va duce.
Poate ca lumea nu e pregatita acum pentru astfel de informatii. Poate ca nu va fi pregatita niciodata." Am mormait ceva destul de neplacut ca raspuns si i-am urat noapte buna.
La naiba cu fricile tale pustiule, m-am gandit. Pariez zece contra unu ca Andreas nici n-a citit vreodata Faust al lui Goethe, oricum. Totusi, nu puteam nega ca avea

146

dreptate. Ingrijorarile lui erau justificate, daca incercai sa cuantifici pur si simplu puterile lui John, fara a avea pregatirea spirituala necesara si sa supui, in esenta, stiinta Orientala celei Occidentale. Infernul chiar isi deschidea larg portile la capatul acelui drum.
Dar, dupa cum credeam eu, succesul urma o cale mai precipitata. Trebuia sa revizuim teoria fizica Occidentala si sa convingem oamenii de stiinta sa imbratiseze conceptele de yin chi si yang chi. Astfel, granite dintre fizica si metafizica s-ar prabusi inevitabil si ar schimba destinul lumii pentru totdeauna. In bine, speram eu.

Modelul cu care trebuia sa rivalizam aici era nu Faust, ci Prometeu.
Vedeam ca John ardea de nerabdarea de a transmite intregii omeniri cunoasterea despre acest foc. Altfel, de ce ar accepta elevi din Occident? Principala mea preocupare era sa ma asigur ca informatia va deveni publica. Doream sa zgaltili starea de fapt existenta - sa scutur scaunele din varf si temelia de la baza. Ma gandisem la sute de aplicatii si chiar lucrasem pe o directie de cuantificare a fenomenului. Ma gandeam daca. nu cumva zeii ma vor lega cu lanturi de o stanca si vor pune un vultur sa-mi manance ficatul, daca faceam incercarea.
Poate ca, de fapt, va merita. Aveam sa astept si sa vad ce se va intampla.
Am dormit ca un copil si l-am visat pe Byron.

Capitolul al VIII-lea
Vola Cerului

Ne aflam in mijlocul unei dezbateri fierbinti. Problema era, inca o data, daca invataturilc lui John puteau sau nu fi numite Taoism. Combatantii in aceasta cearta eram eu si Wei Chin, elevul de Nivel Trei care predase inainte stilul de kung fu "Caluganta in Rugaciune".
Handoko era arbitrul, iar Andreas era publicul. Ringul era prispa din fata casei lui John. ca de obicei, iar lupta era sangeroasa. Imi incoltisem inamicul, dar acesta era puternic; reusea sa alunece si sa scape dintre corzi dupa cum dorea, evitandu-mi "loviturile". Chiar cand imi imaginam ca-l prinsesem in gheara zdrobitoare a ratiunii, el se incolacea si se elibera, raspunzand cu lovituri puternice. Era distractiv. Nici unul nu castiga, " Taoismul" , spunea Wei Chin, "este o religie. Noi suntem o scoala de kung fu."
"Da", spuneam eu, "dar suntem o scoala de kung fu ai caret maestri superiori vin din centre Taoiste precum Lung Hu Shan si Wutang-shan. De asemenea, mare parte din antrenament reprezinta Alchimie Interna Taoista esentiala chiar asa cum citesti despre ea in literatura, iar rezultatele sunt foarte asemanatoare." "Metoda de antrenament este diferita: nu e deloc acelasi lucru."
"Bine, dar ea abordeaza, in mare parte, aceleasi concepte.
In Occident, cand vorbesti despre yin si yang, despre

starea Tai Chi pe care noi o avem la Nivelul Patru, in sistemul nostru, sau despre nei kung, vorbesti despre Taoism. In Occident, cuvantul Taoism a devenit sinonim cu filozofia chineza."
Da, dar pentru noi, chinezii, Taoismul este acelasi lucru cu Tao-chiao, cu religia Taoista.
Noi, in scoala Mo-Pai, nu suntem Taoisti. Voi, occidentalii, va inselati."
Era o dilema interesanta, Wei Chin era foarte cult in materie de istorie si cultura chineza, datorita invataturilor traditionale; eu citisem tot ce se publicase, in limba engleza, despre filozofia chineza.
Toti patru vorbeam deodata, cand, la un moment dat, John aparu cu o ceasca de cafea in mana; probabil ca ii paream personaje de desene animate.
A ramas in picioare si ne-a privit in tacere o vreme, amuzat.
"Despre ce ne certam?" a intrebat.
"Taoism", zise profesorul metodei "Calugarita".
John doar dadu din cap si isi trase un scaun. "Bine", spuse, "in seara asta o sa va spun despre propriile mele credinte si experiente spirituale. Apoi puteti sa-mi comparatt credintele cu Taoismul, dupa bunul vostru plac.
Fata noastra, a celor doi occidentali, fu cuprinsa de un moment - impietrit si ireal - de tacere, pentru ca apoi acesta sa fie inlocuit de priviri de avida lacomie. Am tacut de tot si Andreas s-a tras mai aproape. In tinerete", incepu John, "chiar nu dadeam nici o atentie diferitelor lucruri pe care profesorul meu, Liao Sifu, mi le spusese despre metafizica. Vedeti voi, nu prea ma interesa asta: eu voiam, pur si simplu, sa invat sa ma lupt si sa am putere. Dar ulterior, multe din lucrurile acestea mi-au revenit in memorie. V-am spus deja cum, intr-un tarziu, dupa ce am incheiat Nivelul Patru, spiritul maestrului meu m-a gasit si m-a indrumat vreme de multi ani. Venea intotdeauna cand il chemam - si uneori chiar si cand nu il chemam, ca sa ma mustre pentru greelile pe care le faceam."

Sorbi o inghititura de cafea si ma privi.
Liao Sifu, stiti, facea multe minuni. Pacat ca niciunul dintre cei implicati nu vrea acum sa iasa in fata si sa depuna marturie." "De exemplu?" am intrebat eu.

Bine, doua cazuri. Unul se refera la un elev de-al meu care mergea pe motocicleta cand, deodata, a avut un sentiment intens ca ceva nu era deloc in regula. Trase pe marginea drumului. Tinea in portofel o poza de-a mea: o scoase si se ruga cu glas tare cerurilor.
Liao Sifu, spuse, te rog, Si-Gung*,**[* Literal, "bunic-invatator"]**
"orice ar fi aceasta amenintare, te rog, protejeaza-ma pe mine si familia mea".
In acea clipa, fratele omului era zdrobit de un camion, intr-un accident pe un santier. Toata lumea a crezut ca murise; nu avea cum sa mai fie in viata, deoarece un camion de ciment cazuse pe el. Insa cand au dat la o parte camionul, i-au gasit trupul intreg si nevatamat; omul traia." John ne cauta privirile si gasi acolo acceptare. Vazusem prea multe ca sa nu ii dam crezare. "Un alt incident", continua el, "a fost cazul unui chirurg care castiga bine si a carui fiica facuse un cancer la oase. Ea se afla in spital in Singapore, iar singurul tratament pe care ii aveau la dispozitie pentru ea era sa ii amputeze piciorul drept, inainte ca tumora sa se extinda. In disperare,
omul veni la mine sa ceara ajutor; nu era elevul meu, ci doar cineva care stia despre mine.
Mi-am chemat profesorul si l-am intrebat daca vrea sau nu sa ii ajute pe doctor; mi-a spus: ,Ah, el.

intotdeauna refuza sa ii trateze pe cei care nu ii platesc - si se poarta cu oamenii de parca ar fi vite.
Spune-i ca, daca vrea ca fata lui sa se faca bine, trebuie mai intai sa dea o treime din toata averea lui celor saraci, apoi, in fiecare noapte de la doisprezece la cinci dimineata, vreme de o saptamana, trebuie sa stea treaz si sa se roage la Dumnezeu pentru iertare. Numai atunci Ii voi da medicamentul care sa o ajute pe fata.

150
"Intre timp, fata traia sub presiunea timpului; piciorul trebuia amputat in cateva zile, pentru ca viata ei sa fie salvata. Dar omul credea in noi, deoarece auzise multe si decisese sa aiba incredere in noi. Si-a daruit banii, asa cum poruncise Liao Sifu, si si-a petrecut noptile in cainta.
La incheierea unei saptamani, veni sa-mi ceara leacul, dar Liao Sifu nu-mi raspunse la chemare.
Asa ca omul pleca inapoi la Singapore, furios si blestemandu-ma, Cand a ajuns, i-a facut un examen complet fiicei sale, sperand ca inca mai era timp pentru amputare. Dar nu putu gasi nici o urma a cancerului de oase; pur si simplu, nu mai era acolo."
Lua inca o sorbitura de cafea. Noi eram cu totii tacuti, captivati.
"Spiritul lui Liao Sifu a fost cu mine vreme de cincisprezece ani. In acest timp, mi-a fost cu neputinta sa nu dezvolt un interes profund pentru metafizica, avand in vedere ca lucram cu ea, aproape in fiecare zi.
Am inceput sa vad spirite, indiferent daca voiam sau nu, si inca imi mai amintesc prima data cand am iesit eu insumi din corpul fizic."
Se lasa pe spate. "Stateam culcat pe pat si, la un moment dat, am alunecat in meditatie.
Dintr-o data, m-am trezit privind la mine insumi, intins pe pat. Interesant, m-am gandit.
Asta e corpul mea yang asa ca acesta trebuie sa fie corpul meu yin iar constiinta mea s-a deplasat de la unal la celalalt. Asa ca am vrut sa-mi dovedesc ca ceea ce se intampla era real.
Mai intai, m-am indreptat catre intrerupator si am incercat sa aprind lumina. Am auzit clicul intrerupatorului, dar nu s-a intamplat nimic; lumina a ramas stinsa. Bine, m-am gandit, a sa merg afara si a sa las usa deschisa. Asa ca am deschis usa si am iesit, lasand-o intredeschisa. M-am plimbat in jurul casei. Afara erau niste soferi de taxi, care stateau pe trotuar si jucau carti: le-am memorat fetele, haineIe si numerele de la masini si m-am intors in casa.
M-am asigurat din nou ca usa este deschisa si m-am dus in dormitor, unde mi-am vazut corpul pe pat. Mergeam inspre el si,

151
dintr-o data, ma gasesc treaz, fiind asezat. M-am ridicat. Lumina era stinsa si intrerupatorul nu se miscase: prima lovitura, m-am gandit. Apoi am luat-o inspre usa, sa vad ce se intamplase acolo; era incuiata si cu lantul pus, asa cum o lasasem inainte de a ma intinde in pat. Bine, a doua lovitura, mi-am zis. Asa ca am iesit din casa. Acolo chiar i-am gasit pe soferii de taxi, exact asa cum ii vazusem, jucand carti, cu aceleasi fete, cu aceleasi numere la masini."
Ma privi. "Stiu la ce te gandesti, Kosta: lucrul asta se intampla tot timpul in salile de operatii, nu?
Dar pentru mine, la acel moment, era o experienta noua. Si de atunci am putut sa inteleg ce se intampla cu cei care au experiente extracorporale, constiinta li se deplasa, pur si simplu, de la energia yang la energia yin. Nu a trecut mult pana am invatat sa fac asta la dorinta.
"In orice caz", continua el, "in tot timpul celor cincisprezeee ani, Liao Sifu mi-a tot spus ca aveam datoria sa merg in munti si sa petrec o vreme retras, departe de alti oameni.
In sfarsit, in 1992, i-a venit vremea sa paraseasca aceasta lume pentru totdeauna; penitenta lui se incheiase si putea acum sa mearga sus, la Dumnezeu.,
Asta e ultima ta sansa, mi-a spus. "Acum sau niciodata".
Nu ma interesa sa plec - imi placea viata mea; ma distram si afacerile imi mergeau bine. Dar pentru ca ii promisesem lui Liao Sifu ca aveam sa o fac am plecat, intr-un sfarsit.

Intr-o zi mi-am luat niste haine si niste incaltari confortabile, mi-am pus pasaportul in buzunar si am luat cu mine cateva sute de dolari. Purtam si ceasul meu Rolex, caci voiam ceva care sa arate timpul exact si, oricum, ii puteam vinde pentru bani daca eram disperat. Nu aveam nici o idee unde voi fi trimis; credeam ca in Himalaia, sau ceva de genul acesta. Asa ca i-am spus sotiei ca ma duc la ferma pentru cateva zile si i-am sarutat - pe ea si pe copii -de ramas bun.
Pe drum, i-am dat soferului o scrisoare prin care explicam totul, apoi i-am spus sa traga putin pe dreapta, ca sa-mi iau tigari.

152
Am disparut din raza lui vizuala. Dupa vreo cateva ore de cautare, soferul s-a intors acasa si i-a dat scrisoarea sotiei mele. Ea a plans mult, la fel si copiii, dar pentru ca deja ma ingrijisem de protectia si de bunastarea lor nu mai puteam sa fac nimic altceva. Intr-un sfarsit am ajuns in-jungla, la granita dintre Malaezia ·si Borneo. cel mai apropiat satuc se afla la trei zile de mers; eram izolat de societate. La inceput nu mi-a placut locul acela. La caderea noptii nu puteam sa-mi vad degetele inaintea ochilor; daca incercam sa aprind un foc, se adunau atatia tantari, incat m-ar fi mancat de viu! Dar acolo insistase . . . profesorul meu sa merg. "Nu era prea multa mancare la dispozitie: trebuia sa vanez salbaticiuni si sa caut dupa fructe si mure. Un fapt amuzant era ca se afla acolo un trib de Dayaki, care m-au hartuit si, intr-un final, m-au atacat deschis cu sulite si, odata, cu sageti. Am doborat un copac mare si l-am aprins in flacari, cu ajutorul chi-ului meu; dupa asta m-au lasat in pace. Trebuie sa fi fost foarte inspaimantator pentru ei.
Pariez ca inca mai spun povesti despre mine, ca sa sperie copiii neascultatori!"
Am ras cu totii si mi-l imaginam pe John, pus mereu pe sotii, dand savoare intamplarii,
Saracii bastinasii. "Oricum", continua John, "acolo am ramas si am meditat; traiam intr-o pestera. Ploua des si mancarea era putina. In ciuda acestor lucruri, dupa o luna puteam sa suport situatia destul de bine; dupa sase luni nu mai voiam sa plec. In timp, s-a intamplat un lucru foarte ciudat. Puteam petrece din ce in ce mai mult timp in meditatie: odata nu m-am miscat vreme de opt zile. Iar constiinta imi zbura prin lume peste tot, dupa cum doream. Mi-am vazut familia, acasa, vazandu-si de treburile lor; mi-am vazut prietenii si rudele, pe toti si pe oricine voiam.
Tot ce trebuia sa fac era sa doresc sa vad ceva -"si eram imediat acolo; daca inchideam ochii, evenimentele reale imi zburau prin minte de parca m-as fi uitat la televizor. Am scris scrisori familiei si prietenilor, spunandu-le ce faceau intr-o zi sau in alta, apoi mi-am facut drum in sat ca

153
sa le trimit. Oamenii au fost foarte surprinsi la primirea scrisorilor. Imi amintesc chiar ca ii priveam primind scrisorile - le vedeam fetele cand citeau ceea ce scrisesem. Pe muntele acela am vazut multe spirite; spiritele si animalele erau chiar tovarasii mei permanenti. Si atunci cand constiinta mi s-a largit, am putut sa vad spiritele cum mergeau in sus, tot timpul. Intr-o zi, m-a lovit curiozitatea si am decis sa le urmez, ca sa vad unde merg. Mi-am trimis constienta afara din corp si le-am Insotit.
Pamantul se retragea de sub mine si, cumva, se petrecea o deplasare. Nu pot sa explic ce simteam.
M-am aflat brusc intr-o unda de negru; in jurul meu era multa durere si furie, ura si gelozie. Am parasit repede acel loc pentru a ma gasi intr-un camp de alb; acolo am vazut multe spirite in jurul meu, foarte bucuroase. Unele din ele faceau miscari de parca ar fi mancat sau ar fi baut: m-au invitat sa ma alatur lor. Bine, m-am gandit, mi-ar placea o bucata de pui. Instantaneu, in fata mea aparu un copan gustos, dar cand l-am apucat, mi-am dat seama ca nu era real, ca era o iluzie pentru spiritele din acel loc, care credeau ca sunt inca oameni. Dar am vazut alte suflete, care mergeau mai· departe in sus. Le-am urmat prin inca doua niveluri de energie alba si, dupa acel punct, n-am mai putut sa trec mai departe." John se opri, iar eu mi-am controlat nevoia imperioasa de a ii intrerupe. Erau atatea intrebari pe care voiam sa i le pun. La urma urmei, ceea ce descria el erau cerurile. Dupa o vreme", continua John, m-am ingrijorat pentru corpul meu fizic, pentru ca stiam ca timpul trecea foarte diferit in acel loc si nu aveam nici o idee de cat timp eram plecat. Am decis sa revin pe pamant. La intoarcere, am trecut iar prin unda cea neagra. Eram curios; nu PO? sa vezi nimic in io- cul acela, dar poti auzi vaietele spiritelor. Asa ca m-am apropiat de unul dintre ele si I-am intrebat, ,Hei, ce faci?' (Da, Kosta, e chiar atat de simplu!)
Spiritul Imi spuse, "Oh, sunt ranit, sufar si ma doare". Brusc mi s-a facut foarte frica si, cu aceasta
154
emotie puternica, m-am trezit inapoi in corpul meu fizic:"
Ce replica poti sa ai la o astfel de poveste ?
O auzlsem, in forma prescurtata, in trecut, dar nu avusese impactul acestei naratiuni mai lungi. Nu ma mai indoiam ca John chemase spiritele, chiar in fata mea - vorbise de trei ori cu umbrele mortilor, avandu-ma pe mine ca martor tacut. Desi nu pot, ca om de stiinta, sa jur ca nu producea o iluzie specia! pentru mine, folosindu-si puterile de necontestat, trebuie sa ma intreb despre motivatia pe care cineva ar putea-o avea ca sa puna la cale o astfel de inselaciune. Cu siguranta, nu avea nevoie sa triseze. Numa indoiam ca John putea sa ma faca sa vad ceva ce nu se afla acolo, daca asa alegea, dar de ce sa o faca? Mi-am amintit de originile samanice ale practicilor

Taoiste[Nota 14] ceea ce John tocmai descrisese era foarte asemanator cu calatoria samanului in lumea spiritelor,

Inclusiv diferitele ei niveluri. 'Eram foarte sigur ca John nu-l citise niciodata pe Joseph Campbell; el descria ceea ce vazuse si nu castiga nimic daca ne insela. De fapt, sacrificiul sau era imens, caci puterile sale erau foarte reale.
"Exista vreo posibilitate sa-ti dai seama daca cineva o sa devina un spirit alb, sau unul negru?", am intrebat. . John ma strapunse cu o privire ascutita. "Te gandesti la tatal tau", spuse el. "Ei bine, da, daca moartea lor nu este cauzata de violenta sau vreun accident, atunci de obicei
poti sa stii, dupa privirea omului, in ce se va transforma. Inainte de a parasi complet lumea noastra, omul intrezareste ce-l asteapta dincolo." Tatal meu murise cu usurare, dupa ce se luptase cu cancerul mai bine de sase luni. De fapt, murise constient, asteptandu-ne pe toti sa ne strangem in jurul lui, inainte sa-si dea ultima suflare. I-am spus asta lui John.
"Probabil ca tatal tau este un spirit alb acum" , spuse el. "Dar stii, pentru ca nu a avut yang pe care sa-l ia cu el, natura sa este mult mai simpla decat crezi."
"Ce vrei sa spui, Sifu ?", am intrebat.

155

"Vreau sa spun ca un spirit obisnuit este, in esenta, ca si mintea noastra subconstienta. El nu poate gandi deliberat, nu poate lua decizii si nu poate crea. El este expus celor pe care le aduce cu sine." John ramase tacut o vreme, apoi imi surprinse privirea si o sustinu cu privirea lui. "De exemplu", spuse el.
"Tatal tau isi aminteste totul despre tine. Stie ca esti fiul lui. Isi aminteste ca te-a tinut in brate atunci cand erai nascut, Nu isi poate aminti, insa, cum era cand te iubea."
Cu totii am fost socati.
"Spiritele au doar yin", continua el cu voce moale, "asa ca ceea ce le defineste continuitatea este pur si simplu karma lor, buna sau rea. De aceea este atat de important sa poti lua cu tine energie yang atunci cand iti vine timpul."
Pentru ca in felul asta iti pastrezi caracteristicile umane", am soptit.
John dadu din cap aprobator.
"Si faptul ca avem chi yang in dantien micsoreaza in vreun fel efectele karmei?", l-am intrebat.
Nu. Tot va trebui sa platesti pentru ceea ce ai facut - sau sa fii recompensat pentru asta.
Dar daca ai cu tine energie yang, lucrurile sunt mai usoare si mai deliberate, in orice caz."
"Raiul si iadul", zise Andreas. "Nu chiar", raspunse John. "Nici una din starile pe care le-am descris nu sunt permanente. Dupa o vreme, toate spiritele se intorc la Dumnezeu."
Si iat-o: marea intrebare in jurul careia ma invartisem de cand ajunsesem sa ii cunosc. N-am putut sa ma abtin, "Sifu" , am indraznit, "spune-ne despre Dumnezeu. ii pomenesti destul de des."
Si sa il mentionezi pe Dumnezeu nu era ceva prea Taoist, ma gandii eu, poate ca asta era distinctia intre invatatura lui John si Taoismul obisnuit.
John se lasa pe spate si ne privi pe rand. "Bine", zise el. "Inainte sa merg in munti, in strafundul inimii mele nu prea credeam in Dumnezeu.
A, obisnuiam sa merg la biserica in fiecare duminica, pentru ca, de fapt, sunt crestin, dar nu aveam credinta: mergeam la biserica asa, pur si simplu. Pe

155

cand eram in munti, am vrut sa ii experimentez eu insumi pe Dumnezeu, sa vad daca e real sau nu.
"M-am rugat vreme de saptamani in sir, cerandu-I lui Dumnezeu sa mi se reveleze. In sfarsit, m-am asezat in meditatie profunda si mi-am trimis constienta sa zboare, ca si mai inainte. In fiecare zi, in fiecare clipa, cercam: "Doamne, te rog, spune-mi adevarul despre viata de apoi; care religie are dreptate? Te rog, Doanme, spune-mi.' N-am primit raspuns, dar am continuat cu perseverenta. Fara nici o instiintare, intr-o zi, o voce tuna in aer, deasupra mea. Era ca rasunetul unui tunet si imi spuse: "Religia e ca un baston. Cand esti copil, ai nevoie de ajutorul parintilor ca sa mergi. Candesti batran, ai nevoie de un baston. Cand esti un adult sanatos, nu-ti trebuie bastonul; daca incerci sa alergi, bastonul, te va impiedica. Toate religiile sunt asa: cunoaste- L pe Dumnezeu direct si nu vei mai avea nevoie de ele.' Am iesit din meditatie si am avut o tresarire: fusese atat de puternic si atat de real!
Simtisem cuvintele ea pe un fel de vibratie in interiorul meu. La inceput am fost in extaz, dar cand am incercat sa ajung din nou la voce nu am primit nici un raspuns, Asa ca, dupa o vreme, am inceput sa ma indoiesc; in final, nu mai credeam ca fusese Dumnezeu, ci doar un spirit puternic care se distra cu mine. Nu uitati ca avusesem multe experiente de acest fel cu Liao Sifu - si stiam ca exista numeroase astfel de fiinte. Intr-un sfarsit, am devenit foarte furios.
Rataceam prin munti, ca un nebun, strigand inspre cer. Vorbeste eu mine, Doamne, tipam. Daca nu vorbesti eu mine, nu voi crede in Tine!'"

John chicoti pentru sine. "Nu va puteti imagina in ce hal eram", zise eL "Eram foarte slab, pentru ca nu aveam prea mult de mancare: barba si parul imi erau lungi, cad nu aveam cu ce sa ma barbieresc.
Hainele imi atarnau pe corp si probabil ca miroseam foarte urat, Treceam de la momente de meditatie extrem de profunda, la momente de furie extre-

157
ma, ca si cum cineva ar fi actionat un intrerupator in interiorul meu; adesea ma asezam in lotus, in meditatie, si apoi saream brusc, dintr-o miscare, sa ma duc sa ratacesc alergand pe culmile muntilor. Tot timpul aveam in minte un singur gand: voiam sa vorbesc cu Domnul Dumnezeu. Voiam o dovada ca este real. S-a intamplat cu opt zile mai tarziu.
Ma aflam in meditatie si il imploram pe Dumnezeu sa ma lase sa vin la el.
Brusc, o stea straluci incredibil, ca un al doilea soare si cazu din cer prabusindu-se, aterizand chiar in fata mea, cu o explozie de tarana si praf. Facu o gaura imensa si ramase acolo, arzand. Un vant urla si imi scutura corpul si pamantul cu intensitatea a o mie de uragane. .Inca nu esti suficient de curat ca sa vii la Mine!' spuse o voce - si am stiut ca era El.
Am iesit din meditatie, cu o tresarire, si am deschis ochii. In fata mea, in pamant, se formase un crater mare. Si am stiut, in inima mea, un lucru care m-a facut bucuros peste poate: vocea mea mai era cu mine! Dumnezeu imi dadea voie sa vorbesc cu El.
L-am intrebat multe lucruri in zilele ce au urmat; am vrut sa stiu ce purtare era corecta si ce purtare era gresita. De exemplu, voiam sa stiu daca era in regula sa te Iupti, cad eram maestru de kung fu si fusesem implicat in multe lupte. Vocea mi-a spus ca era regula sa ma apar, dar ca nu trebuia niciodata sa initiez agresiunea; multe lucruri se judecau in functie de cum te simteai in interior. Daca ma temeam pentru siguranta mea, puteam chiar sa atac primul, pentru a ma proteja pe mine si familia mea, dar nu existau granite si linii indrumatoare care sa delimiteze comportamentul;
totul se reducea la cum te simteai in interior. L-am intrebat despre vanatoare si despre uciderea vanatului. Am surprins in voce o nuanta de amuzament cand a raspuns la intrebarea asta, caci a spus: Ma intrebi pe Mine despre asta, pentru ca saptamana trecuta ai ucis o salbaticiu-

158
ne ca sa o mananci. nu? Este in regula sa ucizi pentru hrana: toata natura este o lupta pentru supravietuire. Dar niciodata nu trebuie sa faci din a ucide un sport sau o mandrie, caci intreaga natura ii apartine lui Dumnezeu.'" John isi inclina capul. "In orice caz, L-am intrebat multe lucruri de genul acesta; la unele am primit raspuns, la altele nu."
Privi in sus, inspre noi, cu un zambet.
Andreas sparse tacerea, "Sifu, vrei sa spui ca ai vorbit cu Dumnezeu?"
Asa cred", zise John. "Am vorbit cu o constiinta incredibil de puternica.
Nu stiu nici pana in ziua de azi daca era Dumnezeu, sau vreun inger, sau vreun alt fel de spirit. Dar ceva a venit si mi-a raspuns la intrebari si a ramas cu mine vreme indelungata."
"Cat timp ai petrecut in munti?", am intrebat. "Doi ani", raspunse el. "Am revenit pentru ca fiul meu a facut o artrita reumatoida. Medicina occidentala nu putea face nimic pentru el; prietenii mei l-au dus la un vindecator bastinas, care a spus simplu: Doar tatal poate vindeca acest copil'.
Asa ca m-am intors."
"L-ai vindecat?" "Da, cu acupunctura, in doua luni."
Si pur si simplu ai stiut ca era bolnav; nu ti-a trimis nimeni nici un mesaj?"
"Deja ti-am spus - pe cand ma aflam in munti, puteam vedea oameni si locuri indepartate, in timp ce ma aflam in meditatie. lmi urmaream mult familia; asta m-a ajutat sa nu ma simt asa de singur."
Aparu un servitor cu ceaiul, pe care l-am acceptat cu totii cu recunostinta.
Nimeni nu voia sa reia conversatia. Ceea ce tocmai auzisem ne socase pe toti mai mult decat orice spusese sau facuse John pana atunci. lata un om care declara - foarte simplu si direct - ca statuse de vorba cu Dumnezeu; era culmea experientei umane - la asta nu mai erau prea multe de adaugat,
159

Voiam sa il intreb o mie de lucruri. In zilele noastre, am pierdut luxul de a putea sa vorbim in termeni atat de personali atunci cand descriem eternul, avand in vedere modul in care sunt structurate societatea si stiinta. Oamenii nu se aseaza pur si simplu sa ii puna intrebari lui Dumnezeu! Domnul Dumnezeu insusi? De ce nu? Il credeam pe profesorul meu. Cel putin credeam ca nu e nici mincinos, nici nebun. Vazuse ... ceva. Am indraznit sa intreb.
"Sifu, cand ai vorbit cu Dumnezeu, l-ai intrebat ce se intampla cu sufletele noastre dupa ce murim?" Paru incurcat. "Ti-am descris deja unda neagra si pe cea alba", spuse.
"Da, si ai spus ca nici una dintre stari nu este permanenta, ca dupa un timp toate spiritele urca la Dumnezeu."
"Da." Ce se intampla dupa aceea?

Ne reincarnam? Traim doar o singura viata? Incetam sa mai existam? Care e treaba?" "Ti-am spus deja ca nu stiu." "Dar ... " "Niciodata nu mi-a raspuns la intrebarea asta." John isi scoase o tigara, o aprinse si se lasa pe spate.
"Pot sa iti spun ce cred eu, ca persoana. Asta nu predau altora; am elevi care sunt crestini, budisti, musulmani, sceptici - ca tine - si multe altele ...
Nei Kung nu are nici o baza in teoria religioasa. Daca vrei sa imi cunosti parerile, esti binevenit, dar nu uita, ele nu sunt nimic altceva decat opiniile mele personale."
"Bine." "Cred ca este logic sa existe reincarnarea, caci Dumnezeu este foarte drept si foarte cinstit. De ce sa sufere cineva pentru ceva ce nu a facut?
De ce unul sa se nasca schilod si altul sa aiba totul inca de la nastere?
Nu pare cinstit si nici macar logic. Asa ca, fie universul este nedrept, fie - daca crezi intr-un singur Dumnezeu, atunci el a facut un plan de dreptate in vietile noastre. Asa ca da, cred in reincarnare."

160

Nu voiam sa ma contrazic cu el; de-a lungul istoriei omenirii, diferite religii chiar postulasera Existenta unui Dumnezeu nedrept; pentru a explica distributia diferita a binecuvantarilor in viata, "Mi-ai mai vorbit despre karma* si in trecut," am continuat eu.
*** Cuvantul sanscrit karma inseamna actiune si reactiune(consecinta; efectul actiunilor)**

"Consecinta actiunilor noastre?" "Actiune si reactiune. Oamenii platesc pentru actiunile rele si sunt recompensati pentru cele bune. Este logic, nu ?
"Crezi ca ne purtam karma de la o viata la alta?", intreba Andreas.
Da. Eu personal, ca individ, asa cred", raspunse John.
Studiasem budismul vreme de mai multi ani; una dintre chestiunile pe care aceasta religie nu le aborda suficient (dupa parerea mea) este chiar evolutia foarte evidenta a speciilor, care se petrece continuu in jurul nostru, ca si cum ar urma un plan divin. Iar prezenta omului si dezvoltarea sa pe planeta nu pot fi explicate satisfacator nici macar de stiinta moderna, luand astfel nastere o serie de teorii cu omuleti verzi care fac experimente pe primate si altele asemanatoare.
"Sifu, evolutia este dirijata?", am pus eu intrebarea ce trebuia sa redirectioneze discutia inspre punctul esential, "Poftim?" "Dumnezeu are un plan pentru oameni si pentru Pamant?
Exista o inteligenta indrumatoare in spatele intregii chestiuni?"
"Dupa parerea mea, da."
Si iata-ne in problema care forma miezul discutiilor intre stiinta si religie.
"Si Dumnezeul acesta e un judecator? ", am contmuat eu.
"EI hotaraste karma fiecaruia?"
"Nu. Noi ne hotaram propria karma. Dumnezeu intervine foarte putin in vietile noastre si in judecata constiintei noastre dupa moarte."

161
"Si atunci unda alba si cea neagra, pe care Ie-ai descris?"
"Ce e cu ele?" "Nu Dumnezeu decide al cui spirit merge intr-o zona sau in alta si cat timp va ramane acolo?"
"Nu chiar; karma decide asta. Dumnezeu, de fapt,intervine foarte putin in toata situatia, in chineza, numim voia cerului jodo. De exemplu, faptul ca tu, Kosta, si tu, Andreas, va aflati aici este jodo. Stiti cati oameni au venit sa ma caute si nu m-au putut gasi ? Faptul ca va aflati aici
este voia cerului."
Ne-am uitat unul la altul. Cu siguranta, amandoi ne gasisem profesorul in circumstante neobisnuite - imposibile, statistic vorbind.
"Sifu", am insistat, "de ce faptul ca te-am gasit pe tine nu inseamna pur si simplu doar karma buna? Care e diferenta intre jodo si karma?"
"Jodo vine de la Dunmezeu', spuse el. "Karma vine de la noi"
"Deci Dumnezeu are un plan, dar depinde de noi sa ne ridicam la acest plan", spuse Andreas.
"Da", raspunse John. Si vei suporta consecintele tuturor actiunilor tale, fie rele, fie bune. Karma este pur si simplu legea naturii, ca biologia si ca fizica; jodo este voia cerului. Nu pot sa fiu mai clar decat atat. Pentru cea mai mare parte dintre oameni, jodo decide pur si simplu momentul si locul nasterii si momentul si locul mortii lor. Dar o karma rea iti poate si scurta viata: daca ai fost destinat sa traiesti o suta de ani, ai putea sa sfarsesti prin a trai doar cincizeci. .
"De exemplu", continua el brusc, Liao Sifu putea vedea karma' unei persoane si putea decide daca sa o vindece sau nu, pe baza karmei respective.
Putea vedea si jodo, voia cerului, cand se apropia.
Sa va spun o poveste ... "

Scrisoarea
Batranul Liao avea putini prieteni, deoarece majoritatea oamenilor iI considerau o fiinta ciudata si straina
162
astfel ca tinea foarte mult la adevaratii sai prieteni.
In Java avusese o existenta plina de bucurie, caci, pentru prima data in viata, era membrul unei societati omenesti zgomotoase si unite. Nici circumstantele tineretii sale, nici izolarea din partea de mijioc a vietii nu i-au oferit prea multe sperante de bucurie, iar consecintele uriasei sale crime ii bantuiau permanent cu presimtiri rele. Liao isi gasise pacea in Indonezia. Avea multe cunostinte, avea ceva prieteni si era respectat ca un mare vindecator.
Si avea alaturi si pe baiatul pe care ajunsese sa-l iubeasca de parca i-ar fi fost fiu.
Liao stia ca tanarul va ajunge la nivelurile superioare ale maiestriei, dar nu stia cat de departe va ajunge. Unul dintre prietenii sai era un om de afaceri prosper, care era si specialist in istorie si cultura chineza. Liao pettecea ore in sir cu acest om, sorbind din ceai si purtand discutii nesfarsite. Aranjase sa-l viziteze intr-o dimineata anume, asa ca Liao se porni catre casa omului. Era cam ora zece cand ajunse. Un servitor ii deschise usa si Liao fu introdus in apartamentul interior al omului. Prietenul sau se ridica sa-l salute. "Liao Sifu", spuse el, "inca o data, ma onorezi." Liao se opri scurt, stupefiat. Vedea clar ca omul avea sa moara la pranz. Jodo, voia cerului, atarna deasupra lui ca o sabie. Se impotrivi unei nevoi imperioase de a sta jos. Din exterior, prietenul sau nu observa nimic nelalocul lui in comportamentul batranului maestru; intr-adevar, ceea ce lui Liao i se paruse o pauza nesfarsita, fusese doar mai putin de un sfert de secunda in timp real, astfel ca celalalt nu o putuse detecta. "Nu pot sa raman acum, dragul meu prieten", spuse Liao, "dar vreau sa-mi faci un serviciu."
163
Se misca cu viteza supranaturala si inhata o coala de hartie alba de pe biroul prietenului sau, facand sa para ca a scos-o de sub roba ce o purta. Ai un plic?" intreba.
Prietenul sau Ii dadu un plic si Liao impaturi coala de hattie in plic. Dupa ce scrise ceva si sigila plicul, i-l inmana prietenului sau. "Exact la ora unsprezece si patruzeci si cinci, vreau sa iei acest plic si sa ii duci in varful dealului la baza caruia incepe pamantul tau si sa ii lasi acolo", spuse Liao. "Dar am o intalnire la pranz si, dupa cum stii, casa mea se invecineaza cu jungla. Varful acelui deal deja intra jumatate de mila in jungla !" "Da, stiu." "Va trebui sa imi schimb hainele si ... "
"Da stiu." "Foarte bine, Liao Sifu. Daca e asa de important pentru tine, asa voi face."
"Iti multumesc." Spre surprinderea omului, Liao Sifu isi lua ramas bun intr-un mod destul de emotionant. Batranul maestru merse imediat inapoi la locuinta sa si incepu sa se roage cu silinta, centrat in meditatie profunda, cerand ca Dumnezeu sa prelungeasca viata prietenului sau si sa ridice orice karma care o facuse atat de scurta. La unsprezece si patruzeci si cinci, prietenul sau, impacientat ca trebuie sa mearga in jungla si ca asta mai presupunea si alte actiuni, dadu scrisoarea unui servitor, cu instructiunea sa o duca in padure si sa o lase in varful muntelui. Intre timp, omul pleca spre intalnirea pe care o avea in oras. Exact la pranz, pe cand traversa strada in fata postei, catre intalnirea lui, omul fu lovit si ucis de un camion care trecea pe acolo.

164
Asa a invatat Liao Sifu ca voia cerului nu poate fi schimbata.
"Deci, Kosta", continua John, spune-mi acum. Sunt Taoist?"
"Dupa judecata mea de om educat, esti un Taoist neichia, Sifu."
"Aha. Si daca iti spun ca am practicat Chi Kung si Nei Kung strict ca arte martiale - eu fiind directorul unei scoli de arte martiale, nu un preot - ce ai avea de spus?
Retine, expunerea mea la taramul spiritelor a venit numai dupe ce ajunsesem la yin-yang kung - Nivelurile Patru, Cinci si asa mai departe. Aveam treizeci si saptede ani cand am vazut prima oara spiritul maestrului meu; pe langa asta, am acumulat cunostinte si am dezvoltat un oarece interes pentru chestiuni spirituale, numai dupe ce am plecat in munti, sa stau retras, in 1992.
Cu alte cuvinte, initial nu am facut neikung pentru beneficiile metafizice -pe care le oferea - si nici ca urmare a vreunei credinte spirituale anume."
"Bine, daca nu esti un alchimist Taoist, atunci ce esti?" "Sunt directorul scolii Pa Lei Chian, o scoala de kung fu. Sunt profesor si predau o stiinta chinezeasca numita Nei Kung, care implica studierea, imbunatatirea si, in final, combinarea energiilor yin si yang in interiorul corpului; forma specific a de Nei Kung pe care o predau eu vine din linia atribuita inteleptului Mo-Tzu. Dincolo de toate astea, sunt, pur si simplu, un om ca oricare altul."
Nu stiam ce sa spun la toate acestea. In vremurile noastre nu prea exista indoiala - constiinta este la fel de mult un produs al fizicului, pe cat este un produs al spiritului.
Axiomele lui Descartes, care separa psihicul de trup, s-au dovedit de mult a fi gresite.O rana la creier, sau o boala a creierului va afecta imediat personalitatea omului; medicina moderna are milioane de cazuri documentate in acest sens. Constiinta" noastra este rezultatul unei intreteseri a mintii "
165

si a corpului, a spiritului si a carnii. S-au lovit oare vechii filozofi ai Chinei de acest secret, in timp ce investigau energiile yin si yang? Izolasera ei in vreun fel energiile corpului si vazusera cum pot fi ele transferate complet in spirit? Asa se dezvoltase Taoismul ca religie?
Si ce poate oferi stiinta Nei Kung-ului lumii in vremurile noastre de progrese tehnologice rapide? Iata, aici se afla un om care avea multe din aceste raspunsuri in buzunar.
"Presupun, Sifu", am spus, "ca esti orice vrei sa fii.
" Zambi, iar eu imi lasai privirea in pamant. Urma apoi o scurta discutie despre plante; John sustinea ca acestea sunt constiente si comunica telepatic, iar Andreas - botanist avid - era de acord cu tot ce spunea el.
Eu eram neobisnuit de tacut, In sfarsit, in pauza ce urma, intrebai, "Sifu, ai sa ne inveti?
O sa inveti lumea despre Nei Kung ?" "Deja va invat.'
"Nu, vreau sa spun, daca ai sa inveti pe toata lumea, daca o sa faci demonstratii si sa explici clar ceea ce faci?" Ramase si el tacut o clipa, apoi spuse simplu:

"Stii despre Atlantida?" " Bineinteles."
"Stii de ce a fost distrus continentul Atlantida?"
"In cultura mea, spunem ca Atlantida a fost distrusa pentru ca zeii erau gelosi."
"S-a intamplat pentru ca oamenii ajunsesera prea aproape de secretele cerului. Si in zilele noastre, cand omenirea va ajunge prea aproape, ea va fi distrusa." "De ce naiba?"
"Pentru ca animalul uman inca nu este pregatit sa devina un Dumnezeu."
"Atunci de ce sa ne fi creat? In mod logic, fie am fost creati ca sa ne dezvoltam, urmarind un scop superior, fie suntem jucariile unei constiinte superioare, care pur si simplu vrea sa ne tina sclavi.
Adica, sa spui ca Dumnezeu insusi
165
ne va distruge, ma face sa ma gandesc mult mai putin la Dumnezeu."
Afirmatia asta seaca soca pe toata lumea.
"Deci crezi ca ar trebui sa dau totul la iveala, sa-mi impartasesc intreaga cunoastere, sa devin faimos si sa castig premiul Nobel", zise John.
"Da si nu. Cred ca ar trebui sa oferi lumii dovezi concrete si care pot fi reproduse, cu privire la existenta chi-ului yin si yang, fara a da informatii specifice despre natura lor exacta. Asta ar fi suficient ca sa te faca sa intri in istorie drept omul care a ajutat omenirea sa evolueze la urmatorul nivel", am raspuns eu.
"In istoria omenirii lucrurile nu au stat niciodata asa."
"Nu ne-am mai aflat niciodate in acest punct, in toata istoria omenirii, Sifu.
Uita-te la tine, de exemplu! Esti primul maestru al scolii Mo-Pai care accepta elevi occidentali.
Omenirea evolueaza: Occidentul se intalneste cu OrientuL
Nu exista, oricum, nici o dovada concreta ca Atlantida ar fi existat*
[* Desi exista dovezi lingvistice si factuale in acest sens].
"Poate e doar o poveste care a captivat imaginatia unui filozof grec, cu secole in urma - omul impotriva zeilor."
Mi-am facut promisiunea tacita sa-i cumpar lui John o copie din lucrarile lui Platon, Kritias si Timaeus. "si poate ca e o poveste adevarata.
Eu urmez voia cerului, Kosta. O sa fac ceea ce vrea Dumnezeu ca eu sa fac."
Se ridica, "Dar o sa ma gandesc la ce ai spus", incheie el.
Si cu asta s-a incheiat si lectia noastra din acea seara. Pe drum inapoi spre hotel, Andreas m-a boscorodit in continuu. Fusese socat de abordarea mea belicoasa.
"Ce-ai face", ma intreba el, "daca ai fi in locullui Sifu?"
"As da omenirii focul", am raspuns eu, fara ezitare. "si apoi sa fii legat de o stanca la malul marii si sa vina un vultur sa-ti manance ficatul, pe vecie ... "

.
167
"Chinul lui Prometeu nu a durat o eternitate, Andreas.
Dupa o vreme, zeii l-au eliberat pentru ca s-au simtit vinovati. El a facut ce a facut din mila - ca sa ajute omenirea, vezi tu
"Esti sigur ca nu din mandrie?"
Venise randul meu sa raman in tacere. Lovise la tinta.
Nu ne-am mai spus multe in restul serii; fiecare ramase invaluit in propriile-i ganduri.
Comentariul lui Andreas scosese la lumina ceva vital, ceva ce stiusem intotdeauna in inima mea, dar, umbrit cum eram de propria mea mandrie, nu observasem clar inainte.
Eu nu eram titan; nu depindea de mime. Doar John putea sa joace rolullui Prometheus si sa Isi impartaseasca secretele cu intreaga omenire. Misiunea noastra era sa ii convingem sa transmita un astfel de dar si, prin aceasta.munca de convingere, sa sprijinim pe umerii nostri o parte din consecinte.

Capitolul al IX-lea Keris

"Exlsta in cer si pe pamant mai multe lucruri,
decat poate imagina filozofia ta, Horatiu"
Hamlet, Actul I, Scena V

Henky era un alt chinez din Java - om de afaceri si prieten al maestrului meu, de peste douazeci de ani. Henky incercase si el antrenamentul Mo-Pai, dar, din pacate, nu progresase prea mult.
Isi castigase, insa, cateva beneficii; avea peste cincizeci de ani, dar arata mult mai tanar, poate la patruzeci si ceva, cu o silueta in forma si cu pasul alert. Sportiv impatimit, se antrena si alerga in fiecare zi. Henky era, in foarte mare masura, un produs al Javei. Nu vorbea un cuvant chinezeste si nu cunostea nici istoria chineza: mai degraba, vorbea fluent olandeza si o engleza decenta, pentru ca fusese la o scoala olandeza.
Cercetator inflacarat ai istoriei poporului sau natal, Henky era, mai ales, expert in imperiul javanez-hindus Majapahit, care dominase Java si insulele din imprejurimi, in timpul secolului al paisprezecelea e.n. Avea trei keris-uri in Java - toate antichitati, toate mai vechi de cinci sute de ani, toate datand din timpul statului Majapahit. Keris-urile erau incarcate magic.
Inainte sa continui, ar fi util sa facem o incursiune in istoria si mitologia ce inconioara aceasta speciala arma cu lama.

A fost o vreme cand toti barbatii din Java, incepand de la varsta de trei ani, trebuiau sa poarte un keris; pumnalul se mai poarta si astazi, la ceremoniile oficiale. Teaca si plaselele erau adesea impodobite cu decoratiuni rafinate, cu sculpturi si bijuterii; se credea ca ornamentele de pe lama asigura si mai multa protectie impotriva nenorocirilor.
Lama pumnaluiui are adesea niste ondulatii (lok), de obicei sapte sau noua, desi au fost numarate pana ia treizeci si una. Un numar impar de iok asigura purtatorul ca va avea noroc. Se considera, de asemenea, ca lama ondulata face o rana mult mai daunatoare, desi keris-ul este o arma greu de manuit in lupta. Toti indonezienii si malaezienii considera keris-ul magic. In mod traditional, keris-urile vechi se pastreaza ca bijuterii de familie si sunt trecute din generatie in generatie.

Fabricarea unui keris era o munca ce implica o mare putere si o mare arta; empu, sau fierarul, era considerat un om sfant, iar munca sa era marcata de ritualuri. O data pe an, keris-ui era scos din teaca si lama sa era curatat cu suc de lamaie verde si cu arsenic, apoi i se sacrificau ofrande.
Se ardeau betisoare de tamaie si se faceau rugaciuni: lama era acoperita cu ulei mirositor. Cu cat lama gustase de mai multe ori sange, cu atat keris-ul era mai puternic. Keris-urile magice (nu suvenirurile pentru turisti de astazi), se spune, pot vorbi, pot zbura, isi pot sehimba forma si chiar pot ingriji copii. Ele pot proteja purtatorul de rele sau ii poate distruge dusmanii.
Se crede ca ele zornaie in teaca, pentru a-si avertiza purtatorul de un pericol iminent. In general, keris-urile sunt obiecte de profunda veneratie si sunt foarte puternice.
Cand Henky s-a oferit sa imi arate puterile keris-uiui sau, am fost tentat sa rad, insa stiam ca e bun prieten cu John. In realitate, vazusem deja atat de multe la John, incat nu mai stiam cum sa abordez astfel de afirmatii: nu imi mai permiteam luxul de a fi sceptic.
"Un keris magic?", am intrebat.

Nu, trei."
Ce pot sa faca.
"Multe lucruri, orang putih*, dar pentru tine s-ar putea sa se miste putin - si poti sa-l vezi pe John vorbind cu ele." ,
*** Orang putih se traduce ca "om alb"**
"John poate sa vorbeasca cu o bucata de metal?"
Astea nu sunt bucati de metal; sunt constiente, la fel ea mine si ca tine."
M-am holbat la Henky cu privirea mea cea rea, din partea stanga, Am o fata foarte expresiva - face parte din mostenirea mea mediteraneana - si cumva bimorfa: sunt bland si politicos cu partea dreapta si rau cu stanga. Am si foarte multe gene de Neanderthal- rezultatul mileniilor de imperecheri baicanice, care imi sunt de mare folos, atunci cand vreau sa arat ca un om periculos, ca un sfant, sau ca un prost.
"Vorbesti serios, nu?", l-am intrebat. "intotdeauna sunt serios cand vorbesc despre bani sau despre lucruri de natura spirituala."

Banii mi se terminasera, iar Henky imi facea cinste cu pranzul.
Mancarea chinezeasca incepuse sa ma plictiseasca: de fapt, chiar pierdusem mult in greutate in urma "regimului eu orez", cum ii numeam eu, asa ca Henky ma dusese la o friptura in stil occidental. Ii eram foarte recunoscator.
"Bine", am spus. "O sa musc momeala.
Doris soseste in dupa-amiaza asta, asa ca poate aranjam o intalnire cu Sifu diseara.
Sunt sigur ca si ea ar vrea sa vada asta."
Prietena mea, Doris, fusese tovarasa mea de-a lungul anilor cat l-am cunoscut pe John Chang si, ca urmare, suferise acelasi asalt asupra perceptiei ei bine stabilite despre realitate, pe care il suferisem si eu in acea perioada. Insa ea accepta lucrurile mult mai repede decat mine, fiind mai inteligenta si nuatat de impulsiva. "Chiar asa e", zise Henky.
"Keris-urile sunt constiente in felul lor."
170
Desigur.
"Fii atent, ti-as putea spune multe povesti, dar ma opresc la una: Acum cativa ani, fiica mea urma sa plece intr-o calatorie cu niste prieteni. Ei au sosit la noi acasa in jeep-ul lor, iar ea pornise catre usa; brusc, se auzi un sunet ca de lovitura din dulapul in care ne tinem keris-urile. Cand am deschis dulapul, keris-ul meu cel mai putemic si cel mai vechise scutura in teaca. I-am spus fiicei mele sa nu plece in calatorie, dar ea a insistat - avea un nou prieten, vezi tu. Ei bine, n-am putut sa o las sa plece neprotejata, asa ca i-am dat keris-ul cu ea, cu instructiuni ferme sa o protejeze. in noaptea aceea au avut un accident si jeep-ul a iesit de pe sosea.
S-au rasturnat de trei ori inainte sa se loveasca de un copac; masina era o epava, dar nici unul dintre ei nu a fost ranit - nici macar o zgarietura. Nu aveau centurile de siguranta, asa ca au fost azvarliti incoace si incolo in interiorul jeep-ului, destul de serios, in timp ce masina se rostogolea."
Nu stiam ce sa cred si nu aveam nici o posibilitate sa judec povestea lui.
Cu siguranta, existau destule mituri despre sabii magice si legende despre arme constiente in general, in fiecare cultura din lume (sa ne gandim la Excalibur. Oare sa fie adevarate - in felul in care era adevarat John Chang, in felul in care era adevarata Troia, care fusese considerata de multi invatati un mit, vreme de generatii, inainte de a fi descoperita de Schliemann, in secolul nouasprezece? Vazusem prea mult din lumea spiritului in jurul profesorului meu ca sa ma mai indoiesc; cuvantul shaman i se potrivea lui John la fel de bine ca si cuvantul Taoist, daca putem face intr-adevar vreo distinctie intre cele doua. Scriind aceasta carte, am fost adesea incurcat la gandul, ce ar trebui sa prezint despre John si despre lumea spiritelor?
Puteam sa ma indoiesc de ochii si de urechile mele?
Daca John facea o farsa, atunci, de buna seama, pacalea mii de oameni. Mai existau si alte explicatii plauzibile pentru ceea ce vedeam - una dintre ele ar fi, pur si simplu, ca John isi impunea vointa
171
si imaginatia asupra mintilor participantilor, ca un fel de hipnoza in masa.
Dar chiar si daca asa stateau lucrurile, insemna ca puterea aceea nu valora nimic si ca nu era nici o problema sa merg in fata unui tribunal si sa povestese experienta. Sa nu spun nimic ar insemna sa fiu las - si nedrept fata de John.
Dati-mi voie sa va impartasesc o astfel de intalnire cu un spirit puternic si binevoitor.
Judecati singuri.

Printul

Hercules (nici o legatura cu eroul) era un var de-al meu pe care ii adusesem eu mine in Indonezia. John fusese dragut si il lasase sa se alature grupului nostru si sa asiste la convocarea unui spirit care murise la Nivelul Trei. Acest spirit era vestit ca fiind atat de puternic, incat oricine ii putea auzi, iar unii oameni puteau sa-l si vada: pentru Nivelul Trei, cu siguranta avea o gramada de chi yang.
Fantoma era spiritul unui print din secolul al saisprezecelea, iar mormantul sau se afla in trecatoarea Puncak, aproape de Bogor, in Java centrala.
Ucisese multi dusmani in timpul vietii, iar karma sa era sa vegheze asupra insulei Java, ca pedeapsa. In ultimele patru secole, singuratica fantoma zabovise pe varful dealului care ii adapostea mormantul, pazindu-si pamantul natal. Oamenii veneau acolo sa doarma si sa-i ceara favoruri si protectie, iar conducatorii Indoneziei, chiar si in aceste vremuri moderne, vizitau adesea locul, cu diversi mediumi.
Intr-un grup mai mare, am mers pe poteca pana la mormant, un ministru indonezian pavase cararea cu beton, ca sa-i fie mai usor sa ajunga. Hercules era nerabdator si nelinistit, ii cunoscuse pe John intr-o tranzactie de afaceri pe care o aranjasem, nestiind la acea vreme
173
nimic despre puterile profesorului meu. Aceasta calatorie schimbase totul; John ii aratase multe si ii urase bun venit in casa lui. Dar vederea acestei fantome (ma rog, auzirea ei) avea sa fie piesa de rezistenta. Eu il imploram pe John de ani de zile sa ma duca sa il vizitez pe print.

Intr-un sfarsit consimtise - si tocmai la momentul potrivit. In cateva luni, spiritul printului avea sa urce in unda cea alba pentru totdeauna. Hercules era norocos. Cu noi mai erau si Handoko, unul dintre liderii industriali ai Indoneziei, cativa prieteni si cativa dintre elevii lui John, in total cincisprezece oameni. "Ti-ai adus minicasetofonul?" ma intreba Handoko pe drum, la urcare.
"Nu. L-am uitat in camera de hotel."
"Oamenii au incercat si inainte sa il inregistreze; tot ce iese e un fel de zgomot chitaitor."
"Poate ca vorbeste direct cu centrii din creierul celor prezenti", am spus eu.
"Poate ca nu exista nici un sunet, ci doar noua ne apare asa."
"Da. Sau poate ea spiritul pur si simplu nu vrea sa fie inregistrat si de fiecare.data sterge caseta."
"Oricum, interesant fenomen", am spus.
"Asta e si o dovada ca Sifu n-a plantat microfoane fara fir undeva in zona."
Buna remarca", zise Handoko.
Am ajuns in zona si fratii mei de ucenicieau inceput imediat sa curete si sa pregateasca locul. Asa cum vazusem si mai demult, au asternut flori si mancare pentru spirit si au aprins un betisor de tamale, numit hu. Toti cincisprezece ne-am adunat aproape de ofrande si John intra in meditatie, chemandu-l pe print. Imediat am auzit vaietul lung si infiorator al vantului, semnul unui spirit.
Am vazut betisorul de tamale miscandu-se.

Dintr-o data, in dreapta locului unde se

aflau ofrandele si chiar in fata maestrului meu aparu o stralucire portocalie. O voce dulce si blanda ne vorbea in indoneziana.
Salutare, frate Chang", ii spuse aceasta profesorului meu.
"Ma bucur ca esti din nou aici, cu mine. Astazi ai adus multi prieteni ... multe fete noi.
Cum Ii cheama?" "Handoko",

incepu John. "Handoko" , sopti vocea bland. "Si langa el se afla niste oameni albi. Ei vin din Olanda?"
"Nu", spuse John repede. Dari Junani, din Grecia."
Aha Cum ii cheama, intreba printul
"Kosta si Hercules", raspunse John, iar spiritul repeta numele. M-am concentrat cat de tare am putut pe lumina portocalie stralucitoare si am observat o mana subtire ce dansa in ea - dar oricat am incercat, n-am reusit sa mai vad nimic altceva. Conversatia a continuat, prea greu de inteles pentru indoneziana mea firava: dupa o vreme, John i-a multumit spiritului si a plecat. M-am apropiat imediat de maestrul meu. "De ce a intrebat daca venim din Olanda?", am intrebat. "Pentru ca l-a vazut pe Hercules cu parul blond. Pe cand era in viata, oamenii albi care veneau in Java erau olandezi, iar lui nu-i placeau. Se intreba ce faceti aici, atata tot."
Brrr, m-am gandit. Bine ca a inteles ca nu eram dusmanii lui din vechime.
"Totul a mers bine?", am intrebat.
Nu chiar. Am vrut sa-l intreb despre un prieten al meu care e pe moarte, daca poate sa-l ajute; spiritul mi-a spus, pur si simplu, ca prietenul meu acumulase karma negative si ca era voia cerului ca el sa moara acum. A sugerat sa-i amintesc prietenului meu ca exista Dumnezeu si sa creada in El pe deplin si sa nu se impotriveasca pedepselor pe care i Ie-a atras karma sa."

Eu eram tacut. Cuvintele profesorului meu ma miscasera si mi-am dat seama, in acelasi timp, ca ne facuse o mare onoare. Eram primii albi pe care spiritul printului ii vazuse, in patru sute de ani; primii pe care maestrul meu Ii luase eu el la trecatoarea Puncak. N-am stiut ce sa ii spun profesorului meu. Inca o data ma onorase peste poate.
Sa-l imbratisez pe John nu intra in discutie: Java nu este Mediterana, iar chinezii, in general, nu-si afiseaza afectiunea, Speram ca, in viitor, voi putea sa ma revansez pentru multele daruri pe care mi Ie oferise.

Ne-am intalnit cu John seara tarziu si am luat cina acasa la el, ca de obicei. Mai tarziu, dupa ce s-au schimbat politeturile obisnuite si ne sorbeam ceaiul pe terasa, John ii ceru lui Henky sa isi

aduca keris-urile. Erau trei, asa cum spusese Henky, unul mai frumos decat celelalte doua, Lamele primelor doua erau ondulate, dar ultimul si cel mai frumos avea o lama dreapta, ferma. Suprafata metalului era innegrita, aspra si otelita, cum era obiceiul in Malaezia si in Indonezia; keris-urile erau gravate dupa fabricare cu suc fierbinte de lamaie si cu arsenic. Keris-urile aveau un miros parfumat - suprafata lamelor era unsa cu un ulei cu miros dulceag.
L-am intrebat pe Henky ce este. "Uleiul unui copac pe care Il folosim in acest scop aici, in Indonezia", spuse el simplu. "Asta Ie place cel mai mult."

"Inteleg "
Pentru keris, trebuie sa folosesti uleiul de la o planta vie, niciodata un derivat chimic."
"OK." "Serios." "Serios. Cat costa o chestie din asta?"

"Intre douazeci si patruzeci de mii de dolari, daca are intr-adevar putere."
176

"Ma indoiesc ca voi avea vreodata unul, Henky, dar multumesc de sfat", i-am spus.
"Poate iti vei dori unul in viitor, ca sa-ti protejezi familia", spuse el simplu.
John interveni. "Cred ca ar trebui sa le aratam lui Kosta si lui Doris ce pot sa faca keris-urile", spuse el
"Trebuie sa stati toti jos, pe pamant,"
Doris se conforma imediat.
Eu am fost destul de prost sa intreb: "De ce?" "Pentru ca asa e mai bine", raspunse John, destul de simplu. Am eliberat masuta dintre noi de serviciul de ceai si , . ne-am asezat in jurul ei.
Eu stateam vis-a-vis de John; Doris era la stanga mea, iar Henky in fata ei. .
John lua o farfurie adanca si o intoarse invers, punand-o cu fata in jos. Lua un betisor si ii aprinse, punandu-l cu atentie pe spatele farfuriei, pentru a proteja fumirul mesei.
Lua cel mai mic dintre keris-uri si ii puse pe masa, cu lama odihnindu-se pe teaca. Instantaneu, concentrarea lui deveni atat de intensa, incat mi se scutura stomacul.
Fata Ii deveni ca a unei statui , si aproape ca-i puteam auzi inima incetinindu-si ritmul, oprindu-se. Totul parea sa se condenseze intr-o sfera in jurul lui.
Dintr-o data, lama se intoarse si se misca inspre betisor.
Doris zambi. John lua keris-ul,trecu betisorul peste el si ii puse inapoi in teaca,
"Asta nu are chiar asa de multa putere", spuse el
Scoase cel de al doilea keris si il puse pe masa, in acelasi fel in care il pusese pe primul
Se concentra din nou - de data aceasta, scurt. Al doilea keris se intoarse si el, rotindu-se inspre betisor. Parea sa consume fumul cu lacomie, vibrand usor in timp ce facea asta. John il lua.
177
"Asta e intr-o dispozitie foarte proasta asta seara", spuse el. "Nu ii vom folosi." .
Fixa varful lamei in teaca. Keris-ul isi trase teaca peste "corp" cu putere, scotand clic-clacuri zgomotoase. "Mi-ar placea sa mai vad o data," am spus. John zambi.
"Bine," spuse. "Uite, tine teaca." Indeparta lama din teaca de lemn, pe care mi-o dadu mie. Am luat teaca de lemn in mana dreapta, tinand-o bine. John introduse varful lamei in teaca.
Ii sopti ceva keris-ului. Teaca mi se scutura din mana cu destula putere si lama keris-ului isi trase teaca de lemn peste ea.
"Dupa cum am spus", remarca John, "asta e intr-o dispozitie foarte proasta si nu vrea sa fie deranjat." Scoase lama din teaca, trecu betisorul peste ea si o puse inapoi. Puse obiectul deoparte. Henky ii dadu ultimul keris, cel cu lama dreapta.
"Asta e foarte puternic", spuse John. "A fost facut in anii de inceput ai imperiului Majapahit si se numeste Samar."*
[* Deoarece a cunoaste numele unui keris inseamna a avea putere asupra lui, am schimbat numele armei, pentru a-l proteja pe Henky.]

John puse arma pe masa in acelasi fel si aceasta se roti imediat, aranjandu-se peste betisor.
"Sifu", intreba Doris, "cum de ii stii numele?"
Mi-a spus el", raspunse John. "Isi aminteste totul despre cum a fost facut, circumstantele si perioada. Isi aminteste si numele lui. Are peste cinci sute. de ani."

John lua keris-ul si trecu pe sub el betisorul de tamale. Daca o bucata de metal poate parea multumita, atunci aceasta chiar asa era. John sopti armei ceva, apoi o puse pe masa, Puse betisorul inapoi-pe farfurie si se intoarse catre Henky. Cei doi isi spusera ceva, scurt.
M-am uitat la Doris, care parea foarte fericita.
Seara aceea confirmase pentru ea ceea ce ii spusesem despre propriile mele experiente cu spirite in compania lui John, in trecut.

178
"Sifu", intreba ea, "cum poate keris-ul sa faca ceea ce face?" "Pentru ca are energie yin", raspunse el. "Practic, poti sa spui ca e un spirit."
M-am intins sa indrept betisorul pe farfurie. Se rostogolise pana aproape de marginea farfuriei si ma gandeam ca ar fi putut sa cad a pe masa si sa arda furnirul.
Keris-ul Samar se invarti foarte rapid si incerca sa ma taie. Mi-am tras mana la timp, pe cand toata lumea, in afara de John, ramase eu gura cascata.
"Fii atent", spuse Henky. "Stii, ele au o minte a lor."

M-am uitat la keris; cumva, stiam cum sa-l manevrez. "Nu incerc sa-ti iau tamaia, prietene", i-am spus.
Voiam doar sa-l aranjez pe masa." "Nu intelege englezeste", spuse John.

"Dar hai, mai incearca sa te imprietenesti cu el." Am luat prudent arma de maner cu o mana si cu cealalta am trecut pe sub ea betisorul de tamale, m-am concentrat si am incercat sa proiectez ganduri linistitoare, cum as fi facut cu animalul de casa al unui prieten, care nu ma place.
Desi ma asteptam, era emotionant sa simt vibratia in mana - keris-ul parea sa toarca.
"Scuzele sunt acceptate", spuse John. "Pune-l jos."
Asa am facut,
"De fapt, e foarte dragut, acum vrea sa ne arate ce poate sa faca", spuse John.
Introduse arma inapoi in teaca si o puse jos, cu plaselele inspre el. John zambi si ne privi. "Ia priviti." Se uita scurt la keris.

"Samar!" spuse; arma sari complet afara din teaca, peste masa, in mana lui deschisa, Am fost incantati. "Vreti sa mai vedeti o data?", intreba John, iar noi, de- sigur, am spus da. El striga iar keris-ul si acesta ii sari inca o data in mana.
"Pare foarte doritor sa faca pe plac", zise Doris. Imi veni in minte un catel auriu pe care-l cunosteam: dispozitia lor parea cam aceeasi,
179
John il lua pe Samar de plasele si trecu pe sub el betisorul. Kerisul vibra de multumire.
Dintr-o data, John rase si puse arma inapoi in teaca, inmanandu-i-o lui Henky.
"Ca un copil" , zise el. "Are propria lui minte, iar parerile lui sunt foarte amuzante."
Chiar in acel moment, catelusa lui John, Lovely, se apropie tropaind de calcaiele mele. M-am aplecat sa mangai spatele blanos. Lovely amusina o vreme in jur, se harjoni un pic cu Doris, apoi porni catre ceva mai interesant cu care sa l~i ocupe timpul.
"Un spirit keris e ceva cam asa", zise John, aratand catre Lovely.
"Daca il mangai si il piepteni si il hranesti regulat, iti va fi loial si va trai fericit. Daca il Iasi flamand si ii ignori, daca il bati si il lovesti, atunci poate sa devina chiar dezagreabil."
Inteligenta lor e cam la fel?" am intrebat. "Nu. Constienta keris-ului nu e asa de dezvoltata." . , ,
"Sifu", zise Doris, "poti sa vorbesti cu el pentru ca tu ai combinat yin-ul cu yang-ul, corect?"
"Corect." "Si noi? Pe noi poate sa ne auda?"
"Oh, da. Poate sa va auda, sa va vada si sa va simta in moduri pe care nu le intelegeti. Voi nu puteti sa vorbiti cu el; voi trebuie sa fiti la Nivelul Trei ca sa puteti simti energia yin - asta daca nu invatati cum sa va folositi visele."
"Exista o meditatie Budista Tibetana care se numeste milam", am spus eu.
"Da, in Indonezia, oamenii merg deseori la mormintele sfintilor musulmani si dorm acolo", zise Henky, "sperand sa comunice cu acestia. Adesea spiritele chiar Ie vorbesc oamenilor in vise si Ie dau raspunsuri la intrebari."
"Sifuu", am intrebat eu, "keris-ul are yang? De aceea se poate misca ?"
"Nu. El are energie yin incatusata inauntrul unui cadru de metal. EI ia yang de la mine, la cererea mea. Dar pentru ca are energie yin, el poate absorbi energie yang si astfel

180
te poate proteja. Daca cineva reuseste sa combine yin-ul si yang-ul, atunci poate face keris-ul sa se miste si sa-i vorbeasca, dupa doririta"
Am vrut sa clarific ceva ce imi bantuia strafundurile mintii - ceva incredibil, daca ar fi adevarat.
"Sifu", am intrebat, "Samar e o fiinta creata, nu-i asa?"
John ma privi cu interes.
"Nu, Kosta, nu intelegi. Buna incercare, dar nu pri-mesti bucatica de zahar, cum se spune. Samar nu este deloc o fiinta creata; el este prelungirea unui om care a existat odata."
"Poti sa imi explici asta, Sifu?"
"Cand am dobandit prima data puterea", spusel John, "eram curios de ceea ce poate sa faca un keris. Intr-un ma-gazin de antichitati, am gasit un kens de putere, care rugi-nea; vezi tu> negustorul nu putea sa simta kerisul incarcat. Arma aceea era veche de cinci sute de ani, dar el credea ca e un gunoi si o trata ca atare. Am cumparat-o pe cativa dolari si am luat-o acasa, unde i-am cercetat originile, folosindu-mi propriile capacitati. Chiar in central keris-ului, ingropata in straturile de metal, era o bucatica de hartie pe care era scris un farmec, cu litere sanscrite. Era foarte asemanatoare cu un talisman chinezesc, im fu. Atunci am inteles tehnica fabricarii keris-ului."
"Ce este un M", intreba Doris.
"Un farmec, un talisman Taoist de protectie si vindecare", i-am raspuns eu repede si m-am intors catre John.
"Fu vine din propria noastra persoana," zise John. "Cand facem un fu, ne prelungim constiinta si puterea in talisman - iar acolo, acea putere poate servi unui scop anume. De exemplu, cand vorbesc cu un keris, de fapt vorbesc cu spiritul celui care a facut keris-ul, omul acesta, in trecut, si-a prelungit o parte din propria sa forta vitala si din spirit in acest fu care se afla in inima acestui keris"
Se lasa pe spate. "Un fu e ca o antena" continua. "Stii,

cand eram tanar si voiam sa meditez, aveam rnari probleme in timpul noptii - sunt atat de multi tantari aici, la tropice! Nu puteam sa ne permitem plase de tantari, iar otravurile chimice inca nu existau, asa ca aveam probleme cu concentrarea, din cauza atacurilor lor constante. Liao Sifu mi-a aratat cum sa fac un fu care sa atraga tantarii; trebuia sa ma concentrez, sa scriu farmecul pe hartie si sa il incarc cu putere. Apoi il puneam in gradina si astfel eram in pace, cat doream sa meditez. Dupa ce terminam, ma duceam sa rup fu-ul si sa eliberez tantarii; intotdeauna gaseam sute acolo/7
"Vrei sa spui ca tantarii erau atrasi de hartie?"
"Da. Dar forta mea vitala era cea care facea farmecul cu putinta."
"Cat tine un fu?"
"Toate obiectele astea au o durata de viata, iar energia lor trebuie innoita permanent", raspunse John. "In cazul keris-ului, corpul de metal este in mod natural un bun pastrator al energiei yin. Cand keris-ul este mostenire de familie, puterea lui este reinnoita anual, prin ceremoniile asociate cu pastrarea unui astfel de obiect. Dar, stii, pentru a face un fu, practicantul trebuie sa aiba abilitati ca ale mele - si poate chiar si atunci va face unul sau doua in toata viata lui. Nu e usor.
Fu-urile pentru turisti pe care le vezi de vanzare in templele Taoiste nu au nici o putere reala; sunt imitatii - ca o imitatie de Rolex."
Doris era tacuta.
"Suna aproape a magie", spuse ea intr-un tarziu.
John ridica din umeri.
"Poate, intr-un fel.
Magia, sau vrajitoria, daca vrei, este prin definitie utilizarea energiilor exterioare pentru a indeplini o anumita sarcina sau a implini o anumita dorinta. Strict vorbind, avand in vedere ca un fu vine din propria noastra persoana, el nu este magie. Nu invocam spirite ca sa facem un fu. In orice caz, Doris, chiar daca ar fi sa consideri aceste keris-uri ca fiind magice, ele nu sunt facute de mine,

Eu nu sunt vrajitor. Antrenamentul nei-kung pe care l-am practicat toata viata mea imi da, pur si simplu, putere asupra genului asta de lucruri."
M-am gandit la conceptul de fu ca antena catre spiritul fauritorului decedat.
"Sifu", am spus, "mi-ai zis candva ca un spirit nu poate sa minta. Asta inseamna ca nici nu poate crea, corect?"
"Da, Kosta. Unirea lui yin cu yang este cea care permite creatia; acest atribut anume este ceea ce face viata pe Pamant atat de speciala. Fiinta umana e inca si mai speciala, caci ea poseda aptitudinile biologice de a face pe deplin uz de puterea sa de creatie."
"Creierul."
"Da."
"Deci acest fu care este in keris, aceasta antena - ea ii transmite fauritorului keris-ului informatii si ii permite sa actioneze si pe Pamant", am spus eu.
"Da, dar numai cu energie yin", raspunse John.
"Corect. Puterea influentei sale depinde de fu, nu-i asa? E ca si cum ai programa un calculator) nu-i asa?"

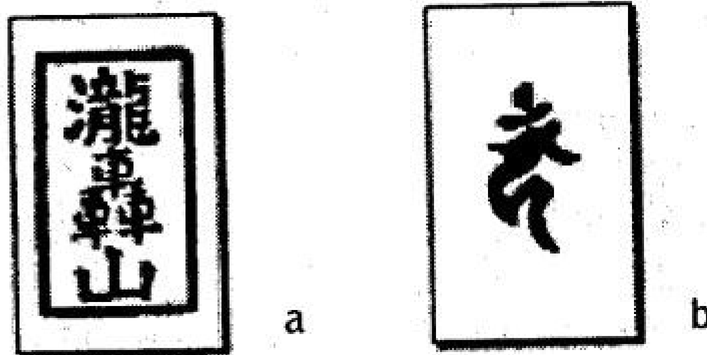

Fig. 1
Un exemplu de fu chinezesc Budist tipic, folosit pentru proteja impotriva fortelor negative, la (a). Silaba sanscrita(mantra) folosita pentru a incarca talismanul este prezentata la (b).
Oricum, imaginea in sine nu este incarcata, asa ca ar fi inutil sa o copiati si sa incercati sa o folositi

183
"Da si nu. Personalitatea fauritorului era determinata, in timpul vietii acestuia, de interactiunea dintre yin si yang; acum, ca e numai yin, el nu se poate dezvolta, nu poate minti si nu poate crea. Inteleg ce spui, insa; deciziile lui sunt filtrate prin fu si limitate de faptul ca el este un spirit. Asta asa e."
Doris il privi pe John. "Are dreptate? Scrierea caracterelor - fie ele sanscrite sau chinezesti - atunci cand faci talismanul, este un fel de programare?"
"Destul de asemanatoare", zise John.
"E un mod de a initializa un proces. Tu nu esti rezultatul unei programari?
Creierul tau, care e un fel de computer, a citit stimulii externi, ca si date de intrare, pe vremea cand erai bebelus. A procesat datele si, de-a lungul anilor, s-a format personalitatea ta. Este, in mare, acelasi lucru, doar ca tu, ca fiinta umana, ai si yin si yang, in echilibru. Keris-ul nu. Cumva, sa faci un fu(taliman; amuleta) este ca si cum ai naste un copil. In esenta, iei o parte din tine si o pui in altceva, iar antena asta va continua sa existe o anumita vreme"
John se opri ca sa-si aprinda o tigara si se lasa inapoi pe spate. "Problema ester/, zise el, "ca multi indonezieni si malaezieni isi trateaza keris-urile de familie ca pe obiecte de adoratie, mai degraba decat ca pe niste companioni loiali si modesti, care sunt cu adevarat."
Doris il privi pe Henky, care ranjea.
John zambi. "Nu Henky. Adevarul e ca ma indoiesc ca un keris o sa cSstige vreodata premiul Nobel pentru fizica, date fiind cele doua limitari pe care le-am mentionat mai de-vreme. Samar este un exemplu de keris foarte inteligent. Un keris ar trebui tratat ca un animal de casa - hranit si ingrijit, dar niciodata adorat ca un Dumnezeu. Asta e o greseala, foarte grava - una pe care o reprosez mereu prietenilor mei. Unii oameni chiar se roaga la Jrerfe-urile lor!"
Lovely veni iar, tropaind. John o lua in brate, si-o puse in poala si incepu sa o mangaie. " Asa ar trebui sa te porti cu un keris - si, de altfel, cu orice fu: ca si cum ar fi un prieten

184
loial si protector. Poti sa o mangai, daca vrei dar ma indoiesc ca o sa te rogi vreodata la ea, nu-i asa? Exista un singur Dumnezeu, si numai El ar trebui sa fie adorat de oameni."
Chiar n-am mai avut ce sa spunem la aceasta declara-tie atat de simpla. Poate ca, dintre toate lucrurile pe care le vazusem in preajma lui John, keris-ul si conceptul fu erau ce-le mai socante. Vedeam ca si Doris era tulburata de intre-patrunderi.
Este oare posibil sa fie adevarate toate legendele si miturile omenirii? Multe lucruri imi devenira dintr-o data clare. Anii de invatatura academica se pusera cap la cap cu anii de cautare a adevarurilor ezoterice; momentele pe care le petrecusem cu John imi trecura prin minte ca un uragan - si am avut, dintr-o data, raspunsul la intrebarile care ma bantuisera vreme de zeci de ani. Surprinsesem, cu intelegerea mea, o luminita din ceea ce inseamna natura.
Ramanea sa vad ce voi face cu aceasta.
John ma studie cu atentie si dadu din cap. Poate ca vazuse ceva pe fata mea, ceva care imi oglindea cursa nebuneasca a gandurilor prin minte. Stanjeniti, Doris si cu mine ne-am ridicat si am spus noapte buna. Era vremea sa mergem acasa.
Din ziua aceea am mai vazut sute de keris-uri, unele cu o impresionanta putere, altele cu mai putina, dar fiecare avand propria sa personalitate distincta. Fenomenul nu inceteaza sa ma uimeasca. Voi incheia acest capitol cu simpla afirmatie ca sunt convins acum ca magia keris-urilor este adevarata. Deocamdata, ar fi inutil sa mai spun altceva.
185

Capitolul al X-lea
NATURA REALITATII

Pe la apus, pe o plaja de pe insula Evia, la nord de Ate-na, am intrat, in sfarsit, in starea de constiinta hipernormala. Stateam in pozitia jumatate-lotus, facandu-mi exercitiile de Nivelul Doi, tragand chi yang in interior, trimitandu-l jos in dantien si comprimandu-l acolo prin respiratii yoghine.
Dintr-o data, am auzit un zumzait, ca un elicopter sau ca elicea unui vas (de fapt, chiar am crezut, mai intai, ca trece un vapor). Zgomotul devenea din ce in ce mai tare. Dintr-oda-ta, totul s-a facut negru: Dumnezeule, am un accident vascular, m-am gandit fnsa nu era un sentiment dezagreabil; senzatia era chiar placuta. Am observat fenomenul o vreme, complet constient, dupa care mi se facu frica si mi-am tras chi-ul in sus. Am revenit la realitate si am continuat sa vibrez, ametit, vreme de cateva secunde. Ma simteam puternic, nu slab; asta nu fusese atac de cord. Voiam sa imi termin setul de exercitii pe care il incepusem, asa ca mi-am trimis chi-ul inapoi in jos. Zumzaitul incepu din nou, dar de data asta, temator, am intrerupt procesul si m-am retras. O a treia repetare

avu acelasi rezultat Devenea prea mult. M-am ridicat in picioare - imi tremurau - si am mers catre locul unde astepta Doris.
Era furioasa. "Ai spus ca stai numai douazeci de minute", zise ea.
"Ei bine, am crezut, adica, am vrut... Am stat mult?", m-am balbait eu. Unde a zburat timpul?, m-am gandit. Un exercitiu imi lua, de obicei, un minut; vrusesem sa fac doua-

186

zeci, inainte sa mergem la cina, la o taverna din apropiere.
"Ce spui? Am asteptat aici, uitandu-ma la tine, patru-zeci si cinci de minute! Odata nu te-ai miscat absolut deloc vreo douazeci de minute. Am fost ingrijorata."
Am fost socat. Se parea ca, vreme de douazeci de minute sau mai mult imi tinusem respiratia si imi pierdusem cu totul constiinta timpului.
Imediat l-am sunat pe John.
"Felicitari", spuse el.
"Ce vrei sa spui, felicitari?"
"Buna experienta! Asta inseamna ca avansezi frumos in Nivelul Doi."
" Asa trebuia sa se intample?"
"Desigur."
"Ce e zumzaitul acela? Un prieten sufit mi-a spus ca este chakra dantien-ului, rotindu-se."
John rase. "Da? Ti-ai transferat constiinta in dantien, atata tot."
Atata tot? Miraculosul devenise, se pare, rutina, iar sublimul era ceva obisnuit in preajma lui John. Cum puteam sa aduc o astfel de cunoastere in lumea occidentala, fara sa fiu luat in ras, sau condamnat? Cum era cel mai bine sa fac? Si cum sa-mi stapanesc, in acest timp, ambitiile si sperantele personale? Gandurile acestea imi erau pregnante in minte la momentul incidentului de mai sus - si pe buna dreptate.
Va amintiti ca Liao Sifu il facuse pe profesorul meu sa promita ca nu-si va demonstra niciodata puterile in public, nici nu le va folosi pentru a obtine profit, sau in scopuri malefice. Cand John lua decizia sa mearga mai departe cu o carte si un film, in mai 1996, s-a consultat cu maestrul sau, care murise cu mai bine de treizeci si patru de ani in urma si care se inaltase in 1992. Pentru a ajunge la constiinta lui Liao Sifu, John a postit mai mult de zece zile si a intrat in meditatie profunda, trimitandu-si constienta departe. Liao Sifu i-a spus ca este in regula sa continue; era momentul potrivit, iar

187
omenirea era pregatita. De asemenea, el l-a avertizat pe John ca va purta karma acelui efort. Daca putem sa invatam omenirea despre binefacerile efective ale meditatiei, ale Chi Kung-ului si ale Nei Kung-ului, atunci binecuvantarile vor fi, intr-adevar, uriase; dar daca lucrurile mergeau prost si cream un Frankenstein, atunci karma va fi foarte rea.
Initial, cand mi-am luat sarcina de a scoate o carte pentru profesorul meu, am vazut repede ca este nevoie de o autoritate stiintifica notabila, care sa dea credibilitate scrierilor mele. Eram si foarte constient de limitarile impuse de juramantul pe care John il facuse maestrului sau. Demonstratia publica in conditii de laborator nu era permisa. Planul cu care am venit eu pentru a depasi acest obstacol era foarte simplu: John avea voie sa trateze pe oricine avea o boala reala, iar fenomenul electrogenezei, pe care il folosea in aceste tratamente de acupunctura, era o demonstratie suficienta pentru orice fizician de laborator. Strategia mea era sa gasesc o distinsa autoritate care era bolnava, sa aranjez o sedinta de tratament cu John si sa sper ca o voi convinge sa ne sprijine. John ar fi putut atunci sa faca o demonstratie completa, pe pelicula, in fata acelora dintre elevii sai care erau si ei oameni de stiinta recunoscuti - eram destul de multi. Ar fi fost suficient, daca aveam omul potrivit in echipa noastra. Am petrecut ore indelungate "mirosind"oamenii si stabilind contacte cu cercetatori eminenti. In doua astfel de cazuri, John dadu inapoi in ultimul moment, astfel ca a trebuit sa dau telefoanele necesare oamenilor (care, probabil, in acea clipa erau convinsi ca Dynamo Jack era un sarlatan).
Dupa multe luni de frustrari, am revenit in Indonezia, in noiembrie 1997, unde m-am intalnit cu Andreas si cu Handoko. La acel moment, Chang Sifu ne-a spus din nou ca o demonstratie in public era in afara oricarei discutii. Invatatorul sau ii daduse permisiunea sa faca o carte si un film, dar inca mai era legat de promisiunea pe care i-o facuse lui Liao Sifu. La discutiile care au urmat, Andreas avu ideea sa il in-

188
cluda in proiect pe Lawrence Blair*, [* A se vedea introducerea si capitolul I]
ca om din lumea filmlui, care deja fusese martor la ceea ce putea sa faca maestrul nostru - si pentru ca "Inelul de foc" fusese mijlocul prin care facusem cunostinta cu John. Era o idee buna. In dimineata urmatoare, m-am urcat intr-un avion inspre Bali si am inceput sa-l caut pe Blair.

Lawrence Blair si John nu-si vorbisera de zece ani; John era suparat pe Blair, deoarece, credea el, dr. Blair il pacalise. Dupa John, materialul original pentru Inelul de foc fusese filmat ca documentatie stiintifica a capacitatilor sale, nu pentru uz comercial. Lawrence era infricosat de John si s-a tinut departe de el zece ani de zile, cand a auzit ca profesorul meu e suparat.
M-am intalnit cu dr. Blair in aceeasi seara, in casa sa din Ubud; din ce spunea el, era la mijloc o neintelegere. Blair folosise cuvantul dokumentair in malaeziana atunci cand vorbise cu John Chang Sifu isi tradusese cuvantul ca si "documentatie", pe cand Blair crezuse ca are unda verde sa foloseasca materialul.
I-am adus pe amandoi la o intalnire in saptamana aceea, cu intentia de a-l pune pe Lawrence sa-mi faca un al doilea documentar, folosind materialul pe care-l avea de la Inelul de foc. Aparent, intalnirea a mers foarte bine, caci John lua o decizie neasteptata. Dr. Blair a primit permisiunea sa filmeze un alt documentar cu John, asistat de Henky. Am suspinat usurat, liber sa-mi continui proiectul.
Aveam tin program de respectat. Voiam sa ajung la aceia ca mine, la oameni cu diplome occidentale de tehnicieni, care erau si artisti martiali cu experienta, oameni care ar putea si care ar vrea sa combine antreriamentul Nei Kung al lui John, cu o abordare ortologica si cu stiinta occidentala.
Omenirii ii trebuise mult, mult timp ca sa evolueze pana aici si sa aiba femei si barbati care nu sunt nici orientali,

nici occidental, ci cate putin din ambele. Era momentul sa isi recupereze investitia. Poate aceia pe care George Lucas i-a numit Jedi se vor intrupa.
Dar nu va fi sarcina usoara, caci regulile nu pot fi incalcate. Stiam pe propria mea piele ce se intampla cand cineva incalca un juramant in preajma lui John. Sa impartasesc cu cititorul un astfel de incident.
O schimbare devreme
Conduceam inapoi spre Atena, venind din satu-cul meu din nordul Greciei, cand se porni ploaia. Cu mine in Golful VW se mai afla si Spiro, un pilot de douazeci si opt de ani care imi era prieten si elev de arte martiale. Era primavara, peste tot erau flori si tocmai trecuse Pastele. Soarele stralucea si nu era un norpecer.
Destul de repede, si avand in vedere ca tatal lui Spiro tocmai isi pierduse un rinichi in uima unei infec-tii, tema conversatiei noastre ajunse la moarte si la posibilitatea unei existente dupa moarte. La acel moment il cunosteam pe John de vreun an si ardeam de nerabdare sa povestesc cuiva, oricui, ceea ce vazusem. Aveam, insa, ordine stricte sa nu discut cu nimeni ceea ce vazusem - si ii promisesem asta lui John.
Prinzand momentul, i-am spus lui Spiro ce invatasem in Indonezia, ca nu mai aveam nici o indoiala ca exista viata dupa moarte. I-am descris unda alba si pe cea neagra si ceea ce ma invatase John.
Dintr-o data, o masa de apa lovi parbrizul. Nu mai vedeam nimic, asa ca am pornit stergatoarele. Treceam prin niste campuri proaspat arate. "Trebuie ca am trecut prin vreo stropitoare", i-am spus eu lui Spiro. Ciudat ca nu o vazusem.
Am continuat sa conduc; trecu vreo jumatate de

minut. Apa continua sa curga pe parbriz, cu neinfra-nata duritate; am dat stergatoarele pe viteza maxima.
"Nu, e o furtuna", spuse Spiro. Era confuz. Ca pilot profesionist, se pricepea la vreme §i nu fusesera nici un fel de indicatii ca ne-ar fi asteptat vreun dus -ca sa nu mai vorbim de unul de o astfel de intensitate. Ploaia continua sa ne zgaltSie cu putere, in asa hal, ca abia mai puteam vedea.
Ne-am continuat calatoria in tacere. Dupa cam vreun kilometru, am observat ceva ciudat. Masinile care veneau spre mine pe banda opusa nu aveau stergatoarele pornite.
M-am uitat la pamant, cum treceam cu marina. Parea uscatl "Ce rahat de ploaie mai e si asta?", am spus eu cu voce tare. In aceeasi clipa, am auzit un scancet stins si infricosat din scaunul din dreapta. "Aa, ai facut ceva ce nu trebuia sa faci cand mi-ai spus ceea ce mi-ai spus?", ma intreba Spiro. L-am privit. Era alb de spaima si de uimire.
"Nu stiu", am spus eu. Situatia era ireala, ca un desen animat care prinsese viata, iar mie incepea sa-mi placa. De fapt, chiar am ras, apoi am privit inspre cer.
"Imi pare rau, Sifu", am spus. "N-o sa se mai intample"
Improscandu-ne cu o rafala de stropi de final, ploaia se opri brusc. Am tras pe dreapta dincolo de curba si am iesit repede din masina.

VW-ul meu era leoarca. Arata ca o masina ce sta-tuse o saptamana in furtunile tropicale. Alte masini, complet uscate, treceau in stanga si in dreapta, cum stateam noi pe marginea drumului. Soarele stralucea; ca si mai devreme, pe cer nu era nici un nor.
Spiro imi surprinse privirea. "Ei bine", spuse el, "fie nu s-a intamplat si eu ma despart de tine - fie s-a intamplat, si atunci incep antrenamentul"

191
Se opri o secunda si zambi. "Cand poti sa imi arati Nivelul Unu?"
L-am sunat pe John imediat ce am ajuns inapoi acasa si i-am descris incidentul. Ma lasa sa vorbesc, fara sa omit nimic.
"A fost de la maestrul meu!" a spus el.
"Data viitoare, cand faci o promisiune, tine-te de ea, orice ar fi."
Din ziua aceea mi-am tinut toate promisiunile pe care le-am facut. Mi-e teama de propria mea mandrie si lacomie, vedeti, si incerc sa fiu constient de ele pe cat de mult posibil. Scriind aceasta carte, de exemplu, prezentandu-l Occidentului pe John , de fapt merg pe sfoara.
Si eu va trebui sa imi duc karma actiunilor si a intentiilor, bune si rele. Ma tem de cele din urma; inima mea este departe de a fi pura, iar mainile nu imi sunt atat de curate pe cat mi le-as dori.

REINVENTAREA ROTII
Dupa cum am spus in repetate randuri, ideea nu e sa supunem stiinta Orientala celei Occidentale, ci mai degraba sa cream o stiinta noua, care nu inseamna nici Orient, nici Occident. Teoria stiintifica este intotdeauna - ca sa il parafrazam pe Dr. Fritjof Capra* - in cel mai bun caz, o aproximare, incercarea cuiva de a modela sau de a documenta natura si procesele realitatii fizice.
*** Capra, Fritjof, The Tao of Physics [Tao ai fizicii] (New York: Bantam New Age Books, 1977).**
De exemplu, teoria newtoniana clasica era destul de adecvata pentru a ilustra comportamentul maselor mari si lente, dar avea probleme cand trebuia sa caracterizeze campurile electromagnetice si chiar si mai multe probleme la scara atomica. Incercarile si tribulatiile ganditorilor lumii pot fi amuzant de urmarit (daca esti tipul de om caruia ii place sa se uite la oameni inteligenti care se dau cu capul de ziduri de caramida). De exemplu,
192

acum doua sute de ani, oamenii credeau in ceva numit phlogiston - o substanta imaginara, care se credea ca exista doar pentru ca omenirea nu intelegea bine combustia. Faptul ca nu reuseau sa gaseasca un model corespunzator pentru combustie era un obstacol insurmontabil in calea unui progres real in domeniul teoriei chimice.
Cum nu erau niciodata dispusi sa spuna "nu stiu", oamenii de stiinta ai vremii au anuntat existenta acestui phlogiston imponderabil - o substanta continuta in toate materialele care se oxideaza. Desigur, nu exista asa ceva.
Eu, ca om de stiinta, nu puteam sa nu tin seama de ceea ce vazusem cu proprii mei ochi si, in afara de cazul in care John era cel mai mare magician al lumii (sau un mutant genetic), nu avea cum sa insele atata lume. Putem sa desconsideram oridand aspectele metafizice ale acestui text, ca fiind iluziile sau impresiile personale ale lui John, dar nu aveam cum sa desconsideram energiile la care fusesem martor si pe care le experimentasem impreuna cu alte mii de oameni. In plus, presupunerea ca puterile lui John sunt rezultatul unei mutatii genetice nu este valabila, deoarece, in timpul antrenamentelor, noi, elevii sai, am intalnit in corpurile noastre, energiile pe care le descrisese el. Intr-o sedinta de antrenament, spre exemplu, aproape ca mi-am omorat, accidental, unul dintre elevi, care ma surprinsese cu un pumn rapid. Ca reactie, l-am lovit in piept cu palma dreapta, in timp ce il blocam cu stanga. Omul - un grec masiv, puternic, de la tara -suferi imediat im usor atac de cord si se prabui. Nu exista nici o explicatie rationala pentru o astfel de reactie - si nici nu au putut sa gaseasca la spital vreo explicatie pentru starea omului. Era - si, multumesc lui Dumnezeu, inca mai este - un om cu o sanatate exceptionala.
Piatra de capatai a cunoasterii noastre este stiinta fizicii. Majoritatea oamenilor iau astazi fizica cuantica drept buna ca atare, sau o privesc cu neincredere; intr-adevar, aplicatia ei practica imediata, puterea nucleara, ne va nenoroci pana ce

193
nu vom ajunge sa intelegem fizica fuziunii. In 1905, cand Albert Einstein (pe atunci un functionar la oficiul elvetian de brevete) si-a publicat de-acum clasicele scrieri cu privire la relativitate §i la ceea ce avea sa devina mecanica cuantica, reactia comuriitatii inradacinate de fizicieni newtonieni a fost destul de urata.
In ciuda acestor proteste, o echipa de oameni dedicati si stralucitori*, lucrand dincolo de granitele internatioriale, au pus irevocabil, in urmatoarele doua decenii, fundatia teoriei cuantice.

*** Einstein, Max Planck, Niels Bohr, Werner Heisenberg; Erwin Schro-dinger, Wolfgang Pauli, Paul Dirac si Louis de Broglie.**

Ideea e ca, intr-o scurta si naucitoare perioada de douazeci de ani, perceptia omului despre univers s-a schimbat radical si brusc, distrugand toate conceptiile inradacinate ale comunitatii stiintifice. Desi e mai linistitor sane gandim ca teoria stiintifica e constanta si ca se afla intotdeauna in varf - mai reducand astfel din insecuritatea vietilor noastre - adevarul este ca teoria stiintifica este mereu schimbatoare, in incercarile ei de a descrie realitatea. Si folosesc in mod intentionat termenul mereu schimbatoare, mai degraba decat pe cel de evolutiva deoarece, In multe cazuri, despartirea de anurnite modele de gandire recunoscute a fost un lucru destul de provocator. Imaginati-va socul comunitatii stiintifice consacrate cand a ajuns sa fie iitteleasa realitatea atomului. Pana atunci, oamenii presupuneau ca atomul este o particula de masa solida, incredibil de grea si indivizibila; mecanica cuantica (si descoperirea razelor X) au aratat ca atomii sunt formati in cea mai mare parte din spatiu, ca exista doar in relatie unii cu altii si ca pot fi definiti doar cu ajutorul legilor probabilitatii.
Teoria relativitatii si mecanica cuarttica sunt, din nece-sitate, §tiinte holistice si ecologice; totusi, in raport cu evolu-tia sociala a umanitatii, descoperirea acestora este destul de recenta si ele inca nuau avut timp sa isi manifeste efectele benefice. (Intr-adevar, derivatul lor initial - energia nucleara

194
- a avut un impact negativ pana acum.) Cu siguranta le vom vedea si latura pozitiva, in urmatorii cincizeci de ani; pe moment, este o alinare sa stim ca insisi creatorii teoriei cuantice au putut aprecia rapid cat de indeaproape urmeaza aceasta noua fizica, modelul misticismului Oriental. Multi dintre ei au inceput sa studieze intelepciunea Orientului, pentru a-si intelege mai bine creatia; Niels Bohr a fost in China in 1937. Zece ani mai tarziu, cand regele Danemarcei l-a facut cavaler, Bohr si-a ales ca blazon simbolul tai chi (yin-yang), ca o recunoastere a armoniei intre stiintele vechi orientale si stiintele noi occidentale.
Sa presupunem, pentru un moment, ca atat abilitatile lui John, cat si teoriile sale se dovedesc adevarate. As dori sa vedem putin ce i-ar putea aduce omenirii astfel de informatii. (Pentru o abordare mai detaliata, consultati anexa 2.)
In secolul trei e.n., inteleptii chinezi au descris procesul prin care lucrurile au fost create de la Suxsa si vor reveni la aceasta.[Nota 15]
Pentru a simboliza starea dinainte de inceputul timpului si al spatiului, cei care vor deveni cunoscuti drept Taoisti au inventat conceptul de Wu Chi (literal: "nu exista extremitate"), simbolizat printr-un cerc. Wu Chi este starea de vid in care toate lucrurile sunt nediferentiate de suprem, de starea ultima. Din aceasta stare, straluceste un punct de miscare, de yang pur. Interactiunea intre yin si yang duce la starea de Tai Chi (extremitatea suprema); aici, yin-ul si yang-ul simt imbratisate, distincte dar impreuna, contracarand fiecare forta celeilalte.
Daca teoriile lui John si modelul din figura 2 sunt exacte atunci arhetipului universului ii lipseste un ingredient foarte important: faptul ca substanta care exista inainte de "Big Bang"* se intrepatrunde constant cu materialul actua-
* Presupunand ca a existat vreun Big Bang. Modelul chinezesc acopera si posibilitatea ca energia sa fie produsa in mod constant si ca universul sa nu aiba inceput sau sfarsit

195

lului nostru univers fizic, nemiscarea (yin) si miscarea (yang) fiind echilibrate si impreuna pentru totdeauna. Putem spune ca un astfel de postulat ar explica si nenumaratele discrepante existente in cadrul teoriei fizicii, pe care le-au observat si le-au raportat oamenii de stiinta din toata lumea.

Yin nu este chiar "eterul" cautat de Hendrik Lorentz si de Jules-Henri Poincare*[Nota 16], dar intr-adevar el ofera multe posibilitati interesante.

[* Destul de interesant - cand Poincare a postulat ca un ceas incetineste atunci cand trece in eter, el descria, de fapt, unul din atributele energiei yin].

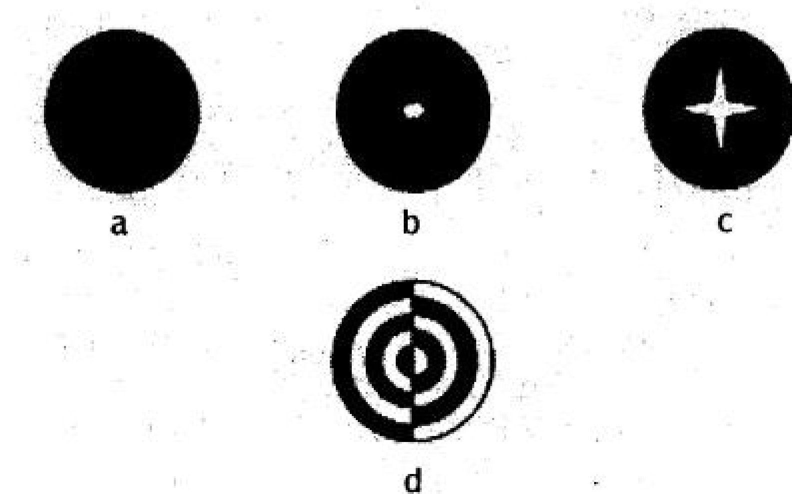

Fig. 2 (a) Wu Chi, yin pur. (b) si (c) O scanteie de miscare in vid; yang-ul in mijlocul yin-ului. (d) Tai Chi, yin si yang imbratisate si echilibrate

John mi-a dezvaluit odata urmatoarea afirmatie esentiala: „Tot ce se aflam pe pamant este yang, dar pamantul in sine este yin"

Pentru mine, ca om de stiinta, asta inseamna ca energia yin este asociata cu culoarele gravitationale - planetele si alte particularitati - si ca echilibrul pe care il descrie simbolul tai chi exista in univers dupa cum urmeaza:

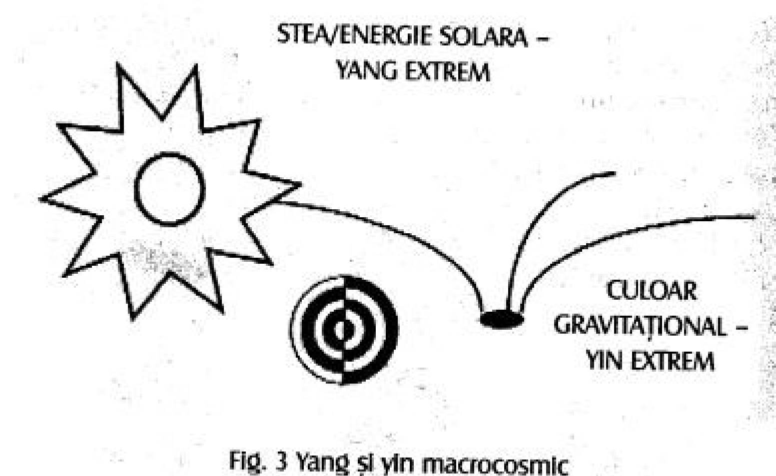

Fig. 3 Yang si yin macrocosmic

Acest grafic simplu sugereaza lucruri incredibile. !n primul rand, sunt destul de sigur ca chi-ul yang este un fenomen solar.*

*** Eu cred ca, la fel ca si fotonii, chi-ul yang nu este nici particula, nici unda, ci ambele.**

John spusese: " Chi-ul yang se afla in aer; natura il creeaza." L-am vazut ca este de culoare albastra, asa cum am notat mai devreme. Ca practicant de Nei Kung, pot sa simt chi-ul yang, depozitat permanent in dantien, este fierbinte, exact asa cum il descriu vechile texte chinezesti. Ambele observatii se potrivesc perfect cu lucrarile lui Wilhelm Reich cu privire la orgon. Se pare ca, de asemenea, concentratia chi-ului yang creste odata cu cresterea inaltimii; adica, chi-ul yang tinde sa se rupa de gravitate (de aceea practicanfii Taoisti se strang in munti). Eu pot sa simt cum chiu-ul yang vrea sa o ia in sus, in corpul meu - daca asta e vreo indicate. Existenta chi-ului yang arata clar ca sumtem de nebuni, ca specie. Considerand ca stilul nostru actual de viata este concentrat pe distrugerea mediului si presupunand ca natura circula si propaga energie vitala esentiala, atunci inseamna ca, prin eliminarea naturii, ne sinucidem.

197

Marea surpriza, insa, la modelul universului pe care il prezinta John este energia yin, pentru ca aceasta se comporta pur si simplu diferit de orice alt fenomen fizic inregistrat. Nimic nu o explica - nici telekinezia, nici controlul mental. John mi-a trecut acest fel de energie prin corp de mai multe ori, iar senzatia a fost diferita de tot ce am intcilnit pana acum. Era ca un fior rece, o boare de iarna, vidul spatiului cosmic. Teoria chinezeasca clasica numea kan (apa) chi-ul yin , intr-o incercare de a ii descrie textura; in acelasi timp, chi-ul yang este numit li (foc).

Ambele denumiri sunt metaforice.

Legea conservarii energiei este un pilon fundamental al fizicii. In timpul experimentului de la ferma, atunci cand John ne-a trecut chi yin prin corp si am prins gloantele din pusca cu aer comprimat, alicea de plumb nu se deformase si nici nu radia caldura;

Aceasta sugera ca energia glontului nu fusese conservata, ci, mai degraba, intr-un fel, incetase sa existe. Conform legilor fizicii actuale, acest lucru nu este posibil.

Posibilitatea ca un astfel de continuum sa existe in lumea noastra, pasiv, dar prezent mereu, este innebunitor de incitanta. Yin este haosul primar care a existat inainte de aparitia materiei si a spatiului-timp; ordinea lumii noastre vine din interactiunea definita de simbolul tai chi.

Yin s-a luptat impotriva lui yang, dar echilibrul fortelor lor a creat viata. Gandeam ca intelegerea naturii chi-ului yin si yang ar aduce omenirii anti-gravitatia, viteze mai mari decat viteza luminii si - aproape cu siguranta - o dezlegare a ghicitorii timpului; aveam motive puternice care imi sustineau aceste presupuneri.

Levitatia

Eram in Barcelona. John facea un tur prin Europa, in compania ministrului de interne al Indoneziei; mi se destainuise, in gluma, ca omul se simtea mai in siguranta cu el in preajma.

198

John veni la mine la hotel, rontaind alune indoneziene; imi arunca o punga si se tolani intr-un fotoliu. Vreme de cateva momente am purtat o conversatie de complezenta; apoi, destul de brusc, tema a ajuns la chi in legatura cu stiintele biofizice.
"Nu poti sa studiezi chi-ul la microscop", spuse John. " Chi este studiul existentei noastre, nu este simpla materie. De exemplu, daca ai chi, poti sa ocolesti ceea ce definim astazi a fi legea naturala. Poti trece prin pereti, poti sa te ridici de la pamant, poti sa faci multe lucruri."
"Vrei sa spui, levitatia", am spus eu. "Deci, povestile cu yogini care leviteaza in meditatie simt adevarate. Poti si tu sa faci asta?"
"Bineinteles!" , raspunse el. "Mi-a luat doar cateva luni sa invat smecheria aia, dar nu e mare lucru. Doar te ridici vreo jumatate de metru de la pamant si stai acolo; nu poti sa te misti in nici o directie, decat inapoi, in jos."
"Da,dar..."
"Fara dar!", ma intrerupse el. "Oricine care are chi, poate invata sa faca asta. Chiar nu e mare lucru" Se gandi la afirmatia asta pret de o clipa, apoi adauga: "Dar mai intai trebuie sa ai chi."
"Poti sa imi arati, Sifu?"
John ma privi cu dezamagire. "Sigur", spuse si se aseza pe podea, incrucisandu-si picioarele in lotus complet Ramase linistit; respiratia parea ca i se oprise. Ramase asa o vreme, ca o statuie a unui mistic oriental.
Lin si brusc, se ridica de la podea vreo douazeci de centimetri si ramase acolo.
Respiratia imi ramase in gat. Dupa vreo jumatate de minut, John reveni pe podea.
"Covorul e sintetic", spuse el si se ridica, "altfel m-as fi ridicat si mai mult"

199

I-am multumit de repetate ori; paru surprins ca eram atat de impresionat. Pentru el nu era mare lucru

— o smecherie de balci, folositoare, din punct de vedere functional, numai ca si demonstratie a capacitatilor inerente ale omului.

"Iesim la cina", spuse din usa. " Vii cu noi?"

"Iar mancare chinezeasca?" am intrebat.

"Da. E un restaurant chinezesc bun in josul strazii"

Perisorii de pe ceafa mi se ridicara,

"Sifu", am spus, "pot sa te intreb ceva? Ai fost in Olanda, in Germania, in Austria, Elvetia, Italia, la Nisa si acum in Spania, da?" Dadu din cap. " In tot timpul asta nu ai mancat decat mancare chinezeasca?"

"Bineinteles ca nu!" replica el indignat. "Uneori mai mancam si mancare thailandeza!"

Ca sa ne facem imediat o idee despre cum se pot aplica matematicile moderne la "teoriile lui John" sa analizam lucrarile Dr. Ilya Prigogine.*

* Cunoscut cel mai bine pentru contributiile sale la mecanica statistica non-echilibru si teoriile sale cu privire la rolul timpului in procesele ireversibile.

In 1977, acesta a primit premiul Nobel pentru ca a aratat ca sistemele chimice complexe tind sa se organizeze de buna voie in relatii structurate - cu alte cuvinte, a dovedit ca auto-organizarea este o caracteriistica fundamentala a universului. Aceste sisteme chimice se comporta in asa fel incat sunt aproape vii" doar ca nu genereaza si nu reproduc celule. Astfel de sisteme auto-organizate par sa fie la jumatatea drumului intre ceea ce poate fi considerat viu si ceea ce poate fi considerat ne-viu. Intr-adevar, in ultimele decenii, conceptiile noastre consacrate despre ce este viata cu adevarat au primit cateva lovituri severe. Virusii, spre exemplu, nu pot ft considerati fiinte vii, in sensul in care definim noi termenul astazi deoarece, in afara de o celula vie, ei

nu au, de fapt, o " stare de a fi". Doar atunci cand infecteaza o gazda si penetreaza o celula, formeaza un sistem; in conjunctie cu celula; Acest sistem functioneaza intr-adevar, intr-un mod auto-organizat. Contrar celor mai multe exemple din ciclul biologic insa, scopul sistemului virus-celula este nu supravietuirea sistemului, ci pur si simplu generarea a sute de noi virusi, pe seama celulei initiate. Poate ca un astfel de comportament ar putea fi explicat prin simpla intrepatrundere a fortelor yin si yang.

Cu sau fara virusi, insa, sunt convins ca teoria complexitatii si a haosului detine formula matematica pentru a modela interactiunea energiilor yin si yang. Ca atare, sper sincer ca acest text va impulsiona, in mod absolut, formularea unui astfel de model. Nu pot sublinia suficient de mult ca imaginea yin-yang, popularizata de cultura moderna, a fost interpretata gresit; yin si yang sunt, asa cum am spus in repetate randuri, forte care se opun*

*** Figura mai noua este alchimica si descrie tranzitia si fluxul energiei in timp, mai degraba decat o situate statica. Modelul astrofizic actual al evolutiei stelelor ne ajuta sa intelegem acest lucru. S-ar parea ca dezvoltarea unei stele pana la stadiul de stea rosie gigant, precum si transformarea ulterioara a acesteia intr-o gaura neagra, sugereaza tranzitia de la yang extrem, la yin. Consultati anexa 2, pentru o analiza mai detaliata.**

Cu toate acestea, viata este o combinatie de eneygii yin si yang, care tnerg in para-lel Ga atare, simbolul arhaic Tai Chi (a se vedea figura 4b) descrie mult mai bine echilibrui lor, decat eel modern, care se foloseste astazi (figura 4a). Configuratia sugerata in figura 4a este descrierea energiilor yin si yang in curgere, inconstante prin insasi natura lor. ,

S-ar putea spune ca modelul arhaic descrie mai bine yin si yang in situatia de echilibru cea mai productiva a lor, chiar la momentul cand cele doua energii se combina pentru a crea viata, pe cand simbolul modern descrie mai bine procesul de dhimbarea energiilor in timp.

201

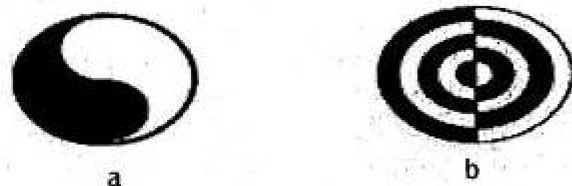

Fig. 4 Yin si yang in echilibru

Fig. 4 Yin si yang in echilibru. Figura aratata la (a) este in tensiune, se refera la Nivelurile Patru si Cinci ale antrenamentului neikung si necesita stari superioare de energie. Acest simbol este folosit in mod eronat in lucrarile populare, pentru a descrie starea naturala a echilibrului fortei noastre vitale, care este descrisa mai precis la (b) (descriere din secolul trei al erei noastre). [Nota 17]

(Un exemplu ar fi acela al unei stele in faza de stea rosie gigant - yang extrem - care se transforma intr-o gaura neagra, sau yin extrem. Mai multe despre acestea in anexa 2.)

In corpul omenesc, simbolul Tai Chi modern este strict alchimic si necesita stari superioare de energie pentru a exista (desi o data realizat, el este permanent).

Voi incheia acest capitol cu o "bomba de final". Considerati yin ca fiind calitatea primordiala, dinainte de spatiu-timp; complementul antagonistic al propriei noastre naturi yang.

Chiar si John simte energia yin prin interactiunea acesteia cu yang; el simte un curent electric atunci cand cele doua energii sunt puse impreuna (asa cum simtim cu totii). Intrucat chi-ul yang este atat o conditie, cit si un rezultat al vietii" si presupunand ca este, asa cum cred eu, o energie solara - atunci prezenta sa implica existenta unei intentii in spatele crearii materiei. Putem vedea marturii ale cresterii noastre continue de la yin inspre yang, in cartea evolutionista a vietii. In vreme ce universul nostru este un echilibru de forte yang si yin, unele lucruri sunt mai mult una decat cealalta. Apa este considerata un element yin. Viata a inceput in oceane, in forma unor creaturi monocelulare fluide;
202

apoi a evoluat la plante, la pesti si, in sfarsit, a trecut de la yin pe malul solid, sub forma amfibienilor.

Procesul nostru evolutiv a continuat pe uscat.

Cu fiecare epoca, ne dezvoltam din ce in ce mai mult in yang. Pare improbabil ca vechii chinezi sa fi inteles procesul evolutiv, doar intre 1000 i.e.n. si 300 e.n., cand teoria yin-yang era deja elaborata pe deplin. Mai mult, asa cum se spune in Tao Te Ching si asa cum confirma John, pentru ca viata sa existe, fiintele vii (plante, animate, bacterii) trebuie sa aiba atat yin chi , cat si yang chi , care sa curga paralel. O masa de lemn e pur si simplu yang si lipsita de viata, pe cand un copac are si yin si yang si este viu.

Ceea ce incerc sa spun, pe scurt, este ca realitatea energiilor yin si yang face credibile sperantele noastre legate de existenta unui Dumnezeu Creator si ideea ca universul a fost realizat cu intentia de a produce viata.

Iar asta, in epoca noastra de logica rigida, este poate cea mai socanta realizare dintre toate.

203

Epilog

Zabovesc vreme de o respiratie

LIMITELE CRESTERII

"O fiinta umana este oparte din intregul pe care il numim "Univers"...
Iluzia (separarii) este un fel de inchisoare pentru noi
Sarcina noastra trebuie sa fie sa ne eliberam din aceasta inchisoare
largindu-ne cercul compasiunii in asa fel incat sa cuprinda toate creaturile vii si natura in intregimea frumusetii ei"
Albert Einstein

Poate ca aceasta carte nu a fost pentru voi nimic mai mult decat o calatorie prin tara Minunilor. E posibil ca un om cu minte logica sa nu fie de acord cu ceea ce a citit.

Spre exemplu, daca a privi totul fiind din afara, fara sa fiu implicat in mod intrinsec, probabil ca si eu as ezita foarte mult, inainte sa-mi exprim o apreciere pozitiva.

Cu siguranta, mii de martori pot afirma ca John Chang are abilitati unice.

Pot sa mai fie inca o suta ca mine, dispusi sa iasa in fata si sa jure ca John detine cunoasterea prin care cei mai multi dintre oameni pot dezvolta o oarecare abilitate in ce priveste ceea ce noi am numit (pana acum) aptitudini paranormale. Pentru un sceptic, asta nu inseamna ca tot ceea ce crede Chang Sifu se poate verifica stiintific - si nici ca acestea ar trebui luate ca litera de evanghelie.

Ca om de stiinta, nu pot - si nu vreau - sa combat acest mod de gandire.

204

Insa pot sa due analiza functionala un pas mai departe. Sa presupunem ca acceptati atat sinceritatea mea, cat si pe cea a profesorului meu: Tot ce am scris aici este adevarat - si voi credeti asta. Mai e inca timp sa va intrebati care este ideea din spatele acestui efort.

Adica, de ce sa ne dam osteneala? Ce se poate castiga, practic, din lectiile prezentate in acest text? Chiar daca tot ce s-a afirmat aici este real si bazat pe fapte, cum si de ce ar afecta asta existenta noastra de zi cu zi?

Raspunsul este destul de simplu. Daca existenta noastra de zi cu zi n-ar fi in pericol - daca nu am avea nevoie de lectiile din aceasta lucrare - demonstratiile nu ar fi avut loc niciodata si nici acest volum n-ar fi fost scris vreodata.

O caracteristica a traditiei ezoterice chineze este de a evita interventia in cursul lucrurilor care se petrec in lume. Am vazut insa ca, de-a lungul istoriei, aceasta traditie a fost incalcata din cand in cand; multi maestri (cum ar fi Pai Lok Nen si Mo-Tzu) au mers pe o linie de mijloc si si-au amestecat karma personala cu karma lumii, atunci cand au considerat ca acest lucru era potrivit. Nici un maestru Taoist, nici chiar unul care e la Nivelul Saptezeci si Doi, nu este Dumnezeu; toti sunt fiinte umane, cu dorintele si emotiile unei fiinte umane, insa mai rafinate. Prevalente printre aceste emotii se numara iubirea si grija pentru semenii lor, oamenii, si pentru progresul culturii umane. Lor chiar le pasa, ca sa spunem asa, si nu stau intotdeauna departe sa priveasca. Uneori chiar intervin - iar asta este una dintre pcaziile in care o fac.

Nu cunosc motivele pentru care Chang Sifu si-a deschis invatatura catre lume, dar le stiu pe ale mele. Ca urmare, in aceasta sectiume, as vrea sa vorbesc in nume propriu. Ceea ce urmeaza se bazeaza pe propriile mele idealuri si opinii si nu defineste neaparat invataturile lui Chang Sifu. Insa mare parte din rationamentul meu isi are bazele in experientele mele cu el. Ca urmare, orice erori sunt doar ale mele, iar tot creditul i se cuvine profesorului meu.

Traim intr-o lume problematica. Este deja vizibil ca la-

205

comia este pacatul nostru major - cancerul inerent ce macina stilul nostru occidental de viata. Nu putem niciodata sa spunem: "Atata e destul" - iar asta a fost ceea ce ne-a provocat caderea. Cei mai multi dintre noi nu sunt constienti, sau pur si simplu nu le pasa ca modul nostru de viata ne distruge planeta - in acelasi timp, distrugandu-ne si pe noi.

Voi vorbi despre distrugerea corpurilor noastre si a lumii noastre, dar inainte de asta, as vrea sa vorbesc putin despre lacomie.

Este foarte greu de lucrat cu ceva intangibil. Cum definim lacomial Cele mai multe dictionare spun ca este "o dorinta arzatoare si egoista". E o definite la fel de bima ca si oricare alta.

Eu prefer sa folosesc termenul miopie, care implica si faptul ca persoana care sufera de lacomie nu este constienta ca, in final, isi face rau sie insasi. Pur si simplu, nu are perceptia necesara pentru a putea vedea acest lucru.

O perceptie corespunzatoare este o caracteristica extrem de importanta si de greu de inteles. Trebuie sa fim capabili sa ne dezimplicam din evenimente, sa le privim complet detasati, pentru a putea evalua criteriile in mod corect.

Spre exemplu, sa luam atat de des folositul model al antilopei si al biologului. Pentru o turma de antilope, leul este o entitate rea, cu singura intentie de a ucide si de a sfasia. Insa pentru un biolog, leul are un scop in schema lucrurilor; de fapt, pradatorul asigura supravietuirea si sanatatea prazii. In interiorul sistemului natural de verificari si echilibrari, imul nu poate supravietui fara

celalalt. Dar antilopa nu are perceptia necesara pentru a-si vedea dependents de leu si, ca urmare, i-ar placea foarte mult sa scape de el.
Din pacate, viata este intrucatva ca si acest exemplu. Dorintele si ideile noastre preconcepute ne fac sa privim lumea strict din punctul nostru de vedere. Axiomele gemene ale ignorantei si lacomiei servesc adesea sa ne separe si mai mult de realitate. Uneori oamenii, la nivel de mase, pot persista atat de mult in a sustine un punct de vedere distorsio-

nat, incat sfarsesc prin a se rani pe ei insisi, sau a-i rani pe altii. Multe culturi au ajuns la anihilare, exact in acest mod. In vremurile moderne, chiar si noi am impins limitele destul de departe, dar din fericire ni s-au dat si timpul si mijloacele pentru a opri aceasta autodistrugere. Cei mai multi oameni nu-si dau seama ca am devenit la fel ca zeii vechii mitologii-avem putere si bogatie aproape nelimitate, dar nu avem bunul simt de a le folosi in mod corect.[Nota 18]
Prin instinct si evolutie, omul este un animal gregar, mai multumit sa-i urmeze pe altii, decat sa exploreze si sa decida singur pentru sine. Pe cand, sub indrumarea conducatorilor societatii noastre, de obicei lasam lucrurile sa mearga de la sine, pana cand suntem presati sa le ignoram, indiferent daca acest lucru are un efect total pozitiv sau negativ asupra bunastarii noastre. Este o greseala sa credem ca stiinta socio-dinamicii este mai putin avansata in zilele noastre, deceit, sa spunem, fizica sau chimia.
Cand analizam gradul de control pe care-l exercita liderii mondiali asupra populatiei, vedem ca este uimitor. Iar lumea poate fi un loc absolut neiertator, atunci cand ne dovedim atat de ingusti la minte.
Cele mai multe fenomene din natura urmeaza legea progresiei exponentiate; aceasta regula cardinala a dus, inca de la inceput, la decaderea noastra.
In 1972, o echipa internationala de oameni de stiinta, condusi de profesorul Dennis L. Meadows de la Institutul pentru Tehnologie din Massachusetts (MIT), a publicat rezultatele unui studiu, desfasurat de MIT sub indrumarea Clubului de la Roma, in care o simulare pe calculator urmarea declinul resurselor mondiale, pe baza tendintelor existente. La aceleasi concluzii au mai ajuns savantii si in trecut
-printre acestia, geologul M. King Hubbert, la inceputul anilor 1950 - dar studiul MIT a fost primul caruia i-au dat atentie politicienii lumii. Studiul dr. Meadows a fost publicat in final si pentru mase, devenind bestsellerul clasic The

Limits of Growth * vandut in milioane de exemplare in anii '70, dar care pare a fi fost uitat in anii '90.
* Meadows, Dennis L., et al., The Limits of Growth [Limitele cresterii] (New York: Signet Books, The New American Library, 1972).

De fapt, simularea proiecta moartea prin infometare a unei treimi din populatia globului pana in anul 2100. Distrugerea ecosistemului nostru si prabusirea bazei financiare a lumii va genera si va insoti aceasta foamete mondiala.
Manifestarile acestui fenomen sunt deja evidente in Africa, India si in Asia de Sud-Est Putini simt cei carora pare sa le pese. In Grecia, de exemplu, se transpira mai mult in discutii despre necesitatea de a face garduri mai inalte in anul care vine, sau daca noua prezentatoare de televiziune si-a facut implant de san, sau nu (adica, sunt daca ce are este adevarat?), decat pe milioanele de oameni flamanzi din invecinata Albanie, sau din Kosovo.
Asa ca, data fiind continuitatea fenomenului lacomiei si ignorantei, cat de aproape suntem de distrugerea prevazuta de modelul profesorului Meadow? La acest moment, simularea pare a fi urmata, neplacut de indeaproape, de realitate.
Nu se mai poate nega, spre exemplu, ca incalzirea glo-bala, provocata de industrializarea si de despaduririle ires-ponsabile, este o realitate. Natiunile Unite si C)rganizatia Me-teordlogica Mondiala au constituit o Comisie Interguverna-meritala cu privire la schimbarile climatice, care sa se ocupe de monitorizarea situatiei si sa propuna un plan de actiune. Pcina acum, aceasta comisie a analizat la ce ne putem astepta in viitor, in ceea ce priveste incalzirea globala. Iata un scurt rezumat. Temperatura medie a planetei va creste cu un centigrad pana in anul 2025 si cu inca doua grade pana in 2100. Poate ca nu pare cine stie ce, dar sa nu uitam ca aceasta crestere nu va fi uniforma pe toata planeta.
Temperatura la poli ar putea sa creasca mult mai mult decat la ecuator, iar aerul de deasupra maselor de uscat va fi mult mai cald decat cel de deasupra apelor.

(Un alt model sugereaza ca, in urma topirii initiate a calotei polare, polii vor deveni, de fapt> mai red, initiind ast-fel o noua era glaciara la latitudinile inalte),

Modelele cunoscute de manifestari ale vantului se vor schimba; El Nino e un astfel de exemplu. Musoanele asiatice ar putea deveni ca musoanele americane. Se va inregistra o crestere a cantitatii de precipitatii la nivel mondial - crestere care va fi si ea distribuita neuniform. La latitudini moderate ar putea aparea o crestere cu 5-10 procente a precipitatiilor anuale, dar zonele care sunt deja uscate vor deveni si mai uscate. Poate ca intreaga Centura a Soarelui din SUA, spre exemplu, va deveni la un moment dat un desert nesfarsit. Fenomenele climatice severe se vor inmulti: uragane, furtuni, inundatii.
Deja vedem aceste lucruri intamplandu-se, daca e sa consideram ca inundatiile §i furtunile grave din ultimii trei ani ai secolului trecut sunt o indicate in acest sens.*
in urmatorii cincizeci de ani, terenurile folosite la ora actuala pentru agricultura vor deveni aride si inutile; agricultura va trebui practicata la inaltimi mai mari, pentru a asigura cresterea culturilor in climatul din ce in ce mai cald ce va urma. Galota polara se topeste intr-adevar; oamenii de stiinta se asteapta de aici inainte la o crestere a nivelului oceanelor cu sase centimetri la fiecare zece ani.
Cat despre stratul de ozon! Acum sapte ani, un factor 2 de protectie solara era acceptabil pentru noi, cei ce descindem din popoarele mediteraneene; acum insa, trebuie sa folosim lotiuni de protectie solara cu factor 24 Si sa luam aminte la "avertismentele referitoare la intensitatea solara", pentru a evita cancerul de piele.
In martie 1997, Fundatia Nationala pentru stiinta a stabilit, dincolo de orice indoiala, ca pestii din Antarctica sufera mutatii si anomalii genetice din ce in ce mai frecyente, din cauza radiatiilor solare crescute. La fel, Fundatia a confirmat ca, in timpul primaverii, nivelul de ozon din Antarctica sca-

de cu 50 de procente sub limita care asigura protectia fata de razete ultraviolete. Si acesta este doar inceputul.
Acestea fiind spuse, dati-mi voie sa mai spun si ca materialele sintetice simt, fara indoiala, minunate, atunci cand sunt utilizate in locul potrivit. Dupa cum voi discuta in continuare in aceasta sectiune, nu poate fi nici o indoiala ca polimerii si materialele sintetice au dat omenirii cheile viitorului; progresele In tehnologie si medicina la care asistam acum riu ar fi fostposibile fara acestea.
Dar chestiunile pe care le abordez acum stint unele subtile: lacomia si ignoranta, nimic altceva. Am trait in conditii primitive, ceea ce nu e chiar asa de minuiiat Ideea pe care vreau sa o comunic este ca civilizatia occidentals trebuie sa ajunga la un echilibru atent al obiectivelor, al actiunilor si al responsabilitatilor. Copiii nostri si copiii copiilor nostri vor plati pretul pentru deciziile noastre si lipsa noastra de actiune de astazi; ca atare, iubirea pe care o avem fata de ei ar trebui sa ne tempereze dorintele.
Cuvantul karma se traduce ca si "consecinta". Nu trebuie sa actionezi intotdeauna, pentru ca sa fii raspunzator de ceva; poti promova consecintele si prinlipsa ta de actiune. Noi, in Occident, le-am dat voie reprezentantilor nostri alesi sa actioneze asa cum au facut-o; ca urmare, si noi ar trebui sa purtam oparte din vina. Si o vom purta. Un elev m-a intre-bat odata daca eu credeam ca cetatenii **din Irak merita sa-si vada casele distruse si pe cei iubiti ucisi, doar pentru ca tara lor era condusa de un dictator flamand de putere. Am raspuns afirmativ, caci din pacate ei suportau consecinta colectiva de a-l fi lasat sa le controleze vietile.** Conform regulii progresiei exponentiale, ei i-au dat voie lui Saddam sa creasca in putere, pana ce a devenit mult prea puternic pentru a mai putea face ceva in privinta lui. Natura nu iarta prea mult.
Ei bine, si ce au toate acestea de-a face cu Chang Sifu? Nimic si totul, in acelasi timp. Povestile prezentate mai sus sunt, pur si simplu, viata, dar ele pot servi si ca exemple.

John Chang a fost de acord cu aceasta carte, dintr-un singur motiv: ca sa largeasca orizontul oamenilor din intreaga lume si sa le arate, dincolo de orice dubiu, ca vietile lor nu sunt atat de limitate pe cat cred ei. Uneori e suficient sa-i dai omului o idee. Se pot intampla tot felul de minuni. Imi amintesc de un membru al Greenpeace care, angajandu-se clandestin ca bucatar pe un vas de pescuit ton, a pus industria tonului la pamant, dupa ce a filmat masacrul in masa al delfinilor pe vasele de pescuit. Omul acela a aruncat scanteia care a aprins focul. Sper ca aceasta carte va functiona in acelasi fel
Lectiile lui Chang Sifu se adreseaza conducatorilor lumii si omului de rand, deopotriva.
"Priviti", le spune acesta puterilor lumii, "universul nu e chiar atat de simplu pe cat credeati odata. Nu puteti sa actionati asa, fara sa va gandi la viitor si fara sa tineti seama de pedeapsa. Va trebui sa platiti pentru consecintele actiunilor voastre. Exista aspecte ale starii omenesti de a fi, de care nu sunteti constienti la acest moment"
Poate conducatorilor nu le va pasa, veti spune voi. Oare nu toate religiile din lume au dat acelasi avertisment? Multi oameni puternici se simt absolviti, pur si simplu, pentru ca nu exista dovada ca

religia sau crezul lor personal sunt valabile. Insa istoria ne-a aratat ca o astfel de atitudine este gresita.
In afara de membrul Greenpeace mentionat mai sus, este uimitor cat de adesea eforturile unui singur om pot afecta cursul istoriei. Civilizatia noastra occidentala actuala inca se mai bazeaza, esentialmente, pe abordarea si metodologia a doi invatati ai secolului al saptesprezecelea: Francis Bacon si Rene Descartes.
Bacon a fost fondatorul metodei stiintifice empirice moderne. Filozof si politician, el a scris ca omul ar trebui sa "prinda Natura si sa o forteze sa ne slujeasca"
Bacon afirma ca omul, in esenta, ar trebui sa faca din natura sclava sa, ca ar trebui "sa o lege la maini si la picioare si sa o tortureze pana ce ea isi va dezvalui secretele"
Astazi, asemenea cuvinte ar putea parea nebunesti. Istoricii isi dau seama ca faimosul filo-
211
zof se facea, pur si simplu, ecoul sistemului juridic al vremii sale. Ne intrebam cat de tare i-ar fi placut acestui filozof o vizita la un loc de depozitare a deseurilor radioactive.
Cat despre Descartes, nu poate exista nici o indoiala ca era un om stralucitor; insa, de asemenea, nu poate exista nici o indoiala ca el este cel caruia ii datoram o mare parte din mizeria noastra actuala. Descartes era un matematician profund, om de stiinta si filozof, dar sub indrumarea sa, omul occidental a inceput sa se separe de pamant, de fortele naturale si de semenii sai, intr-o masura pe care abia acum incepem sa o intelegem.
Intr-adevar, citatul cel mai faimos al lui Descartes, "Cogito ergo sum", defineste clar aceasta separate. Separand mintea de corp si facand trupul lipsit de valoare si subordonat mintii, Descartes a pus un zid intre om si univers - zid care nu exista si nu poate exista fizic. Este bine stiut, spre exemplu, ca Descartes facea disectii pe animale vii, ignorandu-le tipetele de durere si disperare, pentru a determina structura corpurilor lor. Abordarea sa era una mecanica; natura era o masina ce trebuia studiata, nimic mai mult. Trebuia efectuata o analiza functionala din ce in ce mai detaliata, astfel incat, in final, fiecare componenta sa-si dezvaluie secretul final. Fara indoiala, metoda carteziana este cea care l-a dus pe om pe Luna. Pe de alta parte, este evident ca, imbratisand metoda carteziana, ne-am concentrat atat de mult asupra rotilor, incat am pierdut din vedere nu numai masina, dar si drumul pe care a pornit aceasta masina.
Am folosit cuvantul separare in mod repetat (spre necazul editorului acestui text, sunt sigur), pur si simplu pentru ca eu cred ca, intr-adevar, separarea este cea care defineste sistemul cartezian (si, din pacate, societatea Occidentala de astazi). Procesul industrial, de exemplu - un derivat de netagaduit al filozofiei carteziene - a separat mestesugarul de produsul sau. Cu alte cuvinte, lucrand pe o linie de asamblare, fiecare angajat fabrica doar o particica din intregul proiect; valoarea sa individuala este doar atat de mare, pe cat este si
212
produsul partial caruia ii da forma. Spre deosebire de el, fie-rarul medieval se mandrea cu munca lui - caci era a sa, de la inceput pana la sfarsit. Muncitorul de pe linia de asamblare de astazi, care poate nu face decat sa dea gauri intr-o piesa (care va fi prinsa la locul ei de altcineva), nu are nici un respect pentru ceea ce face si abia asteapta sfarsitul saptamanii (sau orice moment in care nu lucreaza). In ciuda progresului pe care l-a inregistrat societatea occidentala in directia drepturilor individuale, locul de munca este tot un loc de sclavie.
Invers, japonezii au avut un succes comercial imens cu bunurile lor de fabricate, in esenta, datorita politicii lor de in-tegrare. Presedintele unei companii adesea merge la linia de asamblare si asista mimcitorii; toti functionarii cu gulere albe trebuie sa-si faca veacul "la linie". Aceasta abordare hraneste ideea de imitate si de mandrie pentru produs, care, in maniera mesterului din secolele trecute, i-a facut pe oameni sa consi-dere munca importanta. Ca atare, marfa lor s-a vandut bine.
Un alt exemplu de operatiune care se hraneste cu separare este industria alimentara de astazi. Procesul de producere a carnii este o rusine; animalele sunt sechestrate in graj-duri, nu sunt lasate sa miste, sunt indopate cu hormoni si cu hrana reciclata si apoi simt macelarite. Isi traiesc viata in iad - o viata care nu are nici o legatura cu fermele si spatiile vaste din trecut. Carnea este prelucrata, ambalata si expusa in caserole curate la supermarket. Cei mai multi copii din zilele noastre habar nu au ca ceea ce mananca a fost, odata, un animal viu. Fructele si legumele, din pacate, sunt la fel de rele. Cantitatea de substante chimice si de pesticide care se foloseste ne-ar face pe cei mai multi dintre noi sa nu mai cumparam fructe deloc, daca am sti adevarul. Distrugerea continua si neincetata care se petrece in mari, cu formele de viata marina, este inca si mai rea. In cateva decenii nu va mai ramane deloc peste pentru a fi consumat.
Ideea e ca toate acestea pot fi schimbate, daca societatea adopta atitudinea potrivita; daca putem sa ne dam sea-
213
ma ca stilul de viata pe care il urmam nu-si are rostul in lu-me. Am vazut multi doctori occidental care inainte ignora-sera teoria medicala chineza, pur si simplu ramanand cu gu-ra cascata cand intalneau pe cineva care le vorbea, de fapt, pe limba lor. In ciuda asteptarilor lui Descartes, structura celu-lara a corpului nu este ceva constant si mecanic; biologia ce-lulara, de fapt, e mai degraba ceva ca si teoria cuantica. Pan-creasul, spre exemplu, isi inlocuieste toate celulele la fieeare douazeci si patru de ore, iar stomacul isi inlocuieste celulele o data la trei zile. Leucocitele

sunt reinnoite o data la zece zile si 98% din tesutul proteinic in acel organ care este eel mai complicat si eel mai minunat dintre organele omenesti - cre-ierul - este inlocuit lunar. Deci, putem aborda doctorii cu simpla explicatie ca medicina chineza se bazeaza pe un pro-cesde schimbare continua » nu pe detaliile anatomiei prima-re pe care se concentreaza sistemul nostru medical occidental, cartezian. In general, aceasta distinctie este suficienta pentru a sparge gheata si a captiva atentia publicului.
Ca sa inchid cercul si sa revin la Chang Sifu, esfe clar ca pxmctul de vedere asupra lumii iti poate guverna efortu-rile §i axiomele, precum si directia sociala pe care te vei in-scrie, ca rezultat al acestora. Punctul de vedere holistic pe care il inainteaza invatatura orientala (si stiinta occidentala moderna) este eel spre care va trebui sa ne intoarcem, daca vrem sa supravietuim ca specie. Pentru cei mai multi dintre noi, oamenii obisnuiti, lectiile Orientului simt simple. Nu trebuie sa ne complacem in economia de consum, nici sa urmam orbeste directivele unor manipulatori cu interese anu-me. Fieeare dintre noi este capabil sa gandeasca si sa decida pentru el insusi. Drumul vietii este unul de echilibru, de con-secventa si de simplitate.
Doctrina Taoista spune ca universul inglobeaza Cerul, Pamantul si Omul - si fieeare incorporeaza cate o parte din Tao. Am ajuns la acea etapa a dezvoltarii noastre, la care fre-buiesa acceptam acest adevar. Totul si toti din jurul nostru
214
au dreptul la viata. Intr-adevar, viata este un dar pretios si ar trebui tratat ca atare. Cu toata puterea noastra, oare chiar in-telegem viata? Intelepciunea chineza straveche ne spune ca totul incepe de la Tao si totul se intoarce la Tao. La fel, teh-nologia noastra ne poate spune multe despre originile siste-mului nostru solar si despre viata de pe Pamant, iar ceea ce am aflat deja, ne da motiv sa ne minunam. Presupimerea ca lumea noastra e, pur si simplu, rezultatul unei aglomerari ar-bitrare de elemente nu mai este viabila. Pamantul are cam patru miliarde de ani. Chiar si daca luam in considerare ulti-mele evolutii in teoria complexitatii, nu avem cum sa putem explica faptul ca viata, sub forma bacteriilor si a organisme-lor monocelulare, a inceput cam pe cand Pamantul avea vreo patru sute de milioane de ani. O singura bacterie contine doua mii de enzime; cele mai indraznete estimari ale vre-murilor noastre cu privire la timpul necesar adunarii arbitrare laolalta a acestor enzime, pentru a da nastere unei bacterii, este cam de patruzeci de mUiarde de ani, adica cu doua ordine zecimale mai sus. A doua problema este ca evolutia pare a fi aparut intr-un fel mult prea ordonat si intentionat. Matema-ticile actuale §i teoriile actuale pur si simplu nu pot explica evidenta complexitate si interdependenta a fiintelor vii.
Se pare ca, daca intr-adevar totul face parte din Tao, atunci suntem destul de departe de a intelege una dintre componentele sale - viata pe Pamant.
Ce se poate spune despre omul insusi? Propria noastra evolutie este tulburatoare. Fiintele umane moderne sunt pe planeta de vreo patruzeci de mii de ani; cum si de ce am ajuns sa fim asa cum suntem? Dimensiunile creierului nostru au explodat, in termeni evolutionisti, dublandu-se in aproape doua milioane de ani. Intr-adevar, cresterea in dimensiune a creierului a f ost atat de brusca, incat restul corpului nostru nu a avut cum sa tina pasul Cu aceste creiere mai mari, care nu puteau trece prin colul uterin la nastere, bebelusii umani au trebuit sa se nasca foarte devreme pe parcursul dezvoltarii
215
lor. (Dimensiunea creierului unui copil se dubleaza in primul an de viata). Puii celor mai multe animale incep sa mearga la cateva zile dupa nastere. Dimpotriva, copiii nu pot sa mearga pana la tin an si sunt neajutorati pana pe la trei ani. Acesti copii total dependenti au restructurat ordinea societatii; ei trebuiau sa fie protejati si invatati sa functioneze. Istoria evo-lutiva a animalului cm pare a dezminti atat procesul standard de evolutie, cat si principiile de auto-organizare inainta-te de teoria complexitatii. Este chiar si mai uimitor daca exa-minam indeaproape istoria omenirii in ultimele zece milenii. Graul, spre exemplu, a suferit o mutatie brusca acum zece mii de ani, ca si cum ar fi vrut sa fie transformat in paine de oamenii de atunci. Si inca nu exista nici o justificare, pe plan evolutiv, pentru efectul placut pe care-l are procesul de fermentare asupra laptelui, strugurilor si granelor.
Asa ca, dupa ce ne-am ocupat de Pamant si de om, am ajuns oare sa ne ocupam acum de cer? Evolutia este oare dirijata? Exista cu adevarat un Dumnezeu? Asa cum am vazut, maestrul John Chang crede cu putere in Dumnezeu si este, fara indoiala, tin adept al teoriei creatiei. Eu sunt produsul epocii mele, asa ca pim la indoiala totuL O, cred cu tarie in principiile universale neconditionate: iubire, dreptate, conse-cinta. Cred in viata de dupa moarte si am vazut spirite. Ca om de stiinta, ma simt mai confortabil cu notiunea orientala de Rai, in sensul unui absolut indefinibil, incomprehensibil, gen fizica cuantica, care cuprinde intireg universul. Poate ca exista un Dumnezeu personal, care are ca domeniu aceasta planeta si care a avut grija de cresterea noastra. Poate ca El este manifestarea unui Spirit Universal ce cuprinde toate galaxiile existente, asa cum sugereaza conceptul crestin al Tatalui/ Fiului si Sfantului Duh. Nu stiu si sunt mult prea mic pentru a judeca, astfel ca tot ce pot sa fac este sa sper.
Noua, ca specie, ni s-au dat si ni se dau in continuare ocazii marete. Suntem insa si in mare pericol. De acum, deci, trebuie sa actionam cu atentie si sa ne gandim rnainte – ca
216

niste adulti responsabili - pentru a ne atinge potentialul deplin. Lumea noastra nu va mai tolera greseli sau nebunii, nu va mai accepta copilarii.
Animalul uman este, asa cum spunea un om remarcabil cu atata vreme in urma, la Sfarsitul copilariei* [* Arthur C. Clarke, pentru cititorii mai tineri].
Si mai este speranta pentru viitor.
Nu venim pe lume fara a suferi durerea nasterii, nici nu trecem prm adolescenta fara a trai indoiala si fara a avea inimafranta.
Omenirea, ca entitate, tocmai a trecut de pubertate si se afla in pragul varstei adulte. Ca adolescenti, am suferit o vreme si am fost supusi propriilor noastre slabiciuni si impulsuri, dar acum crestem.
Intrand in al treilea mileniu al erei noastre (al patrulea mileniu de istorie inregistrata), omenirea este intr-adevar pregatita sa devina un adult responsabil.
Priviti cat de departe am ajuns, in mai putin de o suta de ani si cat de rapid avansam la acest moment! Sa ne concentram o vreme pe reusitele noastre, mai degraba decat pe esecuri. In fata razboiului nuclear, spre exemplu, a invins ratiunea; superputerile lumii au facut un pas in spate de la antagonismul Razboiului Rece - un razboi care, la urma urmei, s-a purtat pentru un sistem economic, nimic altceva.
Organizatiile ecologice sunt mai puternice acum decat au fost vreodata. Raspandirea informatiei se face la nivel global, iar gradul de alfabetizare al natiunilor lumii a treia creste. Cunoasterea medicala este in plin avant; acum putem sa facem minuni.
Imaginati-va ca ii spuneti unui doctor din secolul al nouasprezecelea ca acum este un lucru obisnuit sa scoti inima bolnava a cuiva si sa o inlocuiesti cu alta, pastrata in acest scop, de la un donator potrivit (si cu consimtamantul donatorului - nici acesta ne fiind un lucru neinsemnat)!
217
Sau imaginati-va ca ii spuneti acestui doctor ca, manuind puterea luminii, putem face operatii chirurgicale pe ochiul omenesc, atat de delicat - si ca putem sa inchidem si sa deschidem creierul omului!
Cetatenii din toata lumea sunt acum mai constienti ca niciodata de drepturile lor - si dispusi sa se ridice si sa lupte pentru ele; nu numai atat, dar nu ezitam sa ne ridicam si sa luptam fara violenta pentru drepturile altora. Chiar si mai surprinzator, sistemul acesta functioneaza, iar conducatorii lumii sunt gata sa-l recunoasca! Ghandi nu ar fi avut nici o sansa in Europa medievala.
In ciuda piedicilor, chiar am pus piciorul pe luna si pro-gresam catre cucerirea sistemului solar. S-ar putea sa ne aflam aproape de o noua forma de energie ecologica. In Occident s-a adoptat o legislatie care restrictioneaza actiunile iresponsabile fata de mediu, ale corporatiilor. Tehnologia pro-greseaza atat de rapid, incSt produsele electronice sunt ade-sea invechite, in decurs de cativa ani. Minunate materiale noi - create in urma cercetarilor noastre la nivel molecular - ne vor permite sa ajungem chiar si mai departe decat inainte. Foarte curand, cand calculatoarele vor deveni din ce in ce mai puternice, vom putea sa cream viata inteligenta. Am clonat mamifere si suntem aproape sa intelegem tesatura insasi a vietii. Putem sa facem harta catenei de ADN - caramida exis-tentei organice. Poate ca cineva o sa poata sa stabileasca exact chiar si locatia sufletului.
In Muntii Tehachapi, la nord de Los Angeles, in California, exista cinci mii de mori de vant care produc 1.6 miliarde de kilowati de electricitate -mai mult decat folosesc toate gospodariile din San Francisco intr-un an. Studiile au aratat ca motile de vant, amplasate pe 1,5% din suprafata (cu vantul eel mai des si puternic) a Statelor Unite, ar putea produce 25% din electricitatea pe care o foloseste tara. Chiar si mai uimitor, cei din guvernul SUA asculta ce li se spune.
Studii similare au aratat ca, daca 4% din regiunile de-
218
sertice ale lumii ar fi acoperite de celule solare comerciale, acestea ar putea furniza suficienta energie incat sa satisfaca cererea intregii lumi. (Asta este egal cu o suprafata de cam opt sute de kilometri pe opt sute de kilometri si un capital de investitie mai mic decat cel de care ar fi nevoie in viitor, daca am continua sa folosim petrolul si fisiunea ca surse de combustibil.) Inca o data, liderii politici iau ideea in considerare la modul serios; principalele obstacole majore sunt factiunile de interese particulare si nevoia ca natiunile sa coopereze. Dar se va intampla si asta.
In aceeasi ordine de idei, fermele de fermentare biolo-gica pentru producerea electricitatii au devenit o realitate, inca din 1995. In Statele Unite, o astfel de ferma, care foloseste o celula de combustie cu mei, furnizeaza electricitate pentru omiede gospodarii, folosindu-se doar 100 de hectare pentru cultivarea meiului! Se pare ca exista o reala dorinta de a folosi combustibili care nu dauneaza mediului, alaturi de tehnologiile viitoare. De exemplu, Tupolev, constructorul rus de avioane, in parteneriat cu gigantul german Daimler-Benz Aerospace, pregateste pentru productie in 2010 un avion care va folosi hidrogenul drept combustibil Hidrogenul arde curat si se transforms in vapori de apa, prin oxidare.
Ideea este ca daca n-am fi trecut printr-o faza de industrializare si crestere tehnologica rapida, nu am fi avut cunoasterea pe care o avem acum si care face ca astfel de vise sa fie posibile. Stiintele noastre materiale si fizice.de acum sunt cele care ne-au adus aceste recompense - chiar pe proverbiala tava de argint. Lumea viitorului va fi, intr-adevar, "curata" din punct de vedere ecologic, pentru ca majoritatea oamenilor de pe Pamant vor ca. ea sa fie asa.

Aceasta carte este si un bun exemplu despre cat de de-parte am ajuns. Chiar acum treizeci de ani, la mijlocul anilor '60, n-as fi indraznit sa scriu aceste cuvinte, sau sa prezint conceptele pe care le-am prezentat, de frica unei pedepse. Intr-adevar, chiar si eu sunt foarte mult produsul jugului

creat de generative dinainte, un om nici din Occident, nici din Orient, ci din ambele.*
* In afara de experientele personale implicate, nimic din acest text nu ar trebui considerat inovator. Inca din 1934, profesorul N. Y. Evans-Wentz vorbea despre crearea unei noi stiinte, care sa nu fie nici occidentala, nici orientala, in cartea sa Tibetan Yoga and Secret Doctrines [Yoga tibetana si doctrine secrete]

Mai mult, este sigur ca nici maestrul Chang insusi nu s-ar fi ostenit sa iasa in fata in trecut, pentru ca nu ar fi avut publicul corespunzator. Dar, in zilele noastre, toata lumea a vazut Razboiul Stelelor la cinema si Kung Fu la televizor - multi dintre noi atat cand eram tineri, cat si la varsta mijlocie - iar lucruri ca astea sunt acceptate acum mai usor, fiind considerate fenomene naturale.**
** Revin la opera lui George Lucas in mod repetat, pur si simplu pentru ca simt ca ea contine ceva din directia in care ne-am putea indrepta noi, ca specie. Jedi sunt foarte importanti pentru ca ei combina in mod reusit tehnologia cu misticul, atingand astfel inimile oamenilor din intreaga lume.

Daca vreunul dintre noi mai are nevoie si de alte dovezi ale cresterii noastre ca specie, atunci visele noastre sunt cele pe care trebuie sa le cercetam, mai mult decat realizarile noastre. Unde vrem sa ajungem? Ce anume ravnim? Priviti in adancul vostru. Nu cumva, de fapt, ravnim la stele? Poate fi vreo indoiala in acest sens? Dar aici e o capcana, asa cum am incercat sa clarific in capitolul acesta. Pentru ca sa ajungem la stelele dupa care tanjim, trebuie mai intai sa pastram pantecele care ne-a purtat, chiar aceasta planeta Pamant. Nu exista nici o alta cale. Si cum se incadreaza Nei Kung in ima-ginea asta? Ei bine, si daca tot ce am scris este adevarat? Ar putea fi toate acestea dezvoltate si cultivate? Si daca da, unde ne-ar duce asta?
Cred ca o astfel de investigate ne-ar duce chiar in pragul stelelor pe care le dorim atata. Nei Kung este studiul energiilor noastre vitale si mai mult decat atat; este studiul insasi existentei noastre.

Multe dintre raspunsurile pe care le cautam sunt ascunse in activitatile energiilor yin si yang. Cand vom fi gata si capabili sa descuiem aceste secrete si sa le oferim intregii omeniri, atunci si numai atunci vom pasi in viitorul pe care ni-l promit visele noastre.
Eu cred ca, in aceasta epoca, granita intre fizica si metafizica va disparea de tot (oricum, daca ea a existat vreodata), cred ca insasi moartea va incepe sa-si mai piarda din teroare. Putem concepe ca noi, ca specie, vom ajunge sa percepem raspunsurile la intrebarile care ne-au bantuit de la inceputul timpurilor. De ce suntem aici ? Si unde ne ducem ?
O astfel de lume este darul pe care John Chang il face omenirii.

Anexa intai
Note

1. Alexandru Macedon - "Rege al Grecilor", in cuvintele lucrarii Omul Care Ar Fi Rege a lui Kipling - a traversat Asia intre 334 si 326 i.e.n., cu o armata de patruzeci de mii de oameni, pentru a ajunge la granita nordica a Indiei. L-a oprit doar refuzul oamenilor sai de a merge inainte; ei s-au rasculat, au refuzat sa continue marsul catre est, dincolo de raul Hyphasis. Succesorii lui Alexandru si urmasii acestora au patruns chiar si mai departe in India, creand regate si devenind personaje de legenda. Unii istorici spun ca lista regilor greci din India este la fel de lunga ca si cea a regilor Angliei, de la invazia normanda pana astazi.*

*** Woodcock, George, The Greeks in India [Grecii in India, n.t.] (Lon-dra: Faber & Faber Ltd, 1966).**

In orice caz, important este ca cele doua culturi s-au intalnit si au interactionat intr-un val de admiratie si respect reciproc. Schimbul de idei si informatii care a rezultat de aici, a avut un efect profund asupra istoriei si dezvoltarii Occidentului si Qrientului, deopotriva.

Indienii au invatat de la greci sculptura, arhitectura, astronomie si matematici. Grecii au invatat de la indieni despre lucrarea interioara a mintii si corpului omenesc. Multi greci au devenit budisti; de fapt, un rege elen, Menandros, este onorat ca sfant budist de cultul Theravadan. Nu se poate nega influenta pronuntata pe care gandirea indiana a avut-o asupra filozofilor greci ai perioadei si, ca urmare, a dezvoltarii ulterioare a Occidentului. Cum gandirea si stiinta elena sunt cele care i-au influentat ulterior pe romani si, prin ei, toate popoarele europene timpurii, pot sa afirm ca

filozofia Orientului a avut, de fapt, o influenta puternica asu-pra istoriei Occidentului. Cele doua popoare vorbeau bine unul de altul, chiar si inainte de venirea lui Alexandru. Conducatorii brahmani ai Indiei, in clasicele Legi ale lui Manu, ii plasau pe Javanas (cuvantul Sanscrit pentru " greci", din iones... sau i-o-nes, cum erau numiti grecii din Asia Minora) in casta razboinica (Kshatriya); grecii sunt mentionati si in poemul epic indian Mahabharata. In secolul al treilea i.e.n. grecii Herodot (istoric) si Hekateus (geograf) spuneau ca, "dintre toti barbarii, indienii sunt cel mai putin barbari" (o afirmatie puternica, ce vine din partea unor greci etnocentrici clasici). In perioada elena, grecii vorbeau de inteleptii indieni cu admiratie deschisa. Faimosii filosofi Apollonius si Plotin au mers in India in cautarea cunoasterii ezoterice, iar diplomati greci la curtea regilor indieni au scris carti de succes, in care descriau India celor ramasi acasa.*

* De exemplu, cartea lui Megasthensis, Povestiri indiene, si cea a lui Diimachus, Despre India. Nici una nu mai exista in vremurile noastre. Dimou, Nikos, The Greek Buddha [Buddha eel grec, n.t.] (Atena, ed. Nefeli, 1984)

Multi savanti sunt de parere ca grecii sunt cei care stau in spatele scolii budiste Mahayana.**

**** Durant, W., The Story of Civilization [Povestea civilizatiei, n.t.], vol. II (Geneva: Edito-Service, 1963).**

Daca asa stau lucrurile - si tinand seama si ca budismul Mahayana este cel care s-a raspandit in China, Tibet, Coreea si Japonia, atunci Occidentul a influentat intr-adevar foarte mult istoria Orientului. Pe de alta parte, nu se poate nega nici influenta pronuntata pe care gandirea indiana a avut-o asupra filozofilor greci din acea perioada si, ca urmare, asupra gandirii occidentale, dupa aceea.

Filosoful Pyrhron, de exemplu - care l-a urmat pe Alexandru in India si s-a intors in Grecia, pentru a-i influenta pe toti cei care au venit dupa el (Xeno si Epicur, printre

altii) - a fost, practic, un student al sectei Digambara ("in-vesmantat in ceruri") a religiei Jainiste.*

* Dimou, The Greek Buddha,

Consecintele perioadei elene s-au raspandit pana in China in secolul intai i.e.n., odata cu deschiderea Drumului Matasii; schimbul continuu de invatatura si tehnologie, care era produsul secundar al comertului cu matase, a afectat vie-tile oamenilor diti Spania pana in China de nord.

2. Adesea m-am intrebat ce l-a facut pe Mao Tse Dun sa se intoarca atat de dramatic impotriva culturii si stiintei chineze, atacand practic tot ce ii cadea sub priviri - mai intai in 1949 si apoi, din nou, in sangeroasa Revolutie Culturala din 1966. Am ajuns la concluzia ca ceea ce nu-i placea era acest elitism si aceasta sechestrare a cunoasterii, acest conflict continuu intre cei puternici. Cu toate acestea, nu poate exista nici o indoiala ca Mao a facut o treaba proasta si a distrus multe lucruri care ar fi putut fi de un real folos omenirii.

3. Multi sinologi si traducatori, pe buna dreptate, au disperat tot incercand sa transmita occidentalilor intelesul potrivit si s-au multumit sa foloseasca termenul "energie-timp" pentru kung fu, pastrand simplitatea ideogramelor chinezesti. As vrea sa prezint o abordare mai in stil Jedi a intelesului ideogramelor. Nu putem spera, ca occidentali, sa pastram concizia caracterelor

chinezesti in cuvinte. Totusi, putem folosi si o alta abordare occidentala, aceea a matematicii, pentru a duplica cultura orieritala. Pe scurt:

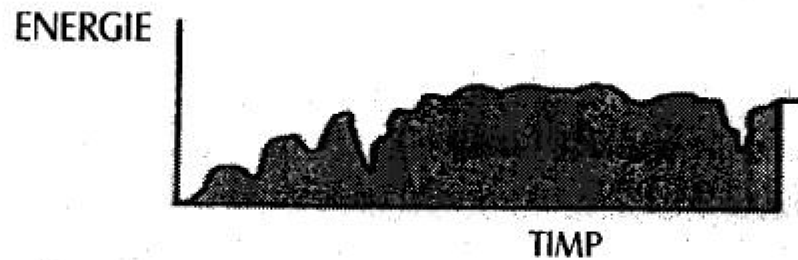

Fig. 5 Kung fu = $_0\int F(E, t)\, dt$,

unde E = energie, iar t = timp

Fig. 5 Kung fu
unde E = energie, iar t = timp

224

Cu alte cuvinte, kungfu este integrala energiei cheltui-te cu antrenamentul pe zi, supra timpul total petrecut cu an-trenamentul!

Zona de sub curba, integrala, defineste puterea totala pe care ati realizat-o prin eforturile voastre. Veti vedea mai tarziu cat de precisa este aceasta definitie. (Puteti vedea si cum eforturile unui elev variaza de la o zi la alta; kungfu se refera la puterea totala acumulata in acest proces.)

Se pare ca exista, intr-adevar, doua cuvinte in limba engleza, care transmit intelesul lui kungfu - si anume, hard work - munca grea\

4. Teoria pe care Taoismul a facut-o cea mai celebra este aceea a doua forte universale in opozitie; desigur, ma refer la **yin si yang**. Este greu sa ne imaginam o zona a lumii in care aceste doua cuvinte omniprezente sa nu fi fost auzite. (Iar acolo unde nu au fost auzite, probabil ca inca se mai fo-losesc alte cuvinte pentru a descrie aceste concepte.) In timp ce scriu aceste randuri, am activat programul care imi co-recteaza greselile de gramatica; cuvintele yin si yang apar ca fiind corecte, ceea ce este inca un indiciu al largii acceptari a termenilor in Occident.

Fortele gemene yang si yin sunt complet opuse: masculin si feminin, alb si negru, lumina si intuneric, cald si rece, pozitiv si negativ. Ideograma chinezeasca pentru yang se poate traduce ca "partea insorita a muntelui", iar cea pentru yin ca "partea umbrita a muntelui". Corpurile noastre fizice sunt yang; energia si fiinta spiritelor este yin. Yang vine din cer, iar yin din pamant. Ambele forte sunt prezente in tot ceea ce exista pe aceasta planeta, dar ele nu sunt forte armonioase, asa cum sunt adesea reprezentate in Occident. Ele sunt intr-o lupta permanenta, neputand niciodata sa se intalneasca, dar interactionand tot timpul. Trebuie subliniat ca aceasta ciocnire este o lupta a energiilor universale naturale, nu disputa a doua zeitati constiente! Nici yin, nici yang nu au nimic a face cu binele sau cu raul; ele sunt independente
225
de un scop sau de o moralitate. Este foarte interesant de observat ca multe grupuri culturale de diferite tipuri au fa-cut liz de aceeasi imagistica. Indienii Navajo deseneaza Tatal Cer si Mama Pamant in desenele lor pe nisip, in asa fel incat chiar si eel mai naiv observator se va gandi la yang si yin. Vechii gfeci foloseau aceeasi idee, afirmand in miturile lor ca tot ceea ce se afla pe lume a fost creat prin impefecherea Ta-talui Cer (Uranus) si a Mamei Pamant (Gaia).

Pana in anul 1000 i.e.n. conceptele de yin si yang s-au rafinat si s-au trasat graficele interactiunii celor doua forte; aceasta data arata ca filozofia exista cu mult inainte de apa-ritia conceptului si a cuvantului Taoism.

5. Traditia filozofica Taoista (Tao-chia) este asociata cu textele clasice Tao Te Ching (sau Lao Tzu), Chuang Tzu, Lieh Tzu si altele. S-a spus ca, dupa Biblie si Bhagavad Gita, Tao Te Ching este cartea cea mai tradusa din lume. De ase-menea, s-au spus multe despre conflictul dintre Confucianism si Taoism, care, in conceptie populara, il prezinta pe K'ung Fu Tzu (Confucius) ca pe functionarul glorificat care subliniaza importanta obedientei, pe cand Lao Tzu este her-mitul mistic ce sta undeva in munti, in salbaticie. Adevarul, insa, pare a fi ca amSndoi erau pur si simplu niste barbati ai epocii lor, care se luptau cu conceptele ce germinau si se dez-voltau in perioada in care traiau ei.

Lao-tzu ("batranul maestru") este titlul onorific cu care era numit Li Erh Tan, un functionar marunt din aparatul sta-tului Chou si care a trait in jurul secolului cinci i.e.n. (Nu avem posibilitatea sa dovedim sau sa infirmam aceasta in-formatie.) Dupa moartea sa, si in urmatoarea suta de ani, au fost adunate vorbe ce i-au fost atribuite lui Li si prezentate intr-un volum numit Lao Tzu. Despre Lao-tzu omul nu stim chiar nimic. Ce e important este ca aceasta lucrare - care a de-venit

cunoscuta ca Tao Te Ching, undeva intre secolul sase i.e.n si secolul patru e.n. - pune bazele Taoismului filozofic. Este insa clar ca Lao-tzu nu s-a numit pe sine insusi Taoist.
226
Lucrarea Lao Tzu, ca si cuvintele lui Confucius, este mai preocupata sa ofere o baza pentru o corecta conducere politica - un manual pentru conducatori, daca vreti. Titlul Tao Te Ching ne spune, intr-adevar, multe despre volum.
Tao (tradus simplu prin "calea") este nenumitul, originea dincolo de origini. Nu poate fi definit de fiintele umane - este infinit mai sus decat noi, asa cum noi suntem infinit mai sus decat amoeba. Tao este incognoscibilul, eternul, fara forma sau sfarsit - si totusi, avand toate formele si toate sfasiturile. Fara forma, Tao permeaza totul si este obiectivul intregii existente.
Te este un concept la fel de dificil. Poate fi tradus ca "integritate", "virtute", "modul potrivit de comportament in legatura cu voia cerului", "putere", "putinta interioara", "cavalerism", "forta raspandita cu onoare". Principalul este ca atat Lao-tzu, cat si Confucius, credeau ca te este ceva ce ar trebui sa caracterizeze orice bun conducator. Ei nu erau prea departe unul de altul in ceea ce priveste ideile de baza; abor-darea insa era diferita. Confucius a vazut Calea ca fiind un set de reguli pe care cerul le-a impus asupra omului, de natura ierarhica si pline de dependence filiale, cu ranguri clare sine-productive. Recompensele materiale si statutul erau compen-satiile pentru urmarea corecta a Caii. Ca urmare, ceea ce tre-buia accentuat era te (caci te venea de la Ceruri); Calea apoi va avea grija de sine. (Deoarece Confucianusmul punea in prim plan obedienta, este evident de ce clasele conducatoare erau in favoarea adoptarii acestuia de catre subordonati!)
Lao-tzu nu a mers pe acelasi drum. El indruma spre "intelepciune" si sublinia urmarea Caii de dragul Caii - mai degraba decat pentru a obtine un avantaj pentru comunitate. Asa cum era sigur ca toate fiintele se intorceau la Tao in moarte, era necesar ca fiecare individ, in viata sa, sa revina la puritatea si simplitatea initiala a naturii sale elementare.
Cheia era "sa manifesti simplitatea si sa imbratisezi ceea ce este principal" Tao era asemanat cu apa, cea mai

227
buna metafora pentru a exprima simplitatea Caii. "Sub Cer, nimic nu este mai moale si mai slab decat apa, insa ea in-vinge ceea ce este tare si puternic, nefiindu-i nimeni mai pre-sus". Cheia pentru a realiza Tao era wu-wei, spontaneitatea si non-interferenta - "sa te lasi in voia curentului", ca sa folosim o expresie New-Age. Totusi, trebuie sa intelegem ca wu-wei nu implica pasivitate. Mai degraba, ca un inotator intelept care traverseaza un rau adanc si puternic, Taoistul inoata in sensul curentului, nu impotriva acestuia.
Sectiunea anume din Lao Tzu pe care i-am citat-o lui John Chang este urmatoarea:
"Toate lucrurile il poarta in spinare pe yin si il imbratiseaza pe yang; cand cele doua se combina, energia vietii este creata in mod armonios" (Tao Te Ching, sectiunea 42).
Nota DM: vedeti eroarea traducerii de mai sus in nota anterioara de la pagina 21

6. Cum jing este asociat cu procesul reproductiv si, aparent, curge in afara, unii Taoisti (si Budisti ai sectei Ch'an - cele doua dogme nu sunt chiar asa de departe una de alta) folosesc teoria chinezeasca a "fluxurilor opuse" pentru a face jing sa se ridice. Aceasta teorie spune simplu, ca daca vrei ca ceva sa urce, il tragi in jos, si invers. Pentru a face chi-ul sa urce mai sus in corp, acolo unde poate fi rafinat si transformat in chi, practicantii isi agatau de penis greutati pe care le balansau!
Am vazut fotografii ale unui calugar de la templul Shaolin, care isi suspenda de membru, cu sfori, un bolovan de saizeci de livre. Nu stiu daca a reusit sa isi faca jing-ul sa urce prin aceasta practica, dar cu siguranta, dupa multi ani de repetitii, a dezvoltat ceea ce se numeste colocvial "un schwanstuecker enorm". Pe de alta parte, nu stiu nici cati barbati au suferit de impotenta, sau au avut alte probleme in urma acestei practici (si spun asta ca avertisment, deoarece stiu ca nu exista barbat care, citind asta, sa nu fi gandit, "Aha! Deci asa se face!").
Alti Taoisti au folosit ceea ce se numeste in mod eufemistic "dubla cultivare" - de fapt, sexul fara ejaculare. Adica, practicantul se angajeaza in actul sexual, pana la punctul
228
ejacularii, la care se retrage si/sau inceteaza. Pasul urmator este fortarea esentei colectate sa urce, inca o data, intr-o zona a corpului in care poate fi prelucrata. Am vazut in Occident multe carti care descriu aceasta tehnica, dar, iarasi, nu am nici un fel de date care ii verifica eficienta.
7. Pentru ca acesta este un vers atat de important, unul pe care trebuie sa-l intelegeti pentru a patrunde prezentarea metafizica a scolii lui John, eel mai bine ar fi sa prezint o traducere literala a ideogramelor chinezesti. Iata-le:

死 **si3 sse** R: a muri ;(despre plante) a se usca, a pieri, moarte; mort; a omorî, sfarsit; E: die, dead, to the death, extremely, implacable, deadly, fixed, rigid, inflexible, impassable, closed; G: sterben, Tod, tot, töten, leblos, unbeweglich, starr, fest, stehend,(Wasser), abgetan, Zeichen höchster Steigerung; apare in: 6.4;
A muri (un parinte aplecat peste patul de moarte al unui copil)

而 **ér er2** ör erh; R: A. (“astfel; în acele circumstante”, în calitate de:) sufix în frazele adverbiale; particulă de legatură: apoi;atunci, si încă, si, dar,însă; B. tu;dvs; C. particulă finală; E: express coordination, similar to but or yet, connect cause and effect, aim and means or action, indicate a change from one state to another;F: et ; mais ; tandis que; alors que; G:und dabei, und demgemäß,gleichwie, aber, sonder, und doch, gleichwohl, indessen, du dein, leeres Wort am Satzendende;
insa (o mustata)

不 **bù bu4 pu p’u** : R: nu ;non;fără; negatie; (prefix negativ);unii comentatori consideră că forma veche, care a fost ulterior simplificată ca : 不 este:懷 huai2 [a gandi la; a nutri (un sentiment, o sperantã); a pãstra cu duiosie, a pãstra în suflet;minte;inimă;san; termen folosit pentru a indica non-actiunea, decizia de a realiza«eliberarea»,libertatea între anumite limite]; [vezi: Comentariu în «Glosar de termeni chinez-roman»]; E: no,not, negation, used to form a negative,used to indicate indifference, used to indicate a choice to get free, freedom within limits; F: (placé avant un mot au quatrième ton) ne... pas G:grundsätzliche, absolute Verneinung, nein, nicht, (nicht so sein, nicht da sein, nicht tun), un-, -los, verneinende Befehlsform, wolle nicht, tue ja nicht, noch nicht, gebr. für erheblich, sehr sich frei machen, sich lösen, Freiheit in Grenzen; 2.19;
a nu (o samanta in pamant)
亡 **wáng; wang2 wang** R: a muri; a pieri; E:flee, run away, lose, pass away, die, perish; dying, dead, die, destroy gone, lost, away, disappear, flee, are not without; F: décédé ;défunt ; fuir ;se sauver ;mourir ; anéantir ; asservir , mourant, mort, mort, de détruire; parti, perdu, loin, disparaître, fuir, ne sont pas sans; G: sterben, tot, umkommen, vernichtet, fort, verloren, abwesend, verschwinden, fliehen, nicht haben, ohne; 33.36;
pieri, disparea (un om intr-o cripta)
者 zhě zhe3 tsche chê R:particula de genul[-ar,-ist,-or,-giu] care indica persoana care face ceva;olar;artist;muncitor; taoist,hangiu); particulă gramaticală cu functii variate, în special “acela care vine”si “actiunea de a veni”; E: a particle used after an adjective or verb[-er,-ist] as a substitute for a person or a thing, used to indicate a person engaged in a certain profession or believe in a doctrine, used to indicate things mentioned above[worker;taoist] F:placé après un adjectif ou un verbe et utilisé comme substantif pour désigner une personne ou une chose; G:enklitisches grammatisches Hilfswort: derjenige, welcher, ein solcher, der etwas, das, schließt in Definitionen das zu Definierende ab, hebt das logische Subjekt hervor: was- anlangt, was anbetrifft, bildet Partizipien und (Partizipial-) Substantive, schließt als Finalpartikel Befehlssätze ab.Substantivierung; 33.3; 56.2
acela care (un batran vorbind)
壽 shou4 schou cantonese: sau6 R: longevitate; imortalitate; viată lungã; în varstã, durată de viată;varstã înaintată; E: longevity, life, age, birthday, for burial; G: langes Leben, hohes Alter, Lebensabend, Geburtstag(älterer Leute) Familienname;apare in: 33.38;
Nemurire, viata lunga (viata lunga)
S-au incercat multe interpretari diferite ale acestei struc-turi, pentru a face mesajul sa "se potriveasca" in modelele filozofice occidentale. De fapt, intelesul ei este foarte literal. O traducere precisa ar fi:
" Acela care moare, dar nu piere, are viata lunga/' Am ales o utilizare mai imperioasa; " Acela care moare, dar continua sa existe, este nemuritor"
229
Intelesul pasajului este simplu: Indivizii care (ca si John Chang) au realizat tai chi si au combinat yin cu yang in interiorul fiintei lor, isi pastreaza toata constienta, memoriile si abilitatile dupa moarte.
Ei "isi iau yarig-ul cu ei", cum a spus, foarte potrivit, John.
8. O prezentare a Taoismului religios nu ar fi completa fara o prezentare a lui Chang Tao Ling. Nascut Chang Ling, in timpul dinastiei Han tarzii, in provincia Szechuan (probabil in anul 150 e.n., desi altii spun ca in 35 e.n.), el a fost un copil geniu. La sapte ani citea si comenta Tao Te Ching, iar la opt ani stapanea arta feng shui (divinatie). Ca adult, avea aptitudini supranaturale si o putere de vindecare imensa - atat la nivel fizic, cat si la nivel psihologic. Dar Chang Ling a fost unic in mai multe privinte, nu doar prin capacitatile sale. El a fost si primul maestru Taoist care si-a organizat discipolii intr-o miscare.
Chang a reusit acest lucru prin instituirea unei taxe pe viata pentru vindecare sau pentru medierea cu lumea spiritelor. Era ceva obisnuit, inca din timpurile cele mai vechi, ca satul sa-l sprijine pe saman, dar nimeni inainte de Chang Ling nu surprinsese conceptul de organizare la un nivel atat de fundamental. Chang isi taxa pacientii cu cinci obroace de orez pe an, toata viata (Asociatia Medicala Americana ar aproba acest mod de abordare). Asta inseamna foarte multa mancare, iar plata era garantata pentru multi ani. Era o taxa pe viata si in sensul ca, daca plateai taxa, aveai asigurat tratamentul medical si spiritual; nu mai trebuia sa platesti o alta taxa, de fiecare data cand erai bolnav (un fel de combinatie intre biserica si asigurare medicala). Aceasta dijma i-a permis lui Chang sa stranga in jurul sau un mare grup de discipoli, pe care i-a structurat imediat intr-o ierarhie, in functie de abilitatile si talentele latente ale fiecarui individ. Aceasta inovatie era atat de

neobisnuita, incat grupul a devenit cunoscut ca Secta Celor Cinci Obroace. Se recunostea totusi cinstit ca faceau minuni. Cei paralizati chiar mergeau, orbii

chiar vedeau, ca sa spunem asa. Altfel, nu ar fi putut niciodata sa o scoata la capat, nu in China (din motive de care ma voi ocupa in capitolele ce urmeaza) - si, cu siguranta, nu in secolul al doilea e.n. Omul chiar avea putere.
Chang Tao Ling si cei adunati in jurul lui erau unici in inca o privinta (in cazul lui, perspectiva sa este radical diferita de imaginea populara a ermitului Taoist, caruia nu-i pasa de societate). Chang Ling, prin faptul ca si-a organizat discipolii, ca a fost de acord sa tina oamenii sanatosi si fericiti prin pute-rile sale si ca a acceptat sa lupte cu raul si sa exorcizeze demo-nii si spiritele rele, a consimtit sa intervina in mersul omerdrii, acolo undeputea - acolo unde karma ii permitea, Acesta era un pas profund pentru un Taoist, in primul rand pentru ca, facand acest lucru, el accepta consecintele acti-unilor sale. Sa nu uitam ca, in conformitate cu credintele sale, daca reusea, karma sa ar fi fost buna, iar daca esua, ar fi trebu-it sa plateasca pentru asta. De asemenea, sa nu uitam ca Chang traia in secolul al doilea e.n., inainte ca budismul Mahayana si ideea de bodhisattva si sacrificiul negarii de sine sa fi patruns in China. Va dati seama, deja, ca imaginea Taoism-ului, asa cum este propagata in Occident, nu este deloc exacta.
Chang si-a luat titlul de Tien Shih, "maestru ceresc" (sau Tien Sifu, "invatator ceresc"; depinde pe cine intrebi), pe care l-a trecut mai departe si urmasilor sai (a avut copii -iarasi in ciuda imaginii de ermit a Taoistului). Descendentii sai, dupa o istorie de diferite razboaie, urmata de stabilirea unei scurte teocratii taoiste, s-au stabilit, intr-un sf arsit> pe ion munte numit Lung Hu Shan (Muntele Tigrului si Dragonu-lui), in provincia Jiangsi. De-a lungul secolelor, au continuat practica interferarii cu treburile omenirii, depozitand in in-caperile lor, printre altele, mii de borcane in care intemnita-sera puternicii demoni pe care ii exorcizasera. Alti taoisti, nu din cultul lor, dar afiliati de departe cu ei si care le imparta-seau credinta ca im om binecuvfintat cu putere trebuie sa ajute omenirea, s-au adunat pe muntele lor; acolo li s-a dat

adapost si un loc in care sa mediteze in pace. Un astfel de om, dupa cum vom vedea, va fi un personaj esential pentru aceasta carte.
In 1927, sectiunea comunista a Armatei Nationaliste s-a desprins si a atacat Lung Hu Shan, aflandu-se in drum spre Hailufeng. Calugarii din temple, printre care si mostenitorul titlului de Maestrul Ceresc, au fost obligati sa fuga pentru a-si salva viata. Trupele au facut tandari mii de borcane si de recipiente, eliberand (dupa spusele calugarilor) mii de spirite rele, libere acum, inca o data, sa umble pe Pamant; se spune ca aceste spirite sunt cele care au provocat al doilea razboi mondial! Descendentii Tien Shih s-au stabilit, intr-un final, in Taiwan, unde continua sa traiasca si astazi. Un alt lucru esential pentru povestea noastra este ca (asa cum s-a intamplat si in Mao-Shan, in 1949), unii dintre ermitii de pe Lung Hu Shan nu au fost deloc speriati de aparitia armatei; erau atat de puternici, incat i-au infricosat pe soldati si i-au indepartat de chiliile lor!
9. Daca intrebi o suta de oameni care au citit despre filozofia chineza, cine a fost Lao-tzu, exista sansa ca toti sa-ti poata raspunde - unii chiar detaliat. Dar cercetatorul obisnuit ar putea fi socat sa descopere ca un om a carui scoala a fost, din perspectiva istorica, un rival mai mare al Confucianismu-lui decat Taoismul lui Lao-tzu, este practic necunoscut in zilele noastre. Un astfel de om este Mo-Tzu sau Mo Ti. El are legatura cu acest text, in aceea ca linia scolii de kung fu pe care a mostenit-o John Chang merge pana la insusi Mo-Tzu.
Vreme de doua secole dupa moartea sa, scoala lui Mo a fost principalul rival al Confucianusmului. Nascut in statul Lu, in anul 469 i.e.n., cam la zece ani dupa moartea lui K'ung Fu Tzu (Confucius), Mo-Tzu a fost extrem de bine educat in tinerete si, se pare, un artist martial si maestru de strategie. Exista indicatii ca provenea dintr-o familie saraca si ca ar fi fost etichetat drept criminal, avand in vedere ca Mo-Tzu inseamna "domnul Tatuaj". Principiile dreptatii erau forta con-

ducatoare a vietii sale, insa, fiind prin natura un individ inca-patanat si extrem, in centrul invataturilor sale se afla iubirea universala. Cu patru sute de ani inainte de nasterea lui Christos, Mo-Tzu se zice ca ar fi spus urmatoarele:
"Daca oamenii ar privi alte tari asa cum le privesc pe ale lor, si pe vecinul lor asa cum se privesc pe ei insisi, atunci nu s-ar ataca unii pe altii, caci ar fi ca si cum s-ar ataca pe sine"
Inainte sa continui, ar fi poate prudent sa spun ca exista o dificultate in afirma ca iubire universala dec fi tema centrala a filosofiei lui Mo-Tzu. Din punctul meu de vedere, aceste doua cuvinte descriu mai bine o constiinta occidentals decat un mod oriental de abordare a vietii (desi voi con-tinua sa folosesc in text iubire universala, in lipsa unui termen mai bun). Motivul pentru care insist pe deosebire este ca Mo-Tzu era preocupat de dreptate, la fel de mult ca si de compasiune - si nu era im tip prea iertator. Dimpotriva. In Occident, ca urmare a traditiei noastre iudeo-crestine, iubirea universala a devenit asociata cu iertarea pacatelor, lucru care aid nu este neaparat central. Poate ca tin cuvant mai bun pentru invatatura lui Mo-Tzu ar fi universalitate* care ne duce mai direct la esenta centrala a Taoismului si la conceptul de karma.

* Waston, Burton, The Basic Writings of Mo-Tzu, Hsun Tzu si Han Fei Tzu [Scrierile de baza ale lui Mo-Tzu, Hsun Tzu si Han Fei Tzu, n.t.] (New York: Columbia University Press, 1967).

In orice caz, o persoana universala isi con-sidera vecinul la fel ca pe sine, iar pe tatal vecinului la fel ca pe tatal sau - si actioneaza in consecinta.
In anul 393 i.e.n., printul Wen din Ku Yang planuia sa atace statul Cheng, mult mai mic. Mo-Tzu a mers la el si l-a intrebat ce-ar face daca orasele mai mari din tara lui ar ataca brusc orasele mai mici, ucigand si jefuind. Printul a raspuns ca le-ar pedepsi aspru. Mo-Tzu l-a intrebat atunci daca pe el cerul nu l-ar pedepsi la fel, daca ar ataca Cheng. Printul Wen a raspuns ca asaltul sau era justificat, pentru ca oamenii din Cheng isi ucisesera domnii vreme de trei generatii si deja su-
233
fereau pedeapsa cerului. Mo-Tzu l-a intrebat cum s-ar simti daca, atunci cand isi pedepseste fiul pentru o fapta rea, vecinul sau ar aparea brusc si ar incepe sa-l loveasca pe baiat, declarand ca a fost voia cerului ca el sa faca asta! Daca dom-nul unei natiuni marete isi ataca statul vecin, omorandu-i oamenii si furandu-le averile si apoi scrie despre cat de maret §i de justificat a fost actul sau, cu ce este el diferit de omul simplu care isi ataca vecinii? Printul Wen a inteles intelep-ciunea acestor cuvinte si a renuntat la planurile sale *
Mo-Tzu nu a ezitat niciodata sa tina piept celor puter-nici - si in multe randuri si-a riscat viata facSnd aceasta. Forta care il conducea era o pronuntata iubire pentru dreptate. Dis-cipolii lui Mo-Tzu au devenit, mai tarziu, protectorii omului obisnuit si ai locurilor sfinte. Cerul stie de fiecare crima pe care o comit oamenii, a scris el, si cerului ii place dreptatea si ii displace nedreptatea. De unde stim ca cerul iubeste dreptatea? Intr-o lume dreapta este viata, bunastare si ordine, pe cand intr-o lume nedreapta este moarte, saracie si haos.
Mo-Tzu credea ca cerul pretuia intreaga lume in mod universal si cauta sa existe un beneficiu reciproc pentru toate fiintele vii. Aceasta este o declaratie foarte simpla, directa si elocventa, care incearca sa descrie Tao. Conform lui Mo-Tzu, cerul dorea ca cei care aveau forta sa-i protejeze si sa lucreze pentru ceilalti, cei care aveau bogatie sa o imparta cu altii, cei in pozitii de autoritate sa lucreze etic, pentru o administrare buna, iar cei care munceau, sa-si indeplineasca sarcinile cu harnicie. Cand un stat sau o societate, ca intreg, evita un conflict la granitele sale, ii hraneste pe cei flamanzi, se ingrijeste de cei bolnavi, atunci natiunea va inflori ?i va prospera. Acum aproape doua mii patru sute de ani, Mo-Tzu scria ca, daca inlocuim razboiul ofensiv cu o buna administrare si cheltuim mai putin pe armata, vom avea multe avantaje.
*** Beck, Sanderson, Ethics of Taoism and Mo-Tzu (Etica Taoista si Mo-Tzu). http://www.san.beck.org/EC15-Taoism.html.**

234
Daca un conducator actioneaza in conformitate cu legile universale ale dreptatii si da un exemplu, el nu va avea dusmani si va aduce binef aceri incalculable lumii. Ga exemplu, Mo-Tzu observa cat de multe sute de functionari si cat de multe mii de soldati sunt necesare pentru o campanie mi-litara. Intre timp, administrarea interna era neglijata, agricultorii uitau de culturi, negustorii isi stocau marfurile. Daca se recupera dupa aceea o cincime din arme si provizii, se con-sidera ca acesta era un noroc. Nenumarati oameni mureau sau erau schiloditi in razboi. Mo-Tzu se intreba daca nu era o perversitate pentru conducatorii lumii sa-si gaseasca placere in a-?i rani si a-si extermina propriii cetateni.
Mo-Tzu a atacat si nepotismul. Initial, a scris el, guver-nul a fost facut ca sa serveasca si sa-i ajute pe cei saraci, sa aduca siguranta, acolo unde este pericol si sa restabileasca ordinea, acolo unde este haos. Oamenii ii alegeau pe cei mai capabili dintre ei ca si conducatori, astfel incat guvernarea sa fie unificata sub o indrumare inteligenta. Insa, in zilele ace-lea, guvernarea se facea prin lingusiri la curte si numai ru-dele si prietenii celor care deja erau la putere, erau numiti in pozitii de autoritate. Cum cetatenii si-au dat seama ca acesti indivizi nu erau angajati pentru binele poporului, ii urau si nu se identificau cu ei, lucru care a dus la revolutie. Nu era asta o nebunie? Mo-Tzu sugera ca cei care se afla in pozitii de putere sa-i onoreze pe cei vrednici si sa-i retrogradeze, in mod impartial, pe cei fara capacitati, pentru a rezolva eon-flictele interpersonale. Din pacate, pana la ora actuala, nici un conducator mondial (in afara de Ghandi) nu a considerat potrivit sa asculte aceste sfaturi de bun simt. Observatiile lui Mo-Tzu sunt pertinente si astazi. Nu am invatat nimic in doua mii de ani. Chiar si in asa-numitele noastre democratii moderne, "Nu conteaza ce stii, conteaza pe cine stii", si "Puterea face dreptate" sunt principii fundamental acceptate.
Mo-Tzu credea in fiinte spirituale non-umane si in spi
235
ritele stramosilor umani; ca dovada, el comenta ca nenumarati oameni din toata lumea avusesera intalniri cu astfel de entitati. Filozofia si punctul sau de vedere erau, dintr-o perspective metafizica, foarte apropiate de modelul samanic.

Mo-Tzu putea sa aiba puncte de vedere extreme - si, cu siguranta, imaginea sa ascetica le placea mai mult razboi-nicilor disciplinati, decat laicilor. Purta doar haine aspre si poseda doar putine lucruri. Practica incontinuu alchimia interna si artele martiale. Documentul istoric (si stiintific, la standardele de astazi) Huai-nan-tzu spune ca Mo-Tzu nu statea niciodata prea mult intr-un loc. Poate ca principalul dezacord al autorului cu Mo-Tzu este cu privire la faptul ca acestuia nu-i placea deloc muzica. Mo-Tzu credea ca a canta, a dansa si a face muzica sunt modalitati de a-ti pierde vremea; este eel putin trist ca un individ iluminat ca el nu a trait bucuriile expansiunii creative *
* Pentru cei pe care ii intereseaza astfel de lucruri, eu sunt un muzician amator (si netalentat) care traieste cu o muziciana profesionista, talentata si competenta.

Chiar celebrul filosof Taoist Chuang-tzu, numindu-l pe Mo-Tzu "unul dintre cele mai mari suflete ale lumii", il critica pentru "economia" pe care o facea la muzica si funeralii. Chuang-tzu spunea ca oamenii vor cfinta atunci cand sunt fericiti si vor boci atunci cand sunt necajiti, iar incercarea de a opri astfel de lucruri este impotriva naturii omenesti. Sunt intru totul de acord cu el
Cum am spus mai devreme, vreme de doua secole dupa moartea sa, in anul 391 i.e.n., scoala lui Mo-Tzu a fost principalul rival al scolii lui K'ung Fu Tzu.
Discipolii lui Mo-Tzu au devenit paznicii templelor si protectorii omului simplu; cei mai multi dintre ei proveneau ei insisi din oameni simpli, desi erau foarte educati in acelasi timp (un contrast mare in secolul al patrulea i.e.n.). Insa scoala sa s-a impartit curand in trei ramuri, fiecare acuzandu-le pe celelalte de erezie; din cauza acestui conflict, intre
236

ele si cu confucianusmul, scolile si-au pierdut repede pute-rea. Pana la inceputul erei noastre, deja disparusera sau trecusera in"subteran".
10. Pe langa secta Lung Hu Shan, mai exista inca trei traditii taoiste care au avut un impact aupra istoriei chineze; toate au fost constitute in secolele IV-VI i.e.n.
Una dintre acestea este secta Mao-shan Shang-ch'ing (Muntele Mao Suprema Puritate), care a urmat invataturile lui Wei Hua-ts'un, Yang Hsi si T'ao Hung-ching, printre altii. Secta s-a apropiat de imagmea ermitului taoist, punand accentul pe meditatia pas-nica si pe un stil de viata izolat, pentru a obtine premiulne-muririi. A doua este traditia scripturala Ling-pao (giuvaerul sacru), care s-a bazat pe texte sacre si care punea accentul pe ritualuri si liturgii complexe. A treia e Wutang-Pai, care a pus accent pe antrenamentul de arte martiale, ca o cale spre ilu-minare; unul dintre membrii acestei scoli, Chang San Peng, este privit ca fondatorul artelbr martiale interne si are, cu siguranta, legatura cu povestea noastra. (A se vedea nota 12.)
11. Chestiunea iluminarii supreme sau a nemuririi este una despre care s-a scris in detaliu si pentru care am avea nevoie de cateva volume ca s-o abordam. Pe scurt, se pare ca exista diferite etape ale jocului. Din punctul de vedere al li-niei lui John, prima etapa se realizeaza prin terminarea Ni-velului Patru (de fapt, Nivelul Cinci, desi eu nu am abordat deosebirea, pentru a nu crea confuzie), care asigura faptul ca iti poti lua toata energia yang cu tine, atunci cand mori. Un astfel de spirit inca mai este legat de legile karmei, insa va ra-mane astfel, pana ce atinge Nivelul Treizeci. Cu alte cuvin-te, pentru a scapa din ciclul renasterii, trebuie sa ajiongi la Nivelul Treizeci sau peste, in timpul vietii. Iluminarea suprema apare la Nivelul Saptezeci si Doi, cand sunt deschise toate cele saptezeci si doua de chakre din corp, iar ultima, cea din crestetul capului, poate sa infloreasca. La acest pxmct, taoistul este una cu universul.
Am gasit metoda lui John similara cu yoga Kundalini
237
si cu yogile budiste ale lui Naropa (precum si cu unele ra-muri ale Taoismului si samanismului), dar, asa cum am spus mai sus, o comparatie nu face obiectul acestei carti.
Totusi, o chestiune la care as vrea sa ma refer este faptul ca o astfel de abordare nu este restransa la invatatura orientala. Dupa parerea mea, vechii greci, mesopotamienii si egiptenii foloseau cu totii aceeasi metoda. Desi dovezile in acest sens sunt, mai degraba, circumstantiale decSt solide, se pare ca teoria este pe calea cea buna.
Sarpele e vin simbol ce poate fi gasit peste tot in inscrisu-rile religioase arhaice grecesti si in cele egiptene. Descrierea sarpelui se refera la "energia pamantului" sau, cu cuvintele lui John Chang, "energia yin,/ (chhul yin ce vine din pamant).
Unii cercetatori au propus teoria ca chalc-ele din cunoasterea orientala nu sunt nimic mai mult decat o retea de "xiride statice" in cSmpul energiei yin, care ne inconjoara si ne patrunde. Aceasta retea de unde statice ne reflecta atat personklitatea, cat si karma - ea fiind un ecfiivalent al struc-turii noastre genetice.
In figura 6a este prezentata o versiune simplificata a chakrelor din cunoasterea orientala (anume, principalele sapte chakre, nu toate saptezeci si doua). Comparati aceste chakre cu undele statice esentiale din fizica (figura 6b) si cu toiagul lui Hermes (figura 6c), folosit ca simbol de medici in toata lumea. Acest simbol este, de fapt, destul de vechi si poate fivazut pe o vaza din Mesopotamia, la Luvru, care da-teaza din anul 2000 i.e.n. (figura 6d). De asemenea, puteti vedea

si toiagul lui Asclepios, zetil vindecarii (figura 6e), sau corbana sarpe a faraonilor din vechiul Egipt (figura 6f). Toate imaginile se refera la ridicarea energiei Pamantului.
Voi lasa pe altii safaca o comparatie mai detaliata.*
* Toate aceste concepte au fost prezentate de Lefteris Saragas in revista Atrapos, editura Aldebaran, Atena, Grecia, in iune 1998. Schita originala a vazei de la Luvru a fost publicata intai de ziarul Eleftherotypia, Atena, 4.10.1998.
238

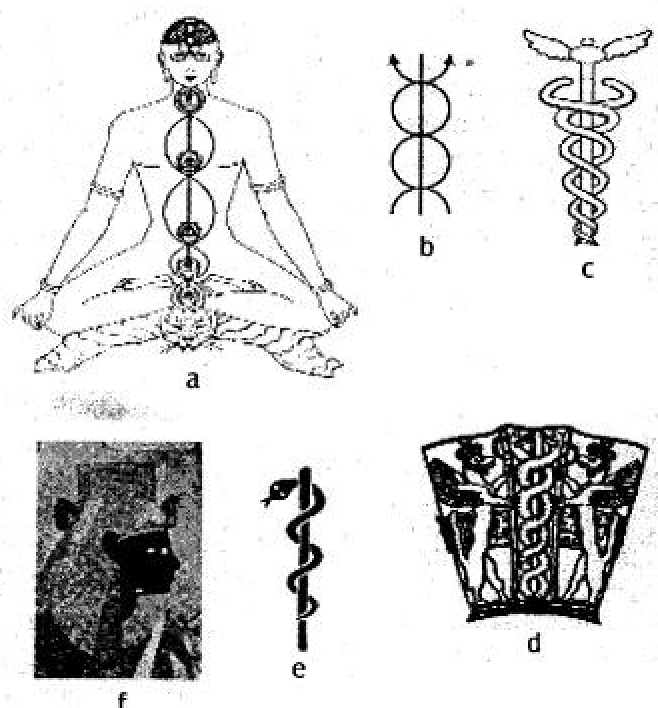

Fig. 6 Chakrele invataturii orientale(a); O unda stationara(b); Toiagul lui Hermes(c); Imagine mesopotamiana care arata aceeasi retea de energii(d) ; Toiagul lui Asdepios(e); Coroana sarpe din Egipt(f);

12. Cealalta figura semi-istorica ce are o legatura cu acest text este Chang San Feng, un maestru foarte puternic al alchimiei interne, caruia multi ii dau creditul de a fi initiat artele martiale -adica, aplicarea antrenamentului nei-dan la tehnica martiala. Scoala de kung fu a lui John Chang il considera un membru proeminent si de mare succes al liniei sale. Printre altele, unii il considera pe Chang San Feng initiatorul Tai Chi Chuan-ului, desi presupusa influenta a mostenirii sa le asupra tai chi-ului este o zona controversata.
239
Eu afirm cu tarie ca, personal, sunt convins ca arta martiala interna a lui Chang San Feng a influentat, intr-adevar, Tai Chi-ul (desi, la acest moment, nu voi intra in amanunte). Numele lui Feng apare in textele istorice chinezesti cu doua grafii - ca Chang "Trei Varfuri de Munte" si Chang "Trei Abundente"(ambele grafii pronuntate Chang San Feng). De asemenea, unii scriitori chinezi sugereaza ca Chang a trait eel putin cinci sute de ani... sau mai mult
Prima mentiune pe care o avem despre Chang este a invatatului Huang Tsimg-Hsi, din secolul saptesprezece, in al sau Epitaf pentru Wang Cheng-nan, in care scria: "Shaolin-ul este faimos pentru arta sa martiala".
Totusi, arta sa pune accentul doar pe ofensiva, ceea ce permite oponentului sa profite de aceasta, pentru a lovi in punctele slabe.
Exista arte martiale interne, care folosesc linistea profunda pentru a invinge actiunea; imediat ce agresorii intra in contact fizic, ei sunt respinsi si aruncati. Din acest motiv, Shaolin este considerat o arta martiala externa.
Artele martiale interne au aparut cu Chang San Feng [Chang Trei Varfuri de Munte] din dinastia Sung [960 -1279 e.n.], alchimist de pe muntele Wu Tang. El a fost chemat de imparatul Hui Tsung. Pe drumul catre acesta, a gasit trecatoarea blocata de un grup de banditi.
In noaptea aceea, el a visat ca imparatul ceresc Hsuan-Wu, zeul Taoist al razboiului, l-a invatat arte martiale. Dimineata, Chang a omorat peste o suta de banditi"*

Este insemnata insistenta lui John ca Chang a fost calugar shaolin inainte de a deveni Taoist, lucru care se potriveste bine cu afirmatia invatatului din secolul al saptesprezecelea,
* Formularea este a mea, pe baza a doua traduceri:
a. Huang, Alfred, Complete Tai Chi [Tai Chi-ul complet, n.t.] (Tokyo: Charles E. Turtle, 1993)
b. Wile, Douglas, Lost Tai-Chi Classics from the Late.Ch'ing Dynasty
[Clasici tai-chi din dinastia Ch'ing tarzie] (Albany State University of New York Press, 1996).

Huang Pai-Chia (fiul lui Tsung-Hsi): "Chang San Feng era maestrul [al artei] shaolin, dar inversandu-i principiile, a dezvoltat scoala interioara."*
* Wile, ibid. Recomand aceasta carte invataceilor seriosi.
Aceasta este o distinctie care are anumite consecinte pentru istoricii artelor martiale - una care nu a fost subliniata suficient (dupa parerea mea) si care, cu siguranta, ii va ofen-sa pe invatatii Taoisti, O alta idee importanta este folosirea de catre Huang a conceptului de linisteprofunda, pentru a des-crie artele martiale. El se refera la energia yin.
Trebuie observat ca artele martiale interne nu implica neaparat miscari curgatoare, asa cum am ajuns sa credem in Occident (dat fiind ca orice miscare e neaparat yang). Mai de-graba, in acest text, Huang denota energia yin in contextul folosit de John Chang, cu alte cuvinte ca "forta gravitatio-nala" care absoarbe energia si care transforms spatiul-timp.
Epitaful pentru Wang Cheng-nan ofera dovezi circumstantiate considerable ca scoala lui John descinde, intr-adevar, de la Chang San Feng.
Il gasim mentionat pe Chang San Feng si in textul istoric al dinastiei Ming, Ming Shih Fan Gi Chwan; acesta este prezentat ca fiind "mare si inalt, cu un spate de cocor".**
**Yang Jwing Ming, Advanced Yang Style Tai Chi Chuan [Tai Chi Chuarv stil yang avansat] (Jamaica Plain, Mass.: Asociatia de Arte Marfiale Yang, 87).

Se pare ca primul imparat Ming a incercat sa -l gaseas-ca in 1392, dar Chang nu voia sa fie gasit. Saptezeci de ani mai tarziu (in textul dinastiei Ming, MingLan Yin Chi Shou Lei Koii), il gasim mentionat din nou. Acest imparat al dinastiei Ming reusise, caci Chang catadicsise sa -l viziteze.***

*** Yang Jwing Ming, ibid.
Alte mentiuni din perioada Ming spim despre Chang "Cele Trei Abundente" ca s-ar fi nascut in districtul Yi al provinciei Liaoning, in China de nord. El este mentionat ca si conducator Taoist de la sfarsitul dinastiei Yuan si incepu-

tul dinastiei Ming (1368 e.n.), care, in final, si-a construit un asezamant pe muntele Wu Tang, ca sa se dedice studiu-lui Taoismului.*
**** Huang, Alfred, Complete Tai Chi.**

Sa fi existat un Chang San Feng care a trait mai mult de cinci secole? Chiar si acum cinci arii, as fi spus ca pretentii de genul asta sunt niste aberatii. Acum msa, ezit pana si sa ex-prim o parere in astfel de chestiuni. Nu poate fi nici o indoiala ca a existat un personaj istoric Chang San Feng (sau mai multi). Cine sau ce a fost el de fapt, insa, nu putem sti. Poate ca este pur si simplu cazul unui om in fiecare generatie, care ia locul predecesorului sau - un siretlic destul de obisnuit in istoria lumii. Sau poate ca a fost intr-adevar un taoist fara vSrsta, nemuritor.
Scriitorul taoist, Li Han-hsu, in 1844, la publicarea unei carti numita The Complete Works of Chang San Feng [Lucrarile complete ale lui Chang San Feng, n.t.]a declarat ca l-a cunoscut. Ar fi minunat daca ar fi inca in viata, razand pe seama acestui autor. Mi-ar placea sa cred ca intr-adevar traieste, undeva in muntii Chinei.
13. Chestiunea existentei eterului i-a bantuit pe oamenii de stiinta la inceputul secolului. De la descoperirea electromagnetismului de catre Clerk Maxwell si Michael Faraday, controversa cu privire la modul de propagate al acestor forte i-a tulburat pe oamenii de stiinta, care inca mai lucrau cu mecanica newtoniana si cu corpuri materiale. De-a lungul timpului, s-a ajuns sa se inteleaga comportamentul unui "camp// si, la randul sau, acela al unei unde. Apoi toate eforturile s-au concentrat pe intelegerea naturii luminii, teoria lui Fresnel - ca lumina se propaga intr-o substanta numita eter luminifer - fiind cea mai populara (eter care se considera ca, in spatiul absolut, exista in stare de repaus).
In 1887, faimosul experiment Michelson-Morley a aratat ca, de fapt, nu poate exista un eter mecanic.

Aceasta descoperire a fost in centrul discutiilor vreme de optsprezece ani, dar ea a fost, in final, acceptata, in ciuda impotrivirii feroce a unora dintre cei mai mari oameni de stiinta ai vremii (cum ar fi Lordul Kelvin, Hendrik Lorentz si Jules-Henri Poincare). Chestiunea s-a stabilizat in 1905, cu faimoasele lucrari ale lui Albert Einstein despre teoria relativitatii si teoria cuantica. Dar inca mai existau adepti ai vechii teorii a eterului - Lorentz si Poincare, mai ales, care au introdus un model

prin care un ceas incetinea, in momentul in care era introdus in eter. Cred ca erau foarte aproape de adevar.
14. Radacinile Taoismului se intind pana la traditia samanica ce a strabatut intreaga lume, incepand cu vreo treizeci de mii de ani in urma.*
*** Palmer, Martin, The Elements of Taoism [Elementele taoismului, (Shaftesbury, Dorset: Element Books, 1994)**
Cuvaintul saman vine de la popoarele tunguste din Siberia, care traiau la cea mai nordica margine a lumii chineze. Totusi, este gresit sa presupunem ca samanismul* ca si credinta, a inceput in Siberia. Conform dovezilor arheologice, originile sale sunt aproape cu siguranta europene.**
** Campbell, Joseph, The Way of the Animal Powers, Mythologies of the Great Hunt [Calea puterilor animale, Mitologiile marii vanatori, n.t.] (New York: Harper and Row, 1988).
Samanismul a fost prima mare religie si a ajuns din nordul Europei, peste Asia, pana in America. Exista indicii ca era raspandita in Asia si America de Nord intre anii 11.000 - 8.000 i.e.n. Samanul functioneaza prin studierea si cunoasterea naturii, astfel putand sa ajunga la natura la toate nivelurile. Credinta esentiala a samanismului este ca universul este facut din doua lumi paralele si care se suprapun - cea fizica si cea spirituala. Noi, cei din lumea fizica, putem fi influentati de cei din lumea spirituala. Ca urmare, este nevoie de un intermediar, care sa comunice cu entitatile din lumea spiritelor si sa intervina pe langa locuitorii planului fizic; acest mediator era samanul. Fortele lumii spiritelor, care ar putea fi oa-

meni morti sau de origine non-umana, pot aduce noroc sau ghinion, boala sau prosperitate. Samanul intra in lumea spiritelor prin starea de transa, in timpul careia vorbeste cu spiritele si/sau devine portavocea lor. Principala directiva a lumii spiritelor era, de pbicei, ca oamenii sa infeleaga si sa urmeze calea naturii; chiar cosmologia samanismului a facut primii pasi si a stabilit ca exista, intr-adevar, o Cale pe care fiintele omenesti pot sa o urmeze si sa fie in acord cu lumea, sa evite boala si dezastrul. Aceasta apropiere primordiala de lumea naturala, ca si intelegerea ei a reprezentat mostenirea samanismului catre Taoism.
Regii timpurii ai Chinei erau samani. Se spune ca in jurul anului 3000 i.e.n. primului rege, Fu Hsi, spiritele i-au aratat cum sa aduca omului civilizatia. Fu Hsi le preda supusilor sai agricultura si scrisul, printre altele. De asemenea, el este si patronul artelor divinatorii chinezesti, prin aceea ca el e primul care a facut cele opt trigrame (pa kua), ce au dus la dezvoltarea ulterioara a I Ching-ului. Se spune ca secretul celor opt trigrame era inscris pe corpul unui cal ce a iesit din raul Ho" pentru a i se arata lui Fu Hsi; ca urmare, modejul este numit Ho-t'u si descrie natura profunda a tuturor lucrurilor. Este interesant de observat ca un animal ti arata lui Fu Hsi cunoasterea functionarii universului si ca Fu Hsi este adesea desenat ca purtand o blana de tigru si insotit de animale cum ar fi broasca testoasa. Nu pot exista indicii mai clare care sa ne trimita la samanism. Unul dintre cei mai mari regi-samani ce au urmat - si unul extrem de respectat de taoisti, ca fiind fondatorul traditional al Taoismului— este Imparatul Galben, Huang Ti, care a trait, se pare, intre 2697-2597 i.e.n. Se spune ca el a inventat administratia guvernamentala si medicina, printre altele. Intr-adevar, textul medical chinezesc cel mai renumit se numeste Tratatul de Medicina Interna al Imparatului Galben (desi se poate ca acesta sa fi fost scris in secolul al doilea i.e.n.). Huang Ti este vestit si ca si inventator al cosului de fum, al

plugului, al gherghefurilor de matase, dar el este mai bine cunoscut pentru experimented sale cu alchimia interna si externa si cu descoperirea secretelor nemuririi. Un alt rege saman a fost Yue, care a fondat dinastia Hsia (2205-1765 i.e.n.); se spune ca el a fost desemnat de ceruri sa-si conduca poporul. Ca si predecesorul sau cu secole inainte, regele Yue a vazut un animal iesind din apa (in acest caz, era o broasca testoasa care a iesit din raul Lo) si care purta un model de opt trigrame inscris pe spate. Modelul se numeste Lo-shu si este cunoscut ca si pa-kua a Cerului Tarziu (sau trigramele "zilelor urmatoare"); Ho-t'u se numeste pa-kua Cerului Timpuriu (sau trigramele ,primelor zile"). Ho-t'u descrie ordinea ideala a lucrurilor in univers> in timp ce Lo-shu descrie ordinea curgerii si a schimbarii:
Se poate vedea ca ceea ce samanismul a oferit Taoismului este sentimentul unei relatii intre legile naturii si pute-rea suprema din univers, inclusiv conceptul ca schimbarea nu poate fi fortata sau oprita, ci doar inteleasa. Ideea de a "te lasa in voia curentului" e atat samanista, cat si taoista. Este, intr-adevar, foarte greu sa tragem o linie si sa le separam pe cele doua, precizand clar unde se termina o traditie si unde incepe cealalta.
15. Lucrarea inteleptului Kuo-pu, Ch'ing-lung ching (Tratatul Clasic cu privire la Modelele Miintilor Verzi), scrisa in secolul al treilea e.n descrie clar procesul prin care lucrurile sunt create din Tao si revin la aceasta. Lucrarea reflecta idei care existau de milenii si care au fost confirmate si de alti scriitori din dinastia Sung, cu opt sute de ani mai tarziu.*

Autorul incepe: "La inceput a fost intuneric, caci Vidul nu se poate vedea"**
Sa comparam acest text cu stravechiul mit grecesc (dupa Hesiod) conform caruia Pamantul a rasarit din haos, din
*** Wong, Eva, Feng Shut (Boston: Shambhala Publications, 1996)**

**** Wong, ibid.**
245
neformat,* sau la Vechiul Testament. Wu-chi este primordialul, Sursa. Este conditia de hemiscare, in care toate lucru-rile sunt nediferentiate de suprem. In aceasta stare; stralu-ceste un punct de miscare - de yang pur (a se vedea Fig. 7).

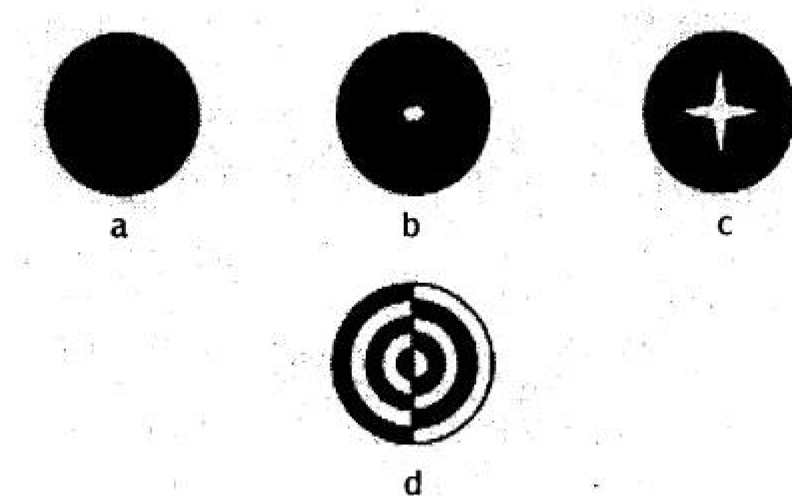

Fig. 7 Prezentarea lui Kuo-pu. (a) Wu Chi, Tao. (b) si (c) O scanteie de miscare in nemiscare; yang-ul se afla in mijlocul yin-ului. (d) Tai Chi, yin si yang imbratisate si echilibrate.
Exista interactiune intre yin si yang, iar aceasta duce la starea de Tai Chi (extremitatea suprema), in care yin si yang sunt imbratisate, distincte, dar impreuna - echilibrandu-si reciproc fortele. Acesta este Unul la care se refera Lao-tzu, mama celor "zece mii de lucruri"(a tot ce este viu). Daca wu-chi este nemiscare absoluta, Tai Chi are potentialiil schimbarii. Cand tai chi este in repaos, yang si yin sunt unite; cand tai chi este in miscare, atunci cele doua forte opuse se separa. In aceasta se afla secretul nemuririi."
" *Cuvantul haos, in contextul sau original nu avea nimic a face cu in-telesul sau de astazi, "masa confuza si neburieasca". Cuvantul (vine din radacina greceasca ce inseamna "a se deschide larg", referindu-se la spatiu, la indefinibil.

246

16. A se vedea textul de la nota 13.
17. A se vedea textul de la nota 15.
18. Un exemplu istoric de cat de mult poate sa dauneze omul prin lacomie si ignoranta este eliminarea complete a bizonilor din Statele Unite ale Americii, la sfarsitul secolului al nouasprezecelea. Cei mai multi oameni stiu ca turmele uriase ce bantuiau odata campiile au fost macelarite cu nepasare, dar nu multi realizeaza cat de repede s-a intamplat lucrul acesta si de cat de putini oameni a fost nevoie.
In 1870 erau douazeci de milioane de bizoni care bantuiau pe pasuni; pana in 1889 - dupa mai putin de douazeci de ani - ramasesera doar o mie. Din acea o mie de bivoli, prin conservare atenta, s-a ajuns acumi la o puternica turma de doua sute de mii. De ce au fost ucisi bizonii? Ce scop a avut suprimarea unei surse de hrana atat de incredibil de mare?
Este simplu. Bizonii nu apartineau nimanui. Erau liberi si puteau servi drept hrana maselor dezavantajate economic ale natiunii, fara ca nimeni sa obtina vreun profit. Atata timp cat existau bizonii, baronii vitelor - si politicienii platiti de acestia - nu puteau spera sa puna mana pe piata. Acesti oameni decisesera deja ca pasunile erau excelente pentru cresterea vitelor, astfel ca au facut ca bizonii sa dispara. Cadavrele animalelor macelarite erau inutilizabile ca hrana, caci pana sa poata ajunge cineva la ele, se alterau. Astfel ca au fost duse la fabrici ca Michigan Carbon Works, din Detroit, si zdrobite pentru a fi transformate in ingrasaminte. Ingrasaminte, pentru numele lui Dumnezeu!
Acesta a fost, pur si simplu, un caz de lacomie si ignoranta lucrand mana in mana, ca de obicei. De ce nu au facut oamenii nimic atunci, in fata macelului? Poate ca nu le pasa. Poate ca li se spusese ca uciderea bizonilor nu avea nici o importanta. Poate credeau, pur si simplu, ca bizonul nu era bun de mancat.
247

Anexa a doua
Observatii si speculatii

La acest punct, o abordare cu adevarat academica despre fenomenele prezentate in acest text este in afara oricarei discutii, intrucat nu s-au facut nici un fel de teste de laborator. Totusi, nu pot sa ma abtin sa speculez mai departe, cu privire la ceea ce am vazut in timpul cat am fost elevul lui John Chang; in aceasta scurta anexa as dori sa fac niste comentarii suplimentare.

Este incitant sa credem ca, intr-o zi, vom ajunge sa intelegem natura energiilor care i-au dat lui John puterile pe care le are. Chi-ul yang si cel yin guverneaza ecuatia vietii, aa cum a spus-o in repetate randuri chiar Chang Sifu. Odata, un confrate de-al meu - si el elev - mi-a luat in ras incercarile pseudostiintifice de a cuantifica yin-ul si yang-ul, observand ca John experimenta realitatea direct si, ca urmare, nu avea nevoie de vreo cuantificare. Nu era departe de adevar. Cu toate acestea, daca Chang Sifu nu are nevoie de un astfel de discurs, atunci noi, ceilalti, cu siguranta avem - asa ca mai bine sa facem o incercare.

OBSERVATII

Energia yang

Demonstratia cu mingea de ping-pong. Prezentata in capitolul 7, aceasta demonstratie a constat de f apt in transferarea energiei yang de catre John in interiorul unei mingi de ping-pong pe care o tinea in mana stSnga, in timp ce genera un pol yin in palma dreapta. Mingea pulsa o lu-

mina albastra si in acelasi timp emitea un sunet ca ciripi-tul unui canar. Dinspre minge inspre palma dreapta a lui John se observa un flux continuu de scantei albastrui - in esenta, ca un fulger in miniatura. John a sustinut transfe-rul vreme de vreo cinci secunde - apoi s-a oprit, obosit. Cand l-am intrebat daca poate face acelasi lucru cu o minge de cauciuc, goala, a raspuns ca nu, deoarece mingea trebuia sa fie goala pe dinauntru.

Pirogeneza. Asa cum se yede in Inelulde foe si pe cate-va dintre peliculele mele de amator, John poate sa induca pirogeneza, folosind eft/yang. Materialul pe care il aprindea de obicei era un ziar sau un servetel - dar, de cateva ori, a fiert si apa.

Rafale de energie. Desi personal nu am fost (inca) martor la acest fenomen anume, alti elevi mi l-au descris: John este capabil sa emita rafale de energie de mare putere, la o distanta considerabila, asemanatoare cu fulgerele. (Cu-loarea acestor rafale este tot albastra; energia utilizata este identica celei folosite in demonstratia cu mingea de ping-pong.) Nu ma pot opri sa ma gandesc la filme ca Mortal Kombat, Powder, **Big Trouble in Little China realizat de John Carpenter** , sau la legenda chinezeasca a zeului L'ei Kung (Zeus in Grecia). Nu se stie cat de mari sunt aceste puteri. Am auzit ca niste confrati, elevi de-ai mei care sunt la Nivelul Trei, pot sa loveasca la o distanta de pana la opt metri, cu doar un mic supliment de energie yin in corpurile lor, de la John, care permite energiei yang sa le iasa dincolo de piele. (Puteti sa considerati pielea ca pe un fel de cusca Faraday pentru energia corpurilor noastre.)

Difractia razelor X. La niste teste care s-au desfasurat cu mai multi ani in urma, John si doi elevi de ai sai, care erau la Nivelul Trei, si-au lasat dantiernul examinat cu raze X din fata, din spate si din lateral. Dantien-ul lui John arata ca un disc circular plat, iar cel al elevilor sai prezenta si aspecte globulare curbate (tot plate).

Energia yin

Telekinezia. L-am surprins pe John pe pelicula, mis-cand o cutie de chibrituri de la o distanta de un metru. El si-a intins palma stanga inspre cutie, pe care o pusese pe podea, generand in acea palma un pol yin. Cutia de chibrituri a alunecat pe podea cu o accelerare remarcabila si a venit sa se odihneasca in palma sa.

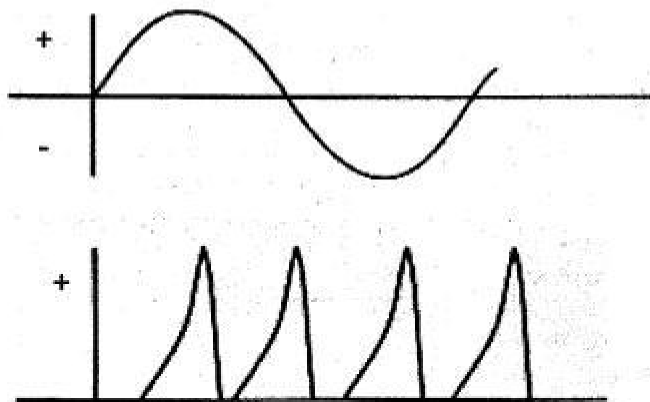
Absorbtia de energie. Cu doua ocazii diferite, John a transferat energie yin in corpul meu. Atunci am putut prinde un glont dintr-o pusca cu aer comprimat, punandu-mi mana pe gura tevii. La cele doua teste s-au folosit pusti cu aer diferite. Alicele nu au prezentat nici un fel de deformare; de asemenea, nu a existat nici un fel de emisie de caldura si nici impact la prindere (capitolul 7).

Energia yin-yang

Electrogeneza. Cea mai usor de observat dintre puterile lui John este si cea mai dificil de cuantificat. Forta de res-pingere dintre energia yin si cea yang este cea care produce acest dinamism, cele doua energii fiind "presate" impreuna in dantien-ul lui Chang Sifu. John foloseste aceasta abilitate in mod obisnuit in fiecare zi, pentru a face tratamente cu acupunctura pacientilor sai - si transfera aceasta energie in punctele traditionale de acupunctura. Insa nici testele cu voltmetre si ampermetre de curent continuu, nici cele pe curent alternativ nu au indicat prezenta vreunei tensiuni sau a vreunei intensitati; de asemenea, profesorul meu nu putea sa aprinda un bec slab in curent continuu (pentru a se asigura ca acest "curent" chiar se transfera in timpul acestor teste, autorul a actionat ca impamantare). Ca urmare, desi aceasta energie este simtita ca electricitate, in mod sigur ea nu este electricitate. O caracteristica demna de remarcat este ca acest "curent" generat nu pare a urma forma de unda obisnuita din fizica, ci prezinta o serie de varfuri. Nu am date solide pentru a cuantifica aceasta afirmatie,

250

dar am simtit efectul in corpul lui Chang Sifu, in timpul electrogenezei. Adica, am avut impresia ca energia generate nuurma acest model, ci mai degraba unul asemanator cu acesta:

Numai timpul ne va dovedi daca aceasta afirmatie este exacta.

SPECULATII

Energia yang

Demonstratia cu mingea de ping-pong, mentionata mai sus si descrisa in capitolul 7, defineste foarte mult natura chi-ului yang, daca aceasta exista intr-adevar ca forma independenta de energie. Culoarea albastra observata aminteste de orgonul lui Reich - de altfel, multe dintre caracteris-ticile descrise sunt similare. Necesitatea de a folosi o minge neteda de plastic, goala pe dinauntru, pentru a face demonstratia, este foarte importanta: ea sugereaza ca ceea ce am va-zut nu e un fenomen de suprafata - ci, mai degraba, energia a penetrat carcasa de polimer si stralucea in interiorul mingiei, la fel cum straluceste lumina intr-un bec incandescent. Acesta pare a fi un indiciu ca chi-ul yang nu este nici particu-

251

la, nici unda - ci ambele laolalta. Eu cred ca aceasta este energia solara depozitata in atmosfera pamanteasca.

Energia yang este fierbinte. Ea poate avea efecte incen-diare, asa cum s-a dovedit prin demonstratiile de pirogene-za. Mai mult, exista o corelatie interesanta intre arhetipurile lui Chang Sifu si observatiile lui Reich asupra orgonului, in ceea ce priveste tratamentul cancerului.

Reich scria ca celulele canceroase mor, atunci cand sunt plasate in proximitatea bionilor de orgon. Profesorul meu a folosit cu succes o supradoza de chi yang pentru a trata cancerul, spunand ca celulele canceroase " se usuca" atunci cand sunt expuse la energie yang puternica. (Acestea fiind spuse, trebuie sa temperez insa sperantele pe care s-ar putea sale fi dat celor afectati de cancer. Asa cum a spus John, el nu poate sa vindece cancerul. A facut sapte incercari pana acum, iar rata de succes a fost de 43 la suta. Trei dintre acele persoane s-au vindecat instantaneu si sunt inca in viata, insa celelalte patru au murit pe loc, constitutia lor slabita fiind incapabila sa suporte rafala de energie. Chang Sifu nu mai face incercari cu acest tip de terapie. Am scris acest pasaj, in credinta ca se vor face cer-cetari care ar putea duce la identificarea unui tratament. Odata ce vom intelege chi-nl yang, vom putea si sa vinde-cam cancerul.) Sunt convins ca ceea ce Reich numea orgon este ceea ce noi, in traditia Mo-Pai, numim - de doua mii cinci sute de ani - chi yang.

Fenomenul de difractie a razelor X este si el interesant (stim ca energia yang este cea care induce acest efect, avand in vedere ca si elevii lui John, care se aflau la Nivelul Trei, au prezentat si ei aspecte similare). Difractia razelor X s-ar putea dovedi metoda prin care putem corela si face dovada clinica a bioenergiei.

Energia yin

La acest moment, este pur si simplu imposibil sa ne fa-cem o idee clara despre ce este, de fapt, chi-ul yin. Daca vre-

252

una dintre proprietatile care i se atribuie ar putea fidovedite clinic, atunci va trebui sa revizuim prima lege a termodirta-micii. Demonstratia cu pusca cu aer comprimat defineste foarte precis caracteristictle energiei yin: Energia alicei nu s-a conservat, nu a existat nici o deformare, nu s-a generat caldu-ra, nu a existat impact (conservarea energiei cinetice).

Intr-o conversatie recenta, John a descris energia yin ca fiind "ca si gravitatia, avand in vedere ca gravitatia insasi este chi yin."

Am subliniat in repetate randuri in acest text ca, daca vom intelege energia yin, vom avea acces; la viteze mai mari decat viteza luminii. O voi mai face inca o data aici, printr-o fraza simpla:

"Daca energia poate sa dispara in nimic, atunci ea poate si sa fie creata din nimic"

"Imaginati-va ce lovitura ar fi asta pentru industria energetica; probabil ca s-ar lupta ca niste lupi turbati sa impiedice o astfel de informatie sa iasa la suprafata - fie si ca simpla speculatie".

La demonstratia cu telekinezia pe care am descris-o, John a explicat ca a folosit chi yin pentru a-si trage cutia de chibrituri in palma. Cred ca ceea ce s-a intamplat in timpul acestui proces de telekinezie a fost, in esenta, o deformare a spatiului si timpului in directia palmei sale stangi, cam in fe-lul unui culoar gravitational. Cu alte cuvinte, ca sa folosesc un model simplu, ceea ce s-a intamplat arata ca in figura 8.

Iarasi insa, ramane de vazut daca aceasta qpreciere este exacta sau nu.

Energia yin-yang

Poate cea mai clara afirmatie pe care pot sa o fac cu pri-vire la abilitatea de electrogeneza a lui Chang Sifu este ca, in mod sigur, ea nu este rezultatul unui flux de electron! Daca ar fi fost asa, atunci aceasta miscare de electroni ar fi putut fi inregistrata ca tensiune sau ca intensitate, iar John ar fi putut sa produca incandescenta intr-un bee. Cu toate acestea, orici-ne vine in contact cu aceasta energie poate sa jure ca simte un curent electric care ii trece prin corp.

In plus, aceasta energie

253

se poate transfera prin conductori (metale, apa), dar nu prin materiale izolatoare. Daca nu se datoreaza miscarii electronilor, atunci ce produce acest curent ?

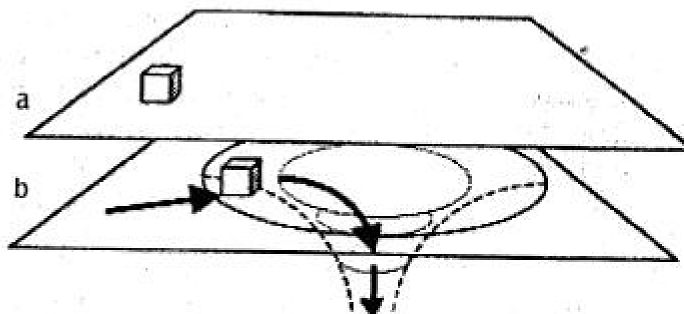

Figura 8 (a) Suprafața figurativă a spațiului-timp. (b) Câmp yin – obiectul începe să „cadă".

Figura 8 (a) Suprafata figurativa a spatiului-timp. (b) Camp yin - obiectul incepe sa "cada".

As vrea sa mai incerc o data sa trag orbeste si sa avansez ideea ca s-ar putea ca acest fenomen sa fie cauzat de o oscilatie crescuta la nivelul nucleului.

Mai multi cercetatori (Kevran, Komaki, Pappas, Hillman, Goldfein)* au sugerat ca fuziunea nucleara indusa electric (fuziunea nucleara "la rece") are loc tot timpul in interiorul corpului si ca ea ar putea fi forta care alimenteaza transferul de sodiu si potasiu in interiorul celulei. Am ales cu atentie cuvantul transfer. Teoria comuna (numita "pompa de sodiu si potasiu") propune ideea unui mecanism prin care sodiul este schimbat cu potasiul in interiorul si in exteriorul celulei, incercand sa explice potentialul de transfer la nivel de membrana al celulei. Modelul nu a fost insa validat niciodata si el blocheaza cercetatorii de astazi. Pe de alta parte, sustinatorii teoriei fuziunii nucleare la rece sugereaza ca

* Pentru literatura in acest domeniu puteti consulta http://www.papimi.gr.

254

sodiul este transmutat la nivel nuclear in potasiu, in interiorul celulei* si ca acest proces ar trebui numit, de fapt, transmutarea sodiului in potasiu. Acest model este, desigur, in afara granitelor acceptate ale fizicii de astazi. Insa luand in considerare totul, mi se pare destul de rezonabil sa avansez ideea ca energia yin-yang a lui John s-ar putea datora unor stari de excitare crescuta la nivelul nucleului Aceasta ener-gie este generata ca o serie de pulsuri si este indusa prin in-teractiunea energiei solare, yang, cu forta "gravitationala" sau "de materie neagra" a chi-ului yin. Excitatia nucleara crescuta (sau fuziunea) este cieea ce elevii si pacientii lui John resimt ca pe un curent. (Diferenta intre punctul meu de vedere si eel al cercetatorilor mentionati mai sus e ca eu nu cred ca aceasta fuziune este indusa electric. Si nici nu este "rece", vorbind la modul strict.)

Veti vedea ca acest postulat este foarte logic, daca ana-lizam inca o data lucrurile, dintr-o perspective macrocosmi-ca, astrofizica. Stiinta noastra actuala accepta notiunea ca, daca nu ar exista dinamismul fortei nucleare care sa serveasca drept forta expansiva, atunci soarele nostru ar ceda si s-ar na-rui sub efectul propriei sale forte gravitationale. De fapt, mo-delele care urmaresc evolutia (viata si moartea) unei stele, urmeaza arhetipul** din figura 9 (imaginea nu este la scara). Asta inseamna ca toate stelele sunt cSmpuri de lupta intre gravitatie si o forta care exercita presiune exterioara. In conditii normale, presiunea exterioara depaseste forta gravi-tationala si astfel soarele radiaza energie (9a).

La o stea alba pitica, presiunea gravitatii face steaua sa se naruiasca atunci cand i se termina "focul", creand o structure atomica densa (9b). O stea neutron, rezultatul mortii prin explozie a unei stele care are de doua sau de trei ori ma-

* Dupa formula nNa23 + 8016 4- A(Energie) = 19R39. ** Lasotta, Jean-Pierre, "Urtmasking Black Holes" [Demascarea gauri-lor negre, n.t.]. Scientific American 280:5, mai 1999.

sa solara, este inca si mai compacta, cu atomii zdrobiti si cu nucleii aglomerati laolalta (9c). In sfarsit, ajungem la cazul unei gauri negre, unde spatiul si timpul isi pierd sensul si unde avem de a face cu o singularitate (9d).

PARTICULE DE GAZ
d c b
a

Figura 9. (a) Soarele nostru. Raza sa este de 1,4 milioane de km. (b) Stea alba pitica, cu raza de 10.000 de km. (c) Stea neutron, cu raza de 60 km. (d) Gaurd neagra, raza de 6 km.

Daca privim la simbolul modem Tai Chi de mai jos, veti vedea ca el descrie cu precizie transmutarea unei stele la punctul maxim al puterii solare - cum ar fi o stea rpsie gigant (yang extrem) - prin transformarea exploziva a acesteia intr-o gaura neagra (yin extrem).

Sa analizam inca o data modelul Tai Chi al universu-lui, folosind simbolul arhaic. Probabil ca deja incepe sa fie maiclar:

Tai Chi este mai usor de inteles daca redefinim concep-tele fundamental, astfel meat ele sa coincida cu arhetipul. Sa incepem cu gravitatia. Cand ne gandim la gravitatie, cei mai multi dintre noi ne amintim de lucrurile elementare pe

STEA/ENERGIE SOLARA

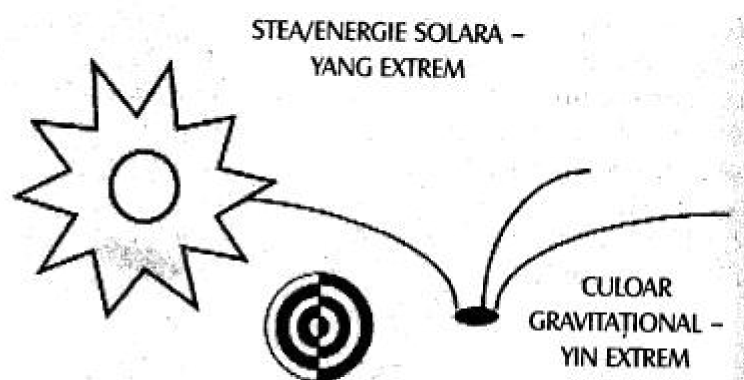

Fig. 3 Yang și yin macrocosmic

care le-am invatat la liceu. O masa exercita o forta de atractie asupra unei alte mase - si forta aceasta de atractie este cea care ne tine pe suprafata planetei. Sa ducem acest truism un pas mai departe si sa defirdm lucrurile mai precis: Gravitatia este forta universala care cauta sa faca toata materia sa se prabuseasca intr-o singura masa si, in cele din urma intr-o singularitate. Cu alte cuvinte, gravitatia este acea forta ce cauta sa comprime spatiul si timpul intr-o singura si masiva gaura neagra! Acest dinamism absoarbe energie si o trimite catre niciunde. Gravitatia este exact chi-ul yin intrinsec, folosit de John Chang pentru a-si face spectaculoasele demonstrate de absorbire a energiei. (Trebuie sa repet insa ca, desi gravitatia este un chi yin, campul yin nu se limiteaza la gravitatie. Exista si alte aspecte.)

Focul solar, pe de alta parte, este forta expansiva care defineste spatiul si timpul si care ii sustine existenta. Stiinta occidentals numeste aceasta forta solara, fuziune nucleara. Vechii invatati ai Chinei o numeau chiyang. Este una si aceeasi. La nivel macrocosmic, lupta dintre fortele gravitationale si focul solar (yin si yang) defineste natura realitatii. La nivel microcosmic, interactiunea acestora alimenteaza forta noas-

tra vitala. (Este logica ipoteza ca, daca o astfel de interactiune cuprinde conditia naturala fundamentals a universului nos-tru, atunci corpurile noastre si forta noastra vitala trebuie sa o reflecte si ele. Chinezii din vechime, care nu stiau nimic despre gaurile negre si despre stele rosii gigant, au experimentat si au dedus aceasta lupta folosind alte metode.)

O ecuatie corecta care sa expuna acest comportament ar fi una de natura fractalica, dar am putea afirma matematic echilibrul Tai Chi intr-o forma simplificata, dupa cum urmeaza:

$$K = |-\infty| \ {}_0\Sigma^t \ \backslash \ |+\infty|$$

Unde $|-\infty|$ defineste natura chi-ului yin, ${}_0\Sigma^t|+\infty|$ pe cea a chi-ului yang , iar K este o constanta(Timpul, t, nu se aplica la definitia yin-ului, fiind o caracterisica yang)

Unde I - oo I defineste natura chi-ului yin, I + oo | pe cea a chi-ului yang, iar K este o constanta. (Timpul, t, nu se aplica la definitia yin-ului, fiind o caracteristica yang)
Dati-mi voie sa scutur si mai tare lucrurile pentru cei care cred ca mai profund de atat nu se poate. "Electricitatea" lui Chang Sifu se poate transmite prin obiecte de metal. Cuvantul englezesc metal este o adaptare a cuvantului grecesc **metallon** (μέταλλον), care inseamna, destul de simplu, "ceea ce se transmuta" /which is able of transmutation. Oameni mai intelepti decat mine au descoperit ca vechile culturi erau extrem de perspicace in ceea ce priveste modurile in care functioneaza lumea. Poate ca vechii greci pur si simplu intelegeau lucrurile un pic mai bine decat o facem noi, astazi.
Sa incheiem cu aceasta reflectie.
Nota DM: metallon (metal) and ourgia (working).

Conexiuni
SCHIMBARI PLANETARE SI INTERPLANETARE ASCUNSE/
HIDDEN INTERPLANETARY CHANGES
http://schimbariplanetare.spruz.com
http://schimbariplanetare.grouply.com/
http://grou.ps/schimbariplanetare
http://www.myspace.com/earthchanges1
http://earthchanges.multiply.com/
http://earthchanges1.spaces.live.com
http://interplanetarychanges.blogspot.com/
Interplanetary “Day After Tomorrow?”
http://www.enterprisemission.com/_articles/05-14-2004_Interplanetary_Part_1/Interplanetary_1.htm
Earth Changes Media
http://www.earthchangesmedia.com/
http://www.scribd.com/EARTHCHANGES
http://www.flickr.com/photos/earthchanges/
Grupuri Yahoo
http://tech.groups.yahoo.com/group/EARTHANDINTERPLANETARYCHANGES/
see published books:vedeti cartile si articolele publicate pe:
http://www.scribd.com/EARTHCHANGES

Legaturi

http://www.youtube.com/watch?v=RAAB0dbc3Es&feature=player_embedded
http://www.youtube.com/watch?v=QXTir6cISA8&feature=player_embedded
John Chang chopstick demonstration

Not to be outpeeled by science’s big new guns, in 1966 professional polygrapher Cleve Backster began his discovery of a new paradigm in science he called Primary Perception. Here, in some rare footage, Backster describes his thirty-six years of research in bio-communication:
http://theosophywatch.com/2009/02/09/peeling-the-onion/
A Qi Gong Master Demonstrates
<embed type="application/x-shockwave-flash" src="http://s0.videopress.com/player.swf?v=1.02" width="400" height="224" wmode="transparent" seamlesstabbing="true" allowfullscreen="true" allowscriptaccess="always" overstretch="true" flashvars="guid=s99LT1dc"></embed>

Iron Head Monk http://www.youtube.com/watch?v=9oQ0bOxSSj0&feature=player_embedded

One Finger Stand
http://www.youtube.com/watch?v=edmLBMpg1QY&feature=player_embedded

<embed type="application/x-shockwave-flash" src="http://s0.videopress.com/player.swf?v=1.02" width="400" height="226" wmode="transparent" seamlesstabbing="true" allowfullscreen="true" allowscriptaccess="always" overstretch="true" flashvars="guid=aCXKcWtu"></embed>

Depois,foi investigado por cientistas da China e da Indonésia,que comprovaram a veracidade de suas Para-habilidades Psiônicas.
JOHN CHANG possui as seguintes habilidades:

1- TELECINESE - Move objetos com o poder da mente;
http://www.youtube.com/watch?v=TKuXuDCPfds&feature=player_embedded

2- PIROCINESE - Cria raios de Calor de grande intensidade,entre 50 e 100 graus, nas suas mãos que podem ser sentidos claramente pelos pacientes e por sensores eletrônicos.Irradiando estes Raios,John pode fazer pedaços de jornal entrarem em combustão,fenômeno que foi filmado pela espantada equipe de Lawrence Blair !

3- IRRADIAÇÃO DE ELETRICIDADE - Irradia impulsos elétricos pelas mãos que dão choques e provocam formigamentos nos pacientes,usa este poder para tratar doenças através da Acupuntura.

4- TELEPATIA - Lê pensamentos de pessoas,e sente as emoções das plantas e animais.

5- LEVITAÇÃO - Pode levitar em estado profundo de meditação
TREINAMENTO DE TELECINESE DA ESCOLA MO-PAI:
http://www.youtube.com/watch?v=TKuXuDCPfds&feature=related

MAIS REFERENCIAS DE PESQUISA:

SITES QUE FALAM SOBRE OS PODERES DE JOHN CHANG:

http://www.mind-energy.net/archives/209-A-new-video-of-John-Chang-The-Magus-of-Java.html
http://www.thetaobums.com/index.php?showtopic=1864

Un vídeo que me impactó bastante hace muuuchos años, sobre todo desde el minuto 20.
http://video.google.com/googleplayer.swf?docId=1239008108067378178#

Qigong (or ch'i kung)
interview with a different Qigong master and the host brings the best people such as Mantak Chia, Chunyi Lin, Dr. Norman Shealy, Li Junfeng
John Chang lives in east java, indonesia
If you want to know a man similar to Mr chang here is his address in China. Maybe he can show you pyrogenesis.

Name : Zhou Gan Sheng (senior middle doctor at China An Hui Su Song Gui Guo Overseas Chinese Union Adviser)
Add : China An Hui Su Song County Gao Ling Town Wang Chong Cun Chang Yuan Zu 6 Hao.
Phone : 86-556-7681218
Mobile : 86-13965-807798

East of Krakatoa continues the wonderful Ring of Fire series by the brothers Blair. It also introduces the world to Mr. John Chang, who revealed some of his amazing powers on film. This video shows the first documented display of an authentic Taoist immortal. He heals the filmaker of an eye infection, then uses his internal energy to produce fire at will. Watch this video with an open mind, and enjoy its wonders.
RING OF FIRE - East Of Krakatoa [1998]
http://video.google.com/videoplay?docid=2658290335515815463#

Unfortunately, we cannot expect any more demonstrations from John. His dead teacher, Liao Tsu-Tong (a.k.a. Mr. Weird Banana
Acupuncture, John Chang, Meditation, mo-pai, neigong, Video

Master David Verdesi, an ex-student of John Chang
http://www.cyberkwoon.com/forum/viewtopic.php?t=17400&highlight=

You can get started with this technique to fill the dan tien:

http://www.energeticforum.com/health-fitness-nutrition/462-art-breathing-cultivating-qi.html
You might also want to join this forum if you aren't already a member
http://foundation73.proboards55.com/
Thanks again, best of luck and hope you find what you seek

Chang is one of the 5 types of Immortals. All of these special powers are used for healing. Many teachers have the basic skills for this type of healing. Chang shows dedication to his teacher by healing. the Tao Sang books are the resource for cultivation of the powers. Taiwan, Japan, Korea, India are places where these healing skills are still demonstrated, even America has such . My teacher of 25 years was such a healer. Many of these people are on the bottom of society and fall under the radar. Hungar, lack of shelter and friendlessnes is part of the education. The Kanjur and Kulior are also good sources. Evans-Wentz has translated some of the books on Tumo and Gelung-Pa. Chi-Gong is also a good source if you can find a good teacher to direct the cultivation of these abilities. Sploger is a word used to describe a person that emits sha or death energy. The world is full of them most unconscious and a few well educated ones conscious of it. The Chinese in their vast literature on this subject, over 10,000,000 volumes that have survived the burning have a huge resource on Immortals one book lists 93 of them and their methods, it is over 1000 years old. Let us share the wisdom and be healers. Prove to the others like John Chang we deserve to be taught

The only lead now is to either join David Verdesi's group at approx 10 000 euros or theres also http://www.laoziacademy.com/formal_training, which i've heard this guy has many abilities like JC, he is in australia though.
read from a book called "the antichrist manual" by raymond holder that in the level 4 the last nadi to severe is them mingmen nadi. There yang chi goes down and gathers as much yin chi as you have yang chi. Quite interesting. In this book he also talks about the level 2 testing (telekinesis) using materials instead of using the yin chi of a master (eg. Master John)

I read the book again and it is not the mo-pai system.
I'll type out the whole level one ,2 and 3 techniques from the book below (Why am I'm doing this, just to make life a little more interesting

From the book:

"THE RECIPE
THIS IS NOT THE MO PAI SYSTEM, BUT WILL GIVE SIMILAR RESULTS.

This is Technique that I found and that will yield similar results. There was no name for it, so I call it "**SYSTEM H.S.S" (HOMO SAPIENS SUPERIOR)**

The first thing you must do is leave Sex alone during training. Some say not until Level Two, but it's best to start on the right track. The first exercise is called the Horse Riding Stance and is called this because its position looks like you should be sitting on a horse.

You should be able to practice until you can hold this position for at least and hour or more. The exercises are done in Levels and in the Mo Pai system there are seventy two. You achieve your Power after you past Level Four. You can also have some power at Level Two.

LEVEL ONE: Sit on the floor (outside would be better) and cross your feet in the Lotus position (left leg under right thigh and right leg on top of the left thigh) if you can't do this just cross your legs (Half Lotus) Calm your mind and Meditate. Put your left hand under your Dantian like your cupping it and lay your right hand inside that one and make sure the thumbs touch. Make sure your spine and head are straight. The goal is to fill the Dantian with Yang Chi. Master Chang says Meditation is when you are not awakre of anything. It is like being between awake and sleep. No focal points nothing.

Master Chang says that it takes 81 hours of complete Meditation to fill the Dantian and that the average person who sits in Meditation only achieves true Meditation three minutes out of every hour.

So the more you practice the better you'll get. If you stay up 24 hours straight and then try to stay awake and Meditate you will get some good results. (I tried it)

The legs are crossed to cut off certain energy ducts in the body called Nadis and the Yang Chi is rerouted to the Dantian. Master Chang use his energy to see how full your Dantian is. I suggest that you ask your God to help and guide you with this because the more you meditate the easier it will become.

LEVEL TWO: In Level Two you have to compress the Yang Chi in your Dantian, pack it and make it hard. (Remember no sex!) Our sexual energy (semen) is transformed into a more powerful form of Yang Chi. In Sorcery I had always read that you should not have Sex before trying to conjure a Spirit because sex was "dirty." This is not the case, not having Sex would give you enough Yang Chi to conjure the SPirit in question.

Take your Lotus Position and hand positions. Pull up your anus and genitals like your trying to keep from going to the bathroom and at the same time push down with your stomach muscles and focus on you Dantian with your eyes. This should be done for at least an hour a day or for as long it takes. Remember all bodies are different, for some it could be fast for others slow. When you feel like you have to have sex, move to the Level Two position because the Semen is ready to be "Cooked."

Take your positions. Inhale through the nose and pull in your stomach and feel your energy move from your testicles to your tale bone and up your back to the top of your head. Breath out through your nose and push your stomach and when doing this trace the energy down from your head until it reaches your Dantian.

Keep doing this until your Sexual sensation is gone and when it returns do it over until you get a ball like a mound in yur Dantian. Soon you will begin to develop marks in the center of both of your palms like burn marks. I tried this and recieved a bubble blister like from being burned. This is your Yang Chi pushing itself out of your body, because you have filled your entire system with it. Remember be patient and practice hard.

Some guys practice up to ten, fifteen years or more. They don't live in the Unitied States where all you have to do is whine or take what you want. You can't say I should have this because I'm white or I deserve this because I'm black. This is the only science on the planet were it can't be given to you. You yourself have to work for it.

CAUTION

IF DONE WRONG THIS EXERCISE COULD INJURE YOUR ETHERIC BODY AND ITS PSYCHIC CAHNNELS AND THAT COULD RESULT IN THE DEATH OF YOUR SPIRITUAL AS WELL AS YOUR PHYSICAL BODY. AS I SAID BEFORE IF YOU BELIEVE THIS IS YOUR DESTINY THEN PROCEED.

LEVEL THREE: Sit in your lotus position and relax and focus. Breath in for six seconds ahold the breath for 33 seconds exhale for 12 seconds hold for 2 seconds.

Practice this for as long as you can, but at least three hours or more is te rule. The goal is rhythm so, try and keep the pace steady.

If you feel, you can go higher the better: 8 50 16 3

The goal is to push the energy in to the Sushumna located in the spine up to pierce the first Granthi and to move up to the Dantian. When the energy is made to flow through this Channel, it ceases to flow through the Ida (Yin Channel) and the Pingala (Yang channel) making them easy to break by making the Dan tian jump like you have the dry heaves. YOu break the Nadis' in a criss cross fashion like an X.

When the first four are broken, you can move the Dantian like a rolling ball.These two Channels sit on either side of the Sushumna, the Ida on the left and the Pingala on the right. The books I found on the chakras say that the Ida and Pingala curve around each Chakra like figure eights. This is false because Chakra spin. It would seem that the two Channels would cross at each Chakra instead of going around them. Think about how hurricanes work, a cold and warm front even those Crop Circles work on the same principles. Two different energies one positive and one negative hit each other and are made to chase each other and spin.

The same thing happens when a tornado is formed so why not a chakra? The Ida is cool and the Pingala is hot. This is just another case of people not understanding what they are reading or writing about and repeating what they have heard.

LEVEL FOUR: The rule is you can pass level four only if you have a yellow aura. Master Chang says that there are three kinds of auras Black, Yellow and White. Black being evil and selfish. White being good and kind hearted. Yellow being at peace with the universe. You have to go out in seclusion to reach Level Four.

When you achieve Level Four you sever the Mingmen Nadi which is the last Nadi holding the Dantian in place. It goes down and gathers as much Yin as you have Yang Chi. The Two will rise together and you have to force them by your will to combine them in your Dantian.

Master Chang fainted twice trying to do this, but on the third time it was his. Look for different Tai Chi postures and movements and get to know your powers.

CONGRATULATION YOU HAVE JUST MOVED UP TO HOMO SAPIENS SUPERIOR. You are Immortal and **you will retain your personality after death.**

You will be able to Reincarnate when you wish and to a certain degree the laws of karma have no effect on you. You control the powers of the universe, and are A True Son of the Gods.

You will need this training because you don't have to buy anything special to practice with. Yes you can practice in jail, outside, and under any circumstance.

No Spells, no Candles, no Incense, no Partner, no Money everything you need you were born with. If the time comes and you're stripped of everything you own, this Power is still yours. This is your trump card. LEARN AS MUCH AS YOU CAN
HIKARU // Sep 9, 2008

http://WWW.EMEIQIGONG.US
120 adam // Sep 23, 2008
1141 Sesame St in Java
http://www.martialdevelopment.com/blog/final-qigong-demonstration-of-john-chang/

lime arsenic heavenly charged water trance keris lips hot metal java sword
RING OF FIRE - East Of Krakatoa [1998]
http://video.google.com/videoplay?docid=2658290335515815463#

Acupuncture Research Laboratory (LP3A)
Jl. Indrapura 17 Surabaya 60176
Phone (+62-31) 3540089, Fax. (+62-31) 3558017
Contact person :
Koosnadi Saputra, MD.,PhD. (koosnadi@sby.dnet.net.id)
www.mysticfire.com
Ridley Scott film "Kingdom of Heaven".

Banggai Sentral Shrimp PT
Jl Perak Tmr 30
60164 SURABAYA

Tel031-3550037
Active since Feb 2007

In August 2006 I wrote about an amazing video in the post Amazing video of the power of chi. This video is an excerpt from a documentary movie called "Ring of Fire", shot in Indonesia. During the filming, one of the crew members got some problem with his eyes and was treated by a local healer using acupuncture, but different than regularly used. Then, the healer demonstrated his powers on the crew by "shocking" them with what felt like electrical charges from his hands or

abdomen. The most shocking part of the footage is where he puts a newspaper on fire, allegedly only using his Chi energy. It is very famous footage and you can see it below:
A few days ago, drew hempel, who wrote some articles for this site, including You Can't Fake The Full-lotus! Testimony of a qigong practitioner in the context of parapsychology, posted in comments a link to another video of the same person, done much later by brother of the crew member above. In this new footage, the brother tells more about the story and brings 3 people with him from the US to "check" this man's claims and see his abilities. This footage is a must see as the man performs some amazing feats under pretty controlled conditions:
http://www.youtube.com/watch?v=Aos0hnwiHt8&feature=player_embedded
<object width="640" height="385"><param name="movie" value="http://www.youtube.com/v/Aos0hnwiHt8&color1=0xb1b1b1&color2=0xd0d0d0&hl=en_US&feature=player_embedded&fs=1"></param><param name="allowFullScreen" value="true"></param><param name="allowScriptAccess" value="always"></param><embed src="http://www.youtube.com/v/Aos0hnwiHt8&color1=0xb1b1b1&color2=0xd0d0d0&hl=en_US&feature=player_embedded&fs=1" type="application/x-shockwave-flash" allowfullscreen="true" allowScriptAccess="always" width="640" height="385"></embed></object>

I've taken some time to look up this man and it seems he's become quite famous since his brief and chance appearance in the "Ring of Fire" documentary. His name is John Chang (or John DiJang) and he is a direct heir to an ancient lineage of sages called the Mo-Pai. After the "Ring of Fire" was aired in the west, many people went looking for this man. One of these people was Kosta Danaos from Greece. He found John Chang and has asked him to be his teacher. Apparently, about a hundred people came to Chang to ask to become his students but he only accepted five and Kosta was the second.

In 2000, Kosta Danaos published a book, called The Magus of Java: Teachings of an Authentic Taoist Immortal where he tells about John Chang, his system (called neikung or Nei Kung). The book has some great reviews on Amazon and other sites and the first review on amazon is by Cynthia Sue Larson whom I interviewed for this site in May 2006 (see Interview with Cynthia Sue Larson). Cynthia is also a Top-500 reviewer on Amazon and hosts the great site Reality Shifters. Based on her review I decided to order the book from Amazon myself. This all is getting more interesting as I learn more.

The story of John Chang, the first man to be documented performing pyrokinesis, telekinesis, levitation, telepathy, and other paranormal abilities.
Book Description:
In 1988 the documentary Ring of Fire was released to great acclaim. The most startling sequence in the film is that of a Chinese-Javanese acupuncturist who demonstrates his full mastery of the phenomenon of chi, or bio-energy, by generating an electrical current within his body, which he uses first to heal the filmmaker of an eye infection and then to set a newspaper on fire with his hand. Ring of Fire caused thousands to seek out this individual, John Chang, in pursuit of instruction. Of the many Westerners who have approached him, John Chang has accepted five as apprentices. Kosta Danaos is the second of those five.
In his years of study with John Chang, Danaos has witnessed and experienced pyrokinesis, telekinesis, levitation, telepathy, and much more exotic phenomena. He has spoken with spirits and learned the secrets of reincarnation. Most important, he has learned John Chang's story. John Chang is the direct heir to the lineage of the sixth-century b.c. sage Mo-Tzu, who was Confucius's greatest rival. His discipline, called the Mo-Pai, is little-known in the West and has never before been the subject of a book. Now, John Chang has decided to bridge the gap between East and West by allowing a book to be published revealing the story of his life, his teachings, and his powers. It will surely expedite what may well become the greatest revolution of the twenty-first century--the verification and study of bio-energy.

Filme
Kostas Dervenis
Pammachon Seminar Bronze Age Close Combat Agon/agonie
http://vimeo.com/8514915
http://www.youtube.com/watch?v=CCDgdV-K56k
Back Cover Copy

EASTERN PHILOSOPHY / TAOISM

In 1988 the documentary Ring of Fire was released to great acclaim. The most startling sequence in the film is that of a Chinese-Javanese acupuncturist who demonstrates his full mastery of the phenomenon of ch'i, or bio-energy, by first generating an electrical current within his body, which he uses to heal the filmmaker of an eye infection, and then setting a newspaper on fire with his

hand. Ring of Fire caused thousands to seek out this individual, John Chang, in pursuit of instruction. Of the many Westerners who have approached him, John Chang has accepted five as apprentices. Kosta Danaos is the second of those five.

In his years of study with John Chang, Danaos has witnessed and experienced pyrokinesis, telekinesis, levitation, telepathy, and much more exotic phenomena. He has spoken with spirits and borne witness to the afterlife. Most important, he has learned John Chang's story. John Chang is the direct heir to the lineage of the fifth-century B.C. sage Mo-Tzu, who was Confucius's greatest rival. His discipline, called the Mo-Pai, is little-known in the West and has never before been the subject of a book. Now, John Chang has decided to bridge the gap between East and West by allowing a book to be published revealing the story of his life, his teachings, and his powers.

The Magus of Java is the story of Kosta Danaos's apprenticeship with John Chang, and it is the story of the Mo-Pai, who for the past 2000 years have kept their teachings secret. Included are scientific, physics-based explanations of Chang's paranormal abilities that we in the West consider impossible--abilities witnessed by the author and vividly described. The Magus of Java will surely expedite what may well become the greatest revolution of the twenty-first century--the verification and study of bio-energy.

KOSTA DANAOS is a former engineer for General Dynamics, a martial arts instructor in jujutsu and tai ch'i chuan, and a freelance writer with more than 150 publications to his credit. When not traveling in Indonesia or the United States he lives in Athens, Greece.

New John Chang video
http://www.youtube.com/watch?v=Aos0hnwiHt8

http://www.youtube.com/watch?v=2AZS2pVRHcs&feature=related
Neikung Power

http://www.youtube.com/watch?v=OQ5cuv8PwYw&feature=related
A True Master

http://www.youtube.com/watch?v=9JIyyva4CcQ&feature=related

John Chang chopstick demonstration

http://www.youtube.com/watch?v=PERiIq5WM4M&feature=related

http://www.youtube.com/watch?v=YH1AsWE1Ix4&feature=related

Qigong master projecting his chi energy

http://www.youtube.com/watch?v=nu99GRUUN6Y&feature=related

Qigong master projecting his chi energy part 2

http://www.youtube.com/watch?v=oGaWhP4lbys&feature=related

Qi, move things without touch!believe it?

http://www.youtube.com/watch?v=3JYGqVA9xc4&feature=related

Japanese Qigong(kikou) doctor Kanzawa

http://www.youtube.com/watch?v=SXsFndVCjMk&feature=related

John Chang (not real name) Neigong Master (School name: Mo Pai)

Chang does not charge and is bound by oath not to for anything including teaching or healing, he went into hiding after this aired only a few students still know his whereabouts. This aired on the BBC on skythree as part of a documentary on indonesian islands and culture with dr. lawrence blair

http://www.youtube.com/watch?v=RAAB0dbc3Es

http://www.youtube.com/watch?v=PERiIq5WM4M
(more video of chang)

http://www.youtube.com/watch?v=TKuXuDCPfds

(home video of Jim M. Chang's top western student, passing his level 3 test in mo pai)
http://www.youtube.com/watch?v=madoDvtKEes

(Wim Hof Tummo aka Inner Fire meditation Master, from discovery channel documentary "the real superhumans" he breaks a Guinness world record in this one) http://www.youtube.com/watch?v=jfCsSDiPZxk

(wim hof tummo master breaking another world record on guiness world record tv) There is plenty more of wim on youtube just search. He is the only non monk known to have mastered tummo
http://www.youtube.com/watch?v=v29clGMWU84

Part 1 of 5 of a documentary about Ram Bahadur Bamjan ("Buddha Boy") who has been meditating for 3 years without food or water. Ram Bahadur Bamjan is known by many as a reincarnation of Buddha.) He is video taped not eating for 10 days straight. You can find the other 4 video's on youtube. Ram is rumored to be a master of tummo, metta and many other forms of meditation)

http://www.youtube.com/watch?v=7qHL2PSpecI
(national geographic on qigong and shaolin kungfu)
http://www.youtube.com/watch?v=SXsFndVCjMk

(japanese show on japanese qigong master)
http://www.youtube.com/watch?v=R-wuOYlxMSY

(Dr. Herbert Benson Harvard Medical On Tummo Monks)
Temple Of The Jedi Order Church Of Jediism - Become a Jedi Religion Jediism - Temple Of The Jedi Order Church Of Jediism fireboard Forum Component version: 1.0.2 Generated: 6 September, 2010, 17:47

The Magus of Java (about john chang)
http://www.amazon.com/Magus-Java-Teachings-Authentic-Immortal/dp/0892818131/

Nei Kung (about john chang)
http://www.amazon.com/Nei-Kung-Secret-Teachings-Warrior/dp/0892819073/

fire master zhou
http://www.youtube.com/watch?v=Nh1LatEdDh0&feature=player_embedded

There is a man in Indonesia who is a master of the ancient Chinese science of neikung, or “internal power.” His name is John Chang, and he is my teacher. Mr. Chang was first presented to the world in the award-winning documentary series Ring of Fire, filmed by the brothers Lorne and Lawrence Blair; his privacy was protected by the rather ignominious pseudonym Dynamo Jack. In this documentary Master Chang shocked the world by demonstrating the impossible: First he generated an electrical current of high amperage inside his own body to heal Lorne of an eye infection, and then he “zapped” Lawrence (and their sound recordist) utilizing the same energy. In a dramatic conclusion Master Chang then used this bio-energy to set a crumpled-up newspaper ablaze, warning the researchers that the same power that had healed Lorne could readily be used to kill a man as well.

So begins The Magus of Java, a wonderfully entertaining book by Greek engineer and martial artist Kosta Danaos.
http://www.youtube.com/watch?v=UdJg0ajZr2I&feature=player_embedded
http://www.youtube.com/watch?v=tuam5GTHmt4&feature=player_embedded
http://wn.com/John_Chang_Qigong_Master
ring of fire
http://www.youtube.com/watch?v=QXTir6cISA8&feature=player_embedded
http://www.youtube.com/user/ChrisZanetti#p/u/2/gQadFqFnxv0
John Chang's 1st Western Student (Neigong / Nei Kung / Telekinesis)

http://www.youtube.com/watch?v=Sy1jPKS8qIY&feature=player_embedded#!

http://www.youtube.com/user/ChrisZanetti
http://www.youtube.com/watch?v=RCxWD56Uhjw
levitatie
http://www.youtube.com/watch?v=QEjUj3n1NIU

www.scribd.com/doc/24382506/Magul-Din-Java
www.scribd.com/doc/36972418
http://www.youtube.com/watch?v=2AZS2pVRHcs&feature=player_embedded
El mago de Java/ The Magician of Java/ The Magus of Java/Le Mage de Java/Il Mago di Giava - Kosta Danaos

Il mago di Giava. Risvegliare i nostri poteri latenti sotto la guida di un taoista immortale
Nel 1994, Kosta Danaos è diventato allievo di John Chang, l'immortale taoista e maestro di Nei Kung (l'arte di controllare e utilizzare la bioenergia del corpo) che nel 1988 stupì il mondo occidentale grazie a un documentario che lo riprendeva mentre generava una corrente elettrica all'interno del suo corpo e la usava per guarire il regista da un'infezione all'occhio, oltre che per incendiare un foglio di giornale toccandolo semplicemente con la mano.
La parola "Tao", generalmente tradotto come "la via", indica ciò che non ha un nome, qualcosa di indefinibile per gli esseri umani, di inconoscibile, eterno, che permea ogni cosa. La cultura taoista ha potuto beneficiare di una grande diffusione in Occidente, ma, nonostante il grande afflusso di materiale informativo, una vera e propria fusione di cultura orientale e occidentale si è verificata solamente negli ultimi anni.
Questo libro si propone come un orientamento verso la fusione completa delle due culture, mediante la nascita di una nuova scienza che risulti dall'unione di Oriente e Occidente. È la storia di un apprendistato straordinario, ma è anche la storia del Mo-Pai, gli insegnamenti segreti di un antico saggio cinese, rivelati per la prima volta in Occidente dopo duemila anni. Le spiegazioni scientifiche basate sui principi della fisica, che questo illuminante testo contiene, permettono di prendere consapevolezza delle doti paranormali del maestro Chang e racchiudono preziose indicazioni per aiutarci a sviluppare in noi stessi capacità analoghe.

Immaginate un mondo in cui la mente e l’anima dell’uomo sono liberi di realizzare tutte le loro potenzialità. Un mondo in cui i poteri che definiamo, in genere, soprannaturali o paranormali sono considerati normali. Per quanto possa sembrare fantastico, è il mondo in cui vive Kosta Danaos da quando, nel 1994, è diventato allievo di John Chang, l’immortale taoista protagonista di questo libro. Chang è il maestro di Nei Kung (l’arte di controllare e utilizzare la bioenergia del corpo umano) che nel 1988 stupì il mondo occidentale grazie a un documentario americano che lo riprendeva mentre, dopo aver generato una corrente elettrica all’interno del suo corpo, la usava per guarire il regista da un’infezione all’occhio e per incendiare un foglio di giornale semplicemente toccandolo con la mano. Questo libro è soprattutto la storia dell’apprendistato dell’autore con John Chang, ma è anche la storia del Mo-Pai, ovvero gli straordinari insegnamenti di un antico saggio cinese (di cui Chang è discendente diretto) che negli ultimi 2.000 anni sono stati mantenuti segreti in Occidente. Con spiegazioni scientifiche, basate sui principi della fisica, delle capacità paranormali di Chang, nonché preziose indicazioni per aiutarci a sviluppare in noi stessi capacità analoghe.

Kosta Danaos a publié un livre, appelé Le Mage de Java : Enseignements d'un Immortel Taoïste Authentique dans lequel il parle de John Chang
En août 2006 j’ai écrit au sujet d’une vidéo étonnante dans le post ’Vidéo étonnante sur le pouvoir du chi’. Cette vidéo est un extrait d’un film documentaire appelé “Ring of Fire” [Anneau de feu], tourné en Indonésie. Pendant le tournage, l’un des membres de l’équipe a eu des problèmes avec ses yeux et fut traité par un guérisseur local utilisant l’acuponcture, mais utilisé d’une façon différente que d’habitude. Puis, le guérisseur a fait une démonstration de ses pouvoirs sur l’équipe en les "choquant" avec ce qui fut sentie comme des décharges électriques depuis ses mains ou ventre. La partie la plus étonnante du film est quand il fait s’enflammer un journal, disant n’utiliser que l’énergie du Chi. C’est une vidéo très connue et vous pouvez la voir ci-dessous
http://www.youtube.com/watch?v=9JIyyva4CcQ&feature=player_embedded
Il y a quelques jours, Drew Hempel, a écrit un article nommé ’[You Can’t Fake The Full-lotus !’ [Vous ne pouvez pas faire un faux "lotus-entier"] Témoignage d’un pratiquant de Gigong dans le contexte de la parapsychologie->http://www.mind-energy.net/archives/162-You-Cant-Fake-The-Full-lotus !-Testimony-of-a-qigong-practitioner-in-the-context-of-parapsychology.html], a posté dans les commentaires un lien vers une autre vidéo de la même personne, réalisée bien plus tard

par le frère du membre de l'équipe ci-dessus. Dans cette nouvelle vidéo, le frère en dit plus sur l'histoire et amène avec lui 3 personnes des Etats-Unis pour "vérifier" les affirmations de l'homme et ses capacités. Cette vidéo doit être vue, l'homme y montre des prouesses étonnantes réalisées sous des conditions plutôt contrôlées :

Chang le Mage de Java : la Torche

En août 2006 j'ai écrit au sujet d'une vidéo étonnante dans le post 'Vidéo étonnante sur le pouvoir du chi'. Cette vidéo est un extrait d'un film documentaire appelé "Ring of Fire", tourné en Indonésie. Pendant le tournage, l'un des membres de l'équipe a eu des problèmes avec ses yeux et fut traité par un guérisseur local utilisant l'acuponcture, mais utilisé d'une façon différente que d'habitude. Puis, le guérisseur a fait une démonstration de ses pouvoirs sur l'équipe en les "choquant" avec ce qui fut sentie comme des décharges électriques depuis ses mains ou ventre. La partie la plus étonnante du film est quand il fait s'enflammer un journal, disant n'utiliser que l'énergie du Chi. C'est une vidéo très connue et vous pouvez la voir ci-dessous :

J'ai pris du temps pour observer cet homme et il semble qu'il est assez connu depuis sa brève et chanceuse apparition dans le documentaire "Ring of Fire". Son nom est John Chang (ou John DiJang) et il provient d'une lignée directe d'anciens sages appelés Mo-Pai. Après que "Ring of Fire" fut diffusé en Occident, beaucoup de personnes partirent à la recherche de cette personne. L'une de ces personnes fut Kosta Danaos de Grèce. Il a trouvé John Chang et lui a demandé d'être son maître. Apparemment, environ une centainre de personnes sont venues et ont demandé de devenir ses élèves mais il n'en a accepté que cinq et Kosta devient son second.

En 2000, Kosta Danaos a publié un livre, appelé Le Mage de Java : Enseignements d'un Immortel Taoïste Authentique dans lequel il parle de John Chang, son système (appelé neikung ou Nei Kung). Le livre a de très bons commentaires sur Amazon et d'autres sites et le premier commentaire est fait par Cynthia Sue Larson que j'ai interwievé en mai 2006 (voir Interview avec Cynthia Sue Larson).

http://www.mind-energy.net/archives/209-A-new-video-of-John-Chang-The-Magus-of-Java.html
trad. jsf

Une autre vidéo de la même personne, réalisée bien plus tard par le frère du membre de l'équipe ci-dessus. Dans cette nouvelle vidéo, le frère en dit plus sur l'histoire et amène avec lui 3 personnes des Etats-Unis pour "vérifier" les affirmations de l'homme et ses capacités y montre des prouesses étonnantes réalisées sous des conditions plutôt contrôlées.

Mr Chang semble qu'il est assez connu depuis sa brève et chanceuse apparition dans le documentaire "Ring of Fire". Son nom est John Chang (ou John DiJang) et il provient d'une lignée directe d'anciens sages appelés Mo-Pai. Après que "Ring of Fire" fut diffusé en Occident, beaucoup de personnes partirent à la recherche de cette personne. L'une de ces personnes fut Kosta Danaos de Grèce. Il a trouvé John Chang et lui a demandé d'être son maître. Apparemment, environ une centainre de personnes sont venues et ont demandé de devenir ses élèves mais il n'en a accepté que cinq et Kosta devient son second. En 2000, Kosta Danaos a publié un livre, appelé Le Mage de Java : Enseignements d'un Immortel Taoïste Authentique dans lequel il parle de John Chang, son système (appelé neikung ou Nei Kung). Le livre a de très bons commentaires sur Amazon et d'autres sites et le premier commentaire est fait par Cynthia Sue Larson que j'ai interwievé en mai 2006 (voir Interview avec Cynthia Sue Larson).

http://www.mind-energy.net/archives/83-Interview-with-Cynthia-Sue-Larson.html

Valeri Levrinenko: can also produce electricity from his fingers and can stand there with an 80,000 police Tazer ticking off at the base of his brain. Again, I believe he is absorbing this electrical energy into the "pool" area, which is what is preventing him from being electrocuted...I think a similar analysis is suggested for the other two people on those videos (I can't emember their names...the guy who fried the sausage, and the guy who (somewhat ridiculously) did the physics 101 demonstraton by standing on paper sheets dressed in a Lord of the Rings cape

gTummo yoga is considered by the Tibetans as a path to Enlightenment and its practitioners as well on their way to becoming Buddhas (immortals). We already know that human beings can generate incredible amounts of energy through these practices – so go bother the Tibetan Buddhists, they are is set up to deal with you, I am not.

Michael Bayard Shamanic Theta Wave Entrainment
http://www.youtube.com/watch?v=YL_kMTbS2xk&feature=player_embedded

The power of acupuncture comes from its resonance…
actually, everything is resonance, looking at it in the way described below. Acupuncture can be like hitting a tuning fork - other tuning forks at the same frequency will start to resonate. The needles sing you back into the right frequency.
http://www.youtube.com/watch?v=NsAz_P8Go9c&feature=player_embedded

THE FIRST EARTH BATTALION:
A Toast to Jim Channon in 2010
http://thestandingpost.tumblr.com/post/310613619/morechannon

"The Earth Battalion declares its primary alliegance to people and planet. You can become a part of that alliegance right where you are simply by allowing the exquisite human being inside to come out. When it's out…help others to come out and then work together cooperatively to stay out — building the paradise that is possible when we cooperate with each other and our Mother the Earth. "

"The most advanced piece of technology present on this planet is the human being. No mechanical technology has anywhere near the versatility of a human system. Unfortunately, people-empowering ideas are scattered along the leading edge of the human potential movement and are embodied within the voodoo of many mystical traditions. This sections brings together the best of "what works" from both frontiers, so you may begin your journey as an Aquarian Warrior properly armed for this exciting adventure. "
Attention Without Tension: "One of the most ideal levels of consciousness to be in is attention without tension. The attention is a clear and present view of reality. You know intuitively the consequences of everything going on around you. But the nice part is that you are centered and grounded in such a way that you can deal with the entire process…"
Omni-Directional Thought: "Collect strategies by collecting people and points of view. The more you own, the greater your chances of success in any situation. The First Earth is not mission oriented, it is potential oriented. That means we shall continue to look everywhere to find non-destructive means of control. J.F.C. Fuller, the father of mechanized warfare, was an omni-directional thinker and a member of the world of the mystical."
EVOLUTIONARY BODIES: "For centuries we have understood only the mechanical and hydraulic aspects of the human body. Recently we have discovered that the body responds to the electronic wave forms usually transmitted by radio, television or microwave. We may soon select a diet based on the voltage each food offers. Soon, the mysteries of instantaneous transmission (faster than the speed oflight) will prescribe the properties of a fourth kind of body…the Superlimnal.

Dwight Eisenhower said: "Someday people are going to want peace so badly that the governments of the world will have to stand back and let them have it." Someday the soldiers of the world may come to their highest ideals and realize that only they can agree to disarm the world time bomb.

Michael Echanis: America's First Ninja
http://thestandingpost.tumblr.com/post/229111041/michaelechaniseverwhere
Michael Echanis was a martial artist, mercenary, remote influencer, and some say, psychotic. Without a doubt, a shadowy character who may have either been politically assassinated while training death squads in Nicaragua or killed by misadventure when letting a jeep run over him! Nevertheless, stories about the United State's first "Super Soldier" will continue to grow. The article above on his life is a high quality scan not available anywhere else.

For information on his Remote Influencing (stopping the heart of a goat) see this post on Rigorous Intuition. With so much disinformation about this man, I cannot say with certainty whether he was or wasn't involved with Project Jedi, Project Stargate or the First Earth Battalion.

Related Links:

-The only available copy of Major Ed Dames' Black Belt interview on Remote Viewing.

- Dames and Echanis both mentioned together in this Huffington Post clip on remote viewing and influencing. (Though it is still not clear whether they knew each other.)

Starving Yogi Astounds Indian Scientists
http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5jTToZb5_sZ3l5zoP7h4799CkAzIQ

By Rajesh Joshi (AFP)
(BIGU is a form of fast wherein the adept subsists solely on the energy created by intense meditation and spiritual work. Of course people are hoping for military applications with this phenomena but I don't see how that will work as warfare is something diametrically opposed to the lifestyle required of the cultivator. Nevertheless, an interesting man and study. I hope results of the testing will somehow become public.)

AHMEDABAD, India — An 83-year-old Indian holy man who says he has spent seven decades without food or water has astounded a team of military doctors who studied him during a two-week observation period.

Prahlad Jani spent a fortnight in a hospital in the western India state of Gujarat under constant surveillance from a team of 30 medics equipped with cameras and closed circuit television.

During the period, he neither ate nor drank and did not go to the toilet.

"We still do not know how he survives," neurologist Sudhir Shah told reporters after the end of the experiment. "It is still a mystery what kind of phenomenon this is."

The long-haired and bearded yogi was sealed in a hospital in the city of Ahmedabad in a study initiated by India's Defence Research and Development Organisation (DRDO), the state defence and military research institute.

The DRDO hopes that the findings, set to be released in greater detail in several months, could help soldiers survive without food and drink, assist astronauts or even save the lives of people trapped in natural disasters.

"(Jani's) only contact with any kind of fluid was during gargling and bathing periodically during the period," G. Ilavazahagan, director of India's Defence Institute of Physiology and Allied Sciences (DIPAS), said in a statement.

Jani has since returned to his village near Ambaji in northern Gujarat where he will resume his routine of yoga and meditation. He says that he was blessed by a goddess at a young age, which gave him special powers.

During the 15-day observation, which ended on Thursday, the doctors took scans of Jani's organs, brain, and blood vessels, as well as doing tests on his heart, lungs and memory capacity.

"The reports were all in the pre-determined safety range through the observation period," Shah told reporters at a press conference last week.

Other results from DNA analysis, molecular biological studies and tests on his hormones, enzymes, energy metabolism and genes will take months to come through.

"If Jani does not derive energy from food and water, he must be doing that from energy sources around him, sunlight being one," said Shah.

"As medical practitioners we cannot shut our eyes to possibilities, to a source of energy other than calories."

Starving Yogi Astounds Indian Scientists
http://www.google.com/hostednews/afp/article/ALeqM5jTToZb5_sZ3l5zoP7h4799CkAzIQ

Pranasynthesis
http://www.youtube.com/watch?v=ewoDVPCLnt0

```
<object width="425" height="344"><param name="movie"
value="http://www.youtube.com/v/ewoDVPCLnt0?
fs=1&amp;hl=en_US&amp;rel=0"></param><param name="allowFullScreen"
value="true"></param><param name="allowscriptaccess" value="always"></param><embed
src="http://www.youtube.com/v/ewoDVPCLnt0?fs=1&amp;hl=en_US&amp;rel=0"
type="application/x-shockwave-flash" allowscriptaccess="always" allowfullscreen="true"
width="425" height="344"></embed></object>
```

Prahlad Jani (Mataji) over 65 Years Long Fast Part 1
http://www.youtube.com/watch?v=_7YdVbop7zM&feature=related

Prahlad Jani (Mataji) over 65 Years Long Fast Part 2
http://www.youtube.com/watch?v=NqdVUb4bYC8&feature=related

Doctors Study Man Who Says He Has Fasted for 70 Years
http://www.youtube.com/watch?v=RuoIij-e5Ko&feature=related

Indian 'holy man' perplexes doctors
http://www.youtube.com/watch?v=FGF7EY2Ucm8&feature=related
The old man who did not eat and drink for 70 years and still alive
http://www.youtube.com/watch?v=DMLFLhw3UGs&feature=related

Why Militaries of the World are Studying Chi Gong and the Powers of the Mind
http://thestandingpost.tumblr.com/post/162944642/dameschigongrv

Energy body
http://thestandingpost.tumblr.com/post/252203992/taichisageenergypost
I used to think there was something “Highlanderish” about this, but recent research shows it’s purely physiological. Scientists have managed to prove that all living organisms emit light. This light is called UPE, or “ultra-weak photon emissions” (”ultra-weak” because they can’t be seen with the naked eye). Japanese scientists have observed it coming from the forehead, the palms of the hands, and the soles of the feet of human beings. Scientists in Germany also believe that the light from the forehead and from the hands pulses, and they’ve observed a change in this pulse in people who are ill.

In addition, each living brain has its own RF signature. So our neurons are all broadcasting electro magnetically, each of us within the Faraday cage of our skull and skins, as we walk down the street. Since a martial artist has a particular signature due to the development of specific Brodmann areas in his brain, it’s not improbable to hypothesize that similar signatures can detect and recognize each other.
Think this is far-fetched? Try this: Israeli researchers have discovered a method to remotely sense the physiological and emotional state of human beings using tiny radio antennas already in our skin. The researchers investigated the internal layers of the skin using a new imaging technique called “Optical Coherent Tomography.” The images produced by this technique revealed that sweat ducts, which are the tubes that lead the sweat from the sweat gland to the surface of the skin, are shaped like tiny coils. Similar helical structures have been widely used as antennas in wireless communication systems. This made the investigators consider the possibility that sweat ducts could behave like tiny helical antennas as well.

These scientists, from The Hebrew University of Jerusalem, believe their discovery could be used to help remotely monitor medical patients, evaluate athletic performance, diagnose disease and remotely sense the level of excitation in a person - which could have significant implications in the biomedical engineering, anti-terror and security technology fields.

So your brain-use signature is like a fingerprint, each of us unique, and you are constantly broadcasting that signature, whether you like it or not. Accordingly, a true martial artist can recognize another in seconds.

Being able to understand martial arts, or not, is dependent on the development of specific Brodmann areas in the brain. A Brodmann area is a region of the cortex defined based on its cytoarchitecture. Korbinian Brodmann published his maps of cortical areas in humans, monkeys, and other species in 1909, along with many other findings and observations regarding general cell types and laminar organization of the mammalian cortex.
Becoming a martial artist is something rare, and seriously, I myself question its worth in this day and age. A martial artist is very much a genetic throwback, something I was not even aware of myself until reading recent research on combat veterans. Today particular Brodmann centers are being studied in an effort to fight post traumatic stress disorder. True martial artists, those in whom specific Brodmann centers are hyperdeveloped either through neuroplasticity or genetics, don't get PTSD - for them everything is binary anyway. They are either in combat, or they are not, 1/0. If they are not in combat, there is no stress. Bing! No PTSD. If they are in combat, they are there 100%. To quote Yoda, there is no try.

Perhaps it's a sociological thing more than anything else, something that comes and goes with historic periods and their respective emphasis on human dignity, or more realistically with the need for citizens who can physically deal with confrontation. Sociological imperatives can generate the development of martial arts - the 19th century was full of them. In fact, martial arts as we know them today are a 19th century construct. But true martial artists are binary creatures and don't compromise very well; the very primitive areas of the brain are hyper-developed in martial artists, and most decisions made there are of a 1/0 nature. Being binary creatures, institutional roles are of necessity strengthened in a society that has many martial artists. This is often against the interests and wishes of those special interest groups that run societies in the first place, who desire compromise so that they may maintain control. In fact, special interest groups rely exclusively on compromise in order to rule whole nations.

A true martial artist has difficulty compromising. He doesn't make excuses, for himself or for others. He holds the same standards in place for himself as for others. He is absolute, 100%. He does not yield to self-interest. If you hear justification in his reasoning, or comments such as "So?" or "It didn't work out" or "Give your word today, break it tomorrow", then you are not talking with a martial artist. If you hear comments such as these, then you are speaking with a member of the fan club.

Albert Einstein said that only one who devotes himself to a cause with his whole strength and soul can be a true master. The martial arts are in accord with this statement. True mastery means that every cell in your body works in conjunction and consensus with your conscious directives, with your every action and motion. If you are not absolute, how can this be? If your emotions, integrity, and spirit waiver depending on circumstance, how can you ever be 100%? How can you go from 1 to 0 and back again, without bringing a baggage train along when you return?

Forget about 1999 – concentrate on 2010 and beyond.
http://blog.pammachon.gr/2010/01/

The Decline that is coming will be a time of Enclaves and Inequality, a time when the Fire of Prometheus will burn low in humanity or not at all. There have been many such periods in human history; sadly, one lies ahead. Science will advance, indeed, but it will not be available to everyone. The citizen's rights you grew up with and have come to take for granted will simply cease to exist; millions of people will die of starvation and thirst. You should do your best to prepare for the coming times, and forget about Youtube videos. Concentrate on day-to-day necessities and empower yourself to be a strong and vital member of an independent community. Each one of you is a link in the chain – each one of you can become an asset or a liability. So become strong in your heart and mind and become an asset to civilization and to your loved on. Let honor and virtue rule your hearts, and strength and integrity rule your mind. Do not be afraid of expressing defiance to corrupt authority and understand that this is not a time to avoid confrontation. Do not be afraid to tell an idiot that he is an idiot, assuming that you can prove he is. Become independent – stand on your own two feet, so that you can help others stand on theirs. If you do not understand these words, then you have no business at my doorstep in any case, so go complain elsewhere.

In any case, now you know what to do. Interested parties with half a brain, please purchase and read The Limits to Growth to better understand what is ahead. Martial artists interested in Pammachon will be able to download my latest book for free within a few weeks, so stay tuned - there is a lot of good advice on personal and martial development in that book. And it's free, too, if you'll take it as electrons rather than paper.

http://blog.pammachon.gr/2010/01/
http://www.pammachon.gr/index.php?option=com_acontact&view=contact&id=1&Itemid=60&lang=en

I had the privilege of listening to a lecture by the great Stephen Hawking in Greece in September 1998, during which he discussed the current state and future of the world. According to his calculations (and I think we can agree that he knows what he's doing), he gave humanity eight years to reverse the environmental degradation process at that point, otherwise it would be too late, and reversal would not be possible. The eight years have passed, and, sadly, both Professor Hawking's calculations (and my own inner fears) were right on the mark. Our greed and ignorance have outstripped the logical discipline required for our long-term self-preservation.

It is already too late to save the world my generation grew up in; we have managed to eliminate what was left of it in less than 18 years. All we can do now is plan for our future survival, and embrace the change that is coming, adapting as we go in order to endure and thrive. There is no going back, no halting the process. In the next 100 years, technology will advance as much as it has in the past 20,000, and we as a species will evolve into something different, should we survive this change. We can take pieces of the past with us if we move forward with a vengeance, but there is no going back.

This is a decision we have collectively made, either through action or inaction, through intent or indifference.

Accordingly, there is no reason for Kosta Danaos to exist any longer; his time has passed

History Channel's Human Weapon on his own merit:

Nektarios Lykiardopoulos

http://www.fighter.gr

About Kostas Dervenis

Personal info

Kostas Dervenis was born in the United States in 1959. His parents, immigrants to the US, moved back to Greece when he was 12 years old. As a teenager, Kostas, always direct and candid, couldn't bear the oppressive junta regime and social conditions of the day in his native Greece, and so returned to the US alone at the age of 16, against his parents' wishes. After receiving degrees in Chemical and Materials Engineering, Kostas pursued a career in the US defense programs. In 1990 he returned to Greece as the Engineering Manager for the Greek F-16 program, and in 1992 decided to take his chances with going native, settling in Greece. Today, he is an executive for a multinational firm, is married, and has a daughter.

Martial Arts…

Kostas joined the Martial Arts world at the age of ten, beginning with judo and boxing. During his teens and in college, he trained predominantly in karate and judo, while beginning in 1982 he became known on the international martial arts circuit as a student of Japanese ninpo taijutsu, through a series of articles in major magazines.

In 1982 Kostas attended a ninpo taijutsu seminar in Dayton, Ohio, taught by the school's grandmaster Dr. Masaaki Hatsumi. He was impressed by Dr. Hatsumi, and joined the shool. In 1985, Kostas established through personal research that what was being taught by Dr. Hatsumi had nothing to do with ninpo, but rather was the classical Japanese bujutsu of the Kukishin and Takagi Yoshin schools, with personal elements thrown in by Hatsumi's teacher Takamatsu Toshitsugu. In time, Kostas differentiated his position from the status quo of Dr. Hatsumi's Bujinkan school, objecting both to the training methods followed and to the evident policy of shamelessly selling ranks. In 1994 Kostas formally announced his resignation from the Bujinkan.

In 1984, while studying in Atlanta, Georgia, Kostas became acquainted with, and became a student of, the well-known weapons-master and Western-style fencing researcher Hank Reinhardt. Kostas was greatly influenced by Hank's "international" approach, and it is this very methodology that characterizes him today.

In 1994, Kostas sought out, and became accepted as a student by, Sifu John Djiang, Grandmaster of the Chinese school of Baleiquan kung fu in Indonesia, with whom he studied until 2002. Since 1994, he has also studied Chen style Taijiquan, under Grandmaster Chen Xiaowang (the Chen family taijiquan lineage holder), and Wu style Taijiquan in the lineage of Grandmaster Wang Peisheng.

In addition, in his 39 year Martial Arts career, Kostas has been a student of various other martial and health systems and training methods for shorter periods of time, most of these in their country of origin. Some of these aforementioned systems are: Taekwondo, western fencing, Shinkage ryu

bujutsu, Wing Chun kung fu, Javanese Silat, Aikido, Taihojutsu, Krav Maga, Feldenkrais, chiropractic medicine, submission grappling, etc.

Kostas the Writer…

Kostas published his first literary essay in 1985, and hasn’t stopped writing since! This website, being a Pammachon specific site, hosts Kostas articles and books that are martial arts related. In addition to these, Kostas has also written television screenplays and novels. He writes under an alias whenever possible, for peace of mind.
Neikung Power
http://www.youtube.com/watch?v=OQ5cuv8PwYw&feature=related
Neigong, also spelled nei kung, neigung, or nae gong, is any of a set of Chinese breathing and meditation disciplines associated with Daoism and especially the Chinese martial arts. Neigong practice is normally associated with the so called "soft style", "internal" or nèijiā 內家 Chinese martial arts, as opposed to the category known as waigong 外功 or "external skill" which is historically associated with shaolinquan or the so called "hard style", "external" or wàijiā 外家 Chinese martial arts.
The martial art school of neigong emphasises training the coordination of the individual's body with the breath, known has the harmonisation of the inner and outer, 內外合一, creating a basis for a particular school's method of utilising power and technique.

Neigong exercises that are part of the neijia tradition involve cultivating physical stillness and or conscious (deliberate) movement, designed to produce relaxation or releasing of muscular tension combined with special breathing techniques known as the "tortoise" or "reverse" breathing methods to name but a few. The fundamental purpose of this process is to develop a high level of coordination, concentration and technical skill that is known in the martial arts world as neijin 內勁. The ultimate purpose of this practice is for the individual to become at one with heaven or the Dao 天人合一. As Zhuangzi stated, "Heaven, earth and I are born of one, and I am at one with all that exists 天地與我並生, 萬物與我唯一
Ninja Metsubushi formulas
http://www.youtube.com/watch?v=FfP_zBIVTEA

serghei sever contactare elemente spirite(duh) natura; ar de sus fara a se rani invocand apa control ganduri+mantra
Real pyrokinesis demonstration
http://www.youtube.com/watch?v=RzXLkfF01w4

Roman from Almaty(Russia) demontrates Real Pyrokinesis
Karate Astral (English subs)
"glim" intrare/receptie "iiim" emisie/iesire
Roman from Almaty(Russia) demontrates Real Pyrokinesis part 1 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=Ug-oWE6B-DA&feature=related

Roman from Almaty(Russia) demontrates Real Pyrokinesis part 2 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=YUIvvpzbfzA&feature=related

Roman from Almaty(Russia) demontrates Real Pyrokinesis part 3 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=ux9uKrVH3cw&feature=related

Roman from Almaty(Russia) demontrates Real Pyrokinesis part 4 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=E5mjnSJ8c40&feature=related

Russian Real Pyrokinesis (English subs) part 5 of 5
http://www.youtube.com/watch?v=lXUNDz6HoHI&feature=related

Russian Real Pyrokinesis (English subs) part 6 of 5 (Bonuses)
http://www.youtube.com/watch?v=KmSS7zYyApE&NR=1

Kostas Dervenis
mirahorian,john chang, nei kung, qigong,chi kung, mo,pai ,ESP,psi,meditatie
pirokinezie,nemuritor,taoist ,